شرٛیمد بھگوَت گیتا

کأشُر ترجمہ کار: برج حالی

شرٛیمد بھگوَت گیتا

کوشُر ترجمہٕ کار:

برج حاؔلی

کتابہِ ہُند ناو : شرٕیمد بھگوت گیتا

شاعر : برج حالی

روزن جاۓ : ہال تحصیل و ڈِسٹرک پُلوامہ، کشمیر۔

حال : سیکٹر 3، مکان نمبر 148، دُرگانگر، جۆم۔

کمپیوٗٹر ڈی۔ٹی۔پی : IILS D.T.P CENTER

471-A, Sec-2، وِنایک نگر، مُٹھی، جۆم

رِنکو کول # 94191-36369

چھاپَن وٕری : 2012ء

مول : ₹ 500/=

پبلِشر : مُصنِف پانہٕ

چھاپ خانہٕ : ویلی پرنٹنگ پریس، 9 بے۔ڈی۔اے، شاپنگ کمپلیکس، اولڈ جانی پور

جموں۔ موبائل نمبر : 09419225103, 094192-25102

کِتاب میلنگ پتاہ:

ا۔ برج حالی، سیکٹر 3، مکان نمبر 148، دُرگانگر، جۆم۔

فون نمبر : 0191-2592783

موبائیل: 9469266657, 9419147384

۲۔ حالی ٹیکسٹائلز، بن تالاب، جۆم۔

۳۔ بھٹ کلاتھ ہاؤس، بن تالاب، جۆم۔

۴۔ کِتاب گھر کنال روڈ جۆم تہٕ مولانا آزاد روڈ سرینگر۔

شریمد بھگوت گیتا
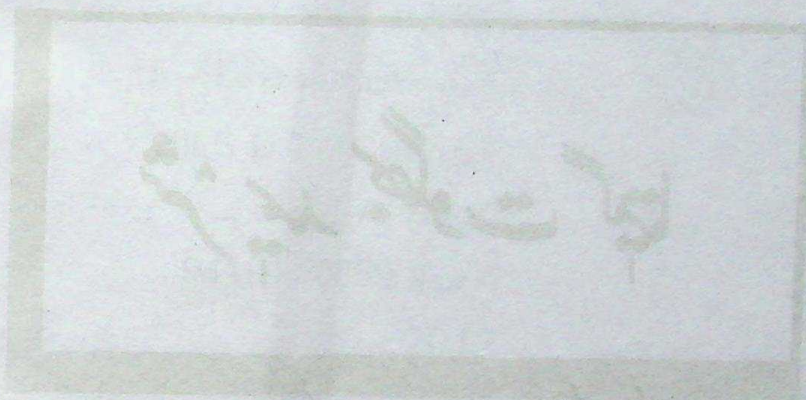
श्रीमद्भगवद्गीता

त्वमेव माता च पिता त्वमेव,
त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव,
त्वमेव सर्व मम देव देव।।

فہرست

✍	میانٕی باوتھ	:	برج ناتھ حالی	1
١۔	گوڈنیُک اَدھیاے	:		8
٢۔	دوٚیِم اَدھیاے	:		21
٣۔	ترٛیِم اَدھیاے	:		43
۴۔	ژوٗرِم اَدھیاے	:		57
۵۔	پانٛژِم اَدھیاے	:		72
٦۔	شیٚیِم اَدھیاے	:		81
٧۔	سٔتِم اَدھیاے	:		97
٨۔	اٚٹھِم اَدھیاے	:		106
٩۔	نوٚم اَدھیاے	:		116
١٠۔	دٔہم اَدھیاے	:		128
١١۔	کٔہم اَدھیاے	:		142
١٢۔	باہم اَدھیاے	:		162
١٣۔	ترٛواہم اَدھیاے	:		170
١۴۔	ژوداہم اَدھیاے	:		182
١۵۔	پنداہم اَدھیاے	:		192
١٦۔	شُراہم اَدھیاے	:		200
١٧۔	سداہم اَدھیاے	:		209
١٨۔	اَرداہم اَدھیاے	:		219

میانۍ باوَتھ

بھگوت گیتایہِ ہِندی کینہہ شلوٗک مثلن ''کرمنے وا آدِکارسے......''، ''پرِ ترٗانایہِ سادھوٗ نام......''، سم موہم سروِ بھوٗتیشوٗ......'' یا تِتھی واریاہ شلوٗک ییلہِ بہٕ بوزان اوسُس، مےٚ زَن اوس أندری ربابہٕ کہن تارن زیرٕ لگان تہٕ مےٚ اوس باسان علمِ لدُنی اگر چھُ سُہ چھُ یہے۔ بحثیتہٕ شاعر اوس مےٚ شوق وٕتلان بہٕ کرٕ گیتاجی منظوٗم ترجمہٕ مگر تِتھے خیال اوسُم یِوان، زِ اتھ مہان گرٛنتھس چھُ دُنیاکہٕ بڈٕ بڈٕ وِدوانو پنٕنی خیال خوبصورتھ تہٕ مہان باوَن منزٕ باوِ مٕتی، مےٚ اوس اتھ نٕتان۔ پرٛتھ أکۍ وِدوانن چھُ امیُک مہما وکھنان پنٕنی توثرات باوٕمٕتی۔ مےٚ آو خیال بہٕ کرٕ با خاٗلص ترجمہٕ کرنچ کوٗشِش تہٕ پننی احساس تھوٕ بتھر۔ چنانچہٕ مےٚ لگۍ لگ بگ شےٚ ؤری یہِ سمجھنس تہٕ مُدعا کاشرِس منزٕ ترجماوَنس۔ مےٚ آیہِ کاٗفی تھوس تہٕ اتھ منزٕ کوٗر مےٚ اتھِ روٗٹ وقتہٕ وقتہٕ کینٛژٕ دوستو تہٕ ہتی ہتی دِژ کھ مےٚ ہمتھ۔ یہِ کینٛژھا مےٚ سمجھ آو تہِ چھُ کِتابہٕ ہِندِس صوٗرتس منزٕ توہہِ برٛونٛہہ کنہِ۔ یہِ کمہِ میعاٗرُک چھُ تہٕ وَنُم پرن واٗلۍ۔ یہِ چھےٚ میانۍ حقیر کوٗشِش تہٕ نذرانہٕ تَس کرٛشنہٕ بھگوانس، ییمۍ گیتایہِ منزٕ وَنٕمت چھُ ''سأری دھرم ترٛأوِتھ یہِ مےٚ شرن''۔ سُہ تھوٗنِ اَسہِ سارِنٕے وارٕ تہٕ تِہنٛدِ پاسہٕ مےٚ تہٕ۔

بھگوت گیتا چھےٚ أکِس پرم برٛہم پرمیشور سُند باس کرٕناوان۔ اتہِ چھِ سأری آڈمبر پھُٹان۔ یہِ چھےٚ ویدن تہٕ اُپنیشدن ہُند نچوٗڑ تہٕ آتماتہٕ پرماتما سٕندِ بن رِشتن پیٹھ اکھ مُدلل بحث۔ یتھ منزٕ شکچ کانٛہہ گنجاٗیش چھےٚ نہٕ۔ یہِ فلسفہٕ یَس پزِ پأٹھۍ سنہِ، مےٚ چھُ باسان سُہ گژھِ موٗکھشس تِکیاز بھگوان چھُ پانہٕ وَنان مےٚ چھُ گیانہٕ یوٗگی سبٹھاہ ٹوٗٹھ۔ گیانہٕ یوٗگی گو نہٕ مےٚ نِشہِ یُس ہواہَس منزٕ آسہِ کھسان، بلکہِ یَس پزٕ اَپزِ چ زان آسہِ۔ تمہِ خاٗطرٕ چھُ اپار گیان ضوٗروٗرتھ تہٕ سُہ گیان گژھِ گیتاجی پرٕنہٕ ستی حاصِل۔ ییلہِ گیان حاصِل سپد، اِنسان لبِہ وِبتار، سوٗرے کائنات یانے ایشور باسِبس پانَس منزٕ یتھ اُپنِشدو اہم برٛہم اسمی یا منصوٗرن اناالحق وٛوٗن۔ سُہ چھُ تمام بندھنو منزٕ آزاد گژھان۔

بہرحال منظوٗم ترجمہٕ چھُ توہہِ برٛونٛہہ کنہِ۔ بہٕ کیاہ وَنہٕ مےٚ تور گیتاجی ہُند گیان فِکرِ۔ یہِ چھُ وہاب کھارنہِ کتھِ ''مرٛژِ ماز کھیوٗن یے''۔ بہٕ چھُس اَتھ سفرس منزٕ گامزن تہٕ دَیَس چھُس منگان مےٚ تہِ ہاو أرزن دِیوٗن پأٹھۍ برٛونٛہ وتھ۔

بزجہ حاکی

5 جولائی 2012ء

☆☆☆

اوم شری گنیشاے نماہ

شرئیمد بھگوت گیتا

गवडनिच अध्याय گوڈنچ اَدھیاے

धृतराष्ट्र उवाच:

धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सव:।
मामका: पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत सञ्जय ।।१।।

धृतराष्ट्र छु वनान	دھرٛت راشٹر چھُ وَنان
छु सञ्जयस कुन धृतराष्ट्र वनान	چھُ سنجےیَس کُن دھرٛت راشٹرٕ وَنَن
यॊदुच यछ़ा गॅमुच़ म्यान्यन तु पाण्डव पुत्रन	یۆدٕچ یڗھا گمٕڗ میانٮ۪ن تہٕ پانڈو پۆترن
सॅमिथ दर कुरुक्षेत्र जंगि मेदान	سمِتھ در کوٚروٗ کھیتر جنگِ میدان
मे वॅन्यतव हाल अतिकुय क्या छु सपदान	مےٚ وٕنٮ۪ تَو حال اَتہِ کُے کیٛاہ چھُ سَپدان

सञ्जय उवाच:

दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्युढं दुर्योधनस्तदा।
आचार्यमुपसङ्गम्य राजा वचनमब्रवीत्।।२।।

सञ्जय छु वनान	سَنجے چھُ وَنان
सफ आरा फोज वुछिथ बा ह्यस हरकथ	صف آرا فوج وُچھِتھ با حِس حرکت
ग्रज़ान पाण्डव फोज ज़न ओस बिलाशक	گرزان پانڈو فوج زَن اوس بِلا شک
वुछिनि हालात द्राव राज़ु दुर्योधन	وُچھِنہِ حالات دڗاو راز دریۆدھن
गॅछ़िथ द्रोणाचार्यस निश हाल बावन	گۆژھتھ دڗونا چاریَس نِش حال باوَن

पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महती चमूम्।
व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीतमा।।३।।

छु बुदिमान शिष्य तुहुंद कूत धृष्ट द्युम्न	چھُ بُدِھمان شیٚش تہُند کوٗت دِرِشٹ دُمن
शुमार् रोस पांडव फोजस छुय सजावन	شُمارٕ رٗوس پانڈو فوجس چھُے سجاوَن

अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि।
युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः।।४।।

छि अथ सेनायि मंज़ बॅड्य बॅड्य धनुषदॉरी, वीर तु बलुवान	چھِ اَتھ سیناہِ منز بڈی بڈی دھنُش داری، ویر تہٕ بلوان
तिथी यिथ्य भीम तु अर्जन हिव्य छि बासान	تِتھی یِتھی بھیم تہٕ ارجن ہِوی چھِ باسان

धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान्।
पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुङ्गवः।।५।।

छु सात्यकी विराट महाराजा द्रुपद धृष्टकेतू चेकितान	چھُ ساتکی وِراٹھ مہاراجہ دُرپد، دِرِشٹ کیتو چیکِتان
छि कॉशी राज, पुरुजित, कुन्ती बोज बलवान	چھِ کاشی راج، پرُوٗجت، کُنتی بوج بلوان

युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान्।
सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः।।६।।

पराक्रमी योदा अभिमन्यु उत्तमौजा, सुभद्रा हिव्य बलुवान	پراکرمی یودا ابھمنیو، اُتموجا، سوبھدرا ہِوی بلوان
छि द्रौपदी हुंद्य पाँच़वुय पोथुर यिमन महारथी छि वनान	چھِ دروپدی ہِندی پانٛژوے پوتھر یِمن مہارتھی چھِ وَنان

अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम।
नायका मम सैन्यस्य सञ्ज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ते।।७।।

छि कम सेनापॅती म्यानि सेनायि थव कन
छि कम प्रधान सानि तर्फु बोज़हे श्रेष्ठ ब्रह्मन

چھِ کم سینا پتی میانہِ سینایہِ تھوٗ کن
چھِ کم پرِدھان سانہِ طرفہِ بوز ہے شریشٹھ برٛہمن

भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिञ्जयः।
अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च।।८।।

यिमनमंज़ भूरिश्रवा, कर्ण, विकर्ण, कृपाचार्य, अश्वत्थमा
सोयम तॊह्य संग्राम विजयी बॆयि भीष्म पितामा

یمِن منز بھوٗرِشرٛوا، کرن، وِکرن، کرٛپاچاری، اشوتھاما
سویم توٚہی سنگرام وِجے بیٚیہ بھیشم پتاما

अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः।
नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदा।।९।।

यॊदुक्य चालबाज़ तु हॅथ्यार साज़ मे सुत्यन
फिदा यिम छी मे प्यठ जानबाज़ मे सुत्यन

یودھکی چالباز تہٕ ہتھیار ساز مےٚ ستین
فِدا یِم چھی مےٚ پیٹھ جانباز مےٚ ستین

अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम्ः।
पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम्।।१०।।

भीष्म सेनापॅती असि, ज़ेनुन छु आसान
छु भीम पाण्डवन, फतह सॉन्य सपदु आसान

بھِشم سینا پتی اَسہِ، زیٚنُن چھُ آسان
چھُ بھیم پانڈون، فتح سانٛہ سپد آسان

अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिता:।
भीष्ममेवाभिरक्षन्तु भवन्त: सर्व एव हि।।११।।

संबॉलिव मोर्च तोह्य पछ पूर थॉविव
बु हरसू भीष्म पितामहस रॉछ थॉविव

سنبھألِو مورچہٕ توٚہی پَژھ پوٚرٕ تھاوِو
بہٕ ہرسُو بھِشم پِتاماہَس رأچھی تھاوِو

तस्य सञ्जनयन्हर्षं कुरुवृद्ध: पितामह:।
सिंहनादं विनद्योच्चै: शङ्खंदध्मौ प्रतापवान्।।१२।।

भीष्म दर फोज कोरव वृद तु बलुवान
बजोवुन शंख ग्रज़ान ज़न शेरि गरान
शब्द युथ ज़ोरु गव अज़ रोयि ताकथ
सपुज़ दुर्योधनस ॲमि सुत्य बशाशथ

بھِشم در فوج کورو وڑد تہٕ بلوان
بجوٗن شنکھ گرٛزان زَن شیرِ گران
شبدٕ یُتھ زورٕ گَو اَز رویہِ طاقتھ
سپزٕ دریودھنَس اَمہِ ستی بَشاشَت

तत: शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखा:।
सह सैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोभवत्।।१३।।

वज़ुन्य लॅग्य डोल, मृदङ्ग, बाजि यकजा
भयंकर हाल सपुद अमि सुत्य बरपा

وزٕنی لٔگی ڈول، مرٛدنگ، باجہِ یکجا
بھیٛنکر حال سپُد اَمہِ ستی بَرپا

तत: श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ।
माधव: पाण्डवश्चैव दिव्यौ शङ्खौ प्रदध्मतु:।।१४।।

सफेद गुर्य ऑस्य महारथस शूबरावान
अलौकिक शंख वायान अर्ज़न तु भगवान

سفیدٕ گُری أسی مہارتھَس شوٗبہٕ راوان
الوٕکِک شنکھ وایان اَرجن تہٕ بھگوان

पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनञ्जय:।
पौण्ड्रं दध्मौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोदर:।।१५।।

बजावान पञ्चजन्य पानु कृष्णु भगवान
तु देवदत्त शंख अर्ज़न दीव वायान
भयानक कर्मुवोल भीमसेन पानय
पौण्ड्र नामुक महा शंख वायानय

بجاوان پنٛچہٕ جَن پانہٕ کرٛشنہٕ بھگوان
تہٕ دیوٕ دت شنکھ اَرجن دیٖو وایان
بھیانک کرٛمہٕ وول بھیٖم سین پانے
پوٗنڈر نامُک مہا شنک وایانٕے

अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिर:।
नकुल: सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ।।१६।।

सु कुन्ती पुत्र राज़ युधिष्ठर
छि वायान अनन्तविजय शंख बराबर
नकुल सहदेव वायान क्या पुरजोश
बजावान मणिपुष्पक बॅयि सुघोष

سُہ کونتی پوٚترٕ راژٕ یودھشٹر
چھِ وایان اَننت وِجے شنکھ برابر
نوکُل سہہ دیوٕ وایان کیٛاہ پُر جوش
بجاوان مَنہِ پُشپک بیٚیہِ سُگوش

काश्यश्च परमेष्वास: शिखण्डी च महारथ:।
धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजित:।।१७।।

स्यठा बॅड्य धनुषदॉरी काशिराज बॅयि शिखण्डी
यिमन सुत्य धृष्टद्युम्न राज़व्यराठ बॅयि अजेय सात्यकि

سیٹھاہ بٔڈی دھنُش دأری کاشی راج بیٚیہِ شِکھنڈی
یِمن سِتیٚ درٛشٹ دُمن راجہ ویراٹھ بیٚیہِ اَجے ساتکی

द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वश: पृथिवीपते।
सौभद्रश्च महाबाहु: शङ्खान्दध्मु: पृथक् पृथक्।।१८।।

छि द्रुपद पुत्र, सुभद्रा पुत्र अभिमन्यु बॅड्य बजावान
बु हरसू ब्यॊन ब्यॊन तिम शंख वायान

چھِ دژوپد پوٚتر، سو بھدرا پوٚترٕ اَبھِمینو بٔڈی بجاوان
بہٕ ہرسُو بیٚوٚن بیٚوٚن تِم شنکھ وایان

स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत्:।
नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन्।।१९।।

भयानक शब्द सुत्य पृथ्वी आकाश लरज़्यव	بیانکھ شبدٕ ستؠ پرٕتھوی آکاش لرزیوو
धृतराष्ट्र संद्यन तर्फ दारन दिल क्या गाबर्‍यव	دھرِت راشٹرٕ ہندین طرف دارَن دِل کیاہ گابریوو

अथ व्यवस्थितान्दृष्वा र्धातराष्ट्रान् कपिध्वज:।
प्रवृत्ते शस्त्रसम्पाते धनुरुद्यम्य पाण्डव:।।२०।।

वनान सञ्जय छु तस द्रतराष्ट्रस कुन	ونان سنجے چھُ تَس دھرِت راشٹرس کُن
बहरहाल कौरवन व्वन्य जंग छु करुन	بہرحال کوروَن ووٕنؠ جنگ چھُ کرُن

अर्जुन उवाच

हृशीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते।
सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत।।२१।।

अर्ज़न दीव छु वनान	ارزن دیو چھُ ونان
तुलुन गांडिय धनुष ब आदर वोनुन भगवानस	تُلُن گانڈیو دھنُش بہ آدر وۄنُن بھگوانَس
नियिव रथ म्योन हरदो फोज किस दरमियानस	نِیِو رتھ میٛون ہردو فوج کِس درمیانس

यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान्।
कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्रणसमुद्यमे।।२२।।

मुकाबलु करनि यिम दर जंग आमुत्य	مُقابلہٕ کرنہِ یِم در جنگ آمتؠ
छि कम जंग बाज़ दर मैदान च़ामुत्य	چھِ کم جنگ باز در میدان ژامتؠ
योदुक बापार यिमन सुत्य करुन वात्या	یۆدُک باپار یِمن ستؠ کرُن واتیاہ
वुछुन तिय छुम, थॅविव तोह्य रथ खडा	وُچھُن تی چھُم تھٔوِو توٚہؠ رتھ کھڑا

योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः।
धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः।।२३।।

बुदीहीन दुर्योधनस कम छि हितकॉरी
जंगनयि आमुत्य छि तिम दरफोज सॉरी
छि कम कम राज़ आमुत्य दरफोज वुछहख
बु दर मैदानि जंग तिम हेछुनावख

بُدھی ہین دریودھنس کم چھِ ہِتکأری
جگنیہٕ آمتی چھِ تِم درفوج سأری
چھِ کم کم راز آمتی درفوج وچھہکھ
بہٕ در میدانِ جنگ تِم ہێچھِناوکھ

सञ्जय उवाच

एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत।
सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम्।।२४।।

सञ्जय छु वनान
वनान अर्ज़न छु तस भगवान कृष्णस
महान रथ वातुनॉविव दरमियान हरदो फोजस

سنجے چھُ وَنان
وَنان اَرجن چھُ تس بھگوان کرشنس
مہان رتھ واتناوِو درمیان ہردو فوجس

भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम्।
उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरूनिति।।२५।।

खडा रथ थॉविथ वुछुन भीष्म पितामा,
द्रोणाचार्य बेयि राज़ु वारया
योदस मंज़ कौरवन सुत्य यिम ऑस्य हमराह

کھڑا رتھ تھأوِتھ وُچھُن بھِشم پِتاما، دُرنا چاری بێیہٕ
راز واریاہ
یۆدھس منز کوروَن سٟتی یِم أسی ہمراہ

तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितृनथ पितामहान्।
आचार्यान्मातुलान्भ्रातृन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा।।२६।।
श्वशुरान्सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि।

वुछान अर्ज़न छु दुतरफानु फोजसुय मंज़
प्यतुर, बुड्यबब, गुरु, बडि बुड्यबब बॆयि
बॉय तय बंद

وُچھان اَرجُن چھُ دُوطرفانہٕ فوجسے منز
پتر، بُڈی بَب، گوٗرُو، بڈٕ بُڈی بَب بیٚیہ بأے تے
بندھ

तान्समीक्ष्य सकौन्तेय:सर्वान्बन्धूलवस्थितान्।
कृपया परयाविष्टो विर्षीदन्निदमब्रवीत्।।२७।।

वुछिथ यिम बॉय बन्द गव बेहाल अर्जुन
स्यठा दिल खस्तु गोस ओस यिथु पॉठ्य वनन

وُچھتھ یِم بأے بندھ گو بے حال اَرجن
سیٹھاہ دِل خستہ گوس، اوس یتھ پأٹھؠ وَنَن

अर्जुन उवाच:

दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम्।
सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति।।२८।।

अज़न दीव भगवानस वनान
जंगुच यछ़ा करनवॉल्य मेथुर तु रिशतुदार
मे सरद्योव अंग अंग वुछिथ यिहुंद किरदार

اَرجن دِیو بھگوانس وَنان
جنگچ یژھا کرن وألی میتھر تہٕ رِشتہٕ دار
مےٚ سردیوٚو اَنگ اَنگ وُچھتھ یِہُند کردار

वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते।।२९।।

ह्वखान छुम ऑस, लॅजमुच़ छम मे थथुराय
तलातुम छुम शरीरस मंज़ रॅटिथ जाय

ہوکھان چھُم أس لُجمژ چھم مےٚ تھتھراے
طلاطُم چھُم شریرس منز رٔٹتھ جاے

गाण्डीवं स्त्रंसते हस्तात्त्वक्चैव परिदाह्यते।
न च शक्रोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मन:।।३०।।

अथव मंज़ वॅस्य प्यवान गाण्डीव धनुष छुम
अंदर सॉरिसुय शरीरस नार दज़ान छुम
मे मन छुम सोंचु सरस मंज़ डुब्योमुत
खडा किथु रोज़ु ताकत म्वकुल्योमुत

اَتھو منز ؤسی پیوان گانڈیو دھنُش چھُم
اندر سأری سے شریرس نار دزان چھُم
مے مَن چھُم سونچہِ سرس منز ڈُبیوٗمُت
کھڑا کِتھ روزِ طاقتھ موکلیوٗمُت

निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव।
न च श्रेयोऽनुपष्यामि हत्वा स्वजनमाहवे।।३१।।

लख्यन सॉरी मे केशव वुलुट बासान
योदस मंज़ रिशतुदार मारुन्य नु कल्यान

لکھیَن سأری مے کیشو وُلٹہِ باسان
یوٗدھس منز رِشتہِ دار مارِنؠ نہَ کلیٚان

न काङ्क्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च।
किं नो राज्येन गोविन्द किं भोगैर्जीवितेन वा।।३२।।

न छुम मे कामयॉबी हुंद ज़ोरूरत
न राजुक नय स्वखुक कांह ति हाजथ
तमाह छुनु कांह असि राज करनुक
न बोग मेलनुक न असि व्वन्य ज़िन्दु रोज़नुक

نہَ چھُم مے کامیأبی ہُند ضوٚروٗرتھ
نہَ راجُک نےَ سوکھُک کانْہہ تہِ حاجتھ
طماہ چھُنہِ کانْہہ اَسہِ راج کرنُک
نہَ بوگ میلنُک نہَ اسہِ وونؠ زِندٕ روزنُک

येषामर्थे काङ्क्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च।
त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च।।३३।।

यिमन हुंदि खॉतरु राजिच, स्वखुच, बूगच
खॉहिश छि करनुच
जंगस मंज़ तिम खडा त्रॉविथ आशा दनुच तु प्रानुच

یِمن ہِندِ خأطرٕ راجٕچ، سوکھٕچ بھوگٕچ خوأہش چھِہ
کرنٕچ
جنگس منز تِم کھڑا ترٛأوِتھ آشا دَنٕچ تہِ پرٛانٕچ

आचार्या: पितर: पुत्रास्तथैव च पितामहा:।
मातुला: श्वशुरा: पौत्रा: श्याला: सम्बन्धिनस्तथा।।३४।।

छिम यिम गुरुजन, प्यतर, अवलाद, बुड्यबब
तु बेयि माम
हेहर, पुत्री हॅहर बेयि तिम बॉय बन्द तमाम

چھِ یم گوٚرُؤ جَن، پیتر، اَولاد، بُڈٕی بب تہٕ بێیہ
مام
ہیٚہر، پُتری، ہٕہر بێیہ تم بأے بنْدھ تمام

एतान्न हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन।
अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतो: किं नु महीकृते।।३५।।

मे योद मारन यिम ही मधुसुदन
यिमन मारनुच यछा तोति छम नु सपदन
यि ऑस्यतन त्रन भवनन हुंदि राजु बाबत
तु पृथ्वी हुंदि बापथ छुनु वननुच यि कांह कथ

مےٚ یوٚد مارَن یم ہی مدھوسُدن
یِمن مارنٕچ یَژھا توتہِ چھَم نہٕ سپدن
یہِ أسۍتن ترٛبن بھوَنن ہٕندِ راجہِ بابتھ
تہٕ پرٛتھوی ہٕندِ باپتھ چھُنہٕ ونٕنچ یہِ کانٛہہ کتھ

निहत्य धार्तराष्ट्रान्न: का प्रीति: स्याज्जनार्दन।
पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिन:।।३६।।

कौरव मॉरिथ ति छेनु कांह शादमॉनी ज़नार्दन
मारहोख बॉय बंद असि मा पाफ खसन

کورو مأرِتھ تہِ چھنہٕ کانٛہہ شادمأنی زناردن
مارہوکھ بأے بندھ اَسہِ ما پاپھ کھسن

तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्स्वबान्धवान्।
स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिन: सयाम माधव।।३७।।

पनुन्य बान्दव यिम कौरव मारुन्य छुनु जान माधव
क्वटम्ब मॉरिथ पनुन कुस स्वख प्रावव

پننٕی باندھو یم کورو مارٕنی چھنہٕ جان مادھو
کوٹُمبھ مأرِتھ پنُن کُس سوکھ پرٛاوو

यद्यप्येते न पश्यन्ति लोभोपहतचेतसः।
कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम्।।३८।।

छि यिम लूब ब्रष्ट क्वलु नाशुक दूश नु ज़ानान
विरुद मेत्रन करुन यिम पाफ नु मानान

چھِ یم لۆبھ بڑشٹ کولہٕ ناشُک دۆش نہٕ زانان
وِرُد میٖترن کرُن یم پاپھ نہٕ مانان

कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापदस्मान्निवर्तितुम्।
कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन।।३९।।

गछ़ान कुत्य पाफ पॉदु क्वलु नाशु सुत्य ज़नार्दन
बचव किथु पॉठ्य ॲमि पापु निशि तथ प्यठ कोनु सोंचन

گڑھان کتیٚ پاپھ پأدٕ کولہٕ ناشہِ ستیٚ زنادرن
بچو کِتھٕ پأٹھی اَمہِ پاپہٕ نِشہِ تتھ پیٹھ کونہٕ سونچن

कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः।
धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत।।४०।।

छु क्वलु नाशु सुत्य सनातन क्वलु धर्म नष्ट सपदन
धर्म नाश सपदनु सुत्य क्वलस मंज़ पाफ फॅहलन

چھُ کولہٕ ناشہِ ستیٚ سناتن کولہٕ دھرم نشٹ سپدن
دھرم ناش سپدنہٕ ستیٚ کولس منٛز پاپھ پھہلن

अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः।
स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसङ्करः।।४१।।

बडान येलि पाफ क्वलस मंज़ हे कृष्णु भगवन
क्वलुच स्त्री स्यठा दूषित छि सपदान
गछ़ान पापन अंदर येलि बद तु बदतर
अवय किन्य पॉदु सपदान वर्नुसाँकर

بڈان ییلہِ پاپھ کولس منٛز ہے کرٛشنہٕ بھگون
کولٕچ ستری سیٹھاہ دۆشِت چھِ سپدان
گڑھان پاپن اَندر ییلہِ بد تہٕ بدتر
اَوے کِنۍ پأدٕ سپدان ورنہٕ سأنکر

सङ्करो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च।
पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रिया:।।४२।।

क्वलस क्वलु गॉतीयन छी वर्नुसाँकर	کولس کولہٕ گاتی یَن چھی ورنہٕ سانٛکر
निवान सेदि स्योद यिमन नर्कस अन्दर	نِوان سیٚدِ سیٚوٗد یِمن نرکس اندر
छि नो पेतरन प्यंडदान त्रेश वातन	چھِ نو پیٚترن پینٛڈ دان، ترٛیش واتن
क्रेयायव सारिवुय निशि अथु छलन	کرٛیایو سارٕوٕے نِشہِ اَتھ چھلن

दोषैरेतै: कुलघ्नानां वर्णसङ्करकारकै:।
उत्साद्यन्ते जातिधर्मा: कुलधर्माश्च शाश्वता:।।४३।।

छि वर्नुसाँकर दूषि सुत्य क्वलु नाश सपदन	چھِ ورنہٕ سانٛکر دوٗشہِ ستہِ کولہٕ ناش سپدان
क्वलस सॉरसुय छि क्रया कर्मुय मिटावान	کولس سارٕسے چھِ کریا کرٕے مِٹاوان

उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन।
नरकेऽनियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम।।४४।।

यिमन क्वलु धर्म नष्ट सपदान ज़नार्दन	یِمن کولہٕ دھرم نشٹھ سپدان زناردن
स्यठा कालस नरक बूगान छि रोज़न	سیٹھاہ کالس نرک بھوٗگان چھِ روزن

अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसितावयम्।
यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यता:।।४५।।

छि अॅस्य तैयार गॅमुत्य महा पाफ करनस	چھِ أسۍ تیار گٔمتۍ مہا پاپھ کرٕنس
यि छुनु दसतूर आसान बुदिमानस	یہ چھُنہٕ دستوٗر آسان بُدھمانس
यिथिस राजस स्वखस क्या लूब करुन	یِتھِس راجس سوکھس کیاہ لوٗبھ کرُن
मेथुर मारनस पज़्या तैयार सपदुन	میتھر مارٕنس پزِیا تیار سپدُن

यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः।
धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत्।।४६।।

मे योद कौरव पोथुर मारन जंगस मंज़
मुकाबलु रोस्तुय मरुन कल्यान मे बासन

مےٚ یوٚد کورو پوٚتھر مارَن جنگس منٛز
مُقابلہٕ روٗستُے مرُن کلیان میٚہ باسن

संजय उवाचः

एवमुक्त्वार्जुनः सङ्ख्ये रथोपस्थ उपाविशत्।
विसृज्य सशरं चापं शोकसंविग्नमानसः।।४७।।

सञ्जय छु वनान

سنٛجے چھُ ونان

स्यठा व्याकुल सपुद अर्ज़न सञ्जय छु वनान
वोनुन भगवानस पथुर त्रोवुन धनुषभान
मनस मंज़ गम ति कोता यॅच़ परेशान
रथस पथ कुन सु ब्यूठ गमगीन व हॉरान

سیٹھاہ ویاکُل سپُد ارجن سنٛجے چھُ ونان
ووٚنُن بھگوانس پتھر ترٛوُن دھنُش بھان
منَس منٛز غم تہٕ کوتاہ یژٕ پریشان
رتھس پتھ کُن سُہ بیوٗٹھ غمگین و حاٗران

☆

﴿ گوڈنچ اَدھیاے واٗژ اَند ﴾

☆☆☆

دوٚیم اَدھیاے

سانکھیہِ یوگ

सञ्जय उवाच:

तं तथा कृपयाविष्टमश्रुपूर्णाकुलेक्षणम्।
पिषीदन्तमिदं वाक्यमुवाच मधुसूदन:।।१।।

सञ्जय छु वनान

बॅरिथ ॲश टॉऱ्य अन्दर गम यॅच़ परेशान

वनुनि लॊग अर्ज़नस कुन पानु भगवान

سنجے چھُ وَنان

بَرِتھ أشۍ ٹارۍ اندر غم یٔژ پریشان

وننہِ لوٚگ ارزنَس کُن پانہٕ بھگوان

श्री भगवानुवाच:

कुतस्त्वा कश्मलमिंद विषमे समुपस्थितम्।
अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन।।२।।

श्री भगवान छि वनान

मोह हन क्याज़ि जाय कॅरनुय व्वन्य क्व वकतन

स्वर्ग त्रावुन न शूबान श्रेष्ठ प्वरशन

شری بھگوان چھُ وَنان

موہ ہَن کیازِ جاے کَرنٕے ووٕنۍ کو وقتن

سوٕرگ ترٛاوُن نہٕ شوٗبان سرٛیشٹھ پورشن

क्लैब्यं मा स्म गम: पार्थ नैतत्त्वय्युपपद्यते।
क्षुंद्र हृदयदौर्बल्यं त्यक्त्वोत्तिष्ठ परन्तप।।३।।

च़ु त्राव नामरद लागुन छुय न शूबान

च़ु दिल कर दोर छुनो आलुछ़ करुन जान

ژٕ ترٛاو نامرد لاگُن چھےٚ نہٕ شوٗبان

ژٕ دِل کر دوٗر چھنو آلُژھ کرُن جان

अर्जुन उवाच:

कथं भीष्ममहं सङ्ख्ये द्रोणं च मधुसूदन।
इषुभि: प्रतियोत्स्यामि पूजार्हावरिसूदन।।४।।

अर्ज़न छुस वनान
اَرجن چھُس وَنان

वनान अर्ज़न छु तस ही मधुसूदन
ونان ارجن چھُ تَس ہی مدھوسوٗدن

चलावुन भान कस छुम छुस बु सोंचन
چلاوُن بھان کس چھُم چھُس بہٕ سوٗنچن

छु द्रोणाचार्यी, भीष्म दर मुकाबल ही अरिसूदन
چھُ دُرناچاری، بھِشم در مُقابل ہی اَرِسوٗدھن

ब श्रदा छि द्वनवुय पूजिनी छुस बु पूज़न
بہٕ شردھا چھِ دونوِے پوٗجنی چھُس بہٕ پوٗزَن

गुरुनहत्वा हि महानुभावाञ्छ्रेयो भोक्तुं भैक्ष्यमपीह लोके।
हत्वार्थकामांस्तु गुरूनिहैव भुञ्जीय भोगान्रुधिरप्रदिग्धान्।।५।।

बॆछिथ अन ख्यॊन मॆ बॆहतर ती छु बासान
بچھِتھ اَن کھیون میٚہ بہتر تی چھُ باسان

तु ज़िठ्य मारन्य तु ग्वर मारन्य छुनो जान
تہٕ زِٹھی مارٕنی تہٕ گور مارٕنی چھُنو جان

ग्वर मॉरिथ मॆ नो छुनु कॆंह ति प्रावुन
گورٕ مأرِتھ میٚہ نو چھُنہٕ کینٛہہ تہٕ پراوُن

मॆ कामु रूपु भूग भूगुन मुखती निशि म्वकलुन
میٚہ کامہٕ روٗپہٕ بھوٗگ بھوگُن، مکھتی نِشہِ موکلُن

न चैतद्विद्म: कतरन्नो गरीयो– यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयु:।
यानेव हत्वा न जिजीविषाम तेऽवस्थिता: प्रमुखे धार्तराष्ट्रा:।।६।।

करुन यॊद छा न करुन ॲस्य न ज़ानान
کرُن یوٚد چھا نہٕ کرُن أسی نہٕ زانان

छु क्या बॆहतर दॊयव मंज़ छुस नु सम्जान
چھُ کیاہ بہتر دویوِے منزٕ چھُس نہٕ سمجھان

असी ज़ेनन या ॲसी ज़ेनव न ज़ानान
أسی زیٖنِن یا أسی زینو، نہٕ زانان

यिमय मारहोख तिमव रॊस ज़िन्द रोज़ुन नु यछ़ान
یِمے مارہوکھ تمو روٗس زِندٕ روزُن نہٕ یژھان

तिमय कौरव पॊथुर सॉरी यछ़ान ज़ंग
تِمے کورو پوٗتھر سأری یژھان جنگ

लडनु खॉतरुय यिमय आमुत्य बहररंग
لڑنہٕ خاطرٕ یِمے آمتی بہررنگ

कार्पण्यदोषोपहतस्वभाव: पृच्छामि त्वां धर्मसम्मूढचेता:।
यच्छ्रेय: स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहंशाधि मां त्वां प्रपन्नम्।।७।।

मुंहन आलुछ्य बु वोलमुत छुस बरपूर — موہ ہَن آلِژھی بہ وٕلُمُت چھُس برپۆر
गिर्योमुत धर्मु निश गोमुत स्यठा दूर — گِرِیوٚمُت دھرمہ نِشہ گوٗمُت سیٹھاہ دۆر
शर्न शिष्य भावु छुस दीतव मे शिक्षा — شرن شِیش بھاوٕ چھُس دِیتو مےٚ شِکھشا
कल्यान येमि सुत्य सपद्यम ती बु बोज़ु हा — کلیان یيمہ ستی سپدیم تی بہ بوزٕ ہا

न हि प्रपश्यामि ममापनुद्या द्यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम्।
अवाप्य भूमावसपन्तमृद्धं- राज्यं सुराणाामपि चाधिपत्यम्।।८।।

मे योद पृथ्वी प्यठ धनधानि बेखोफ बन्यम राज — مےٚ یوٚد پرٛتھوی پیٹھ دھن دانیہٖ بےخوف بنیم راج
अन्दर दीवताहन गंडन मे ज़्युठ आसनुक ताज — اندر دیوتاہَن گنڈن مےٚ زیُٹھ آسنٕک تاج
व्वपाया छुम नु कांह त्युथ नज़रि गछ़ान — ووپایا چھُم نہٕ کانٛہہ تیُتھ نظرِ گژھان
दॅज़िथ यॅन्द्रयि मे यिम शूख दूर गछ़ान — دٔزِتھ یٔندریہٖ مےٚ یِم شۆکھ دۆر گژھان

सञ्जय उवाच:

एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेश: परन्तप।
न योत्स्य इति गोविन्दमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह।।९।।

सञ्जय वनान — سنٛجے وَنان

नेन्द्र ज़ेननवोल महा बलवान सु अर्ज़न — نیٚندرا زیٚنَن وول مہا بلوان سہٕ ارزن
ब श्रद्धा भगवान कृष्णस छुय वनन — بہ شرٛدھا بھگوان کرٛشنَس چھےٚ وَنَن
करय हरगिज़ न जंग ही गोविन्द थव गोश — کرےٚ ہرگز نہٕ جنگ ہی گوبِند تھو گوش
वोनुन यामत तु अदु सपद्योव खामोश — وۄنُن یامتھ تہٕ اِد سپدیو خاموش

तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत।
सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदन्तमिदं वचः।।१०।।

वुछिथ शूकस अन्दर हरदो अफवाज	وُچھِتھ شوٗکس اندر ہردو افواج
वुछनि लोग अर्ज़नस श्री कृष्ण महाराज	وُچھِنہِ لوٚگ اَرزنس شری کرٛشن مہاراج
अन्दर फिकर गम तॅम्य वुछ सु यामथ	اندر فِکرو غم تٔمۍ وُچھ سُہ یامتھ
तु असवुनि म्वखु वोनुन अर्ज़न दीवस तामथ	تہٕ اَسونہِ موکھہٕ ووٚنُن اَرزن دیوس تامتھ

श्री भगवानुवाचः
अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे।
गतासूनगतासूंश्च नानुशोचन्ति पण्डिताः।।११।।

श्री भगवान छुस वनान	شری بھگوان چھُس وَنان
चु छुख पँडितन हुंज़ हिशु कथ करान	ژٕ چھُکھ پٔنڈِتن ہٕنزٕ ہِشہِ کتھٕ کران
तिमन ज़िंदन हुंद न मोमत्यन हुंद शूख सपदान	تِمن زِندن ہُند نہٕ موٗمتین ہُند شوٗکھ سَپدان
छु नाजॉयिज़ करुन शूख यिहुंदि बापत	چھُ ناجأیِز کرُن شوٗکھ یِہٕندِ باپتھ
करान छुख शूख अर्ज़न तिहुंदि बापत	کران چھُکھ شوٗکھ اَرزن تِہٕندِ باپتھ

न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे जनाधिपाः।
न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम्।।१२।।

न आसुन चोन म्योन बेयि यिमन राज़ु लूकन	نہَ آسُن چون مێون بێیہٕ یِمن راز لوٗکن
न आसुन कुनि कालसुय मंज़ छुनु सपदन	نہَ آسُن کُنہِ کالسے منز چھُنہٕ سَپدَن
वनय बु वारु पॉठ्यन कथि छु सनुन	وَنے بہٕ وارٕ پأٹھین کتھِ چھُ سنُن
ॲसी ऑस्यमुत्य ॲसी आसव ति ब्रोंह कुन	أسی أسۍمتۍ، أسی آسوَ تہِ برٛونٛہہ کُن

देहिनोऽस्मिन्यथा देहे कौमारं यौवनं जरा।
तथा देहान्तरप्राप्तिर्धीरस्तत्र न मुह्यति।।१३।।

बुजर ल्वकुचार बेयि छेय जवॉनी
शरीरस बदुलावान छि राज़दॉनी
शॅरीर म्वकलान दोयिम सपदान छु हॉसिल
यिथ्यन सोंचन छिनो गाटुल्य ति कॉयिल

بُجر لوکچار بێیہ چھےٚ جوأنی
شرٟرس بدٕلاوانٕ چھِ رازدأنی
شرٟر موکلان دوٚیم سَپدان چھُ حاصِل
یِتھٕن سوٗنچن چھِ نو گاٹلٕے تہٕ قأیِل

मात्रास्पर्शास्तु कौन्तेय शीतोष्णसुखदु:खदा:।
आगमापायिनोऽनित्यास्तांस्तितिक्षस्व भारत।।१४।।

छु विशयन तु यँद्रियन हुन्द युथ सम्बंध
तवय गर्मी सर्दी द्वख स्वख छु मेलन

چھُ وِشین تہٕ یٔندریَن ہُنٛد یُتھ سمبنٛدھ
تَوَے گرمی، سردی، دوکھ، سوکھ چھُ میلَن

यं हि न व्यथयन्त्येते पुरुषं पुरुषर्षभ।
समदु:खसुखं धीरं सोऽमृतत्वाय कल्पते।।१५।।

द्वखस स्वखस युस आसि ह्यू समजान
विशय, यँद्रिय करन कति तस परेशान
प्वरुश सुय छुय सम्बाव आसान
तॅमिस हर हाल छे अदु मूखि मेलान

دوکھس سوکھس یُس آسہِ ہیٚو سمجھان
وِشیے یٔندریے کرَن کتہِ تَس پریشان
پورُش سُے چھُے سمبھاو آسان
تٔمِس ہر حالہٕ چھےٚ اَدٕ موٗکھِ میلان

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सत:।
उभयोरपि दृष्टोऽन्तसत्वनयोस्तत्त्वदर्शिभि:।।१६।।

असतस मंज़ सता छुनु नाव रोज़ान
न छुय सतस ज़ांह अभाव आसन

اسَتس منٛز ستا چھُنہٕ ناو روزان
نہَ چھُے ستَس زانٛہہ اَبھاو آسان

यिमन द्वशवुन्य त्वतन हुंज़ यस छे खबर
ततो ग्यॉनी प्वरुश वुछान बेहतर

یِمن دوٚ نوٚنی توتن ہنٛز یَس چھِ خبر
تتو گیٛانی پوٗرُش وُچھان بیہتر

अविनाशि तु तद्विद्धि येन सर्वामिदं ततम्।
विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति।।१७।।

ज़गत यॅम्य पॉदु कॊर ज़ानुन सु अविनाश
छु कस ताकथ करुन अविनॉशियस नाश

زگت یٔمی پاٚدٕ کوٚر زانُن سُہ اوِناش
چھُ کس طاقتھ کرُن اوِناشیٚیس ناش

अन्तवन्त इमे देहा नित्यस्येक्ता: शरीरिण:।
अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्युध्यस्व भारत।।१८।।

छि ज़ीव आत्मा अविनॉशी शॅरीर छु नाशुवान
चु थोद व्वथ जंगनि व्वन्य, दर जंगि मैदान

چھُ زیو آتما اوِناشی، شریر چھُ ناشہِ وان
ژٕ تھوٚد ووتھ جنگنہِ ووٚنی، در جنگِ میدان

य एनं वेत्ति हन्तारं यश्चैनं मन्यते हतम्।
उभौ तौ न विजानीतो नायं हन्ति न हन्यते।।१९।।

छु युस आत्माहस मरनवोल या मारनवोल ज़ानान
न छुय मरन, न कांह मॉरिथ छु ह्यकान

چھُ یُس آتماہَس مرَن وول یا مارَن وول زانان
نہٕ چھے مرن، نہٕ کانٛہہ مأرِتھ چھُ ہیکان

न जायते म्रियते वा कदाचि-न्नायं भूत्वा भविता वा न भूय:।
अजोनित्य: शाश्वतोऽयं पुराणो- न हन्यते हन्यमाने शरीरे।।२०।।

यि आत्मा ज़ांह न मरन नय छु ज़्यवन
अमर छुय आसुवुन पतु वथ थव कन
शॅरीर नॉशी अवय ज़्योन तु मरन
अमर छुय आत्मा पतुवथ अछ़्यन

یہ آتما زانٛہہ نہٕ مرن نے چھُ زیون
اَمر چھے آسوُن پتہٕ وَتھ تھوگن
شریر ناشی اوے زیٖون تہٕ مرُن
اَمر چھے آتما پتہٕ وَتھ اژھن

वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम्।
कथं स पुरुष: पार्थ कं घातयति हन्ति कम्।।२१।।

प्वरुश युस आत्माहस अविनॉशी नित्य
अजन्मा बॊयि अव्यय ज़ानान
छु कति काँसि मारुनावान या काँसि ति मारान

پوٗرُش یُس آتماہَس اَوِناٗشی نتھ اَجمنا بیٔیِہ اَویے
زانان
چھُ کتِہ کاًنسِہ مارٕناوان یا کاًنسِہ تہِ ماران

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि।
तथा शरीराणि विहाय जीर्णा-न्यन्यानि संयाति नवानि देही।।२२।।

छि यिथु वॅन्य मनुश पलव प्रॉन्य त्रॉविथ नॅव्य
नॉल्य त्रावान
तिथुय वॅन्य आत्मा प्रोन शॅरीर त्रॉविथ नॊव
शॅरीर प्रावान

چھِ یِتھٕ ؤنۍ مُنُش پَلو پرٛاٗنۍ ترٛاٗوِتھ نٔوۍ ناٗلۍ
ترٛاوان
تِتھے ؤنۍ آتما پرٛون شریر ترٛاٗوِتھ نۆو شریر پرٛاوان

नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावक:
न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुत:।।२३।।

ह्यकान छुनु हॅथयार आत्माहस च़ॅटिथ
न ॲग्नुय छुय ह्यकान अथ ज़ांह ति ज़ॉलिथ
न छुस पोन्य ह्यकान ज़ांह ॲदुरॉविथ
न वावुय अथ ह्यकान छुय ह्वखुनॉविथ

ہبکان چھنہٕ ہٕتھیار آتماہَس ژٕٹِتھ
نہٕ أگنٕے چھُے ہبکان اَتھ زانْہہ تہِ زاٗلِتھ
نَہ چھُس پۄنۍ ہبکان زانْہہ أدٕراٗوِتھ
نَہ واوٕے اَتھ ہبکان چھُے ہوکھٕناٗوِتھ

अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च।
नित्यः सर्वगतः सथाणुरचलोऽयं सनातनः।।२४।।

यि आत्मा छुनु ह्वखान नय छु अँदरान | یہِ آتما چھُنہٕ ہوکھان نےٚ چھُ اَدران
न कांह च़्ॅटिथ ह्यकान नय छु ज़ालान | نہٕ کانٛہہ ژٕٹِتھ ہیکان نےٚ چھُ زالان
अमर छुय आसुवुन हर जायि व्यापक | اَمر چھےٚ آسہٕ وُن ہر جایہِ وِیاپک
हमेशि आसुवुन ज़ानुन यि बेशक | ہمیشہِ آسہٕ وُن زانُن یہِ بے شک

अव्यक्तोऽयमचिन्त्योऽयमविकार्योयमुच्यते।
तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुमर्हसि।।२५।।

अव्युक्त आत्मा गछ़ान छुनु यँद्रियन वश | اَویکت آتما گژھان چھُنہٕ یٔندریَن وَش
मनस छुनु चिन्तन आत्मा करुवुन वश | مَنس چھُنہٕ چِنتن آتما کرُوُن وَش
छु आत्मा अविकार ज़ानुन चु अर्ज़न | چھُ آتما اوِکار زانُن ژٕ اَرجن
यि छुनु शूकस लायक पज़्या करुन वन | یہِ چھُنہٕ شوٗکس لایق پزِیاہ کرُن وَن

अथ चैनं नित्यजातं नित्यं वा मन्यसे मृतम्।
तथापि त्वं महाबाहो नैवं शोचितुमर्हसि।।२६।।

चु योदवय आत्माहुक मरुन तु ज़्योन मानख | ژٕ یوٚدوے آتماہُک مرُن تہٕ زیٖن مانکھ
करुन अथ प्यठ शूक छुनु ज़रूरथ | کرُن اَتھ پیٹھ شوٗک چھُنہٕ ضرُورتھ

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च।
तस्मादपरिहार्येऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि।।२७।।

यि ज़ॉनिथ ज़्यथ मरुन छुय हॅकीकत | یہِ زانٕتھ زیٚتھ مرُن چھےٚ حقیقتھ
मॅरिथ बेयि ज़्योन आसान निशचित | مرُتھ بیٚیہِ زیٚون آسان نشچِت

ज़्यनस मरनस येलि नु कांह ति व्वपाय
छि कति रोज़ान शूख करनस ति कांह जाय

زٕنٛس مرٕنٛس ییلہِ نہٕ کانٛہہ تہِ ووپاے
چھِ کتہِ روزان شوٗکھ کرٕنٛس تہِ کانٛہہ جاے

अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत।
अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना।।२८।।

ज़न्म ह्यनु ब्रोंठ तमाम प्रॉनी गॉब आसान अर्ज़न
मरान यामथ छि बेयि तिम गॉब सपदन
छि मूजूद रोज़ान दरवकते दरमियॉनी
करुन शूख अथ प्यठ छेनु कांह ति जॉनी

زٕنٛم ہیٛنہٕ برٛونٛٹھ تمام پرٛانی غاب آسان ارزن
مران یامتھ چھِ بێیہٕ تم غاب سپدٕن
چھِ مؤجوٗد روزان در وقتے درمیانی
کرُن شوٗکھ اَتھ پێٹھ چھنہٕ کانٛہہ تہِ جانی

आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेन-माश्चर्यद्वदति तथैव चान्य:।
आश्चर्यवच्चैनमन्य: शृणोति श्रुत्वाप्येनं वेद न चैव कश्चित्।।२९।।

स्यठा मुशकिल छु आत्मा प्रज़नावुन
ह्यकान कांह महा प्वरुश ब हॉरिथ हाल बावुन
ब आशचर कैंह आधिकॉरी प्वरुश करान वर्नन
छि कैंह बोज़ान मगर अथ मुतलक नु ज़ानन

سٮ۪ٹھاہ مُشکِل چھُ آتما پرٛزناوُن
ہیٛکان کانٛہہ مہاپورش بہٕ حٲرِتھ حال باوُن
بہٕ آشچر کینٛہہ ادھیکٲری پورش کران ورنٕن
چھِ کینٛہہ بوزان مگر اَتھ متلق نہٕ زانٕن

देही नित्यमवध्योऽयं देहे सर्वस्य भारत।
तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमर्हसि।।३०।।

अमर आत्मा ज़ान छु मंज़ तमामन शॅरीरन
करुन शूख प्रॉनियन हुन्द शूबन नु अर्ज़न

امر آتما زان چھُ منٛز تمامن شریٖرن
کرُن شوٗکھ پرٛانٮ۪ن ہُنٛد شوبن نہٕ ارزن

स्वधर्ममपि चावेक्ष्य न विकम्पितुमर्हसि।
धर्म्याद्धि युद्धाच्छ्रेयोऽन्यत्क्षत्रियस्य न विद्यते।।३१।।

धर्म ज़ॉनिथ पज़ि नु भय च़े थावुन — دھرٛم زانِتھ پٔزِن پزِ نہٕ بھَے ژٕے تھاوُن

धर्मुयोद बॊड नु कांह क्षेत्रियन कल्यान करुवुन — دھرٛمہٕ یۆدھ بۆڑ نہٕ کانٛہہ کھیٚترِیَن کلیان کرٕوُن

यद्धच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतम्।
सुखिन: क्षात्रिया: पार्थ लभन्ते युद्धमीदृशम्।।३२।।

च़े यलु गॊय स्वर्गुदार व्वन्य पॉन्य पानय — ژٕے یلہٕ گۆے سورگہٕ دار ووٗنؠ پانٛئ پانئے

युथ ह्यु यॊद बागिवान क्षेत्रिय लबानुय — یُتھ ہیُٛ یۆد بھاگیہٕ وان کھیٚترِیے لبانٕے

अथ चेत्त्वमिमं धर्म्यं सङ्ग्रामं न करिष्यसि।
तत: स्वधर्मं कीर्तिं च हित्वा पापमवाप्स्यसि।।३३।।

चु यॊदवय धर्मुयॊद करनस इनकार करख — ژٕ یۆدوَے دھرٛمہٕ یۆدھ کرٕنس اِنکار کرَکھ

धर्म रावी स्यठा बदनाम सपदख — دھرٛم راوی سیٹھاہ بدنام سپدکھ

अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽव्ययाम्।
सम्भावितस्य चाकीर्ति- र्मरणादतिरिच्यते।।३४।।

स्यठा यॅचकाल ताम करन लूख चॉन्य नेन्यदा — سیٹھاہ یٔژکال تام کرَن لۆکھ چانٛئ نِنٛدیا

यज़थ दारस यि मरनु खोतु ज़यादु वारया — یَژتھ دارس یہٕ مرنہٕ کھوتہٕ زیادٕ واریاہ

भयाद्रणादुपरतं मंस्यन्ते त्वां महारथा:
येषां चत्वं बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवम्।।३५।।

यिमन महा रॅथियन मंज़ स्यठा मानिता ऑसुय
चॖ अज़ताम
ब डर चॖलुनुक जंगस मंज़ लागनय चॖ इलज़ाम

یِمن مہارٕتھیَن منز سیٹھاہ مانِتا آسے ژٕ اَزتام
بہٕ ڈر ژلُنُک جنگس منز لاگنے ژٕ اِلزام

अवाच्यवादांश्च बहून्वदिष्यन्ति तवाहिता:।
निन्दन्तस्तव सामर्थ्यं ततो दु:खतरं नु किम्।।३६।।

शेथुर नेन्यदा करन चॉनिस बलस प्यठ
वनन ती यी नु पज़ि द्वख लगि कुलस प्यठ

شوٚتھر نِندیا کرن چانِس بلس پیٹھ
وَنن تی یی نہٕ پزِ دوکھ لگہِ کُلس پیٹھ

हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम्।
तस्मादुत्तिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृतनिश्चय:।।३७।।

योदस मंज़ योद मरख तेलि स्वर्ग प्रावख
अगर ज़ेनख तेलि पृथ्वी प्यठ राज करख
छु कारन बस यिहय वोनमय मे अर्ज़न
चु कर निश्चय योदुक छुसय बु वनन

یُدھس منز یُد مرکھ تیلہِ سورگ پژاوکھ
اگر زینکھ تیلہِ پرتھوی پیٹھ راج کرکھ
چھُ کارن بَس یہے ووٚنمے مے اَرزن
ژٕ کر نِشچے یُدھک چھُسے بہٕ وَنن

सुखदु:खे समे कृत्वा लाभालाभौ जयाऽजयौ।
ततो युद्धाय युज्यस्व नैवं पापमवाप्स्यसि।।३८।।

ज़ेनुन हारुन द्वख स्वख बेयि नफा न्वकसान
वनान छुसय चॖ अर्ज़न ज़ान यकसान
यि ज़ॉनिथ सपुद तैयार जंगु बापथ
करख येलि योद तु पापव निशु म्वकुलख

زیٚنُن ہارُن، دوکھ سوکھ بیٚیہِ نفع نوقصان
ونان چھُسے ژٕ اَرزن زان یکسان
یہِ زانِتھ سَپُد تیار جنگہِ باپتھ
کرکھ ییلہِ یُدھ تہٕ پاپو نِشہٕ موکلکھ

एषा तेऽभिहिता साङ्ख्ये बुद्धिर्योगे त्विमां शृणु
बुद्ध्या युक्तो यया पार्थ कर्मबन्धं प्रहास्यसि।।३९।।

मे वॅन्यमय कथ ब्वद चु थव ग्यानु यूगच
वनय वुनक्यन चु थव ब्वद कर्मु यूगच
अमी ब्वदि सुत्य चटख अदु कर्मु बंदन
कॅरिथ त्याग नष्ठ सपदी अदु तमामन

مےٚ وٕنۍ مےٚ کتھ بوٚدھ ژٕ ےتھَو گیانہٕ یوٗگچ
ونےَ وُنکین ژٕ تھَو بوٚدھ کرٛمہٕ یوٗگچ
اَمی بوٚدھِ ستۍ ژٹکھ اَدٕ کرمہٕ بنٛدھن
کٔرِتھ تیاگ نشٹھ سپدی اَدٕ تمامن

नेहाभिक्रमनाशोऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते।
स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयात्।।४०।।

वॅविथ कर्मु यूगु ब्यॉल नाश नु सपदान
न छुस कांह वुलटु फलु रूपु फल नेरान
छु कर्मु यूगु रूपु धर्मुक कॅंह कम ज़्यादु सादन
ज़्यनु कि मर्नुकि भयि निश रॉछ करन

ؤوِتھ کرمہٕ یوگہٕ بیٛوٗل ناش نہٕ سَپدان
نہَ چھُس کانٛہہ وُلٹہٕ پھلہٕ روٗپہٕ پھل نیران
چھُ کرمہٕ یوگہٕ روٗپہٕ دھرٛمُک کینٛہہ کم زیادٕ سادَھن
زینکہِ مرنکہِ بھَیہِ نِشہِ رأچھ کرَن

व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनन्दन।
बहुशाखा ह्यनन्ताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनाम्।।४१।।

अन्दर कर्मु सादना अख ब्वद आसान अर्ज़न
यकीनि महकम अक़ुल तथ छि वनन
अन्दर अग्यॉनियन मंज़ ब्वज़ बे अंदाज
तिमन ब्वज़न अन्दर छुय वारया राज़

اندر کرمہٕ سادھنا اَکھ بوٚدھ آسان اَرزن
یقین محکم عقل تتھ چھِ وَنَن
اندر اَگیانین منٛز بوز بےَ اندٲز
تمن بوزن اندر چھےٚ واریاہ راز

यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदन्त्यविपश्चित:।
वेदवादरता: पार्थ नान्यदस्तीति वादिन:।।४२।।

तनोमन यिम डुबेमुत्य अन्दर छि बुगन
कर्म् फलन तु वीद् वाखन बोज़नस ख्वश नु रोज़न
यिमन हुंज़ि अकलि स्वर्ग छुय श्रष्ट व्वतम
ब जुज़ स्वर्ग नु कँह बॊठ ति मे हावतम

تنوٗمَن یم ڈُبٕیمتؠ اندر چھِ بۄگن
کرٕمہٕ پھلن تہٕ ویٖد واکھن بوزٕنَس خوش روزَن
یِمن ہٕنزِ عقلہِ سوٗرُگ چھُے سرٛیشٹھ ووتم
بہ جُز سوٗرُگ نہٕ کیٚنٛہہ بۄڈ تہِ میٚہ ہاوتم

कामात्मान: स्वर्गपरा जन्मकर्मफलप्रदाम्।
क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति।।४३।।

करान वर्णन अम्युक यिम हाव् बाव् बापथ
बराहे भूग व ऐश्वर्यी क्रियायन हुंज़ करान कथ

کران ورٕنَن اَمیُک یم ہاوٕ باوٕ باپتھ
براہے بۄگ و ایشوری ،کرٛیایَن ہٕنز کران کتھ

भोगैश्वर्यप्रसक्तानां तयापहृतचेतसाम्।
व्यवसायात्मिका बुद्धि: समाधौ न विधीयते।।४४।।

बराहे एश व अशर्त यिमन मन छि ज़ेनान
तिमन प्वरशन छुनु परमात्मा आसुन्च ब्वद ति आसान

براہے عیش و عشرت یمن مَن چھِ زینان
تمِن پورشن چھُنہٕ پرماتما آسٕنٛچ بُدھی تہِ آسان

त्रैगुण्यविषया वेदा निस्त्रैगुण्यो भवार्जुन।
निर्द्वन्द्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान्।।४५।।

त्रिगुनु यिम भूग, आगर रोज़ान सादन
करन वोल वीद सोरुय प्रतिपादन
कर्म निष्काम कर त्राव द्वख तु बॆयि स्वख
त्रगुन भूगन मंज़ुय रोज़ख आसकत

ترٛگُنہٕ یِم بۄگ آگر روزان سادھن
کرن وول وید سورُے پرٛتہِ پادن
کرٕم نشکام گر ترٛاو دوکھ تہٕ بیٚیہٕ سوکھ
ترٛگُن بۄگن منٛزٕ ے روزکھ آسکت

चु बन न्यर द्वन्द्व यूग खीम त्यॉगिथ
तु मन कोबू कॅरिथ राज़ ज़ाग लॉगिथ

ژٕ بَن نبر دوند یوٗگہٕ کھیم تیا گتھ
تہٕ مَن قوبوٗ کرِتھ روز زاگ لاگتھ

यावानर्थ उदपाने सर्वत: सम्प्लुतोदके।
तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानत:।।४६।।

बॅरिथ दॅरियाव येलि पान्युक हॉसिल छु सपदन
क्वलन ल्वकुच्यन हुंद मनशस ज़ॅरूरथ नु प्यवन
तत्व किन्य ब्रह्मस ज़ानन वॉल्य ब्रह्मण
समस्त वीदन अन्दर ति तवय रोज़ान प्रयोज़न

برِتھ دٕریاو ییٚلہِ پانٕیُک حاصِل چھُ سپدَن
کولن لوکچین ہُند منشس ضروٗرتھ نہٕ پیٚوَن
تتوَ کنی برٛہمس زانَن وأل برٛہمن
سمست ویدن اَندر تہِ توَے روزان پریوٗزَن

कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन।
मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि।।४७।।

कर्म करनस बजर छुय कर चु हॉसिल
फलचु आशा करन्य वाती नु बिलकुल
लॅहज़ा कर्मु फलुक हेतू मु व्वन्य बन
अमल कर व्वन्य न करनुक च़ठ प्रयोज़न

کرم کرنَس بجر چھُے کر ژٕ حاصِل
پھلچ آشا کرٕنۍ واتی نہَ بِلکُل
لہذا اگرمہٕ پھلُک ہیتوٗ مہٕ ووٚنۍ بَن
عمل کر ووٚنۍ نہَ کرنُک ژٹھ پریوٗزَن

योगस्थ: कुरु कर्माणि संङ्गंत्यक्त्वा धनञ्जय।
सिद्ध्यसिद्ध्यो: समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते।।४८।।

असिदि सिदि ज़ान बुदी सम थाव स्थिर
सपदिथ कर्म कर
यिहॉय समत्व छु यूग आसान ही अर्ज़न चु सर् कर

اَسِد سِدھ زان، بُدھی سم تھاو، ستھر سپدِتھ کرٕم کر
یوہے سمتو چھُ یوٗگ آسان ہی اَرزن ژٕ سرٕ کر

दूरेण ह्यवरं कर्म बुद्धियोगाद्धनञ्जय।
बुद्धौ शरणमन्विच्छ कृपणा: फलहेतव:।।४९।।

स्यठा थॊद समतो यूग कर चु दारन
स्वकाम कर्मी वश मे अदु सपदन

سیٹھاہ تھوٚد سمتو یوٗگ کر ژٕ دارَن
سوکام کَرمی وَش مےٚ اَدٕ سپدَن

बुद्धियुक्तो जहातीह उभे सुकृतदुष्कृते।
तस्माद्योगाय युज्यस्व योग: कर्मसुकौशलम्।।५०।।

प्वरुश युस समबुदी युक्त छु आसन
छु येहलूकय प्वन्य पाफ सु त्यागन
लोहज़ा समतो रूप यूग गछि पानुनावान
यि वथ छय कर्मु बंदन निशि म्वकुलावन

پوٗرش یُس سم بُدھی یُکت چھُ آسن
چھُ یٚہلوٗکے پوٗنی پاپھ سُہ تیٛاگن
لہٰذا سمتو روٗپ یوگ گژھ پانٕہ ناوان
یہِ وَتھ چھےٚ گَرمہٕ بنٛدھن نِشہِ موکلاوان

कर्मजं बुद्धियुक्ता हि फलं त्यक्त्वा मनीषिणा:।
जन्मबन्धविनिर्मुक्ता: पदं गच्छन्त्यनामयम्।।५१।।

यि व्यद छे कर्मु बन्दन निशु म्वकलावन
मगर यिम समतोबुदी युक्त ग्यॉनी छि आसान
छि कर्मो सुत्य फल सपदन वॉल्य त्यागान
छि ज़्यनु तय मरनु निश तिम मुख्त सपदान
अमर सपदान तु प्रमु पद तिमन छु मेलान

یہِ ویٚد چھےٚ گَرمہٕ بنٛدھن نِشہِ موکلاوَن
مگر یِم سمتو بُدھی یُکت گیٛأنی چھِ آسان
چھِ گرموٕ ستیٛ پھل سپدَن وأل تیٛاگان
چھِ زٕنہٕ تےَ مرنٕہ نِشہِ تِم موکھت سپدان
اَمر سپدان تہٕ پرمہٕ پد تِمن چھُ میلان

यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति।
तदा गन्तासि निर्वेदं श्रीतव्यस्य श्रुतस्य च।।५२।।

चु येलि ब्वद मुहकि दलदलु तारु तारख
यि अज़ताम बूज़मुत छुय ती व्यचारख

ژٕ ییٚلہِ بودھ موہ کہِ دلدلہٕ تارٕ تارَکھ
یہِ اَزتام بوٗزمُت چھُتھ تی وِبژارَکھ

चु बेयि तमि सुत्य यि केंछा नो बूज़ख
तॅमी सुत्यन चु अदु वैराग प्रावख

ژ بێیہِ تمہِ ستی یہِ کینٛژھا نۆو بوٗزکھ
ژٔمی ستین ژ اَدِ ویراگ پڑاوَکھ

श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला।
समाधावचला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि।।५३।।

चॆ कॉरमुत पॉदु श्र्वतियव बूज़िथ छु हलचल
चु कर हॉसिल बुदी अटल सिथर तु अचल
अमी सुत्य समतो यूग सपदान छु हॉसिल
छु परमात्माहस सुत्य गछ़ान सॆहयोग बिलकुल

ژے کوٚرمُت پأدِ شرُتیو بوٗزِتھ چھُ ہل چل
ژِ کر حأصِل بُدھی اَٹل، سِتھر تہٕ اچل
اَمی ستی سمتو یوٗگ سَپدان چھُ حأصِل
چھُ پرٕماتماہَس ستی گژھان سہیوگ بِلکُل

अर्जुन उवाच:

स्थितप्रज्ञस्य का भाषा समाधिस्थस्य केशव।
स्थितधी: किं प्रभाषेत किमासीत व्रजेत किम्।।५४।।

अर्जुन छु वनान

स्थिर ब्वदिवॉल्य प्वरुश यिम समादी मंज़ छि आसन
तिमय प्वरुश छि परमात्माहस प्राप्त सपदन
मे वॅन्यतव ही केशव यिमन हुन्द्य लख्यन
स्थिर ब्वदि प्वरुश किथु पॉठ्य बोलन बेहन तु पकन

اَرجُن چھُ وَنان

سِتھر بودِ وأِلی پورُش یِم سمادھی منٛز چھِ آسن
تِمے پورُش چھِ پرٕماتماہَس پراپتھ سپدَن
مےٚ وَنِو ہی کیشو یِمن ہِندی لکھٕن
سِتھر بودِ پورُش کِتھہٕ پأٹھی بولن، بہِن تہٕ پکن

श्री भगवानुवाच:

प्रजहाति यदा कामान्सर्वान्पार्थ मनोगतान्।
आत्मन्येवात्मना तुष्ट: स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते।।५५।।

श्री भगवान छि वनान

شری بھگوان چھِ وَنان

मनुश्य येलि मनच्यन तमाम कामनायन	مٔنش ییلہِ من چھِن تمام کامنایَن
छु मनु किन्य सारिनुय यामथ त्यागन	چھُ منہٕ کِنۍ سارِنۍ یامتھ تیاگن
छु अमि सुत्य आत्मा दर आत्मा संतुष्ट रोज़न	چھُ امہِ سٍتۍ آتما در آتما سنتوشٹ روزَن
छु अथ कालस स्थितप्रज्ञ वनन	چھُ اَتھ کالس ستھِت پڑگیہِ وَنَن

दु:खेष्वनुद्विग्नमना: सुखेषु विगतस्पृह:।
वीतरागभयक्रोध: स्थितधीर्मुनिरुच्यते।।५६।।

द्वखस मंज़ लीन नु मन गमगीन सपदान	دوٗکھس منٛز لیٖن نہٕ من غمگیٖن سپدان
स्वखस मंज़ युस नु छुय शादमान आसान	سوٗکھس منٛز یُس نہٕ چھُے شادمان آسان
येमिस क्रूद भयि प्रीती नष्ठ छि गछ़ान	ییٚمِس کرٛوٗد، بھَیہِ، پرٛیتی نشٹ چھِ گژھان
सिथर ब्वदी मुनी तॅम्यसुय छि वनन	سِتھر بُدھی مُنی تٔمۍ سے چھِ وَنَن

य: सर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तत्प्राप्य शुभाशुभम्।
नाभिनन्दति न द्वेष्टि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता।।५७।।

प्वरुश युस हर विज़ि यि आसकती रोस छु आसान	پوٗرش یُس ہر وِزِ یہِ آسکتی روٚس چھُ آسان
वुछिथ श्वब या अश्वब आननदित न सपदान	وُچھِتھ شوٗبھ یا اَشوٗبھ آنٔندِت نہَ سپدان
न कुनि प्यठ छु यि ज़ांह द्वेश करन	نہَ کُنہِ پیٚٹھ چھُ یہِ زانٛہہ دِویش کرن
स्थिर बुदी यिथिस प्वरशस छि आसन	سِتھر بُدھی یِتھِس پوٗرشس چھِ آسن

यदा संहरते चायं कूर्मोऽङ्गानीव सर्वश:।
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता।।५८।।

कॅछवु यिथु पॉठ्य पनुन्य अंग चोमरॉविथ	کٔچھوٕ یِتھٕ پأٹھی پننۍ اَنگ ژومرأوِتھ
रॅटिथ तल पानसुय थावान दबॉविथ	رٔٹِتھ تل پانسے تھاوان دباوِتھ

प्वरुश यिथ् पॉठ्य यँद्रीयन विशियन निश् हटावान	پورش یتھ پاٹھۍ یٚندری یَن وشین نِشہِ ہٹاوان
पज़ी ज़ानुन स्थिर ब्वज़ुवान सु आसान	پزٕی زانُن سِتھر بوزٕوان سُہ آسان

विषया विनिवर्तन्ते निराहारस्य देहिनः।
रसवर्जं रसोऽप्यस्य परं दृष्वा निवर्तते।।५९।।

प्वरुश युस न्यर आहॉरी छु आसान	پورش یُس نبر آہاری چھُ آسان
मगर छुनु विशय तोति तॉगिथ आसान	مگر چھُنہٕ وشیے توتہِ تیاگِتھ آسان
छु विशयन हुंद राग तस तोति रोज़ान	چھُ وشین ہُند راگ تس توتہِ روزان
यि राग छुय परमात्मा प्राप्ती सुत्य म्वकलान	یہِ راگ چھےٚ پرماتما پراپتی سٟتؠ موکلان

यततो ह्यपि कौन्तेय पुरुषस्य विपश्चितः।
इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः।।६०।।

करान यॅन्द्रिय मनस मूहिथ ज़ोरदार छि आसन	کران یٚندرے منس موٗہتھ زور دار چھِ آسن
ब ज़बरदॅस्ती छु बुदिमानन ति हरान मन	بہٕ زبردستی چھُ بودِ مانَن تہِ ہران من

तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मत्परः।
वशे हि यस्येन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता।।६१।।

कॅरिथ वश तमाम यँद्रियन युस तन मन म्योन द्यान दारन	کٔرِتھ وش تمام یٚندرِیَن یُس تن مَن میٚون دیان دارَن
करान युस यँद्रियन वश पुरुश स्थिर बुदी छु सपदन	کران یُس یٚندرِیَن وش، پورش سِتھر بُدھی چھُ سپدن

ध्यायतो विषयान्पुंस: सङ्गस्तेषूपजायते।
सङ्गात्सञ्जायते काम: कामात्क्रोधोऽभिजायते।६२।।

पुरुश युस वेशयन हुद करान चिन्तन	پورش یُس وشین ہُنٛد کران چِنتن
छु कति आसान अद् सुय मे प्रायन	چھُ کتہِ آسان اَدِ سُے مےٚ پرایَن
छु विशयन मंज़ सु आसक्ति सपदन	چھُ وشین منٛز سُہ آسکت سپَدن
ब आसक्ता छु तस कामना पॉदु सपदन	بہ آسکتا چھُ تس کامنا پأدِ سپَدن
विरुद छुय कामनायव सुत्य सपदन	وِرُد چھُے کامنایَو ستۍ سپَدن
छि कामना अदु क्रूद करान उत्पन	چھِ کامنا اَدِ کرٛوٗد کران اُتپن

क्रोधाद्भवति सम्मोह: सम्मोहात्स्मृतिविभ्रम:।
स्मृतिभ्रंशाद् बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात्प्रणश्यति।।६३।।

छु क्रूदु सुत्य मूड बाव पॉदु सपदन	چھُ کرٛوٗدِ ستۍ موٗڈِ باو پأدِ سپَدن
ब मूडतॉयि छु सुमरिथ ब्रम सपदन	بہ موٗڈِتأیِی چھُ سُمرتھ برٛم سپَدن
डलान येलि सुमरथ छि बुदी ग्यान नाश सपदन	ڈلان ییٚلہِ سُمرتھ چھِ بُدھی گیٛان ناش سپَدن
बुदी नाशि सुत्य प्वरुश पदु निशि गीरन	بُدھی ناشہِ ستۍ پورش پدِ نِشہِ گیرن

रागद्वेषवियुक्तैस्तु विषयानिन्द्रियैश्चरन्।
आत्मवश्यैर्विधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति।।६४।।

मगर युस अंता:कर्ण दर आत्मा वश छु करन	مگر یُس اَنتاہ کرن در آتما وَش چھُ کرَن
तॅमिस छुनु राग द्वेश बिल्कुल ति रोज़न	تِمِس چھُنہٕ راگ دۄیش بِلکُل تہِ روزَن
ब काबू वेशयन यँद्रियन सु थॉविथ	بہ قابوٗ وِشین یٔندریَن سُہ تھأوِتھ
प्रसन्ता प्राप्त सपदान अंत:कर्णन यि प्रॉविथ	پرٛسنتا پرٛاپتھ سپدان اَنتہاہ کرنَن یہِ پرٛأوِتھ

प्रसादे सर्वदु:खानां हानिरस्योपजायते।
प्रसन्नचेतसो ह्याशु बुद्धि: पर्यवतिष्ठते।।६५।।

प्रसन्न येलि अंत:कर्ण तस छि सपदान
ब हरसू द्वख अदु तस दूर सपदान
प्रसन्न चित्त कर्मुयूगी ब्वद लगावान
तिमय परमात्माहस सुत्य स्थिर सपदान

پرٛسن ییٚلہِ اَنتہاہ کرَن تس چھِ سپدان
بہ ہرسۆ دوکھ اَدِ تس دوٗر سپدان
پرٛسن چِت کرمہٕ یۆگی بود لگاوان
تِمےَ پرٛماتماہَس سٟتی سِتھر سپدَن

नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य न चायुक्तस्य भावना।
न चाभावयत: शान्तिरशान्तस्य कुत: सुखम्।।६६।।

यॆमिस प्वरशस न मंन यँद्रिय ज़ेननुक हद
यॆकीनु महकमुच तॆमिस छुनु आसान ति ज़ांह ब्वद
यिथ्यन आयुक्त मनशन बावना नु आसान
छि बावना हीन मनुश अशान्त रोज़ान
अवय किन्य मनुश युस अशान्त रोज़ान
छुनो ज़ांह अदु तॆमिस कांह स्वख ति मेलान

یٚیمِس پورشس نہَ من یئندرے زینُنگ حد
یقیٖن محکم تِمِس چھُنہٕ آسان تہِ زانٛہہ بود
یِتھِن آیُکت منَشن باونا نہَ آسان
چھِ باونا ہیٖن منُش اَشانت روزان
اَوے کِنٛز منُش یُس اَشانت روزان
چھُنو زانٛہہ اَدِ تِمِس کانٛہہ سوکھ تہِ میلان

इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोऽनुविधीयते।
तदस्य हरति प्रज्ञां वायुर्नावमिवाम्भसि।।६७।।

ज़लस मंज़ नाव यिथु वॆन्य तरान आसान
लमान छुस वाव तु पानस कुन निवान
तिथुय किन्य मन यँद्रयन विशयन मंज़ वरचित आसान
छि यिम अव्युख्त प्वरशस बुदी ज़ेनान

زلس منٛز ناو یِتھٕ کُنٛز تران آسان
لمانِ چھُس واو تہٕ پانَس کُن نِوان
تِتھے کُنٛز من یئندریَن وِشین منٛز ورچِت آسان
چھِ یِم اوٚیکھت پُرشس بُدھی زینان

तस्माद्यस्य महाबाहो निगृहीतानि सर्वश:।
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता।।६८।।

प्वरुश युस हर प्रकॉर्य यँद्रियन वॆशयव
निशि दूर थावान
बुदी तॅम्य सुंज़ महा बाहो स्थिर छि आसान

پورش یُس ہرپرٛکأری یٔندریَن ویشیَو نِشہِ دوٗر
تھاوان
بُدھی تٔمی ہٕنز مہا باہو سِتھر چھِ آسان

या निशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी।
यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो मुने:।।६९।।

समस्त प्रॉनियन यॊसु राथ छि बासन
स्थिर यूगी ग्यानु स्वरूपु तॊलि जागरत आसन
फनाये समसारकि स्वखु खॉतरु यिम प्रॉनी हुश्यार आसन
छि परमात्मा सुंद ततो ज़ानन वॉल्य मुनी अथ
राथ वनन

سمست پرٛانٮ۪ن یوسہٕ راتھ چھِ باسن
سِتھر یۆگی گیانہٕ سۆرۆپہٕ تیٚلہِ جاگرت آسن
فنایے سمسارکِ سوکھٕ خأطرٕ یِم پرٛآنی ہُشیار آسن
چھِ پرآتما سُند تتو زانَن وألی مُنی اَتھ راتھ وَنن

आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमाप: प्रविशन्ति यद्वत्।
तद्वत्कामा यं प्रविशन्ति सर्वे स शान्तिमानपोति न कामकामी।।७०।।

वसान यॆलि पोन्य क्वलन, नालन ब रफतार
अन्दर सॅदरस ॲछ़िथ यिवान छुख करार
छु स्थिर बुदी प्वरुश यिम सॉरी बूग बूगन
ति बूगिथ कांह ति अवग्वन सपदान नु उत्पन
यिथन प्वरुशन परम शाँती हॉसिल सपदन
यछ़ान यिम बूग तिमन हरगिज़ न मेलन

وسان ییٚلہِ پۆنٛی کولن نالن بہ رفتار
اَندر سٔدرس أژِتھ یِوان چھُکھ قرار
چھُ سِتھر بودھی پورُش یِم سأری بۆگ بۆگن
تہِ بۆگِتھ کانٛہہ تہِ اوگون سپدان نہٕ اُتپن
یِتھن پورشن پَرم شأنٛتی حاصِل سپدن
یَژھان یِم بۆگ تِمن ہرگز نہَ میلن

विहाय कामान्यः सर्वान्पुमांश्चरति निः स्पृहः।
निर्ममो निरहङ्कारः स शान्तिमधिगच्छति।।७१।।

प्वरुश युस तमाम कामनायि त्यागान
अहं, ममता, स्पृहार, राग न थावान
तिथुय ह्यु प्वरुश छुनु ज़ांह अशाँत रोज़ान
छि तस परम शाँती प्राप्त सपदन बोज़ अर्ज़न

پورش یُس تمام کامنایہِ تیٛاگان
اَہم، ممتا، سَرٛ پہار، راگ نہَ تھاوان
تِتھے ہیُو پوٗرُش چھُنہٕ زانٛہہ اَشانٛت روزَن
چھِ تس پرمہٕ شانٛتی پرٛاپتھ سپَدن بوز اَرزن

एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति।
स्थित्वास्यामन्तकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति।।७२।।

स्थिी गॅयि यिहय यॊसु ब्रह्म प्वरुश प्रावान अर्ज़न
यि प्रॉविथ छुनु यॊगस मुंह ज़ांह तिय सपदन
स्थिति रोज़ान ब्रह्मी अथ मंज़ अन्तु काल ताम
छु सपदान प्राप्त ब्रह्म आनन्दुक दाम

سِتھتی گیٔہِ یِہے یوسہٕ برٛمہٕ پوٗرُش پرٛاوان اَرزن
یہِ پرٛاوِتھ چھُنہٕ یوٗگیٖس موٗہ زانٛہہ تی سپَدن
سِتھت روزان برٛاہمی اَتھ منٛز اَنتہٕ کال تام
چھُ سپدان پرٛاپتھ برٛمہٕ آننٛدُک دام

☆

دوٚیم اَدھیاے وٲژ اَند

☆☆☆
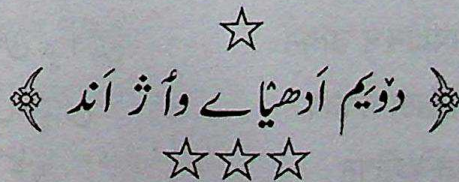
ترٛیِیم اَدھیاے

گرم یوگ

अर्जुन उवाच:

ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्दन।
तात्किं कर्मणि घोरे मां नियोजयसि केशव।।१।।

अर्ज़न छुस वनान

अगर त्वहि कर्म ख्वतु ग्यान श्रेष्ट मानान

भयंकर कर्मनुय कुन क्याज़ि छिवु मे लागान

اَرجُن چھُس وَنان

اَگر توٚہی گَرمہٕ کھوتہٕ گیٖان شرٛیشٹھ مانان

بھینکر گَرمنےٕ کُن کیٖازِ چھِوٕ مےٚ لاگان

व्यामिश्रेणेव वाक्येन बुद्धिं मोहयसीव मे।
तदेकं वद निश्चित्य येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम्।।२।।

मुहान छिवु म्यॉन्य बुदी रलुमिलु कथव सुत्य

ब निशचय कथ कुनी वॅन्यतव बन्यम कल्यान

येमि सुत्य

مؤہان چھِوٕ میٖانٛز بُدھی رلہٕ مِلہٕ کھتوٕ ستۍ

بہٕ نِشچے کتھ کُنی وٕنۍ توٕ بنم کلیٖان ییٚمہِ ستۍ

श्री भगवानुवाच:

लोकेऽस्मिन्द्विविधा निष्ठा पुरा प्रोक्ता मयानघ।
ज्ञानयोगेन साङ्ख्यानां कर्मयोगेन योगिनाम्।।३।।

श्री भगवान छि वनान

شرٛی بھگوان چھِ وَنان

यि कथ ब्रोंठय मे वॅन्यमुच़ छॆय मे अर्ज़न
दॊयि प्रकॉर्य छु निष्ठायि हुन्द सादन
छि साँखि यूगन हुंज़ निष्ठा ग्यानु यूग सपदन
छि यूगन हुंज़ निष्ठा बु कर्मु यूग आसन

یہِ کتھ برٛونٹھے مےٚ وٕنۍ ہٕز چھیٚے ژےٚ اَرزن
دوٕیہِ پرٛکاری چھُ نِشٹھایہِ ہُنٛد سادھن
.چھِ ساںٛکھِ یوٗگن ہٕنز نِشٹھا گیانہٕ یوٗگہٕ سپَدن
چھِ یوٗگن ہٕنز نِشٹھا بہٕ کرمہٕ یوگ آسن

न कर्मणामनारंभान्नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुते।
न च सन्न्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति।।४।।

मनुश युस कर्म करिनु न्यशकर्म नु सपदान
कर्म युस त्यागि बु सिदी तस नु कल्यान

مُنُش یُس گرٕم کرِنہٕ نِشکرٕم نہَ سپداَن
گرٕم یُس تیٛاگہِ نہٕ سِدھی تَس نہٕ کلیٛان

न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत्।
कार्यते ह्यवश: कर्म सर्व: प्रकृतिजैर्गुणै:।।५।।

मनुश कांह कर्म करनुय न रोज़ान बिलाशक
कर्म करनस न ख्यनु मात्रस करान थक
छि प्रकरुच़ मंज़ यिम ग्वन पॉदु सपदान
करान म्वछि मंज़ छुस तु कर्म करुनावान

مُنُش کانٛہہ گرٕم کرنےٚ نہَ روزان بِلاشک
گرٕم کرنَس نہٕ کھیٚنہٕ ماترٛس کران تھکھ
چھِ پرٛکرٕژ منٛز یِم گوٗن پاٛدٕ سپدان
کران موچھِ منٛز چھُس تہٕ گرٕم کرٕناوان

कर्मेन्द्रियाणि संयम्य य आस्ते मनसा स्मरन्।
इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचार: स उच्यते।।६।।

मनुश युस मूड बुदी वोल आसान
बु हठ छुय यँद्रियन सारिनुय रुकावान
करान मनु किन्य विशयन यँद्रियन हुद उचारन
मिथ्याचॉरी या दम्भी ॲम्यसुय छि वनन

مُنُش یُس مۄوڈ بُدھی وول آسان
بہٕ ہٹھ چھےٚ یئنٛدریَن سارِنےٚ رُکاوان
کران منہٕ کِنۍ وِشین یئنٛدریَن ہُنٛد اُچارن
میٛتھا چاٛری یا دٕمبھی اَمۍ سےٚ چھِ وَنَن

यस्त्विन्द्रियाणि मनसा नियम्यारभतेऽर्जुन।
कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगमसक्तः स विशिष्यते।।७।।

प्वरुश युस यँद्रियन वश करान अर्ज़न	پورُش یُس یٔندریَن وَش کران اَرزن
सु छुय मनु किन्य अनासक्त सपदन	سُہ چھے منہٕ کنٕز اناسکت سپَدن
समस्थ यँद्रियव सुत्य कर्मु यूग उचारन	سمستھ یٔندریوٕ ستیٖ گرمہٕ یوٗگ اُچارن
प्वरुश त्युथ छुय स्यठा श्रेष्ठ आसन	پورُش تیُتھ چھے سیٹھاہ شرٛیشٹھ آسن

नियतं कुरु कर्म त्वं कर्म ज्यायो ह्यकर्मणः।
शरीरयात्रापि च ते न प्रसिद्ध्येदकर्मणः।।८।।

चु कर शासत्र अनुसार कर्म अर्ज़न	ژٕ کر شاستر انُوسار گرٕم اَرزَن
न करनु ख्वतु कर्म करुन छु श्रेष्ठ आसन	نہَ کرنہٕ کھوتہٕ گرٕم کرُن چھُ شریشٹھ آسن
कर्म यॊद नय करख सपदख नु सिद्ध ज़ांह	گرٕم یۆد نےٚ کرَکھ سپَدکھ نہٕ سِدھ زانٛہہ
न करनुय सपदी नु शॅरीर ज़ांह ति न्यरवाह	نہَ کرنےٚ سپَدی نہٕ شرٕیر زانٛہہ تہٕ نِروٲہ

यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्र लोकोऽयं कर्मबन्धनः।
तदर्थं कर्म कौन्तेय मुक्तसङ्गः समाचर।।९।।

कर्म त्यॉगिथ करान यिम यॅग्य कर्मन	گرٕم تیاگِتھ کران یِم یٔگیِہ کرمَن
गछ़ान तिम दोयम्यन कर्मन सुत्य बन्धन	گژھان تِم دوٚیمین کرمَن ستیٖ بندھن
रॅहिथ आसक्ती निशि रोज़ अर्ज़न	رٔہِتھ آسکتی نِشہِ روز اَرزَن
यॅज्ञि निमथ करतो यि कर्म रोज़ करन	یٔگیِہ نِمتھ کرتو یہِ گرٕم روز کرَن

सहयज्ञा: प्रजा: सृष्वा पुरोवाच प्रजापति:।
अनेन प्रसविष्यध्वमेष वोऽस्त्विष्टकामधुक्।।१०।।

प्रजापथ ब्रह्मनन आदि कल्पस यॆगि सॆहिथ
रचॉविथ लॊग वननि प्रज़ायि यि कथ
स्यठा कर यि यॆगि तॊहि लूकन बरकत
मँगिव यी यथ यॆग्यस ती वाति तॊहि ह्यथ

پرجاپتھ برٛہمَن آدِ کلپس یُگیہِ سہتھ
رچاۆِتھ لۆگ وننِ پرٛزایہِ یہِ کتھ
سیٹھاہ کرِ یہِ یُگیہِ توٛہہِ لوٗکن برکتھ
مَنگِو یِی یتھ یگیَس تی واتہِ توٛہہِ ہیتھ

देवान्भावयतानेन ते देवा भावयन्तु व:।
परस्परं भावयन्त: श्रेय: परमवाप्स्यथ।।११।।

कॆरिव यॆमि यॆग्नु सुत्य तॊह्य दीवता ख्वश
त्वहि लूकन थवुन दीवता ति अदु ख्वश
बॆरिव यामथ तॊह्य अख अॅक्यसुय माय
छॆ पर्मु कल्यानस मंज़ अदु तुहुंज़ जाय

کٔرِو ییٚمہِ یُگنہٕ ستۍ توٛہہِ دیوتا خوش
توٛہہِ لوٗکن تھوَن دیوتا تہِ اَدٕ خوش
بٔرِو یامتھ توٛہۍ اَکھ اَکۍسٕے مائے
چھےٚ پَرمہٕ کلیانَس منٛز اَدٕ تُہنٛز جائے

इष्टान्भोगान्हि वो देवा दास्यन्ते यज्ञभाविता:।
तैर्दत्तानप्रदायैभ्यो यो भुङ्क्ते स्तेन एव स:।।१२।।

गछ़ान यॆलि दीवता यॆगि सुत्य संत्वष्ट
यॆछ़िथ भूग तिम दिवान वापस बिलाशक
तिहुंद द्युतमुत भूग युस तिमन रॊस ख्यवान
पज़र ज़ान छी तॆमिस तिम चूर वनान

گڑھان ییٚلہِ دیوتا یُگیہِ ستۍ سنتوشٹ
ییٚژھِتھ بھوٗگ تِم دِوان واپس بلاشک
تِہنٛد دیُتمُت بھوٗگ یُس تِمن روٚس کھیوان
پَزر زان چھِی تٔمِس تِم ژوٗر وَنان

यज्ञशिष्टाशिनः सन्तो मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषैः।
भुञ्जते ते त्वघं पापा ये पचन्त्यात्मकारणात्॥१३॥

बचोमुत अन्न युस अज़ यॆगुन्य आसान
ख्यवान युस श्रेष्ठ प्वरुश पापव निशि म्वकलान
मगर पॉपी यिम पनुनि खॉतरु अन्न पकावान
करान तिम पापुसुय आहार थव ध्यान

بچومُت اَن یُس اَز یگنٛز آسان
کھیۄان یُس شرٛیشٹھ پورُش پاپو نِشہِ موکلان
مگر پأپی یِم پنٕنہِ خأطرٕ اَن پکاوان
کران تِم پاپہٕ سے آہار تھو دیٚان

अन्नाद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसम्भवः।
यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः॥१४॥

छि अन्नु सुत्य सम्पूर्ण जानदार ज़ुवन
छु बारान सुत्य अन सपदान उत्पन
छु सपदान यॆगि सुत्य बारान नमूदार
छु अज़ कर्म यॆगि सपदान इज़हार

چھِ اَنہٕ ستیٚ سمپوٗرن جانٛدار زُوَن
چھُ باران ستیٚ اَن سپدان اُتپن
چھُ سَپدان یگیہِ ستیٚ باران نموٗدار
چھُ اَز گرٕم یگیہِ سپدان اِظہار

कर्म ब्रह्मोद्भवं विद्धि ब्रह्माक्षरसमुद्भवम्।
तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम्॥१५॥

कर्म अज़ वीद छी सपदान उत्पन
तु वीद परमात्मा अविनॉशी छु वनन
अमी कथि किन्य छु यि साफ सपदान
सर्वु व्यॉपी परमात्मा दर यॆगुन्य मूजूद आसान

گرٕم اَز وید چھِی سپدان اُتپن
تہٕ وید پرماتما اَوِنأشی چھُ وَنن
اَمی کتھِ کِنیٚ چھُ یہِ صاف سپدان
سرٕو ویٚأپی پرماتما در یگنٛز موٗجوٗد آسان

एंव प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः।
अघायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थ स जीवति।।१६।।

मुताॅबिक श्रेष्टी चकर युस न चलावान अर्ज़न	مُطابقِ شریشٹی چکر یُس نہ چلاوان اَرزَن
तु कर्तव्य यिम पनुन्य पालन ति करन	تہٕ کرتوِ یم پنٕنۍ پالن تہِ کرَن
छु यँद्रिय वश पाफ आयू भूग रमन	چھُ یٔندرے وَش پاپھ آیو بۆگہٕ رمن
वॅहरिथ छॆ ज़िन्दगी तॅम्य सुंज़ तु ज़िन्दु रोज़ुन	وٕرِتھ چھےٚ زِندگی تٔمۍ سٕنز تہٕ زِندٕ روزُن

यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः।
आत्मन्येव च सन्तुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते।।१७।।

मनुश युस आत्मा संत्वष्ट ऑदीन त्रप्त रोज़न	مُنُش یُس آتما سنتوشٹ، اٗدین، ترٛپتھ روزن
तॅमिस छुनु कर्तव्य कांह बाक़ुय ति रोज़न	تٔمِس چھُنہٕ کرتوَیہِ کانٛہہ باقٕی تہِ روزَن

नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन।
न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः।।१८।।

यिथ्यन महा प्वरशन कर्म करनुक नु कांह प्रयोज़न	یِتھین مہا پورشن گرٕم کرنُک نہٕ کانٛہہ پریوزَن
ब दुनिया छुख नु रोज़ान रछ़ ति बंदन	بہ دُنیا چھُکھ نہَ روزان رژھ تہِ بنٛدھن

तस्मादसक्तः सततं कार्यं कर्म समाचर।
उसक्तो ह्याचरन्कर्म परमाप्नोति पूरुषः।।१९।।

चॅटिथ आसक्ती कर्तव्य यि कर्म कर लगातार	ژٕٹِتھ آسکتی کرتویہِ گرٕم کر لگاتار
यिथ्यन मनुशन छि परमात्मा प्राप्ती लगान तार	یِتھین مَنشن چھِ پرماتما پڑاپتی لگان تار

कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादय:।
लोकसङ्ग्रहमेवापि सम्पश्यन्कर्तुमर्हसि।।२०।।

जनक ह्यु ग्यॉनी आसक्ती रॅहिथ मनुश द्वारा
सिदी सपदिथ गॅती प्रॉवुख कर्मु द्वारा
वुछिथ व्वन्य लूकु संग्राह अवुकिन्य कर्म कर
कर्म करनुय छु चानि खॉतरु जान बेहतर

جنک ہیٛو گیٛانی آسکتی رٕہِتھ مٔنُش دورا
سِدھی سپدِتھ گتی پژاوِکھ کرمہٕ دورا
وُچھِتھ ووٗنی لۄکہٕ سنگرٛہ اوِ کِنۍ گرٛم کر
گرٛم کرنُے چھُ چانہِ خاطرٕ جان بیٛہتر

यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जन:।
स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते।।२१।।

महा प्वरुश येलि कुनि मॉयिल छु सपदान
प्वरुश बाकुय छि तॅलि तोर कुन कॉयिल सपदान
यि केंछ़ा सुय अदु प्रमान छु करान
मनुश सॉरी छि ती करान तथ कुन लगान

مہا پورش ییٚلہِ کُنہِ مأیِل چھُ سپدان
پورش باقٕے چھِ تیٚلہِ تور کُن قأیِل سپدان
یہِ کینٛژھا سُے اَدِ پژمان چھُ کران
مٔنُش سأرِی چھِ تی کران تتھ کُن لگان

न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चन।
नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्त एव च कर्मणि।।२२।।

मे छुनु कांह कर्तव्य बोज़ अर्ज़न
करुन लायक अन्दर व्वन्य त्रेन बवनन
न हॉसिल करुन लायक युस नु सपदन
यि ज़ॉनिथ तोति छुस बु कर्म सादन

مےٚ چھُنہٕ کانٛہہ کرتوِ بۄز اَرزن
کرُن لایِق اندر ووٗنی ترٛبن بوَنَن
نہَ حاصِل کرُن لایق یُس نہٕ سپَدن
یہِ زأنِتھ توتہِ چھُس بہٕ گرٛم سادھن

यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः।
मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः।।२३।।

कर्म त्रॉविथ अगर बु रोज़ु सावदान
पकान यिम हर प्रकॉर्य म्यानि मार्गु मनुश
वात्यख न्वकसान

گرٛم ترٛ اُوِتھ اَگر بہٕ روزٕ ساودان
پکان یِم ہر پرٛکاری میانہِ مارگہٕ مُنُش واتِکھ
نوقصان

उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्यां कर्म चेदहम्।
सङ्करस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः।।२४।।

अगर बु ति रोज़ करता कर्म त्रॉविथ
मनुश सॉरी गछ़न नष्ट ब्रष्ट सपदिथ
वरनु संकरता कारन ति बनु बुय
प्रज़ाये नष्ट करनवोल ति बनु बुय

اَگر بہٕ تہِ روزٕ کرتا گرٛم ترٛ اُوِتھ
مُنُش ساری گژھن نشٹ برٛشٹ سپدِتھ
ورنہٕ سنکرتا کارَن تہِ بنہٕ بےٚ
پرٛزاےٚ نشٹ کرَن وول تہِ بنہٕ بےٚ

सक्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत।
कुर्याद्विद्वांस्तथासक्तश्चिकीर्षुर्लोकसङ्ग्रहम्।।२५।।

कर्म आसक्त अग्यॉनी यिथु पॉठ्य कर्म करान
करान यिथु पॉठ्य कर्म अग्यॉन्य नादान
अनासक्त प्वरुश यिम दनुवान आसान
बराहे लूकु संग्रह कर्म करान

گرٛم آسکت اَگیٲنی یِتھہٕ پٲٹھی گرٛم کران
کران یِتھہٕ پٲٹھی گرٛم اَگیٲنی ناداں
اَناسکت پوٗرُش یِم دھنہٕ وان آسان
براہے لۄکہٕ سنگرہ گرٛم کران

न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसङ्गिनाम्।
जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन्।।२६।।

अटल ग्यॉनी प्वरुश यिम परमात्माहस लीन आसन	اَٹل گیٚائی پوٗرُش یِم پرماتماہَس لین آسن
पज़्यख ना करुन बोज़ ब्रम बेद अग्यॉनियन ति उत्पन	پَزیٚکھ نا کرُن بوز بڑم بھید اَگیانٔین تہِ اُتپن
कर्म करनस छि यिम स्यठा लॉर्य आसान	کٔرم کرنَس چھِ یِم سیٚٹھاہ لٲری آسان
मुतॉबिक शास्त्र यिम कर्म करनावुन्य छि क्या जान	مُطأبِق شاستر یِم کٔرم کرناوِنۍ چھِ کیٛاہ جان

प्रकृते: क्रियमाणानि गुणै: कर्माणि सर्वश:।
अहङ्कारविमूढात्मा कर्ताहमिति मन्यते।।२७।।

ग्वनव सुत्य बु प्रकृथ कर्म करनु यिवान	گونو ستۍ بہٕ پرٛکرتھ کٔرم کرنہٕ یِوان
अहंकॉरी ज़ानान बुय छुस यि करान	اَہنکٲری زانان بےٚ چھُس یہِ کران

तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयो:।
गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सज्जते।।२८।।

विभाग ग्वनु कर्म युस ज़ानन वोल अर्ज़न	وِبھاگ گونہٕ کٔرم یُس زانَن وول اَرزن
छुनो कर्मन अन्दर आसक्त आसन	چھُنو کرمن اَنٛدر آسکت آسن
ब प्रकृथ ग्वन छुनो ब्यॉन ज़ानान	بہٕ پرٛکرتھ گون چھُنو بیٛوٚن زانان
ग्वनव मंज़ छुय् ग्वनन वरतॉविथ सपदान	گونو منٛزٕ چھُے گونَن ورتاوِتھ سَپدان

प्रकृतेर्गुणसम्मूढा: सज्जन्ते गुणकर्मसु।
तानकृत्स्नविदो मन्दान्कृत्स्नविन्न विचालयेत्।।२९।।

छि तिम प्रकृति हुंद्यन ग्वनन स्यठाह मूह्थि सपदन	چھِ تِم پرٛکرتی ہِنٛدِن گونَن سیٚٹھاہ موٗہِتھ سپَدن
मनुश यिम ग्वनन कर्मन आसक्त आसन	منُش یِم گونَن گرمن آسکت آسن
तिमन ब्वदिहीन अग्यॉनी मूर्ख मनशन	تِمَن بودِہین اَگیٛانی موٗرکھ منشن
करन्य चंचल पज़न न तिम ग्यॉनी प्वरशन	کرِنۍ چنچل پَزن نہَ تِم گیٛانی پورشن

मयि सर्वाणि कर्माणि सन्न्यस्याध्यात्मचेतसा।
निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वर:।।३०।।

मे अन्तर्यामी परमात्माहस मंज़ लाग मन प्राण
सम्पूर्ण कर्म कर मे अर्पण तु थव ध्यान
च़ॅटिथ आशा ममता व्वन्य सखर कर
चु ग़म संताप त्रॉविथ व्वन्य चु यॉद कर

مےٚ اَنتریأمی پرٛ ماتماہَس منٛز لاگ من پرٛان
سمپوٗرن کرٕم کر مےٚ اَرپن تہٕ تھَو دیٚان
ژٕٹِتھ آشا ممتا ووٗنۍ سکھر کر
ژٕ غم سنتاپ ترٛاوِتھ ووٗنۍ ژٕ یۄدھ کر

ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवा:।
श्रद्धावन्तोऽनसूयन्तो मुच्यन्ते तेऽपि कर्मभि:।।३१।।

मनुश यिम दूष, दृष्टि रोस छि आसान
मनुच श्रद्धा तिमन हर विज़ि रोज़ान
पकान म्यॉनिस मतस कुन करान अमल
तिमान रोज़ान नु कुनि कर्मस सुत्य दखुल

مٕنُش یِم دوٗشہٕ درٛشٹی روٗس چھِ آسان
مٕنچ شرٛدھا تِمن ہر وِزِ روزان
پکان میٲنِس مَتَس کُن کران عمل
تِمن روزان نہٕ کُنہِ کرمس ستۍ دٕخل

ये त्वेतदभ्यसूयन्तो नानुतिष्ठन्ति मे मतम्।
सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्धि नष्टानचेतस:।।३२।।

मनुश युस मे दूषी ज़ॉनिथ म्यॉनिस मतस प्यठ
नु पकान
तिमुय मूर्ख छि अज़ अकुल व ग्यान पूर
पॉठ्य नष्ट सपदान

مٕنُش یُس مےٚ دوٗشی زأنِتھ میٲنِس مَتَس پیٹھ نہٕ
پکان
تِمے موٗرکھ چھِ اَز عقٕل و گیان پوٗرٕ پأٹھۍ نشٹ
سپدان

सदृशं चेष्टते स्वस्या: प्रकृतेर्ज्ञानवानपि।
प्रकृतिं यान्ति भूतानि निग्रह: किं करिष्यति।।३ ३।।

तमाम जानदार पकान प्रकृच़ अनुसार	تمام جانٛدار پکان پرٛکرٛژ انٛوسار
कर्म साधान स्वभावु प्वन्युक ब व्यस्तार	کرٕم سادھان سوبھاوٕ پوٛنیٛگ بہٕ وبستار
करान ग्यानुवान प्रकृती अनुसार चेष्टा	کران گیٛانہٕ وان پرٛکرتی انٛوسار چیٚشٹا
करुन हठ अथ प्यठ काँसि हुंद करि क्याह	کرُن ہٹھ اَتھ پیٹھ کانٛسہِ ہُنٛد کرِ کیٛاہ

इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषौ व्यवस्थितौ।
तयोर्न वशमागच्छेत्तौ ह्यस्य परिपन्थिनौ।।३४।।

प्रत्येक यँद्रियन छु आसान पानु वॉन्य म्युल	پرٛتیک یٛنٛدریَن چھُ آسان پانہٕ وأنٛزٕ میٛل
यिमन मंज़ रागु द्वेष स्वभाव आसान बिल्कुल	یِمن منٛز راگہٕ دوٛیش سوبھاو آسان بِلکُل
यिमन द्वन मंज़ु पज़ि नु मनुशास वश ति सपदन	یِمن دوٛن منٛزٕ پزِ نہٕ مُنٛشس وَش تہٕ سپدُن
कल्यानुचि वृद्धी मंज़ यिम महान शत्रु छि आसन	کلیٛانچہِ ورٛدھی منٛز یِم مہان شترٛو چھِ آسن

श्रेयान्स्वधर्मो विगुण: परधर्मात्स्वनुष्ठितात्।
स्वधर्मे निधनं श्रेय: परधर्मो भयावह:।।३५।।

धर्म योद तोहि बेयि कांह जान बासान	دَھرٕم یوٚد توہہِ بێیہِ کانٛہہ جان باسان
अगर तोहि ग्वनु रॅहिथ पनुन धर्म बासान	اَگر توہہِ گونہٕ رٔہِتھ پنُٛن دَھرٕم باسان
अधर्म थोद छुय पनुन अथ मंज़ मरुन छु कल्यान	دَھرٕم تھوٚد چھُے پنُٛن اَتھ منٛز مرُن چھُ کلیٛان
छु पर धर्मस बस सिरिफ भयि योत कांछान	چھُ پرٕ درَمس بَس صرِف بھَیہِ یوٚت کانٛچھان

अर्जुन उवाच:

अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः।
अनिच्छन्नपि वार्ष्णेय बलादिव नियोजितः।।३६।।

अर्ज़न छु वनान	اَرجُن چھُ پرٛژھان
यछ़ा येलि नु पाप करनस आसि मनशस	یَژھا ییلہِ نَہ پاپھ کرنس آسہِ مَنشس
करान अदु क्याज़ि कर्नावान छु कस तस	کران اَدِ کیٲزِ کرناوان چھُ کُس تس
यि कुस करनावान युथ ज़बरदस	یہِ کُس کرناوان یُتھ زبردس
प्रछ़ान अर्ज़न छु तस भगवान कृष्णस	پرٛژھان اَرزَن چھُ تس بھگوان کرٛشنَس

श्री भगवानुवाच:

काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः।
महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणम्।।३७।।

श्री भगवान छु वनान	شرٛی بھگوان چھُس وَنان
रजोगुण सुत्य गछ़ान छुय काम उत्पन्न	رجوٗگُن سیتۍ گژھان چھُے کام اُتپن
अवय कामस छुय अदु क्रूद वनन	اَوے کامَس چھُے اَدِ کرٛوٗدھ وَنَن
स्यठाह यडु बौड कॉमी पॉपी आसन	سیٹھاہ یڈٕ بۄڈ کأمی بێیہ پأپی آسن
योहय ज़ानुन पनुन दुशमन चु अर्ज़न	یوہے زانُن پنُن دُشمن ژٕ اَرزن

धूमेनाव्रियते वह्निर्यथादर्शो मलेन च।
यथोल्बेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम्।।३८।।

खटान यिथु पॉठ्य दुहॅस मंज़ नार ऑनु मलस मंज़	کھٹان ییتھٕ پأٹھۍ دٕھہس منز نار آنٕہ ملس منز
तु यिथु पॉठ्य बच्चु गर्बु किस हलस मंज़	تہٕ ییتھٕ پأٹھۍ بچہِ گربہٕ کِس ہلس منز
यिथुय पॉठ्य काम द्वारा सपदान अंजाम	ییتھے پأٹھۍ کامہٕ دُوارا سَپدان انجام
छुपावान आत्मु ग्यानुक नाम व प्रयिनाम	چھپاوان آتمہٕ گیانک نام وپرٛیہِ نام

आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा।
कामरूपेण कौन्तेय दुष्पूरेणानलेन च।।३९।।

अॅगुन छुनु ज़ांह त्रप्त सपदान अर्ज़न
यिथुय पॉठ्य कामु अॅग्नुय छु ज़ोर हावान
छु कामु अॅग्नुय दुशमन ग्यानुवानन
मनुश कॉमी छु अथ ग्यानस ठानु रोज़न

أٔگن چھُنہٕ زانٛہہ ترٛپتھ سپدان اَرزَن
یِتھےٚ پأٹھؠ کامہٕ أگنٕے چھُ زور ہاوان
چھُ کامہٕ أگنٕے دُشمن گیانہٕ وانَن
مُنُش کأمی چھُ اَتھ گیانس ٹھانہٕ روزَن

इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते।
एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनम्।।४०।।

छु यँद्रिय कम, बुदी, यिमन तमामन
यॊहय रोज़नुच जाय कामस छि आसन
यिमुय दर परदु थावान आत्मु ग्यानस
अवय किन्य मूहिथ करान ज़ीव आत्माहस

چھُ یٔندرے، مَن، بُدھی یِمن تمامن
یوٚہے روزنٕچ جاے کامس چھےٚ آسن
یِمے دَر پردٕ تھاوان آتمہٕ گیانس
اَوے کِنٛز موٗہِتھ کران زیٖو آتماہَس

तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ।
पाप्मानं प्रजहि ह्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनम्।।४१।।

ग्वडुन्य कर वश चु यँद्रिय बोज़ अर्ज़न
छि यँद्रिय ग्यानु विग्यान नाश करन
महापॉपी चु बेशक काम ज़ानुन
कॅरिथ ह्यमथ यि मारुन तय हटावुन

گوڈَنؠ کَر وَش ژٕ یٔندرے بوٗز اَرزن
چھِ یٔندرے گیان وِگیان ناش کرَن
مہاپأپی ژٕ بے شک کام زانُن
کٔرِتھ ہمتھ یہِ مارُن تے ہٹاون

इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः।
मनसस्तु परा बुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः।।४२।।

छि यँद्रिय श्रेष्ठ सूक्ष्म तु बलवान
शॅरीरस निशु अपार सूक्ष्म ज़ान
छि यँद्रियव मंज़ मन, तु मनु मंज़ ब्वद परम ज़ान
तु ब्वद ख्वतु आत्माहस थॅज़ पहचान

چھِ یئٚندرے شرٛیشٹھ سوٗکھشم تہٕ بلوان
شرٛیرس نِشہِ اَپار سوٗکھشم زان
چھِ یئٚندریو منٛز مَن تہٕ منہٕ منٛز بوٗدھ پرَم زان
تہٕ بود کھوتہٕ آتماہَس تھٔز پہچان

एवं बुद्धेः परं बुद्ध्वा संस्तभ्यात्मानमात्मना।
जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदम्।।४३।।

बुदी ख्वतु श्रेष्ठ आत्मा सूक्ष्म तु बलवान
यि आत्मा छुय अमी प्रकॉर्य थव ध्यान
बुदी सुत्य वश कर मन बोज़ अर्ज़न
यि कामु रूपी शॅथुर पानय चु मारतन

بُدھی کھوتہٕ شرٛیشٹھ آتما سوٗکھشم تہٕ بلوان
یہٕ آتما چھے اَمی پرٛکاری تھو دیان
بُدھی ستی وَش کر من بوز اَرزن
یہٕ کامہٕ روٗپی شٔتھر پانے ژٕ مارتن

☆

☆☆☆

ژٗورِم اَدھیاے

گیان کرم سنیاس یوٗگ

श्री भगवानुवाच:

इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययम्।
विवस्वान्मनवे प्राह मनुरिक्ष्वाकवेऽब्रवीत्।।१।।

श्री भगवान छु वनान	شرٛی بھگوان وَنان
यि अविनॉशी यूग युस बु छुस वनन	یہِ اوِناشی یوٗگ یُس بہٕ چھُس وَنَن
यि ओस वॉनुमुत मे सिरय़यस बोज़ अर्ज़न	یہِ اوس وٗنمُت مےٚ سِرۍ یَس بوز اَرزن
वॉन सिरय़िन पनुनिस पॉत्रस वैवस्वथ मनुहस	وٗن سِرۍ یَن پنٕنِس پٔترس ویوسوتھ منوٗہَس
मनुहन वॉन पनुनिस पॉत्रस राज़ इक्ष्वाकुहस	منوٗہَن وٗن پنٕنِس پوترس راز اِکھشِواکوٗہَس

एवं परम्पराप्राप्तमिमं राजर्षयो विदु:।
स कालेनेह महता योगो नष्ट: परन्तप।।२।।

यि योग युस परम्परा प्राप्त अर्ज़न	یہِ یوگ یُس پرمپرا پرٛاپتھ اَرزن
छु अथ यूगस राज़ रेश्य ति ज़ानन	چھُ اَتھ یوٗگس راز ریٚشۍ تہِ زانَن
यि यूग अमि पतु वारयाहस कालस	یہِ یوٗگ اَمہِ پتہٕ واریاہَس کالس
गोमुत नायाब ओस मंज़ पृथ्वी लूकस	گوٚمُت نایاب اوس منٛز پرٛتھوی لوٗکس

स एवायं मया तेऽद्य योग: प्रोक्त: पुरातन:।
भक्तोऽसि मे सखा चेति रहस्यं ह्येतदुत्तमम्।।३।।

अवल छुख बॅखुत्य म्योनुय बॅयि टोठ मेॅत्र चु ज़ानन
छुसथ तवु किन्य पुरातन यूग अज़ चुय बोज़ुनावन
स्यठाह थॉद यूग छुय बॅयि उत्तम ज़ान अर्ज़न
यि छुय अख राज़ तमिय गछ़ि राज़ रोज़ुन

اول چھُکھ بٔھتی میوٗنےُ بیٚیہِ ٹوٗٹھ میٚتر ژٕ زانَن
چھُستھ توٕ کِنۍ پَراتن یوٗگ اَز ژٕے بوزٕناون
سبٹھاہ تھوٚد یوگ چھُے بیٚیہِ اوتم زان اَرزن
یہِ چھُے اَکھ راز تمی گژھِ راز روزُن

अर्जुन उवाच:

अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वत:।
कथमेतद्विजानीयां त्वमादौप्रोक्तवानिति।।४।।

अर्ज़न छुस वनान

ज़न्म दारन छु कॉरमुत तॉहि हाल हालुय
स्यठाह प्रोन ज़न्म छु सिर्ययस वॅन्यतव यिय
छु वारयाह वक्तु गॉमुत आदि कल्पस
बु किथु पॉठ्य मानु तॉहि वॅनिव योग सिर्ययस

اَرجُن چھُس وَنان

زٕنم دارن چھُ کوٚرمُت توہہِ حال حالٕے
سبٹھاہ پرٛوٗن زٕنم چھُ سِریَس وٕنی توٕ یِی
چھُ وارِیاہ وقتھ گوٚمُت آدِ کلپس
بہٕ کِتھٕ پاٹھی مانٕہ توہہِ وٕنو یوگ سِریَس

श्री भगवानुवाच:

बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन
तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परन्तप।।५।।

श्री भगवान छुस वनान

छि असि वारयाह ज़न्म हेत्यमुत्य हे परन्तप अर्ज़न
चु सॉरी तिम छुख नु ज़ानान छुस बु ज़ानन

شرٕی بھگوان چھُس وَنان

چھِ اَسہِ وارِیاہ زٕنم ہیٚتیٕمتی ہے پرَن تپ اَرزن
ژٕ ساٗری تِم چھُکھ نہٕ زانان چھُس بہٕ زانَن

अजोऽपि सन्नव्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन्।
प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय सम्भवाम्यात्ममायया।।६।।

समस्त प्रॉनियन हुंद छुस बु ईश्वर
तु अविनॉशी स्वरूप ज़न्म ह्यनु निशु न्यबर
पनुन्य प्रकृथ बु पानय ऑदीन करन
बु यूग मायायि पनुनि सुत्य पॉदु सपदन

سمستھ پرٛانین ہُنٛد چھُس بہٕ ایشر
تہٕ اَوِناٗشی سوٚرۆپ زٕنم ہینہٕ نِشہٕ نیبرَ
پننی پرٛکرتھ بہٕ پانے آدٟین کرَن
بہٕ یوگہٕ مایایہِ پننہِ سۭتۍ پاٗدٕ سپَدن

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम्।।७।।

येलि येलि धर्मस छि हॉनी सपदान
अधर्मुक प्रचार फॅहलन छु अर्ज़न
तेलि तेलि साकार रूप छुस दारन
लूकन ब्रोंठु कनि पॉदु सपदन

ییٚلہِ ییٚلہِ دھرٛمس چھِ ہاٗنی سپدان
اَدرٛمُک پرٛچار پھٚہلن چھُ اَرزن
تیٚلہِ تیٚلہِ ساکار رۆپ چھُس دارن
لۆکن برٛونٛٹھ کنہِ پاٗدٕ سپَدن

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम्।
धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे।।८।।

उद्धार प्यवान करन छुम साधु प्वरशन
तु धर्मुक जान पॉठ्य करनुक स्थापन
योगु योगु छुस तवय प्रकट सपदन
सम्हार छुस करान पापु कर्मीयन

اُدھار پیوان کرُن چھُم سادھو پوٚرشن
تہٕ دھرٛمُک جان پاٗٹھۍ کرنُک ستھاپن
یوگہٕ یوگہٕ چھُس توَے پرٛکٹ سپَدن
سمہار چھُس کران پاپہٕ کرمی ین

जन्म कर्म च मे दिव्यमेवं यो वेत्ति तत्त्वत:।
त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन।।९।।

छु युस म्योन दिव्य ज़न्म तु कर्म तत्व दृष्टि सुत्य ज़ानान	چھُ یُس مێون دِوییہِ زٕنم تہٕ کرٕم تتٕو درٛشٹی سٟتؠ زانان
शॅरीर त्रॉविथ ज़नुम नु हेवान मे सुत्य लय छु सपदान	شرٟیر ترٛاوِتھ زٕنم نہٕ ہێوان مے سٟتؠ لَے چھُ سپدان

वीतरागभयक्रोधा मन्मया मामुपाश्रिता:।
बहवो ज्ञानतपसा पूता मद्भावमागता:।।१०।।

मे सुत्यन यिम ब श्रद्धा आसान गॉमुत्य लय	مے سٟتێن یِم بہٕ شردھا آسان گٲمٕتؠ لَے
गोमुत आसान तिमन नष्ट क्रूधु, रागु भय	گوٚمُت آسان تِمن نشٹ کرٛوٗدٕ، راگہٕ بَھے
पवित्र तिम गछ़ान ग्यानु रूपी तपु सुत्य	پوِتر تِم گژھان گیانہٕ روٗپی تپہٕ سٟتؠ شرناگت مێانی
शरनागत म्यॉन्य तिम	تِم
छि वारयाह बॅखुत्य तिम स्वरूपस म्यॉनिस	چھِ وارِیاہ بٔکھتؠ تِم سوٚروٗپس مێانِس حاصِل کران
हॉसिल करान यिम	یِم

ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहम्।
मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्या: पार्थ सर्वश:।।११।।

बॅखुत युस यिमि प्रकॉर्य करान म्यॉन्य वनुवन	بٔکھتؠ یُس یِمہِ پرٛکٲرؠ کران مێانؠ وَنہٕ وَن
तमी प्रकॉर्य तिमन बु ति पानुनावन	تمی پرٛکٲرؠ تِمن بہٕ تہٕ پانہٕ ناوَن
मनुश सॉरी प्रथ प्रकॉर्य म्यॉनिस मार्गस प्यठ	مٔنُش سٲری پرٛتھ پرٛکٲرؠ مێانِس مارگس پێٹھ
पकान सॉरी अथ प्यठ छय हकीकथ	پکان سٲری اَتھ پێٹھ چھےٚ حقیقت

काङ्क्षन्तः कर्मणां सिद्धिं यजन्त इह देवताः।
क्षिप्रं हि मानुषे लोके सिद्धिर्भवति कर्मजा।।१२।।

यछ़ान यिम कर्मुफल मनुश लूकस मंज़ छि प्रावान
छु पूज़ान दीवताहन तथ कर्म बनावन
गछ़ान अज़ कर्मु योसु स्यद्धी छि हॉसिल
तवय पूर्ण जलुद सपदान सु बिल्कुल

یژھان یم کرمہٕ پھل منشہِ لۄکس منز چھِ پراوان
چھُ پۆزان دیوتاہن تتھ کرم بناوَن
گژھان اَز کرم یوسہٕ سیدھی چھِ حاصِل
تۄے پۆرن جلد سپدان سہٕ بلکل

चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्म विभागशः।
तस्य कर्तारमपि मां विद्ध्यकर्तारमव्ययम्।।१३।।

बनॉविम ज़ोर वर्णु ग्वन कर्मु विभाग अनुसार
छि यिम ब्रह्मण, क्षत्रिय, वैश, शूद्र ब व्यस्तार
ब परमेश्वर तिहुंद अविनॉशी ति ज़ानुम
चु अर्ज़न तोति अकर्ता तिय मे मानुम

بناوِم ژور ورَن گون کرم وِبھاگہٕ انوسار
چھِ یم برہمن، کھیترے، ویش، شودر بہ وستار
بہ پرمیشور تہنٛد اَوِناشی تہٕ زانُم
ژٕ اَرزن توتہِ اَکرتا تی میہ مانُم

न मां कर्माणि लिम्पन्ति न मे कर्मफले स्पृहा।
इति मां योऽभिजानाति कर्मभिर्न स बध्यते।।१४।।

मे कर्मन तु कर्मु फलुच यछ़ा नु हरगिज़
तवय कर्मन सुत्य मुलवस नु हरगिज़
मे तत्व ग्यानु सुत्य यिम छिम प्रज़ुनावान
तिमन छुस कर्मु बन्धन निशि म्वकलावान

مےٚ کرمن تہٕ کرمہٕ پھلچ یژھا نہٕ ہرگز
تۄے کرمن ستی مُلوث نہٕ ہرگز
مےٚ تتو گیانہٕ ستی یم چھِم پرزناوان
تِمن چھُس کرمہٕ بنٛدھن نشہِ موکلاوان

एंव ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभि:।
कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पुर्वैः पूर्वतरं कृतम्।।१५।।

यि ज़ोनमुत ओस यिथ् पॉठ्य पथ कालुक्यव मूख्यिव — یہِ زونمُت اوس یِتھ پأٹھی پتھ کالکیو موٗکھیو
तिथुय ऑस्य कर्म कॅर्यमुत्य तिमव लूकव — تِتھے أسی کرم کٔرۍمتۍ تِمو لۄکو
लेहाज़ा कर्म कर यिम बुज़र्गव छि कॅर्यमुत्य — لہٰذا کرم کر یِم بُزرگو چھِ کٔرۍمتۍ
कर्म तिम कर यिम पतु प्यठु छि स्वरिमुत्य — کرم تِم کر یِم پتہٕ پێٹھہٕ چھِ سورِمتۍ

किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिता:।
तत्ते कर्म प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात्।।१६।।

कर्म तय अकर्म गव क्याह करुवुन ध्यान — کرم تہٕ اَکرم گو کیاہ کرِوُن دیان
यि वर्नन करनु सुत्य् बुदिमान ति डलान — یہِ ورنَن کرنہٕ سٟتۍ بُدِمان تہِ ڈلان
वनय बो कर्म तत्व जान पॉठ्य समजॉविथ — ونےَ بو کرمہٕ تتو جان پأٹھی سمجاؔوِتھ
तिय ज़ॉनिथ कर्मु बंधन निशि मुख्त सपदख — تی زأنِتھ کرمہٕ بندھن نِشہِ موٗکھت سپدَکھ

कर्मणो ह्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मण:।
अकर्मणश्च बोद्धव्यं गहना कर्मणो गति:।।१७।।

छु कर्मस क्याह स्वरूप तिति गछि ज़ानुन — چھُ کرمس کیاہ سۄروٗپ تِتہِ گژھِ زانُن
अकर्मस क्याह स्वरूप तिति प्रज़्नावुन — اَکرمس کیاہ سۄروٗپ تِتہِ پرٛزٕناوُن
ज़ानुन गछ़ि विकर्मस क्याह छि प्रज़नथ — زانُن گژھِ وِکرمس کیاہ چھِ پرٛزنتھ
अजॉयिब आसुवुन्य कर्मन हुंज़्य गथ — عجأیِب آسہٕ وٕنۍ کرمن ہٕنزٕ گتھ

कर्मण्यकर्म य: पश्येदकर्मणि च कर्म य:।
स बुद्धिमान्मनुष्येषु स युक्त: कृत्स्नकर्मकृत्।।१८।।

मनुश युस कर्मन मंज़ अकर्म तु अकर्मन मंज़
कर्म छु वुछान
समस्त कर्मन करनवोल यूगी तु मनशन मंज़
सु बुदिमान

مُنش یُس کَرمن منز اَکرم تہٕ اَکَرمن منز گرٕم چھُ
وُچھان
سمستھ گَرمن کرَن وول یۆگی تہٕ منشن منز سُہ
بُدھیمان

यस्य सर्वे समारम्भा: कामसङ्कल्पवर्जिता:।
ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहु: पण्डितं बुधा:।।१९।।

कर्म शास्त्र अनुसार सम्पूर्ण युस छु आसान
छु तिम संकल्पव तु कामनायन रॊस आसान
यॆमिस समस्त कर्म ग्यानु रूपी अग्नुय सुत्य
भस्म छि सपदान
तॆमिस महा प्वरशस छि ग्यॉनी ज़न पॊण्डित वनान

گرٕم شاستر انۆسار سمپۆرن یُس چھُ آسان
چھُ تِم سنکلپو تہٕ کامنایوٚ رۆس آسان
ییٚمِس سمستھ گرٕم گیٲنہٕ رۆپی أگنۓ ستۍ بھسم چھِ
سپدان
تِمس مہا پورشس چھِ گیٲنی جن پٔنڈِت وَنان

त्यक्त्वा कर्मफलासङ्गं नित्यतृप्तो निराश्रय:।
कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किञ्चित्करोति स:।।२०।।

समस्त कर्मन तु फलन अमिक्यन युस छु त्यागन
ब आसक्ती कॅरिथ सम्सारुक आश्रय त्रावन
रॅटिथ परमात्मा छुय तृप्त रोज़ान
करान छुनु कर्म मगर कर्मन मंज़ छु आसान

سمستھ کرمن تہٕ پھلن اَمِہ کین یُس چھُ تیاگان
بہٕ آسکتی کٔرِتھ تیاگ سمسارُک آشریہٕ ترٛاوان
رٔٹِتھ پرماتما چھُے ترٛپتھ روزان
کران چھُنہٕ گرٕم مگر کرمن منز چھُ آسان

निराशीर्यतचित्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः।
शारीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम्।।२१।।

छु यिम अंतःकरण बॆयि यॆंद्रिय ह्यथ शरीर
वश कॊरमुत
तु समस्त भूगन हुंज़ुन साधनायन ति त्याग कॊरमुत
प्वरुश आश रॆहिथ फ़क्त शरीर स्मबन्धी कर्म करन
सु छुनु ज़ांह पापु कर्मन हुंद बॉगी ति सपदान

چھُ یِم اَنتہاہ کرن بێیہِ یێندرے ہێتھ شریر وَش
کۆرمُت
تہٕ سمستھ بھوٗگن ہٕنزن سادھنایَن تہِ تیاگ کۆرمُت
پوٗرُش آشائہِتھ فقط شریر سمبندھی کٕرم کرَن
سُہ چھُنہٕ زانْہہ پاپہٕ کرمن ہُنْد بأگی تہِ سپدَن

यदृच्छालाभसन्तुष्टो द्वन्द्वातीतो विमत्सरः।
समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वापि न निबध्यते।।२२।।

यछा करनु रॊस युस पदार्थ पानय छि मेलन
सु ईश्वर सुंज़ यछा ज़ॉनिथ संत्वष्ट रोज़न
बु शूख हर्ष युस आसि मुक्त गोमुत
बॆयि स्यद्धि असिद्धि मंज़ आसि सम रूदमुत
सु कर्म यूगी छु कर्म आसान करान
मंगर छुनु तोति अथ मंज़ बंद सपदान

یَژھا کرنہٕ رۆس یُس پدارتھ پانَے چھِ میلن
سُہ ایشور سٕنز یَژھا زأنِتھ سنتوشٹ روزَن
بہٕ شوٗکھو ہرش یُس آسہِ مُکھت گومُت
بێیہِ سێدھی، اَسێدھی منٛز آسہِ سم روٗدمُت
سُہ کرمہٕ یوٗگی چھُ کٕرم آسان کران
مگر چھُنہٕ توتہِ اَتھ منٛز بند سپدان

गतसङ्गस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः।
यज्ञायाचरतः कर्म समग्रं प्रविलीयते।।२३।।

यॆमिस आसक्त सर्वथा आसि नष्ट गॉमुच़
तु मम्तायि बॆयि अहम भावु निशि रॆहिथ गोमुत
निरन्तर परमु ग्यानस मंज़ आसि स्थित
तु आस्यस ईकु बावस मंज़ [illegible] चित

یێمِس آسکت سرٕوتھا آسہِ نشٹ گأمٕژ
تہٕ ممتایہِ بێیہِ اَہم باوٕ نِشہِ رٕہِتھ گۆمُت
نِرنتر پرمہٕ گیانس منٛز آسہِ ستھِت
تہٕ آسیس اِیکہِ باوَس منٛز گۆمُت چِت

करान यिम कर्म यॅग्यु बापथ छि आसान
छु सम्पूर्ण कर्म तस नष्ट सपदान

کران یم کرٕم یگنیہ باپتھ چھِ آسان
چھُ سمپوٗرن کرٕم تس نشٹ سپدان

ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम्।
ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना।।२४।।

छि यॅगन्यस मंज़ अर्पण क्रयायि ति ब्रह्मी
ह्वन अस्तुति ब्रह्म, ब्रह्म रूपु ॲग्न तु ब्रह्मी
करान युस यॅग्यन यिथु पॉठ्य आसान कर्मु ब्रह्मी
गछ़ान युस फल छु हॉसिल सु ति छि ब्रॅह्मी

چھِ یگنس منٛز اَرپن کریایہِ تہٕ برٛہمی
ہوَن اَستوتی برٛہم، برٛہمہ روٗپہ اَگنی تہٕ برٛہمی
کران یُس یگین تتھ پاٹھۍ آسان کرمہٕ برٛہمی
گژھان یُس پھل چھُ حاصِل سُہ تہٕ چھِ برٛہمی

दैवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते।
ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुह्वति।।२५।।

छि केंह यूगी जन तिथ्य ति आसन
छि तिम दीवताहन पूज़ा रूपी यॅग्युक अनुष्ठान
छि केंह यूगी ब्रह्म रूप ॲग्नय मंज़ व्यचार
रूपी यॅगुन्य करान
छि व्यचार रूपी यॅग्यन सुत्य ज़ीव आत्मा
रूपी यॅगन्युक ह्वन करन

چھِ کینٛہہ یوٗگی جن تِتھۍ تہٕ آسن
چھِ تم دیوتاہن پوٗزا روٗپی یگنُک انوشٹھان کرَن
چھِ کینٛہہ یوٗگی برٛہمہ روٗپ اَگنے منٛز وِچار روٗپی
یگنٕ کرَن
چھِ وِچار روٗپی یگینہٕ ستی زیو آتما روٗپی یگنُک
ہوَن کرَن

श्रोत्रादीनीन्द्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जुह्वति।
शब्दादीन्विषयानन्य इन्द्रियाग्निषु जुह्वति।।२६।।

छि केंह यूगी समस्त यॅंद्रियन
संयम रूप ॲग्नय मंज़ ह्वन करन

چھِ کینٛہہ یوٗگی سمستھ یِندرِین
سۄنیم روٗپ اَگنے منٛز ہوَن کرن

शबुद ऑदी छि केंह यूगी ति आसन
तमाम वेशयन यँद्रिय रूपु ॲग्नुय मंज़ हवन करन

شبدٕ آدِی چھِ کینٛہہ یۆگی تہٕ آسن
تمام وِشین یٔندرے رۆپہٕ أگنہٕ منٛز ہوَن کرَن

सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे।
आत्मसंयमयोगाग्नौ जुह्वति ज्ञानदीपिते।।२७।।

दोयिम केंह यूगी छि समस्त यँद्रियन प्राणन
ग्यानु प्रकाशत करन
यिमव क्रियायव सुत्य आत्मु संयम यूग रूपी
ॲग्न मंज़ हवन करन

دوئیم کینٛہہ یۆگی چھِ سمستھ یٔندرٕن پرٛانَن گیانہٕ
پرٛکاشت کرَن
یِمو کرٛیایوٕ ستیٖ آتمہٕ سٔنیم یۆگہٕ رۆپی أگنہٕ منٛز ہوَن
کرَن

द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञा योगयज्ञास्तथापरे।
स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्च यतयः संशितव्रताः।।२८।।

करान केंह यॅगुन्य छि लूकु हितकारु बापथ
करान अथ प्यठ खर्च अज़ रोयि ताकथ
तपस्या छि करान केंह यॅगुन्य बापथ
दरान व्रत मन करान श्वद यॅगुन्य बापथ
करान कुत्याह छि यूग यॅगुन्यन धारण
अंगव ऑठव छि तिम अदु यूग साधन
छि कॉत्याह अज़ तत्व ग्यान ज़ॉन्य सपदिथ
छि तिम आसान सॉरी दृढ़ व्रत थॉविथ

کران کینٛہہ یگٕنز چھِ لۆکہٕ ہتکارٕ باپتھ
کران اَتھ پێٹھ خرچ اَز روپہٕ طاقتھ
تپسیا چھی کران کینٛہہ یگنہٕ باپتھ
دران وژت من کران شود یگنہٕ باپتھ
کران کأتیاہ چھِ یوگہٕ یگنین تہٕ دارن
انگَو أٹھو چھِ تم اَدِ یۆگ سادھن
چھِ کأتیاہ اَز تتۄ گیان زأنی سپدِتھ
چھِ تم آسان سأرِی دژ ڈوژتھ تھأوِتھ

अपाने जुह्वति प्राणं प्राणेऽपानं तथापरे।
प्राणापानगती रुद्ध्वा प्राणायामपरायणा:।।२९।।

छि कॉत्याह यूगी जन अपान वायुहस मंज़	چھِ کأتیاہ یۆگی جن اَپان وایوٗہَس منٛز پران
प्राणवायुहस ह्वन करन	وایوٗہَس ہوَن کرَن
छि बेयि यूगी प्राणवायुहस अपान वायुहस	چھِ بێیہِ یۆگی پرٛان وایوٗہَس اپان وایوٗہَس ہوَن
ह्वन करन	کرَن
नियमित आहार वॉल्य यिम प्राणायॅमी प्वरुश	نیمِت آہار وألی یِم پرٛانایمی پورُش چھِ آسن
छि आसन	
रुकावान प्राण अपान प्रानुय मंज़ ह्वन	رُکاوان پرٛان اَپان پرٛانےٚ منٛز ہوَن کرَن

अपरे नियताहरा: प्राणान्प्राणेषु जुह्वति।
सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञक्षपितकल्मषा:।।३०।।

छु यिमन साधकन यॅगनु द्वारा पापन नाश सपदन	چھُ یِمن سادکن یگنہٕ دوارا پاپن ناش سپَدن
यिमुय प्वरुश छि यॅग्यन ज़ाननवॉल्य आसन	یِمےٚ پورش چھِ یگنبن زانَن وألی آسن

यज्ञशिष्टामृतभुजो यान्ति ब्रह्म सनातनम्।
नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतोऽन्य: कुरुसत्तम।।३१।।

बचोमुत अज़ यॅगुन्य युस आसि अमर्यथ ही	بچوٚمُت ازَ یگنٕز یُس آسہِ امرِتھ ہی کورُو شریشٹھ
श्रेष्ठ अर्ज़न	اَرزن
करान अनुबव छु युस तस सनातन परमब्रह्म	کران اَنہٕ بھَو چھُ یُس تس سناتن پرَم برٛہم
प्राप्त सपदन	پرٛاپتھ سپَدن
यॅगुन्य नु करन वॉलिस प्वरशस न मनशु	یگنٕز نَہ کرَن وألِس پورشس نَہ منشہٕ لۆکس منٛز
लूकस मंज़ स्वख कांह	سوکھ کانٛہہ
तु परिलूख कति स्वख दायक ति तस ज़ांह	تہٕ پرِلۆکھ کتہِ سوکھ دایک تی تس زانٛہہ

एवं बहुविधा यज्ञा वितता ब्रह्मणो मुखे।
कर्मजान्विद्धि तान्सर्वानेवं ज्ञात्वा विमोक्ष्यसे।।३२।।

छि वीद वॉणियन मंज़ वनन् आमुत ब व्यसतार
यॅगुन्य करनस तरीक् वारयाह छि दरकार
छि यिम सॉरी मन, यँद्रियन, शरीर क्रियायि
सम्पन्न सपदान
तत्व ग्यानुच यॅमिस ज़ान छु कर्म बंधन निशि म्वकलाव

چھِ وید وأنی ین منز وننہٕ آمُت بہ وبستار
یگنٕ کرنس طریقہٕ وارِیاہ چھِ درکار
چھِ یِم سأری من، یٔندرے، شریر کرٛیایہِ سمپن
سپدان
تتو گیانچ ییٚمِس زان چھُ کرمہٕ بنٛدھن نِشہِ موکلان

श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञ: परन्तप।
सर्वं कर्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यते।।३३।।

छि द्रव्यमय यॅगुन्य ख्वतु यॅगुन्य स्यठा श्रेष्ठ अर्जुन
समसत कर्मन हुंद अंत ग्यानु सुत्य सपदन

چھِ دژوے یگنٕ کھوتہٕ گیانہٕ یگنٕ سیٹھاہ شریشٹھ اَرزن
سمست کرمن ہُند اَنت گیانہٕ ستی سَپدن

तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया।
उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिन:।।३४।।

चु यॊद ज़ानुन यछ़ान छुख अर्जुन तिथुय ग्यान
चु गछ़ तत्व ग्यॉनियन निश करुख ब आदर
डण्डवत प्रणाम
कपट त्रॉविथ करुख याम सीवा ब श्रद्धा
तु तत्व ग्यानस मुतलक करुनय चे़ आगाह

ژ یوٚد زانُن یژھان چھُکھ اَرزن تِتھُے گیان
ژ گژھ تتو گیانین نِش کرکھ بہٕ آدر ڈنڈ وتھ پرٛنام
کپٹ ترٛأوِتھ کرکھ یام سیوا بہ شرٛدھا
تہٕ تتو گیانس متلق کرِنے ژے آگاہ

यज्ज्ञात्वा न पुनर्मोहमेवं यास्यसि पाण्डव।
येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि।।३५।।

यि ज़ॉनिथ मोह गछ़ी दूर बोज़ अर्ज़न
گژھکھ زأنی یاب اَوے کۆرمےٚ میٚہ ورنَن

گڑھکھ زأنی یاب اَوے کۆرمےٚ میٚہ ورنَن

यि ज़ॉनिथ मोह गछ़ी दूर बोज़ अर्ज़न	یہِ زأنِتھ موہ گژھی دۄر بوز اَرزن
गछ़ख ज़ॉन्ययाब अवय कौरमय मे वर्णन	گژھکھ زأنی یاب اَوے کۆرمےٚ میٚہ ورنَن
वुछख शेशि भाव किन्य तमाम भूतन	وُچھکھ شیٚشہِ بھاوِ کِنۍ تمام بھۄتن
पनुन पान ह्यथ मे अन्दर तमामन	پنُن پان ہیتھ میٚہ اند ر تمامن

अपि चेदसि पापेभ्य: सर्वेभ्य: पापकृत्तम:।
सर्वं ज्ञानप्लवेनैव वृजिनं सन्तरिष्यसि।।३६।।

चु योद छुख पॉपियन हुंदि ख्वत पाफ करनवोल	ژٕ یۆد چھکھ پأپی یَن ہنٛدِ کھوتہٕ پاپھ کرَن وول
चु ग्यानु रूपी नावि मंज़ पापु सॅदरस तरनवोल	ژٕ گیانہٕ رۄپی ناوِ منٛز پاپہٕ سٔدرس ترَن وول

यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन।
ज्ञानाग्नि: सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा।।३७।।

छि यिथु पॉठ्य नार आसान शोलु मारन	چھِ یِتھٕ پأٹھۍ نار آسان شۆلہٕ مارَن
थवान छुय सूर कॅरिथ ज़िन्य म्वंडर्यन	تھَوان چھےٚ سۄر کٔرِتھ زِنۍ مونڈٕ ین
यिथुय पॉठ्य ग्यानु रूपी छु आसान	یِتھےٕ پأٹھۍ گیانہٕ رۄپی أ ءگن چھُ آسان
तमाम कर्मन भस्म कॅरिथ छु थावान	تمام کرمن بھسم کٔرِتھ چھُ تھاوان

न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते।
तत्स्वयं योगसंसिद्ध: कालेनात्मनि विन्दति।।३८।।

छु क्याह सम्सारस मंज़ ग्यानस बराबर	چھُ کیاہ سمسارس منٛز گیانس برابر
करान पवित्र बिलाशक छुय सरासर	کران پوٚیترٕ بِلاشک چھےٚ سراسر

मनुश कर्मु यूगी श्वद अंत:करण यॅचक़ालु प्यठ यि ग्यान	مُنش کرمہٕ یوٗگی شودھ اَنتاہ کرن یَژکالہٕ پٮ۪ٹھٕ یہِ گیان
छि पॉन्य पानय पनुनिस आत्माहस मंज़ वुछान व्वतलान	چھِ پاٙنٕی پانےٚ پننہٕ نِس آتماہَس منٛز وُچھان ووتلان

श्रद्धावाँल्लभते ज्ञानं तत्पर: संयतेन्द्रिय:।
ज्ञानं लब्ध्वा परां शान्तिमचिरेणाधिगच्छति।।३९।।

लबान ग्यान सुय मनुश युस आसान श्रद्धावान	لبان گیان سُے مُنش یُس آسان شرٛداوان
जितेन्द्रिय युस छु यकसू सॉविथ थावान	جِتنٛدرے یُس چھُ یکسوٗ ساٙوِتھ تھاوان
गछ़ान तस ग्यान हॉसिल बिना मुशकिल छु यकदम	گژھان تس گیان حاٙصِل بِنا مُشکل چھُ یکدم
करान हॉसिल छु परम शॉन्ती ति यकदम	کران حاٙصِل چھُ پرمہٕ شاٙنٛتی تہِ یکدم

अज्ञश्चाश्र६धानश्च संशयात्मा विनश्यति।
नायं लोकोऽस्ति न परो न सुखं संशयात्मन:।।४०।।

यॅमिस न भगवत सम्बन्धी श्रद्धा तु ग्यान आसान	یٚمِس نَہ بھگوت سمبنٛدھی شرٛدھا تہٕ گیان آسان
सु मनुश परमार्थ मंज़ छुय भ्रष्ट आसान	سُہ مُنش پرمارتھ منٛزٕ چھُے برٛیشٹ آسان
शक्ती मनुशस छुनु कुनि यि लूक आसान	شکی مُنشس چھنہٕ کُنہِ یہِ لوٗک آسان
तु परलूकसुय मंज़ न कांह स्वख ति आसान	تہٕ پرِلوٗکسے منٛز نہٕ کانٛہہ سوکھ تہِ آسان

योगसन्न्यस्तकर्माणं ज्ञानसञ्छिन्नसंशयम्।
आत्मवन्तं न कर्माणि निबन्धन्ति धनञ्जय।।४१।।

समस्त कर्म युस करान परमात्माहस छु अर्पण	سمستھ کرم یُس کران پرماتماہَس چھُ اَرپن
कर्म तिम यूग, व्यदी अनुसार आसान बोज़ अर्ज़न	کرٕم تِم یوٗگہٕ ویٚدھی انُوسار آسان بوز اَرزن

करान युस नाश शक न सुबुहन तु समशेयन
کران یُس ناش شکن، شُبہن تہٕ سمشین

कॅरिथ वश अंत:कर्ण कर्मु बन्दन च़टन
کٔرِتھ وَش انتاہ کرَن گرمہٕ بنٛدن ژٹن

तस्मादज्ञानसम्भूतं हृत्स्थं ज्ञानासिनात्मन:।
छित्त्वैनं संशयं योगमातिष्ठोत्तिष्ठ भारत।।४२।।

शकव शुबहव, अॅग्यानक्यव छुय च़े वॊलमुत नाल अर्ज़न
شکو، شُبہو، اَگیٛانکیو چھےٚ ژےٚ وٛولمُت نال اَرزن

ब ज़ोरय ग्यानु तलवार च़ठ यि हन हन
بہَ زورے گیٛانہٕ تلوار ژَٹھ یہِ ہَن ہَن

चु समत्व रूपु कर्मु यूगस मंज़ स्थित रोज़
ژٕ سمتو رۄپہٕ گرمہٕ یۆگس منٛز سِتھت روز

बराहे जंग थॊद व्वथ व्वन्य खडा रोज़
بَراہے جنگ تھۄد ووتھ ووٚنۍ کھڑا روز

ژۄرِم اَدھیاے وأژ اَند

☆☆☆

پانژِم اَدھیاے

کرم سنیاس یوگ

अर्जुन उवाच:

सन्न्यासं कर्मणां कृष्ण पुनर्योगं च शंससि।
यच्छ्रेय एतयोरेकं तन्मे ब्रूहि सुनिश्चितम्।।१।।

अर्ज़न दीव छु वनान	ارجن دیو چھُ وَنان
अवल छिवु कर्मु सन्यासुक ही कृष्ण मे वनन	اَول چھِو کرمہٕ سنیاسُک ہی کرشن مےٚ وَنن
तु अमि पतु कर्मु यूगस तॉरीफ करन	تہٕ اَمِہ پتہٕ کرمہٕ یوٗگس تأریف کرَن
बु निशिचत वॅनितव द्वयव मंज़ु कुस मे क्युत जान	بہٕ نِشچِت وٕنِتو دویو منزٕ کُس مےٚ کیُت جان
वॅनिव साधन मे त्युथ सपद्यम कल्याण	وٕنو سادھن مےٚ تیُتھ سپدیم کلیان

श्री भगवानुवाच:

सन्न्यास: कर्मयोगश्च नि: श्रेयसकरावुभौ।
तयोस्तु कर्मसन्न्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते।।२।।

श्री भगवान छुस वनान	شری بھگوان چھُس وَنان
छि परम कल्याणकॉरी यिम द्वनवय	چھِ پرمہٕ کلیان کأری یِم دونوے
कर्म यूग बेयि कर्मु सन्यास वनय	کرمہٕ یوگ بیٚیہٕ کرمہٕ سنیاس وَنےٚ
स्यठाह बेहतर कर्मु यूग अज़ कर्मु सन्यास	سیٹھاہ بیہتر کرمہٕ یوگ اَز کرمہٕ سنیاس
सुगम श्रेष्ठ छुय यिमन मंज़ ज़ान तन खास	سوگم شریشٹھ چھُے یِمن منز زان تَن خاص

ज्ञेय: स नित्यसन्न्यासी यो न द्वेष्टिन काङ्क्षति।
निर्द्वन्द्वो हि महाबाहो सुखं बन्धात्प्रमुच्यते।।३।।

येमिस न रागु द्वेष प्वरुश स्वख छु भूगान	یٚیمِس نہٕ راگہٕ دۄیش پوٗرُش سوکھ چھُ بھوٗگان
सु अज़ सम्सारु बन्धन मुक्त सपदन	سُہٕ اَز سمسارٕ بنٛدھن مُکت سپدان

साङ्ख्ययोगौ पृथग्बाला: प्रवदन्ति न पण्डिता:।
एकमप्यास्थित: सम्यगुभयोर्विन्दते फलम्।।४।।

छु युस कर्मु यूगस सन्यासस ब्यॊन ज़ानन	چھُ یُس کرمہٕ یۄگس سنیاسَس بیٚوٚن زانَن
मनुश त्युथ ज़ानन मूर्ख छु आसन	منُش تیُتھ زانَن موٗرکھ چھُ آسن
छु समझान ब्यॊन ब्यॊन फल दिनु वॉल्य आसन	چھُ سمجھان بیٚوٚن بیٚوٚن پھل دِنہٕ وأٔلی آسن
छि कति पण्डित जन हरगिज़ यि मानन	چھِ کتِہ پنٛڈت جن ہرِگز یہِ مانَن

यत्साङ्ख्यै: प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते।
एकं साङ्ख्यं च योगं च य: पश्यति स पश्यति।।५।।

गछ़ान हॉसिल बु ग्यानु यूग छुय परमु दाम	گژھان حأصِل بہٕ گیانہٕ یوگ چھُے پرمہٕ دام
तिथुय पॉठ्य कर्मु यूगियव सुत्य सपदान	تِتھے پأٹھی کرمہٕ یوگیوٕستی سپدان
प्वरुश युस ग्यानुयूग कर्मयूग अख छु ज़ानान	پوٗرُش یُس گیانہٕ یوگ کرمہٕ یوگ اَکھ چھُ زانان
नज़र तस ज़ॉन्य हुंज़ अदु प्राप्त सपदान	نظرِتس زأنی ہنٛز اَدِ پرٛاپتھ سپدان

सन्न्यासस्तु महाबाहो दु:खमाप्तुमयोगत:।
योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्म नचिरेणाधिगच्छति।।६।।

बजुज कर्मु यूग सन्यास मुशिकल छु अर्ज़न	بہٕ جُز کرمہٕ یوگ سنیاس مُشکِل چھُ اَرزن
छु मन यॅंद्रियन शरीर सुत्य यिम करनु यिवन	چھِ من، یٚنٛدرِے، شریرٕستی یم کرنہٕ یِوَن
स्यठाह मुशकिल यिमन हुंद त्याग सपदन	سیٹھاہ مُشکِل یِمن ہُنٛد تیاگ سپَدن

छु सम्पूर्ण यि कर्मन हुंद कर्तापन आसन
چھُ سمپوٗرن یہ کرمن ہُند کرتاپَن آسن

मगर तिम कर्मु यूगी यिम भगवत स्वरूपुक करान मनन
مگر تِم کرمہٕ یوگی یِم بھگوت سورُوپُک کران منَن

छि परमब्रह्म परमात्मा तिमन जलुद प्राप्त सपदन
چھِ پرم برٛہم پرماتما تِمن جلد پرٛاپتھ سپدن

योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेन्द्रिय:।
सर्वभूतात्मभूतात्मा कुर्वन्नपि न लिप्यते।।७।।

कॅरिथ कोबूमन जितेन्द्रिय श्वद अंत:कर्ण छिआसन
کٔرِتھ قوبوٗ من جِتێندریے شُود اَنتاہ کرٕن چھِ آسن

तमाम प्रॉणियन हुंद आत्मु रूप परमात्मा ज़ानान
تمام پرٛانیَن ہُند آتمہٕ رۄٗپ پرٛماتما چھِ زانَن

कर्म यिथ्य यिम कर्मु यूगी छि करन
کرم یتھی یِم کرمہٕ یوگی چھِ کرٕن

छि कति तिम ज़ांह ति अथ मंज़ वलनु यिवन
چھِ کتہٕ تِم زانٛہہ تہٕ اَتھ منٛز ولنہٕ یِون

नैव किञ्चित्करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्ववित्।
पश्यञ्शृण्वन्स्पृशञ्जिघ्रन्नश्नन्गच्छन्स्वपञ्श्वसन्।।८।।

तत्व ग्यॉनी सांख्य यूगी यिम छि आसन
تتو گیٛانی سانکھ یوٗگی یِم چھِ آسن

वुछन, बोज़न, स्पर्श करुन, मुशुक ह्यॊन
وُچھن، بوزَن، سپرش کرٕن، مُشک ہیۆن

ख्यवान, पकान, शाह खारान तु बोलान
کھیٚوان، پکان، شاہ کھاران تہٕ بولان

शाह त्रावान, शाह ह्यवान तु वालान
شاہ تراوان، شاہ ہوان تہٕ والان

छु अॅछ्य मुचरान तु वटान, बंद करान
چھُ اٴچھی مُوران تہٕ وٹان بند کران

ख्यवान शॅंगान बेयि शाह खारान
کھیٚوان شونگان بیٚیہ شاہ کھاران

प्रलपन्विसृजन्गृह्णन्नुन्मिषन्निमिषन्नपि।
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तन्त इति धारयन्।।९।।

छि यॅंद्रिय सारॆय करान पनुन पनुन वरताव
چھِ یێندریے سارے کران پنُن پنُن ورتاو

मु कर शक अथ मंज़ छुनु म्योन कांह ति लगाव
مہٕ کرِشک اَتھ منٛز چھنہٕ میۆن کانٛہہ تہٕ لگاو

ब्रह्मण्याधाय कर्माणि सङ्गंत्यक्त्वा करोति यः।
लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा।।१०।।

प्वरुश युस आसक्ती रॅहिथ कर्म करान तस अर्पण
वलान छुन पाफ तस ज़लस मंज़ कमल ह्यु आसन

پورُش یُس آسکتی رٔہتھ گرٕم کران تس اَرپَن
ولان چھنہٕ پاپھ تس زلس منٛز کمل ہیٚو آسن

कायेन मनसा बुद्ध्या केवलैरिन्द्रियैरपि।
योगिनः कर्म कुर्वन्ति सङ्गं त्यक्त्वात्मशुद्धये।।११।।

कर्म करान कर्मु यूगी अंत:कर्ण श्वद करनु बापथ
शरीर निशि मन, बुदी, यॅंद्रियन करान बे लगावट

گرٕم کران گرمہٕ یۆگی انتاہ کرن شود کرنہٕ باپتھ
شریر نِشہِ من، بُدھی، یٔندرے کران بے لگاوٹ

युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैष्ठिकीम्।
अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो निबध्यते।।१२।।

सु कर्मु यूगी युस कर्मुफल छु त्यागान
गछ़ान न्यरमल छु अद शाँती सु प्रावान
स्वकाम कर्मी फसान मंज़ कामनायन
फलुच आशा कॅरिथ अथ मंज़ छु फसन

سُہ گرمہٕ یۆگی یُس گرمہٕ پھل چھُ تیاگان
گژھان نِرمل چھُ اَدِ شاُنتی سُہ پڑاوان
سوکام کرمی پھسان منٛز کامنایَن
پھلِچ آشا کٔرِتھ اَتھ منٛز چھُ پھسَن

सर्वकर्माणि मनसा सन्न्यस्यास्ते सुखं वशी।
नवद्वारे पुरे देही नैव कुर्वन्न कारयन्।।१३।।

छु आसान यस अंत:कर्ण वशस मंज़
प्वरुश सुय सांख्य युगुक उचारन करन
न कर्ता छुय कुन्युक नय करनावन
कर्म सॉरी शॅरीर नवद्वार गरु त्यागन

چھُ آسان یَس انتاہ کرَن وشس منٛز
پورُش سُے سانکھِ یوگُک اُچارن کرَن
نَہ کرتا چھے کُنُیک نےَ کرناوَن
گرٕم سأری شریر نودار گرٕ تیاگن

न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभु:।
न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते।।१४।।

छु नो परमीश्वर मनुशस कर्तापनुक न कर्मुक	چھُ نو پرٕمیشور منشس کرتاپنُک نہٕ کرمُک
न कर्मु फलुक नय कॅंह रचावनुक	نہٕ کرمہٕ پھلُک نےٚ کیٚنٛہہ رچاونُک
यि सोरुय पॉन्य पानय पूर सपदान	یہِ سورُے پأنۍ پانےٚ پۄرٕ سپدان
स्वभावा युथ चलान त्युथ छु वरतान	سو بھاوا یُتھ چلان تیُٚتھ چھُ ورتان

नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुकृतं विभु:।
अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तव:।।१५।।

नु कांह पाफ नय कांह प्वन्य परमईश्वर अपनावान	نہٕ کانٛہہ پاپھ نےٚ کانٛہہ پونۍ پرمہٕ ایشور اَپناوان
कॅरिथ ठानु ग्यानस अग्यान सुत्य अॅग्यानियन तम्बुलावान	کٔرِتھ ٹھانہٕ گیانس اَگیانہٕ سٟتۍ اَگیانیَن تمبہٕلاوان

ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मन:।
तेषामादित्यवज्ज्ञानं प्रकाशयति तत्परम्।।१६।।

यिमन परमात्मा सुंदि तत्व ग्यानु सुत्य अॅग्यान नष्ट छु सपदान	یِمن پرماتماہٕندِ تتو گیانہٕ سٟتۍ اَگیان نشٹھ چھُ سپدن
तिमन ग्यानु सिर्यि प्रकाशु सुत्य परमात्मा प्रकाशित छु करन	تِمن گیانہٕ سِریہِ پرٕکاشہٕ سٟتۍ پرماتما پرٕکاشِت چھُ کرَن

तद्‌बुद्धयस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणा:।
गच्छन्त्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्मषा:।।१७।।

यिमन ब्वद, मन छु मेय कुन लीन सपदान	یِمن بود، مَن چھُ مےٚ کُن لین سَپدان
तिमन परमय गॅती सुत्य म्युल छु सपदान	تِمن پرٕمے گتی سٟتۍ میُٚل چھُ سَپدان

गछ़ान ग्यानु सुत्य तिमन छु पाफ नाशस
तिमय सपदान लय अदु परमु दामस

گژھان گیانہٕ سٟتؠ تِمن چھُے پاپ ناشس
تِمے سپدان لےَ اَدٕ پرمہٕ دامس

विद्याविनयसम्पन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि।
शुनि चैव श्वपाके च पण्डिता समदर्शिन:।।१८।।

छि ग्यॉनी प्वरुश यिम समदृष्ट छि आसान
छु हून्यन, कामु दीनन हिव्य ज़ानान
छु नो ज़ानान फरक हस्तन, चंडालन
छि वेदुवानन, ब्रह्मणन हिव्य ज़ानन

چھِ گیاٗنی پوٗرش یِم سم دٟرشٹ چھِ آسان
چھُ ہوٗنین، کامہِ دیٖنن ہِوی زانان
چھُ نو زانان فرق ہٕستؠن، چنٛڈالن
چھِ ویٖدٕ وانَن، برٛہمنَن ہِوی زانَن

इहैव तैर्जित: सर्गो येषां साम्ये स्थितं मन:।
निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्माद् ब्रह्मणि ते स्थिता:।।१९।।

यिमन समबावु अंत:करण लीन सपदान
तिमुय ज़िन्दु पानु सम्सार सोरुय छि ज़ेनान
छि गॉबुल नज़र मगर समबावु आसान
तॅमिस परमात्माहस मंज़ लय छि रोज़ान

یِمن سم باوٕ انتاہ کرَن لیٖن سپدان
تِمے زِنٛدٕ پانہٕ سمسار سورُے چھِ زینان
چھِ غاٗبُل نظر مگر سم باوٕ آسان
تٔمِس پرماتماہَس منٛز لےَ چھِ روزان

न प्रहृष्येत्प्रियं प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियम्।
स्थिरबुद्धिरसम्मढो ब्रह्मविद् ब्रह्मणि स्थित:।।२०।।

वुछान यामथ छि प्रेयिवुन ख्वश नु सपदान
अप्रेयिवुन येलि वुछान मायूस नु सपदान
मनुश स्थिर बुद्धी वोल युस नु मूड आसान
छु ब्रम ज़ानान तु परमात्माहस मंज़ स्थित रोज़ान

وُچھان یامتھ چھِ پرٛیِیہٕ وُن خوش نہٕ سپدان
اَپرٛیہٕ وُن ییٚلہِ وُچھان مایوٗس نہٕ سپدان
منُش سِتھر بُدھی وول یُس نہٕ موڑ آسان
چھُ برٛم زانان تہٕ پرماتماہَس منٛز سِتھت روزان

बाह्यस्पशेष्वसक्तात्मा विन्दत्यात्मनि यत्सुखम्।
स ब्रह्मयोगयुक्तात्मा सुखमक्षयमश्नुते।।२१।।

यॅमिस सम्सारु बूगन हुंज़ नु कांह रट
सु श्वद अंत:कर्ण वोल आत्मु साधक
छु अनुभवु सुत्य करन आत्मु द्यानस
वुछान आनन्दगन हरविज़ि छु पानस
छु स्वख त्यूत लबान युस अविनॉशी
छु रोज़ान ब्रह्म बावस मंज़ ब मॅस्ती

ییمِس سمسارِ بوٗگن ہنٛز نہ کانٛہہ رٹ
سُہ شود انتاہ کرن وول آتمہٕ سادھک
چھُ انوبھو ستیہ کرن آتمہٕ دھیانس
وُچھان آنند گن ہر وزِ چھُ پانس
چھُ سوکھ تیٛوت لبان یُس اوِناشی
چھُ روزان برٛہمہٕ باوس منٛز بہ مستی

ये हि संस्पर्शजा भोगा दु:खयोनय एव ते।
आद्यन्तवन्त: कौन्तेय न तेषु रमते बुध:।।२२।।

कुस्म हा बूग यिम उत्पन्न छि सपदान
छि विशयन, यँद्रियन हुंद कारन आसान
विशयी प्वरशन यॊद तिम स्वख छि बासान
मगर कारन दुखुख तॅमिसुय छि आसान
छि अंतस ताम पॉदु सपदिथ यिम नाश गछान अर्ज़न
तवय बुद्धिमान प्वरुश यिमन मॉयिल नु सपदन

قسم ہا بوٗگ ییم اُتپن چھِ سپدان
چھِ وِشین، یئندریَن ہُند کارَن آسان
وِشی پورش یوٗ دتم سوکھ چھِ باسان
مگر کارَن دوکھکھ تٔمِسے چھِ آسان
چھِ انٛتس تام پادٕ سپدتھ ییم ناش گژھان ارزن
توَے بُدھمان پورش ییمن مائیل نہ سپدن

शन्कोतीहैव य: सेढुं प्राक्शरीरविमोक्षणात्।
कामक्रोधोद्भवं वेगं स युक्त: स सुखी नर:।।२३।।

करान सामरथ यस शॅरीर त्रावनु ब्रोंठ साधक
विग्न कामु क्रूध सुत्य सपदान बिलाशक
प्वरुश बरदाशत करान युस यूगी छु आसान
स्वखुय स्वख तस बस स्वखुय सुय छु आसान

کران سامرتھ یُس شریر ترٛاونہٕ برونٛٹھ سادھک
وِگن کامہٕ کرودٕ ستیہ سپدان بلاشک
پورش برداشت کران یُس یوٗگی چھُ آسان
سوکھے سوکھ تَس بَس سوکھے سے چھُ آسان

योऽन्त:सुखोऽन्तरारामस्तथान्तर्ज्योतिरेव य:।
स योगी ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मभूतोऽधिगच्छति।।२४।।

मनुश युस अन्तर आत्माहस स्वख छु ज़ानान
फ़क्त परमात्माहस सुत्य लीन रोज़ान
सु आत्मु ग्यॉनी छु परमात्माहस लय सपदान
छि सांख्य यूगी ब्रह्म प्रावान न्यरवान सपदान

مُنش یُس اَنتر آتماہکی سوکھ چھُ زانان
فقط پرماتماہَس ستی لین روزان
سُہ آتمہٕ گیٲنی چھُ پرماتماہَس لےَ سپدان
چھِ سانکھیہِ یوٗگی برٛہم پرٛاوان نروان سپدان

लभन्ते ब्रह्मनिर्वाणमृषय: क्षीणकल्मषा:।
छिन्नद्वैधा यतात्मान: सर्वभूतहिते रता:।।२५।।

यिमन दुयि, पाप, ग्यानु बल आसि मिट्योमुत
समस्त प्रॉणियन ति आसि हितकार कोरमुत
बु दृढ़ता परमात्माहस सुत्य लय आसान
तिमय महान यूगी छि परमु शॉन्ती ति प्रावान

یِمن دُوی، پاپھ، گیانہٕ بلہٕ آسہِ مِٹیومُت
سمستھ پرٛاَنی یَن تہِ آسہِ ہِتکار کوٚرمُت
بہٕ درِڑھتا پرماتماہَس ستی لےَ آسان
تِہٕے مہان یوٗگی چھِ پرمہٕ شاٲنتی تہِ پرٛاوان

कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसाम्।
अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्मनाम्।।२६।।

छि यिम कामु, क्रूदु निशि गॉमुत्य रॅहिथ
प्वरुश तिम छी करान वश बस पनुन चित
छु परमात्मा यिमन साख्यातंकार सपदन
बहर शान्त रोज़न परिपूर्ण

چھِ یِم کامہٕ کرٛوٗدِ نِشہِ گاٲمتۍ رٔہتھ
پوٗرُش تِم چھِی کران وش بس پنُن چت
چھُ پرماتما یِمن ساکھیات کار سپدن
بہ ہرسوٗ شانت روزَن پرِ پوٗرن

स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाह्यांश्चक्षुश्चैवान्तरे भ्रुवो:।
प्राणापानौ समौ कृत्वा नासाभ्यन्तरचारिणौ।।२७।।

ख्यालव मंज़ विषय बूग न्यबरिम न्यबर त्रॉविथ	خیالو منز وشیے بۄگ نیبرم نیبرٕ ترٲوِتھ
नज़रि मंज़ बुम गंड, नस बन्द, प्राण अपान	نظرِ منز بُمہٕ گنڈ، نَس بنٛد، پرٛان اَپان سم باوٕ
समबाव थॉविथ	تھاوِتھ

यतेन्द्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायण:।
विगतेच्छाभयक्रोधो य: सदा मुक्त एव स:।।२८।।

येमिस यॅंद्रिय मन बुदी वश छु आसान	یٚمِس یٚنٛدرے، مَن، بُدھی، وَش چھُ آسان
यछा, भय, क्रूद निशि ब्यॉन छि आसान	یژھا، بھےَ، کرٛوٗدٕ نِشہِ بیٛون چھِ آسان
तिथ्य हिव्य मुनी छि मुख्ती हुंद्य तलबगार	تِتھۍ ہِوۍ مُنی چھِ موٗکھتی ہٕندۍ طلبگار
छि हर विज़ि मुख्त आसान अज़ रोयि दरबार	چھِ ہر وِزِ موٗکھت آسان اَز روۓ دربار

भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम्।
सुहृदं सर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिमृच्छति।।२९।।

बॅखुत्य म्यॉन्य यिम परम शॉन्ती छि प्रावान	بٔھتۍ میٲنۍ یِم پرمہٕ شانٛتی چھِ پرٛاوان
तपन यॅगन्यन हुंद मे बागिदार ज़ानान	تپن یگنٛین ہُند مےٚ باگہِ دار زانان
छि ईश्वरन हुंद ईशर मॅहीश्वर मे मानान	چھِ ایٖشورن ہُند ایٖشر مہیشور مےٚ مانان
छि सम्पूर्ण प्रॉणियन हुंद्य मैत्र मे ज़ानान	چھِ سمپوٗرن پرٛأنیَن ہٕندۍ میتٕر مےٚ زانان

☆

﴾ پاںژِم اَدھیاے وٲژ اَند ﴿

☆☆☆

شیٚیم اَدھیاے

آتمہٕ سنٛیم یوٗگ

श्री भगवानुवाच:

अनाश्रित: कर्मफलं कार्यं कर्म करोति य:।
स सन्न्यासी च योगी च न निरग्निर्न चाक्रिय:।।१।।

श्री भगवान वनान	شرٖی بھگوان وَنان
च़ॅटिथ आशा फलुच मनुश यिम रुत्य कर्म छि करन	ژٕٹِتھ آشا پھلٕچ مٔنش یم رٕتی کرٕم چھِ کرَن
सु गव सन्यॉस्य या यूगी तस छि वनन	سُہ گو سنیأسی یا یوٗگی تَس چھِ وَنَن
करान युस त्याग ॲग्नु सन्यॉस्य नु आसन	کران یُس تیاگ أگن سنیأسی نہٕ آسن
क्रयायन त्याग कॅरिथ यूगी नु आसन	کریایَن تیاگ کٔرِتھ یوٗگی نہٕ آسن

यं सन्न्यासमिति प्राहुर्योगं तं विद्धि पाण्डव।
न ह्यसन्न्यस्तसङ्कल्पो योगी भवति कश्चन।।२।।

चु ज़ान यूग सुय वनान यथ सन्यास अर्ज़न	ژٕ زان یوٗگ سُے وَنان یَتھ سنیاس اَرزن
करान युस न त्याग संकल्प प्वरुश यूगी नु आसन	کران یُس نہٕ تیاگ سنکلپ پوٗرُش یوٗگی نہٕ آسن

आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते।
योगारूढस्य तस्यैव शम: कारणमुच्यते।।३।।

मनन शील प्वरुश यूग आरूढ़ सपदनु बापथ	منن شیل پوٗرُش یوگہٕ آروٗڑ سپدنہٕ باپتھ
करान न्यश्काम कर्म बावुसान फलदायक बिलाशक	کران نِشکام کرم باوٕ سان پھل دایک بلاشک

छि सपदान शान्त वश येलि छुस गछ़ान मन
छु यूग आरूढ़ हॉसिल सपदनुक बनान यि कारन

چھِ سپدان شانت وَش ییلہِ چھُس گژھان من
چھُ یوگہٕ آرۆڈ حاصِل سپَدنُک بنان یہِ کارَن

यदा हि नेन्द्रियार्थेषु न कर्मस्वनुषज्जते।
सर्वसङ्कल्पसन्न्यासी योगारूढस्तदोच्यते।।४।।

येमिस नु यँद्रियन हुंज़ कांह ति चाहथ
न आसान करमनुय मंज़ छुय सु आसक्त
तमॉमी संकल्प युस प्वरुश त्यागन
तॅमिस प्वरशस छि यूग आरूढ़ वनान

یٚمِس نہٕ یٔندریَن ہنٛز کانٛہہ تہِ چاہتھ
نہَ آسان کَرمنٕے منٛز چھُے سُہ آسکت
تمأمی سنکلپ یُس پورُش تیاگان
تٔمِس پورشس چھِ یوگہٕ آرۆڑ وَنان

उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मानमवसादयेत्।
आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुरात्मैव रिपुरात्मनः।।५।।

मनुश पानुय छि पानस मेत्र आसान
छि पानुय पॉन्य पानस शेथुर ति सपदान
पनुन व्वदार छु मनुशस पानु लॉज़िम
छु कुस ज़िमुदार गीरनस कांह ति दोयिम

منُش پانَے چھِ پأنس میٚتر آسان
چھِ پانے پأنٕ پأنس شیٚتھٕر تہِ سپدان
پنُن وودار چھُ منُشس پانہٕ لأزِم
چھُ کُس ذِمہٕ دار گیرِنَس کانٛہہ تہِ دوئِم

बन्धुरात्मात्मनस्तस्य येनात्मैवात्मना जितः।
अनात्मनस्तु शत्रुत्वे वर्तेतात्मैव शत्रुवत्।।६।।

येमिस मन यँद्रिय ज़ीव आत्मा किन्य आसि ज़ीनिथ
सु आसान ज़ीवु आत्माहस मेथुर बॅनिथ
येमिस मन यँद्रिय आसन नु ज़ीनिथ
छु दुशमन पॉन्य पानस पानु बॅनिथ

یٚمِس من یٔندرے زیٖو آتما کِنٕ آسہِ زیٖنِتھ
سُہ آسان زیٖوٕ آتماہَس میٚتھٕر بٔنِتھ
یٚمِس مَن یٔندرے آسن نہٕ زیٖنِتھ
چھُ دُشمن پأنٕ پأنس پانہٕ بٔنِتھ

जितात्मन: प्रशान्तस्य परमात्मा समाहित:।
शीतोष्णसुखदु:खेषु तथा मानापमानयो:।।७।।

ब़ु सरदी याकि गरमी, स्वख, मान अपमान	بہٕ سردی یا کہِ گرمی، سوکھ، مان اپمان
छु श्वद अन्त:करण वोल शान्त आसान	چھُ شوٗد انتہاہ کرن وول شانت آسان
स्थित हरसू परमात्माहस मंज़ ग्यानु बावु रोज़ान	ستھِت ہرسوٗ پرماتماہَس منز گیانہٕ وان روزان
ब जुज़ परमात्मा कॆंह छुस नु बासान	بہ جُز پرماتما کینْہہ چھُس نہٕ باسان

ज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा कूटस्थो विजितेन्द्रिय:।
युक्त इत्युच्यते योगी समलोष्टाश्मकाञ्चन:।।८।।

व्यकारु रॅहिथ स्थान युस छु प्रावन	وِکارٕ رٕہِتھ ستھان یُس چھُ پراوَن
सु ग्यानु विग्यानु सुत्य छुय तृप्त आसन	سُہ گیانہٕ وِگیانہٕ ستی چھے ترٕپتھ آسن
करान युस वश छु यँद्रियन तमामन	کران یُس وَش چھُ یٕندریَن تمامن
बु द्रष्टी मेच़, कॅन्य, स्वन ह्यु छु बासान	بہٕ درشٹی، میژ، کٔنی، سون، ہیوٗ چھُ باسن
तॅमिस यूगियस छु यूग स्यदी ति आसन	تٔمِس یوٗگیس چھُ یوگہٕ سیدھی تہِ آسن
छु वोनपुत अथ मुतलिक यिथु पॉठ्य वनन	چھُ وۄنمُت اَتھ مُتلِق یِتھٕ پأٹھی وَنن

सुहृन्मित्रार्युदासीनमध्यस्थद्वेष्यबन्धुषु।
साधुष्वपि च पापेषु समबुद्धिर्विशिष्यते।।९।।

सुहृद् मेत्र, शोतरू, मध्यस्थ	سہُرد، میتْر، شترو، مدھیتھ
द्वेशी, बान्धव बेयि उदासीन	دوٗیشی، باندھو بیٚیہِ اُداسین
छु युस दरमात्माहन तु पॉपीयन ह्यु ज़ानन	چھُ یُس درماتماہَن تہٕ پأپیَن ہیوٗ زانَن
सु यूगी मान छुय महान श्रेष्ठ आसन	سُہ یوٗگی مان چھے مہان شریشٹھ آسن

योगी युञ्जीत सततमात्मानं रहसि स्थित:।
एकाकी यतचित्तात्मा निराशीरपरिग्रह:।।१०।।

करान युस मन यँद्रियन शरीर छुय वश
छु आशायि बॆयि ममतायि दिवान फश
सु यूगी बस कुनुय ज़ोन तथ जायि रोज़ान
पनुन आत्मा स्वयं परमात्माहस कुन लगावान

کران یُس من یٔندرے شریر چھے وَش
چھُ آشایہِ بێیہِ ممتایہِ دِوان پھَش
سُہ یۆگی بَس کُنے زۆن تتھ جایہِ روزان
پنُن آتما سویم پرماتماہَس کُن لگاوان

शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मन:।
नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरम्।।११।।

पवित्र जायि प्यठ दरबि गासु त्रावन
बिछॊविथ मृगु शाला तु वस्तुर सजावन
स्थिुर आसन पनुन यिथुय पॉठ्य गछ़ि बनावुन
सिरिफ गछ़ि नु थॊद या पस्त थावुन

پوِتر جایہِ پێٹھ دژبہٕ گھاسہٕ ترٛاون
بِچھاوِتھ مژگہٕ شالا تہٕ وستر سجاوَن
سِتھِر آسن پنُن یِتھے پأٹھی گژھِ بناوُن
صِرف گژھِ نہٕ تھۆد یا پست تھاوُن

तत्रैकाग्रं मन: कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रिय:।
उपविश्यासने युञ्ज्याद्योगमात्मविशुद्धये।।१२।।

कॅरिथ वश चित तु यँद्रिय हुंज़न क्रियायन
कॅरिथ मन एकाग्र आसन पदॉर्यज़्यन
यि छुय अंत:करण श्वद करनु बापथ
यॊहय छय यूगु अभ्यास्स बनान वथ

کُرِتھ وَش ژِتھ تہٕ یٔندرے ہُنزِن کرِٛیایَن
کُرِتھ مَن ایکاگر آسن پدأری زیَن
یہِ چھے انتاہ کرن شۆد کرنہٕ باپتھ
یوٚہے چھےٚ یۆگہٕ ابھیاسَس بنان وَتھ

समं कायशिरोग्रीवं धारयन्नचलं स्थिरः।
सम्प्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन्।।१३।।

स्थिर सपदिथ शरीर, गरदन तु कलु निश्चल वॅरिथ ब यकबार
वुछुन ओरयोर कुन बंद नज़र नसति नोखस प्यठ लगातार

ستھر سپدتھ شریر، گردن تہٕ کلہٕ نِشچل کرِتھ بہ یکبار
وُچھن اور یور کُن بند نظر نستہٕ نوکھس پیٹھ لگاتار

प्रशान्तात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारिव्रते स्थितः।
मनः संयम्य मच्चित्तो युक्त आसीत मत्परः।।१४।।

सु ब्रह्मचॉरी मनस हाँकल वॅरिथ व्रतस मंज़ छु आसान
सु यूगी भयि रॅहिथ अंत:कर्णव किन्य शान्त रोज़ान
करान सावधान मन चित मेय अन्दर लय
गछ़ान मेय कुन परायण मेय अन्दर छुय

سُہ برٛمچاری منس ہانکل کرِتھ ورتس منز چھُ آسان
سُہ یوٗگی بھیہ رٕہتھ انتاہ کرنو کنٛ شانت روزان
کران ساودھان من چِت مےٚ اندر لے
گژھان مےٚ کُن پرایَن مےٚ اندر چھےٚ

युञ्जन्नेवं सदात्मानं योगी नियतमानसः।
शान्तिं निर्वाणपरमां मत्संस्थामधिगच्छति।।१५।।

वॅरिथ वश मन यूगी यिथु पॉठ्य परमु स्वरूपस कुन लगावान
छु प्रावान परमु शाँती पराकाष्ठा य्वसु मे मंज़ छि आसान

کرِتھ وَش من یوٗگی یتھٕ پانٛٹھی آتما پرمہٕ سورٗوپس کُن لگاوان
چھُ پراوان پرمہٕ شانٛتی پراکاشٹا یوسہٕ مےٚ منز چھِ آسان

नात्यश्नतस्तु योगोऽस्ति न चैकान्तमनश्नत:।
न चाति स्वप्नशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन।।१६।।

ख्यवान युस हद् ख्वतु ज़्यादय हना ख्यन
तु युस बिलकुलय त्रावान ख्यॊन ख्यन
स्वबाव यस ज़्याद् पहन शॉगनुक छु आसन
तु सदा हुशियार रोज़नस यूग सिदी न सपदन

کھیوٚان یُس حدٕ کھوتہٕ زیادٕے ہَنا کھینٕ
تہٕ یُس بِلکُلے تڑاوان کھیوٚن کھینٕ
سوبھاو یَس زیادٕ پہن شونٛگنُک چھُ آسن
تہٕ سدا ہُشیار روزِنس یُوگہٕ سِدھی نہٕ سپَدن

युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु।
युक्तस्वन्पावबोधस्य योगो भवति दु:खहा।।१७।।

यथा यूग सुत्य द्वख नाशस छु सपदान
तु कर्मन हुंज़ चेष्टा अमिय यूग सुत्य सपदन
नेन्दुर तय जाग्रत छि सपदान यॊखती पूर्वक
गछ़ान यूग स्यद्ध अमि सुत्य बिलाशक

یتھا یوگہٕ سٟتؠ دوکھ ناشس چھُ سپَدن
تہٕ کرمن ہنٛز چیشٹا اَمی یوگہٕ سٟتؠ سپَدن
نیٛندر تے جاگرٛت چھِ سپدان یوٚکھتی پوروَکھ
گژھان یوگ سیٛدھ اَمہِ سٟتؠ بِلاشک

यदा विनियतं चित्तमात्मन्येवावतिष्ठते।
नि:स्पृह: सर्वकामेभ्यो युक्त इत्युच्यते तदा।।१८।।

अत्यन्त पॉठ्य वश कॅरिथ चित युस छु थावान
छु रुत्य पॉठ्य परमात्माहस मंज़ स्थित सपदान
प्वरुश युस द्यानस अन्दर सम्पूर्ण बूगव निशि
रॅहिथ छु आसान
सु प्वरुश यूग युक्त आसान तिय छि वनान

اتیٛنت پأٹھۍ وَش کٔرِتھ چِت یُس چھُ تھاوان
چھُ رٕتؠ پأٹھۍ پرماتماہَس منٛز ستھِت سپدان
پورُش یُس دھیانس اندر سمپوٗرن بھوٗگوٚ نِشہِ رٔہِتھ
چھُ آسان
سُہ پورُش یوٗگہٕ یُکت آسان تی چھِ ونان

यथा दीपो निवातस्थो नेङ्गते सोपमा स्मृता।
योगिनो यतचित्तस्य युञ्जतो योगमात्मनः।।१९।।

छु यिथु पॉठ्य च़ॉग दज़ान वावु रोस स्यदि स्योद
छुय निश्चल जूत्य खसान स्यदि स्योद बिला फ्रोक
तिथुय पॉठ्य यूग अभ्यॉसी दर हाल आसान
तॅमिस ज़ीनिथ छि चित अज़ यूग आसान

چھُ یِتھ پٲٹھۍ ژونگ دزان واوٕ روٗس سیٚد سیوٗد
چھُے نِشچل جوٗتی کھسان سیٚد سیوٗد بلا پھٕرٛوک
تِتھے پٲٹھۍ یوگہٕ ابھیٲسی درحال آسان
تٔمِس زیٖنِتھ چھِ چِت از یوگ آسان

यत्रोपरमते चित्तं निरुद्धं योगसेवया।
यत्र चैवात्मनात्मानं पश्यन्नात्मनि तुष्यति।।२०।।

निरुद बा यूग अभ्यास येलि चित सपदान
छु पानस पानसुय मंज़ अदु सु वुछान
वुछिथ पानस अन्दर साख्यात कार सपदान
सु अदु आत्माहस मंज़ सन्त्वष्ट रोज़ान

نرُد با یوگہٕ ابھیاس یێلہِ چِت سپدان
چھُ پانٔس پانٔسے منٛز اَدٕ سُہ وُچھان
وُچھِتھ پانٔس اندر ساکھیات کار سپدان
سُہ اَدٕ آتماہَس منٛز سنتوشٹ روزان

सुखमात्यन्तिकं यत्तद्बुद्धिग्राह्यमतीन्द्रियम्।
वेत्ति यत्र न चैवायं स्थितश्चलति तत्त्वतः।।२१।।

सूक्ष्म ब्वद य्वसु यँद्रियव ख्वतु ज़्याद आसान
गछ़ान अनुभव स्यठाह स्वख अथ मंज़ बासान
सु यूगी येलि यछ़ा अवस्था छु प्रावान
सु छुनु परमात्मा स्वरूपस निशि ज़ांह ति डलान

سُوکھشم بود یوسہٕ یٔندرِیو کھوتہٕ زیادٕ آسان
گژھان انُبھو سیٹھاہ سوکھ اَتھ منٛز باسان
سُہ یوٗگی یێلہِ یژھا اوستھا چھُ پرٛاوان
سُہ چھُنہٕ پرماتما سوٗروٗپس نِشہِ زانٛہہ تہٕ ڈلان

यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः।।
यस्मिन्स्थितो न दुःखेन गुरुणापि विचाल्यते।।२२।।

छु कुस बौड लाभ अमि ख्वतु सु मानान
छु यथ मंज़ परमात्मा स्वरूप प्राप्त सपदान
अवस्था यथ मंज़ यूगी स्थिर छु आसान
बड्यव द्वखव सुत्य हलचल नु सपदान

چھُ کُس بوڈ لابھ اَمہِ کھوتہٕ چھُنہٕ سُہ مانان
چھُ یَتھ منز پرماتما سوٚروٗپ پڑاپتھ سپدان
اوستھایہِ یَتھ منز یوٗگی سِتھر چھُ آسان
بڈیَو دوکھو ستیٚ ہلچل نہٕ سپدان

तं विद्याद् दुःखसंयोगवियेगं योगसञ्ज्ञितम्।
स निश्चयेन योक्तव्यो योगोऽनिर्विण्णचेतसा।।२३।।

वनान यथ यूग छिय, गछ़ि सु ज़ानुन
यि द्वखु सम्सारु गछ़ि जुदा ति मानुन
करन दर चित विश्वास अटल
करुन साधन गछ़ि अथ प्यठ अमल

وَنان یَتھ یوٗگ چھِی گژھِ سُہ زانُن
یہِ دوکھہٕ سمسارٕ گژھِ جُداتہِ مانُن
کرَن درچت وِشواس اٹل
کرُن سادھن گژھِ اَتھ پیٹھ عمل

सङ्कल्पप्रभवान्कामांस्त्यक्त्वा सर्वानशेषतः।
मनसैवेन्द्रियग्रामं विनियम्य समन्ततः।।२४।।

ब संकल्प सम्पूर्ण कामनायन करुन त्याग
तु यँद्रिय वश कॅरिथ हर सू च़ॅटिथ लाग

بہٕ سنکلپ سمپوٗرن کامنایَن کرُن تیاگ
تہٕ یئندرے وَش کٔرِتھ ہرسوٗ ژٔٹِتھ لاگ

शनैः शनैरुपरमेद्बुद्ध्या धृतिगृहीतया।
आत्मसंस्थं मनः कृत्वा न किञ्चिदपि चिन्तयेत्।।२५।।

कर्मु सुत्य कर्मु अभ्यास थवन पयकार
थवुन्य धीरज बुदी युथ मन सपदि तयार

گرمہٕ ستیٚ گرمہٕ ابھیاس تھوَن پے کار
تھوٕنۍ دھیرج بُدھی یُتھ مَن سپدِ تیار

बुदी द्वारा करुन परमात्माहस प्यठ स्थित मन
छु ना केंह सिवायि करुन नु चिन्तन

بُدھی دوارا کرُن پرماتماہس پٹھ ستھِت من
چھُ نا کینْہہ سِوایہِ پرماتما کرُن نہٕ چنتن

यतो यतो निश्चरति मनश्चञ्चलमस्थिरम्।
ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत्।।२६।।

यि चंचल मन हरगिज़ स्थिर नु रोज़न
यपॉर्य फेरान लॊग रोज़ान विशयन
तिमव विशयव मंज़ु रोकुन हटावुन करुन हद
बु स्वय परमात्मा गछ़ि अदु करुन न्यरवेदु

یہ چنچل من ہرگز ستھِر نہٕ روزَن
یپاٗرِ پھیران لۄگ روزان وِشین
تِمو وِشیومنٛز روکُن ہٹاوُن کرُن حد
بہٕ سوے پرماتما گژھِ اِد کرُن نِروید

प्रशान्तमनसं ह्येनं योगिनं सुखमुत्तमम्।
उपैति शान्तरजसं ब्रह्मभूतमकल्मषम्।।२७।।

येमिस मन जान पॉठ्य शान्त तु निशि पाफ आसन
रजोगुण निशि ति आसि अदु शान्त बासन
त्युथुय यूगी छु ब्रह्मस सुत्य ईक बाव सपदन
उत्यम आनन्द अदु तस हॉसिल सपदन

ییٚمس من جان پاٗٹھۍ شانت تہٕ نِشہِ پاپھ آسن
رجوگونہٕ نِشہِ تہٕ آسہِ اِد شانت باسن
تِتھے یۄگی چھُ برٛہمس ستۍ اِکو باوٕ سپدن
اُتم آننٛد اِد تس حاصِل سپدن

युञ्जन्नेवं सदात्मानं योगी विगतकल्मषः।
सुखेन ब्रह्मसंस्पर्शमत्यन्तं सुखमश्नुते।।२८।।

छु यूगी पापु रॅटिथ आत्मा परमात्माहस कुन लगावन
छु स्वख स्वरूप परमात्मा सुंद अनन्त आनन्द प्रावन

چھُ یوگی پاپہٕ رٔہتھ آتما پرماتماہس کُن لگاون
چھُ سوکھ سورُوپ پرماتما سُند اننت آنند پراون

सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि।
ईक्षते योगयुक्तात्मा सर्वत्र समदर्शनः।।२९।।

सु यूगी युस सवर्त्र सम दृष्टी सुत्य छु वुछान	سُہ یۆگی یُس سرؤتر سَم درٛشٹی ءستۍ چھُ وُچھان
छु आत्मा तॅम्य सुंद यूग युक्त आसान	چھُ آتما تٔمۍ سُنٛد یوگہٕ یکھُت آسان
वुछान अज़ आत्मा छुय तमाम बूतन	وُچھان اَز آتما چھےٚ تمام بھۆتَن
वुछान दर आत्मा छु तमाम बूतन	وُچھان درآتما چھُ تمام بھۆتَن

यो मां पश्यति सर्वत्र सर्वं च मयि पश्यति।
तस्याहं न प्रणश्यामि स च मे न प्रणश्यति।।३०।।

वुछान युस सॉरसुय मेय मंज़	وُچھان یُس سأرسۍ مےٚ منٛز
यि सोरुय बेयि वुछान मेय मंज़	یہِ سورُے بێیہِ وُچھان مےٚ منٛز
बु दृष्टी तस बु नो रावान	بہٕ درٛشٹی تس بہٕ نو راوان
मे दृष्टी मंज़ सु नो रावान	مےٚ درٛشٹی منٛز سُہ نو راوان

सर्व भूतस्थितं यो मां भजत्येकत्वमास्थितः।
सर्वथा वर्तमानोपि स योगी मयि वर्तमे।।३१।।

प्वरुश युस सम्पूर्ण बूतन आत्मु रूपस मंज़	پۆرُش یُس سمپۆرن بھۆتن آتمہٕ رۆپس منٛز ستھِت
स्थित छु करान	چھُ کرَن
थॅविथ सम भावना मे वासुदीवस छु पूज़न	تھٔوِتھ سم بھاونا مےٚ واسودیٖوس چھُ پۆزَن
सु यूगी येमि प्रकॉर्‌य यि केंछा छु करन	سُہ یۆگی یێمہِ پرٛکأرۍ یہِ کینٛژھا چھُ کرَن
सु सोरुय मेय कुनथ, मेय कुन छु वरतन	سُہ سورُے مےٚ کُنتھ، مےٚ کُن چھُ ورتَن

आत्मौपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽर्जुन।
सुखं वा यदि वा दु:खं स योगी परमो मत:।।३२।।

सु यूगी ज़ानान युस छुय पनुन पान
छु सम्पूर्ण भूतन सुत्य सम सु गॅन्ज़रान
स्वखस तय बॅयि द्वखस युस सम छु ज़ानान
सु यूगी परम श्रेष्ठ अर्ज़न छु आसान

سُہ یۄگی زانان یُس چھُے پنُن پان
چھُ سمپۄرن بھۄتن ستۍ سم سُہ گُنٛزران
سۄکھس تے بێیہٕ دۄکھس یُس سم چھُ زانان
سُہ یۄگی پَرمہٕ شرٛیشٹھ اَرزن چھُ آسان

अर्जुन उवाच:

योऽयं योगस्त्वया प्रोक्त: साम्येन मधुसूदन।
एतस्याहं न पश्यामि चञ्चलत्वात्स्थितिं स्थिराम्।।३३।।

अर्ज़न दीव छुस वनान
यि यूग युस वॊनवु सम भावुक ही मधुसूदन
यि मन चंचल आसनु किन्य स्थिर स्थिति छुम
नु सपदान

ارجن دیوٕ چھُس وَنان
یہِ یوگ یُس وۄنوٕ سم بھاوُک ہی مدھوسۄدن
یہِ من چنچل آسنہٕ کِنۍ ستھِر سِتھِتی چھُم نہٕ سپَدن

चञ्चलं हि मन: कृष्ण प्रमाथि बलवद्दृढम्।
तस्याहं निग्रहं मन्ये वायोरिव सुदुष्करम्।।३४।।

छु मन चंचल, प्रमथन, ज़िदी तु बलवान
छु मुशकिल वश करुन त्युथ युथ चलुवुन
वाव आसान

چھُ من چنچل، پرمتھن، ضِدی تہٕ بلوان
چھُ مُشکِل وَش کرُن تیُٛتھ یُتھ ژلہٕ وُن واو آسان

श्री भगवानुवाच:

असंशयं महाबहो मनो दुर्निग्रहं चलम्।
अभ्यासेन तु कौन्तेय वैराग्येण च गृह्यते।।३५।।

श्री भगवान छु वनान
महाबाहो छु चंचल मन वश करुन स्यठाह मुशकिल बिलाशक
यि वश सपदान ब अभ्यास तु वैराग बेशक

شری بھگوان چھُ وَنان
مہا باہو چھُ چنچل من وَش کرُن سبٹھاہ مُشکل بِلاشک
یہِ وَش سپدان بہ ابھیاس تہٕ ویراگ بے شک

असंयतात्मना योगो दुष्प्राप इति मे मति:।
वश्यात्मना तु यतता शक्योऽवाप्तुमुपायत:।।३६।।

येमिस मन पूर पॉठ्य वश छुनु सपदन
करुन तस यूग हॉसिल मुशकिल छु आसन
व्वपायव वारयाहव सुत्यन कॅरिथ युस वश करान मन
यि छुय म्योन मत सहुल पॉठ्य तस यूग स्यद सपदन

یٚمِس من پۆرٕ پأٹھۍ وَش چھُنہٕ سپَدن
کرُن تس یۆگ حاصِل مُشکِل چھُ آسن
ووپایو واریاہو ستین کٔرِتھ یُس وَش کران من
یہِ چھُے میۆن مت سہل پأٹھۍ تس یوگ سێد سپَدن

अर्जुन उवाच:

अयति: श्रद्धयोपेतो योगाच्चलितमानस:।
अप्राप्य योगसंसिद्धि कां गतिं कृष्ण गच्छति।।३७।।

अर्ज़न दीव छुस वनान
श्रद्धा यूगच थॅविथ योद यत्न आस्यस नु सपदन
तु अन्तुकालस ताम यूग निशि मन विचलित ति रोज़न

اَرجُن دیوٕ چھُس وَنان
شردھا یۆگچ تھٔوِتھ یۆد یتَن آسس نہٕ سپَدن
تہٕ اَنتہٕ کالس تام یۆگہٕ نِشہِ من وچلِتھ تہٕ روزَن

यिथिस यूगियस यॆमिस नु भगवत साख्यात कार सपदन

یتھِس یوٗگیس ییٚمِس نہٕ بھگوت ساکھیات کار سپدن

मे वॅन्यतव ही कृष्ण अॅमिस क्वसु गॅती छि मेलन

مےٚ وٕنی توٚ ہی کرٛشن اٚمِس کوسہٕ گتی چھِ میلن

कच्चिन्नोभयविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिव नश्यति।
अप्रतिष्ठो महाबहो विमूढो ब्रह्मण: पथि।।३८।।

महाबाहो सु प्वरुश मूहिथ तु न्यराश छु आसान

سु मा ऒबरॖक्य पॉठ्य फटान दुपासे नष्ट भ्रष्ट सपदान

مہاباہو سُہ پوٗرُش موٗہتھ تہٕ نِراش چھُ آسان

سُہ ما اوبرٕکی پاٹھی پھٹان دُپاسے نشٹھ برشٹھ سپدان

एतन्मे संशयं कृष्ण छेत्तुमर्हस्यशेषत:।
त्वदन्य: संशयस्यास्य छेत्ता न ह्युपपद्यते।।३९।।

यि म्योन संदेह च़े रोस कति ह्यकि दूर कॅरिथ कांह

च़े रोस कुस ब्याख हे कृष्ण यि संशय दूर करॖयम ज़ांह

یہٕ میون سندیہہ ژٕے روس کتہِ ہیکہِ دوٗر کٔرِتھ کانٛہہ

ژٕے روس کُس بیاکھ ہے کرٛشن یہٕ سمشئے دوٗر کریم زانٛہہ

श्री भगवानुवाच:

पार्थ नैवेह नामुत्र विनाशस्तस्य विद्यते।
न हि कल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिं तात गच्छति।।४०।।

श्री भगवान छु वनान.

شری بھگوان چھُ وَنان

छु नो तस यूगियस नाश सपदान येहिलूकि परिलूकि बोज़ पार्थ

چھُ نو تس یوٗگیس ناش سپدان یہہ لوٗکہٕ پر لوٗکہٕ بوز پارتھ

करान युस कर्म भगवत प्राप्ती बापथ, टाठि म्यानि तस नु दुर्गथ

کران یُس کرم بھگوت پرٛاپتی باپتھ ٹاٹھہِ میانہِ تس نہٕ دُرگتھ

प्राप्य पुण्यकृतां लोकानुषित्वा शाश्वती: समा:।
शुचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टोऽभिजायते।।४१।।

प्वरुश तिम यिम यूग भ्रष्ठ छि आसान — پوُرش تم یم یوٗگہٕ بڑشٹ چھِ آسان
गछ़ान तिम स्वर्ग लूकन यॆति प्वनिवान छि प्रावान — گژھان تم سورگہٕ لوٗکن ییٚتہِ پوٗنیہٕ وان چھِ آسان
छि रोज़ान तिम अति वॅरी वादन — چھِ روزان تم اَتہِ وٕری وادَن
तु पतु काँसि महा प्वरुशु सुंदि गरि ज़न्म ह्यवन — تہٕ پتہٕ کانٛسہِ مہا پورشہٕ ہنٛدِ گرِ زٕنم ہیوٚن

अथवा योगिनामेव कुले भवति धीमताम्।
एतद्धि दुर्लभतरं लोके जन्म यदीदृशम्।।४२।।

प्वरुश वैरॉगी युस नु यिमन लूकन छु गछ़न — پوُرش ویرأ گی یُس نہٕ یمن لوٗکن چھُ گژھن
छु ग्यानुवान यूगियन हुंद्यन क्वलन मंज़ ज़न्म ह्यवन — چھُ گیانہٕ وان یوٗگین ہنٛدبن کولن منٛز زٕنم ہیوٚن
व लेकिन ज़न्म युस यिथु पॉठ्य छु आसन — ولیکن زٕنم یُس ییتھِ پأٹھۍ چھُ آسن
बिलाशक युथ ज़न्म अथ लूकस मंज़ मुशकिल छु आसन — بلا شک یُتھ زٕنم اَتھ لوٗکس منٛز مُشکل چھُ آسن

तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकम्।
यतते च ततो भूय: संसिद्धौ कुरुनन्दन।।४३।।

छि प्रानि ज़न्मुक्य यिम तस आसान संस्कार — چھِ پرٛانہِ زٕنمکۍ یم تس آسان سنسکار
तिमुय छिस सम बुदी यूग गछ़ान इज़हार — تمے چھِس سمبدھی یوگہٕ گژھان اِظہار
प्रबावा सुय तॅमिस आसान कुरुनन्दन — پرباواسے تمِس آسان کورونٛدن
करान भगवत प्राप्ती खॉतर पॅत्यमि ख्वतु ज़्याद यत्न — کران بھگوت پرٛاپتی خأطرٕ پتٕمہٕ کھوتہٕ زیادٕ یتٕن

पूर्वाभ्यासेन तेनैव ह्रियते ह्यवशोऽपि सः।
जिज्ञासुरपि योगस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते।।४४।।

पराधीन यूग भ्रष्ठ यॆलि श्रीमान गरस मंज़ ज़न्म दारन
छु पोरु ज़न्मुकि अभ्यासु सुत्य भगवानस मॉयिल सपदन
छु सम बुदी रूपु यूग जिज्ञासू वीदस मंज़ वनन
सकाम कर्मु यूगुक फल स्यठाह श्रेष्ठ आसन

پرادِین یوگہِ برٚشٹھ ییٚلہِ شرٛیمان گرس منٛز زٔنم دارَن
چھُ پۆرٕ زٔنمکہِ ابھیاسہٕ ستۍ بھگوانس مأیِل سپَدن
چھُ سمبُدھی رٗپہِ یوگہِ جِگیاسۆ ویدس منٛز وَنَن
سُکام کرمہٕ یوگُک پھل سٹھاہ شرٛیشٹھ آسن

प्रयन्ताद्यतमानस्तु योगी संशुद्धकिल्बिषः।
अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परां गतिम्।।४५।।

प्रयत्न पूर्वक अभ्यास करन वोल युस यूगी छु आसन
छि पॅत्यम्यव ज़न्मुक्यव संस्कारव सुत्य सिद्ध सपदन
छि अथ ज़न्मस मंज़ सम्पूर्ण पापव निशि ति म्वकलन
तॅमिस तत्काल छि अदु परमु गॅती प्राप्त सपदन

پریتن پُوروَکھ ابھیاس کرَن وول یُس یوگی چھُ آسن
چھِ پٔتِمیو زٔنمکیو سنسکارو ستۍ سِدھ سپَدن
چھِ اَتھ زنمس منٛز سمپۆرن پاپو نِشہِ تہِ موکلن
تٔمِس تت کال چھِ اَدٕ پرمہٕ گتی پرٛاپتھ سپَدن

तपस्विभ्योऽधिको योगी ज्ञानिभ्योऽपि मतोऽधिकः।
कर्मिभ्यश्चाधिको योगी तस्माद्योगी भवार्जुन।।४६।।

तपस्वि संुदि ख्वतु यूगी श्रेष्ठ आसन
तु शास्त्र ग्यॉनियन हुंदि ख्वतु श्रेष्ठ मानन
सकाम करमीयन हुंदि ख्वतु यूगी श्रेष्ठ आसन
अवय यूगी चु छुख बोज़ हे अर्ज़न

تپسوی ہُندِ کھوتہٕ یۆگی شرٛیشٹھ آسن
تہٕ شاستر گیأنی یَن ہنٛدِ کھوتہٕ شرٛیشٹھ مانَن
سُکام کرمی یَن ہنٛدِ کھوتہٕ یۆگی شرٛیشٹھ آسن
اَوے یۆگی ژٕ چھُکھ بوز ہے اَرزن

योगिनामपि सर्वेषां मद्गतेनान्तरात्मना।
श्रद्धावान्भजते यो मां स मे युक्ततमो मत:।।४७।।

श्रद्धावान यूगी युस यूगियव मंज़ छु आसान	شردھاوان یۆگی یُس یۆ‌گیو منٛز چھُ آسان
छु अन्तर आत्मा किन्य मे पूज़ान रोज़ान	چھُ انتر آتما کِنۍ مےٚ پۆزان روزان
तॅमिस यूगियस मुतलक छुम मे बासान	تَمِس یۆگیس متلُق چھُم مےٚ باسان
स्यठाह श्रेष्ठ सारिनुय मंज़ छुय सु आसान	سیٹھاہ شریشٹھ سارِنٕے منٛز چھے سُہ آسان

☆

(شیٖم اَدھیاے وأژ اَند)

☆☆☆

سَتم اُدھیاے

گیان وِگیان یوٗگ

श्री भगवानुवाच:

मय्यासक्तमना: पार्थ योगं युञ्जन्मदाश्रय:।
असंशयं समग्रं मां यथा ज्ञास्यसि तच्छृणु।।१।।

श्री भगवान वनान	شرٛی بھگوان وَنان
चु गछ़ च्यथ किन्य मे मंज़ आसक्त अर्ज़न	ژٕ گژھ ژیتھٕ کِنۍ مےٚ منٛز آسکت اَرزن
ब यूग साधना गछ़ मे मंज़ परायण	بہٕ یوگہٕ سادھنا گژھ مےٚ منٛز پَرایَن
मे ग्वनु बल सम्पूर्ण विभूती छम बिलाशक	مےٚ گونہٕ بل سمپوٗرن وِبھوتی چھَم بِلاشک
शक त्रॉविथ यि सोररुय ज़ानुनावथ	شک ترٛاوِتھ یہِ سورُے زانہٕ ناوَتھ

ज्ञानं तेऽहं सविज्ञानमिंद वक्ष्याम्यशेषत।
यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते।।२।।

वनय सम्पूर्ण ग्यान विग्यान चानि बापथ	وَنےَ سمپوٗرن گیان وِگیان چانہِ باپتھ
यि ज़ानख बेयि केंह ज़ाननुक छुनु ज़रूरथ	یہِ زانکھ بیٚیہِ کینٛہہ زاننٛگ چھنہٕ ضروٗرتھ

मनुष्याणां सहस्त्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये।
यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वत:।।३।।

यत्न वोल बस अखा सासव मंज़ मे लबन	یَتَن وول بَس اَکھا ساسو منٛزٕ مےٚ لبن
बु त्वतु रूपु बस अखा मे परज़ानावन	بہٕ توتہٕ روٗپہٕ بَس اَکھا مےٚ پرٛزٕناون

भूमिरापोऽनलो वायुः खंमनो बुद्धिरेव च।
अहङ्कार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा।।४।।

छि पृथ्वी, जल, आकाश, अॅग्नी, वायु बॆयि मन
बुदी, अहंकार छि ऑठ म्यॉन्य प्रकृथ बनन

چھِ پرٔتھوی، جل، آکاش، أگنی، وایو بیٚیہِ مَن
بُدھی، اَہنکار چھِ آٹھ میأنۍ پرکرٔتھ بنَن

अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम्।
जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगत्।।५।।

यि प्रकृच़ हुंद राज़ मूलु तलु बोज़ अर्ज़न
ज़गत दारन ति सपदन म्योन ज़ीव रूप चेतन

یہِ پرٔکرٔژ ہُنٛد راز مۆلہٕ تلہٕ بوز اَرزن
زَگت دارن تہِ سپدن مێون زیو رۆپ چیتَن

एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय।
अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा।।६।।

छु द्वय प्रकृच़ सम्पूर्ण भूत पॉदु सपदन
बु सम्पूर्ण ज़गत पॉदु करुन प्रलयुक ति कारन

چھُ دُوی پرٔکرٔژ سمپۆرن بھۆت پأدٕ سپَدن
بہٕ سمپۆرن زگت پأدٕ کرُن پرٔلیُک تہِ کارَن

मत्तः परतरं नान्यत्किञ्चिदस्ति धनञ्जय।
मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव।।७।।

अम्युक कारन मे रॊस नु कांह बोज़ अर्ज़न
यि बुय सोरुय मे मंज़ सोरुय छु आसन
सुथुर पन मालि अंदर यिथु पॉठ्य गुप्त आसन
तिथुय पॉठ्य ज़गत सोरुय मे मंज़ गुप्त आसन

اَمیُک کارَن مےٚ رۆس نہٕ کانٛہہ بۆز اَرزن
یہِ بےٚ سورُے مےٚ منٛز سورُے چھُ آسن
ہِتھُر پن مالہِ اندر ییتھٕ پأٹھۍ گُپت آسن
تِتھےٚ پأٹھۍ زگت سورُے مےٚ منٛز گُپت آسن

रसोहमप्सु कौन्तेय प्रभास्मि शशिसूर्ययो:।
प्रणव: सर्ववेदेषु शब्द: खे पौरुषं नृषु।।८।।

ज़लस मंज़ रस, प्रकाश, सिरयि चँद्रमुक छुस बु अर्ज़न

वीदन मंज़ ओमकार, आकाशस मंज़ शब्द, प्वरुशन मंज़ पुरुषत्व बु आसन

زلس منز رس پرٛکاش سِریہِ ژٔندرمُک چھُس بہٕ اَرزن

ویدن منز اومکار آکاشس منز شبد پورشن منز پۄرُشوتو بہٕ آسن

पुण्योगन्ध: पृथिव्यां च तेजश्चास्मि विभावसौ।
जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु।।९।।

पवित्र गंध पृथ्वी हुंद तु ज्योती ॲग्नी हुंद ति छुस बुय

तमाम प्रॉनियन हुंद आत्मा, तप, रेशन हुंद तप ति छुस बुय

پوِتر گنٛد پرٛتھوی ہُنٛد تہٕ جیوتی أگنی ہُنٛد تِہ چھُس بےٚ

تمام پرٛانین ہُنٛد آتما تپہٕ ریٚشن ہُنٛد تپ تِہ چھُس بےٚ

बीजं मां सर्व भूतानां विद्धि पार्थ सनातनम्।
बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि तेजस्तेजस्विनामहम्।।१०।।

मे तमाम भूतन हुंद सनातन बीज़ ज़ान अर्ज़न

बु छुस बुदिमान सुंज़ ब्वद तीज़ुवानन हुंद तीज़ आसन

مےٚ تمام بھوٗتن ہُنٛد سناتن بیٚز زان اَرزن

بہٕ چھُس بُدھیمان سٕنٛز بود تیٚز وانَن ہُنٛد تیٚز آسن

बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम्।
धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोस्मि भरतर्षभ।।११।।

बु छुस बलवानन हुंद बल बोज़ अर्ज़न

सु बल युस [illegible] छु आसन

بہٕ چھُس بلوانَن ہُنٛد بل بوز اَرزن

سُہ بل یُس کامہٕ رٕہتھ چھ آسن

ये चैव सात्त्विका भावा राजसास्तामसाश्च ये।
मत्त एवेति तान्विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि।।१२।।

सतोगुण, रजोगुण, बॅयि तमोगुण	ستوٗ گُن، رجوٗگُن بێیہِ تموٗگُن
छि म्यानय सुत्य यिम भाव पॉदु सपदन	چھِ میٲنے ءستیٚ یِم بھاو پٲدٕ سپَدن
यिमन सारिनुय मंज़ छुस बु आसन	یِمن سارِنٕے منٛز چھُس بہٕ آسن
मगर तिम छिनु ज़ांह मे मंज़ आसन	مگر تِم چھِنہٕ زانٛہہ مےٚ منٛز آسن

त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिः सर्वमिदं जगत्।
मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम्।।१३।।

सतो, तमो, रजो, त्रॅयव भावव सुत्य सम्सारुक	ستوٗ، تموٗ، رجوٗ ترٛیَو بھاوَو ءستیٚ سمسارُک پرٛٲنی
प्रॉनी मूहिथ छु सपदन	موٗہِتھ چھِ سپَدن
त्रॅयव ग्वनव पतु नु मे अविनॉशी सुंद थज़र ज़ानान	ترٛیَو گونو پتہٕ نہٕ مےٚ اَوِناشی سُنٛد تھزر زانان

दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया।
मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते।।१४।।

करान त्रग्वनु रूपु माया छे परेशान	کران ترٛگونہٕ روٗپہٕ مایا چھےٚ پریشان
त्रॅग्वनु म्यानि मायायि मंज़ यिम छि डूबान	ترٛگونہٕ میٲنہِ مایایہِ منٛز یِم چھِ ڈوٗبان
प्वरुश भजन करान यिम म्यॉन्य लगातार	پوٗرُش بھجن کران یِم میٲنۍ لگاتار
छ़ैनान मायायि मंज़ु भवसरु लगान तार	ژھێنان مایایہِ منٛزٕ بھوسرٕ لگان تار

न मां दुष्कृतिनो मूढा: प्रपद्यन्ते नराधमा:।
माययापहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिता:।।१५।।

फॅसिथ मायायि अन्दर यिम छि हॉरिथ
अॅसुर स्वभाव तिम धारण छि वॅरिथ
मनुश तिम दूष करमी मूरख छि आसान
भजन तिम म्योन हरगिज़ छिनु करान

پھٔسِتھ مایایہِ اند ریم چھِ ہأرِتھ
اَسُر سوبھاو تم دارن چھِ کٔرِتھ
مٔنش تم دۏش کرمی مۏرکھ چھِ آسان
بھجن تم مێون ہرگز چھِنہٕ کران

चतुर्विधा भजन्ते मां जना: सुकृतिनोऽर्जुन।
आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ।।१६।।

महा करमी छि आर्त, जिज्ञासु, ग्यॉनी, अर्थार्थी अर्ज़न
छि च़ोरि प्रकॉर्‌य यिम बॅखुत्य म्यॉन्य पूज़ करान

مہا کرمی چھِ آرِتی، جِگیاسوٗ، گیٲنی، اَرتھارتھی اَرزن
چھِ ژورِ پرٛکارۍ یم بٔھتۍ میانۍ پوٗز کرن

तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एक भक्तिर्विशिष्यते।
प्रियो हि ज्ञानिनोत्यर्थमहं स च मम प्रिय:।।१७।।

महा बॅख्तिज़न ईको भाव स्थित युस छु आसान
स्यठाह उत्म सु ग्यॉनी बॅखुत्यन मंज़ छु आसान
तत्व ग्यानु सुत्य यिम ग्यॉनी छिम मे ज़ानान
तिमन छुस टोठ छिम तिम टॉठ्य आसान

مہا بٔھتہٕ زَن ایکو بھاو ستھِت یُس چھُ آسان
سیٹھاہ اُتم سہ گیٲنی بٔھتین منز چھُ آسان
تتوٗ گیانہٕ ستۍ یم گیٲنی چھِم مے زانان
تمن چھس ٹوٹھ چھِم تم ٹاٹھۍ آسان

उदारा: सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम्।
आस्थित: स हि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम्।।१८।।

स्यठाह श्रेष्ठ बॅखुत्य सॉरी व्वत्यम छि आसान	سبٹھاہ شریشٹھ بٔکھتی سأری ووتم چھِ آسان
ब श्रद्धा प्रेयमु सान छिम मे पूज़ान	بہ شردھا پرٔیمہٕ سان چھِم مےٚ پۆزان
मगर ग्यॉनी छु साख्यात स्वरूप म्योनुय	مگر گیٲنی چھُ ساکھیات سۆرۆپ میۆنُے
वॅसिथ मेय मंज़ ब अंत:कर्ण छुय मत यि म्योनुय	بٔستھ مےٚ منز بہٕ انتاہ کرَن چھُے مت یہِ میۆنُے
छि ग्यॉनी स्थिर बुदी अति व्वत्यम गति	چھِ گیٲنی ستھر بُدھی اتہِ ووتم گتہِ سۆرۆپ آسان
स्वरूप आसान	
गॅती म्यॉन्य श्रेष्ठ ज़ॉनिथ मे मंज़ स्थित रोज़ान	گتی میٲنۍ شریشٹھ زأنتھ مےٚ منز ستھت روزان

बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते।
वासुदेव: सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभ:।।१९।।

प्वरुश युस वारयाहव ज़न्मव पतु ज़न्म दारन	پورُش یُس واریاہو زنمو پتہٕ زنم دارَن
तत्व ग्यान प्राप्ती सुत्य सोरुय वासु दीवस	تتۆ گیانہٕ پراپتی ستی سورُے واسۆ دیوس مانان
मानान	
अवु किन्य मे छु बस पूज़ान रोज़ान	اَوِ کِنۍ میےٚ چھُ بَس پۆزان روزان
बनुन युथ महात्मा दुर्लभ छु आसान	بنُن یُتھ مہا آتما دُرلبھ چھُ آسان

कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञाना: प्रपद्यन्तेऽन्यदेवता:।
तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियता: स्वया।।२०।।

छु बूग लॉग लूख ग्यानु निशि दूर सपदान	چھُ بوگہٕ لأگ لۆکھ گیانہٕ نِشہِ دۆر سپدان
स्वबावस मुतॉबिक बेयन दीवताहन धारण	سوباوَس مُطأبِق بێین دیوتاہَن دارَن کران تہٕ
करान तु पूज़ान	پۆزان

यो यो यां यां तनुं भक्त: श्रद्धयार्चितुमिच्छति।
तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम्।।२१।।

सकाम बॅखुत्य यथ यथ रूपस मंज़ दीवताहन
पूज़ान छि यछ़ान
ब श्रद्धा छुस बॅख्तिस तॅमिस दीवताहस मंज़
स्थिर करान

سکام بٔھتی یَتھ یَتھ روٗپس منٛز دیوتاہَن پوٗزُن
چھِ یَژھان
بہٕ شردھا چھُس بٔھتِس تٔمِس دیوتاہَس منٛز سِتھر
کران

स तया श्रद्धया सुक्तस्तस्याराधनमीहते।
लभते च तत: कामान्मयैव विहितान्हि तान्।।२२।।

प्वरुश युस ब श्रद्धा तस दीवताहस छु पूज़ान
बिलाशख म्यानि सुत्य तस मनि यछ़ा फल छु मेलान

پورُش یُس بہٕ شردھاتس دیوتاہَس چھُ پوٗزان
بِلاشک میانہِ سٟتی تس منہِ یَژھا پھل چھُ میلان

अन्तवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम्।
देवान्देवयजो यान्ति मद्भक्ता यान्ति मामपि।।२३।।

गछ़ान फल नाश छुय तिमन ब्वदिहीनन
छु पूज़ान दीवताहन प्रावान दीवताहन
बॅखुत्य म्यॉन्य कुनि प्रकॉर्य मे पूज़ कॅर्यतन
छि तिम ऑखुरस प्यठ मे प्रावन

گژھان پھل ناش چھُے تِمن بودِہیٖنَن
چھُ پوٗزان دیوتاہَن پڑاوان دیوتاہَن
بٔھتی میأنی کُنہِ پرٛکأری مےٚ پوٗز کٔرِتَن
چھِ تِم اَٲخرس پیٹھ مےٚ پڑاوَن

अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धय:।
परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमम्।।२४।।

छि कति ब्वदिहीन म्योन थोद भाव ज़ानन
अनुत्तम, अविनॉशी परम भाव नु ज़ानान

چھِ کتہِ بودِہین میٚون تھۆد بھاو زانان
انوتم، اَوِنأشی، پَرم بھاو نہٕ زانان

मन यँद्रिय दूर सच्चिदानन्द परमात्मा नु ज़ानन
مَن یٔندرے دوٗر سچدانند پرماتمانہٕ زانٕن

मनुश ज़न्म ह्यथ ब शकलि इन्सान मानन
منشہٕ زٕنم ہیتھ بشکلہٕ اِنسان مانٕن

नाहं प्रकाश: सर्वस्य योगमायासमावृत:।
मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययम्।।२५।।

बु छुस यूग मायायि किन्य गुप्त आसान
بہٕ چھس یوگہٕ مایایہٕ کنٕ گپُت آسان

बु छुस नो सारिनुय प्रत्यक्ष ति सपदान
بہٕ چھس نو سارِنے پرٛتیکھ تہٕ سپدان

अग्यॉनी छुम नु ज़न्मु रॅहिथ अविनॉशी परम ईश्वर ति मानान
اَگیاٗنی چھم نہٕ زنمہٕ رٕہِتھ اَوناٗشی پرمہٕ ایشور تہٕ مانان

मे छिम यिम ज़न्म दॉरी मरन वोल ज़ानान
مےٚ چھم یم زٕنم داری مرن وول زانان

वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन।
भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन।।२६।।

तमाम भूतन बु छुस ज़ानान अर्ज़न
تمام بھوٗتن بہٕ چھس زانان اَرزن

गॉमुत्य पथ कुन या यिनु वॉल्य या वुन्यक्यन छि आसन
گاٗمتۍ پتھ کُن یا یِنہٕ واٗلۍ یا وُنکین چھِ آسن

श्रद्धा बॅख्ती वलेकिन यस नु आसन
شرٛدا بکھتی ولیکن یَس نہٕ آسن

प्वरुश त्युथ कांह न हरगिज़ मे प्रज़ुनावन
پوٗرُش تیُتھ کانٛہہ نہٕ ہرگز مےٚ پرٛزناون

इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वन्द्वमोहेन भारत।
सर्वभूतानि सम्मोहं सर्गे यान्ति परन्तप।।२७।।

गछ़ान यछ़ायि द्वेष सुत्य यिम सॉरी द्वख स्वख छि उत्पन्न अर्ज़न
گژھان یژھایہٕ دویش ستۍ یم ساری دوکھ سوکھ چھِ اُتپن اَرزن

छु द्वन्द्व रूप मूहस सुत्य सम्पूर्ण प्रॉनियन ब्रमस मंज़ त्रावन
چھُ دونٛد روٗپہٕ موٗہَس ستۍ سمپوٗرن پرٛانین برٛمس منز تراون

येषां त्वन्तगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम्।
ते द्वन्द्वमोहनिर्मुक्ता भजन्ते मां दृढव्रता:।।२८।।

करान यिम न्यशकामु बावु श्रेष्ठ कर्मन हुंद आचरण
करन वाल्यन प्वरशन छि पाफ नष्ट आसन
तिमय करमुवान छि द्वन्द्व रूप मूह निशि मुक्त आसन
ब दृढ़ निशचय छि हे प्रकॉर्य मे तिम पूज़न

کران یِم نِشکامہٕ باوٕ شریشٹھ کرمن ہُند آچرن
کرن والین پورشن چھِ پاپھ نشٹ آسن
تِمے کرمہٕ وان چھِ دوندٕ روٗپہٕ موٗہ نِشہِ مُکھت آسن
بہ دڑھ نِشچے چھِ ہر پرٛکاُرک مےٚ تِم پوٗزن

जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये।
ते ब्रह्मतद्विदु: कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम्।।२९।।

शरन गॅछिथ यिम मरनुक बुजरुक मूखतु
गछ़नुक यत्न छि करन
प्वरुश तिम सम्पूर्ण ब्रह्मस अध्यात्मस प्रथ
करमस छि ज़ानान

شرن گژھِتھ یِم مرنُک بُجرُک موکھُت گژھنُک
یتَن چھِ کرَن
پورُش تِم سمپوٗرن برٛہمس، اَدھیاتمس، پرٛتھ کرمَس
چھِ زانَن

साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदु:।
प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्यक्तचेतस:।।३०।।

प्वरुश यिम मे अदबुत आदिदीव अदि यॅग्य तु
आत्म स्वरूप छि ज़ानान
तिमय यूग युक्त च़्यतु वॉल्य अन्तु समयस मे
प्रावान लय ति सपदान

پورُش یِم مےٚ اِدبُت، آدِ دیو، اِدِ یگیہٕ تہٕ آتمہٕ
سٕورٗوپ چھِ زانان
تِمے یوٗگہٕ یُکت ژیتہٕ وأل انتہٕ سمیَس مےٚ پرٛاوان
لےَ تہٕ سپدان

☆

ستم اُدھیاے وأژ اَند

☆☆☆

اٗٹھم اَدھیاے

اَکھشر برٛہم یوٗگ

अर्जुन उवाच:

किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम।
अधिभूतं च किं प्रोक्तमधिदैवं किमुच्यते।।१।।

अर्ज़न छु वनान
मे वॅनितव ब्रह्म क्याह गव ही पुरुषोत्तम
करम क्याह गव मे वॅनितव बेयि अध्यात्म
वनिन क्याह आमुत छु अदबुत नाव यत्न
तॖ आदि दीव नाव वनतम कस छि वनन

اَرجُن چھُس پرٛژھان
مےٚ وٕنِ تو برٛم کیاہ گو ہی پُرشوتم
کٔرم کیاہ گو مےٚ وٕنِ تو بێیہِ اَدھیاتم
وننہِ کیاہ آمُت چھُ ادبُت ناو ییتَن
تہٕ آدِ دیو ناو وَنتم کس چھِ وَنَن

अधियज्ञ: कथं कोऽत्र देहेऽस्मिन्मधुसूदन।
प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभि:।।२।।

मे वॅनितव आदि यॅग्य क्याह गव मधुसूदन
तॖ कितॖ पॉठ्य शॅरीरन मंज़ छु आसन
प्वरुश योख्त च़्यतॖ वॉल्य यिम छि आसन
छि कितॖ पॉठ्य अंतॖ स़मयस तोहि ज़ानन

مےٚ وٕنِ تو آدِ یگنیہ کیاہ گو مدھوٗسوٗدن
تہٕ کِتھٕ پأٹھ شریرس منٛز چھُ آسن
پورُش یوٚکھُت ژیتہٕ وأل یم چھِ آسن
چھِ کِتھٕ پأٹھ انتہ سمیَس توہہِ زانَن

श्री भगवानुवाच:

अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते।
भूतभावोद्भवकरो विसर्ग: कर्मसञ्ज्ञित:।।३।।

श्री भगवान छुस वनान	شرٛی بھگوان چھُس وَنان
परम अक्षर यथ 'ब्रह्म' छि वनन	پرم اَکھشر یَتھ 'برٛم' چھِ وَنَن
पनुन स्वरूप ज़ीव आत्मा यथ अध्यात्म छि वनन	پنُن سۆرۄپ زیٖو آتما یَتھ اَدھیاتم چھِ وَنَن
छु प्रॉनियन बावु उत्पन्न त्याग आसन	چھُ پرٛانین باوِ اُتپن تیاگ آسن
सु गव कर्म तथ कर्म छि वनन	سُہ گو کَرٕم تتھ کَرٕم چھِ وَنَن

अधिभूतं क्षरो भाव: पुरुषश्चाधिदैवतम्।
अधियज्ञोऽहमेवात्र देहे देहभृतां वर।।४।।

पदारुच़ यिम धर्मु अनुसार पॉदु सपदान	پدارٕژ یِم دھرمہٕ انُٕسار پأدٕ سپدان
गछ़ान छुख नाश तवय अदभुत वनान	گڑھان چھُکھ ناش تَوے ادبُت وَنان
प्वरुश देहदॉरिव मंज़ श्रेष्ठ अर्ज़न	پوٗرُش دیٖہہ دأرِیو منٛز شرٛیشٹھ اَرزن
तॅमिस प्वरुषस हर नियम आदिदीव वनन	تٔمِس پورشس ہر نیم آدِ دیٖو وَنَن
शरीरस मंज़ बु विष्णु रूप आसन	شرٟیرس منٛز بہٕ ویشنو رۄُپ آسن
बु अन्तरयॉमी रूप् किन्य आदि यॅग्नयि आसन	بہٕ انتریامی رۄُپہٕ کِنٛز آدِ یگنیہِ آسن

अन्तकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरम्।
य: प्रयाति स मद्भावं याति नास्त्यत्र संशय:।।५।।

करान आसान प्वरुश युस म्यॉन्य सुमरन	کران آسان پورُش یُس میأنٛی سُمرن
तु अन्तु कालस शरीर यॊताम त्यागन	تہٕ اَنتہٕ کالس شرٟیر یۆتام تیاگن

स्वरूप म्योनुय साख्यात तस छु बासन
سۆرُوپ میٚونُے ساکھیات تس چھُ باسَن

सु छुय मे मंज़ बिलाशक लय सपदन
سُہ چھُے مےٚ منز بِلا شک لَے سپدَن

यं यं वापि स्मरन्भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम्।
तं तमेवैति कौन्तेय सदा तद्भावभावित:।।६।।

मनुश यॆलि अन्तु कालस शरीर त्यागन
مُنُش ییٚلہِ اَنتہٕ کالس شریر تیا گان

खयालन मंज़ यॆमिच सुमरन आसि करान
خیالن منز ییٚمِچ سُمرن آسہِ کران

तॅमिस मेलान ती बोज़ वारु अर्ज़न
تٔمِس میلان تی بوز وارٕ اَرزن

तॅमिस आसान गॊमुत त्युथ भाव दर मन
تٔمِس آسان گۆمُت تیٚتھ بھاو در مَن

तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मर युध्य च।
मय्यर्पितमनोबुद्धिर्मामेवैष्यस्यसंशयम्।।७।।

अवय किन्य छुसय वनान बोज़ अर्ज़न
اَوے کِنۍ چھُسے ونان بوز اَرزن

चु कर य्वद बॆयि हर विज़ि यि म्यॉन्य सुमरन
ژٕ کر یودھ بیٚیہِ ہر وِزِ یہِ میٲنۍ سُمرن

चु याम मन बुदी मे कुन अर्पन करख
ژٕ یام مَن بُدھی مےٚ کُن اَرپَن کرَکھ

चु प्रावख मे अथ मंज़ नु कांह शख
ژٕ پژاوکھ مےٚ اَتھ منز نہٕ کانٛہہ شکھ

अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसा नान्यगामिना।
परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचिन्तयन्।।८।।

थवान युस द्यान यूग युक्त मे परमीश्वर सुंद
تھوان یُس دھیان یۆگہٕ یکھُت مےٚ پرمیشور سُنٛد

बोज़ पार्थ
بوز پارَتھ

डलान आस्यस नु चित ध्यान रोज़्यस मे मंज़
ڈلان آسیس نہٕ چت دھیان روزَیس مےٚ منز

बिलाशक
بِلا شک

मनुश त्युथ छुय परम प्रकाश स्वरूप दिव्य प्वरुश आसन	مُنُش تیُتھ چھُے پرٛم پرٛکاشہٕ سوٚروٗپ دِیو پورُش آسن
यिथिस प्वरशस छि परमु ईश्वर प्राप्त सपदन	یِتھِس پورشس چھِ پرٛمہٕ ایشور پرٛاپتھ سپدن

कविं पुराणमनुशासितार मणोरणीयांसमनुस्मरेद्य:।
सर्वस्य धातारमचिन्त्यरूपमादित्यवर्णं तमस: परस्तात्।।९।।

प्वरुश युस छु ग करान परमात्मा सुंज़ सुमरन	پورُش یُس چھُے کران پرماتماہٕنز سُمرن
निरन्तर सारि य करन वोल सर्वज्ञ सूक्ष्म ख्वतु सूक्ष्म	نرٛنتر سأرِنے کرَن وول سروِگیہ سوٗکھشم کھوتہٕ سوٗکھشم
अविधा रोस बिला अन्धकार आसन	اَوِدھا رٛوس بِلا اندھکار آسن
करान श्वद आनन्दगन परमात्मा सुंज़ सुमरन	کران شود آنند گن پرماتماہٕنز سُمرن

प्रयाणकाले मनसाचलेन भक्त्या युक्तो योगबलेन चैव।
भ्रुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक्स तं परं पुरुषमुपैति दिव्यम्।।१०।।

बॅख्ति ज़न प्वरुश युस अन्तु कालस	بُگھتہِ زَن پورُش یُس اَنتہٕ کالس
बुमन मंज़ बाग यूग बलु प्राण थावनस	بُمن منٛز بھاگ یوگہٕ بلہٕ پرٛان تھاوَنس
कॅरिथ कॉयिम सु मन अदु डंजि थावान	کٔرِتھ قائیم سُہ من اَدِ ڈٔنجہٕ تھاوان
कॅरिथ सुमरन अटल अदु प्राण त्रावान	کٔرِتھ سُمرن اَٹل اَدِ پرٛان ترٛاون
प्वरुश बॅखुती योक्त यिम छि आसान	پورش بگھتی یوٚکھت یِم چھِ آسان
तिमन प्वरशन छु परमात्मा स्वरूप प्राप्त सपदान	تِمن پورشن چھُ پرماتما سوٚروٗپ پرٛاپتھ سپدان

यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विशन्ति यद्यतयो वीतरागा:।
यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं सङ्ग्रहेण प्रवक्ष्ये।।११।।

छि वीद ज़ाननवॉल्य यिम व्यदुवान आसान — چھِ وید زانَن وائلی یِم ویدٕ وان آسان
छि परमपद ओमकार अविनॉशी मानान — چھِ پرمہٕ پد اومکار اَوِنائشی مانان
करान यिम छी प्रवेश अथ मंज़ छि आसन — کران یِم چھی پرٛویش اَتھ منٛز چھِ آسن
आसक्ती रॅह्यिथ यत्न शील, सन्यास बॅख्तिज़न — آسکتی رٔہتھ یتَن شیل، سنیاس بٔکھتہِ زَن
यछ़ायि वॉल्य यिम ब्रह्मचॉर्‌य छि आसन — یَژھایہِ وائلی یِم برٛہمچأری چھِ آسن
करान अमि परमु पदुक छी उचारन — کران اَمہِ پَرمہٕ پدُک چھی اُچارن
छु क्याज़ि ब्रह्मचॉर्‌य अथ प्यठ यछ पछ़ थावान — چھُ کیازِ برٛہمچأری اَتھ پیٹھ یَژھ پَژھ تھاوان
वनय अथ परमपदस मुतलक गछ़ चु बोज़ान — وَنےٚ اَتھ پرمہٕ پدس متلُق گژھ ژٕ بوزان

सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च।
मूर्ध्न्याधायात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणाम्।।१२।।

कॅरिथ मन वश तु यॅंद्रियन हुंज़ वथ रुकॉविथ — کٔرِتھ من وَش تہٕ یٔندریَن ہنٛز وَتھ رُکاوِتھ
तु यूग बलु प्रान ड्यकस मंज़ थॉविथ जमॉविथ — تہٕ یوگہٕ بلہٕ پرٛان ڈیکس منٛز تھٲوِتھ جمأوِتھ
रॅटिथ मन हृदयस मंज़ थव करॉरी — رٔٹِتھ من ہرٛدیَس منٛز تھٲوِو قرأری
मे ब्रह्म रूपस ज़पान रोज़ि ओमकॉरी — مےٚ برٛمہٕ رۄپس زپان روزِ اومکأری

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन्।
यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम्।।१३।।

प्वरुश युस अथ ज़पस मंज़ गछ़ि प्रान त्रॉविथ — پوٗرش یُس اَتھ زپس منٛز گژھِ پرٛان ترٛأوِتھ
सु छुय परमगॅती अद् गछ़ान प्रॉविथ — سُہ چھُے پَرم گتی اَدٕ گژھان پرٛأوِتھ

अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः।
तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः।।१४।।

अनन्य चित युस मे कुन सपदान अर्ज़न
निरन्तर आसि करान म्यॉन्य सु सुमरन
तॅमिस नेति करमीयस बेयि महान यूगीयस
ब आसॉनी गछ़ान छुस प्राप्त बो तस

اَنیٚنہِ چت یُس مےٚ کُن سپدان اَرزن
نِرنتر آسہِ کران میأنی سُہ سُمرن
تمِس نیٚتہِ کرمی یَس بیٚیہِ مہان یوٗگی یَس
بہ آسانی گژھان چھُس پڑاپتھ بوتَس

मामुपेत्य पुनर्जन्म दु:खालयमशाश्वतम्।
नाप्नुवन्ति महात्मान: संसिद्धिं परमां गता:।।१५।।

परम स्यदी यिमन महात्माहन छि प्राप्त
महात्मा तिम मे छी सपदान अद् प्राप्त
छि कति तिम ज़न्मन धारान ख्यनु भनगुर
छि नो प्रावान तिम अद् ज़ांह दुखुक गर

پرَم سیٚدھی یِمن مہاتماہَن چھِ پڑاپتھ
مہاتما تم مےٚ چھِی سپدان اَدِ پڑاپتھ
چھِ کتہِ تم زنمن دھاران کھینہٕ بھنگُر
چھِ نو پڑاوان تم اَدِ زانٛہہ دُکھُک گر

आब्रह्मभुवनाल्लोका: पुनरावर्तिनोऽर्जुन।
मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते।।१६।।

छि सॉरी लूख ब्रह्म लूकस ताम अर्ज़न
यिमन मंज़ युन गछ़ुन मूजूद रोज़न
मे प्रावान यिम छि बोज़ ही कुन्ती नन्दन
छि तिम दुबार् ज़न्म ह्यनु निशि म्वकलन

چھِ سأری لوٗکھ برٛہمہٕ لوٗکس تام اَرزن
یِمن منٛز یُن گژھُن موٗجوٗد روزَن
مےٚ پڑاوان یم چھِ بوز ہی کُنتی نندن
چھِ تم دُبارٕ زٕنم ہیٚنہٕ نِشہِ موکلن

सहस्त्रयुगपर्यन्तमहर्यद्ब्रह्मणो विदु:।
रात्रिं युगसहस्त्रान्तां तेऽहोरात्रविदो जना:।।१७।।

ब्रह्मा सुंद अख दोह छु अख सास चतुर्युग तु
रात अथ बराबर

برٛہما سُنٛد اَکھ دوہ چھُ اَکھ ساس چتُرٛیگ تہٕ
رات اَتھ برابر

तत्व किन्य यिम यूगी प्वरुश यि ज़ानान
तिमुय काल तत्व ज़ानान सरासर

تتو کِنۍ یِم یُوگی پوُرُش یہِ زانان تِہے کال تتو
زانان سراسر

अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे।
रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसञ्ज्ञके।।१८।।

ब्रह्मा सुंदि शरीर मंज़ यिम भूतिगन दोहस
सपदान उत्पन्न
छि तिम ब्रह्मा सुंदिस सूक्ष्म शरीरस मंज़ रातस
लीन सपदान

برٛہماہِندِ شریرِ منٛز یِم بھوٗتہٕ گن دوٚہَس سپدان
اُتپن
چھِ تِم برٛہماہِندِس سوٗکھشم شریرس منٛز راتس لیٖن
سپدِن

भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते।
रात्र्यागमेऽवशः पार्थ प्रभवत्यहरागमे।।१९।।

छु भूत समदायि विज़ि विज़ि प्रकृती मंज़ पॉद
सपदान
छि रातस लीन सपदान दोहस मंज़ पॉद सपदन

چھُ بھوٗتہٕ سمدایہِ وِزِ وِزِ پرکرتی منٛز پأدٕ سپدِن
چھِ راتس لیٖن سپدان دوٚہَس منٛز پأدٕ سپدِن

परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः।
यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति।।२०।।

छि येति अव्यक्त ख्वतु सूक्ष्म ब्याख अव्यक्त
सनातन
छि पूर्ण ब्रम वनान तथ बोज़ अर्ज़न
गछ़ान भूतन छु योद सारिनुय नाश
छु नो परमु दिव्य प्वरशस हरगिज़ गछ़ान नाश

چھِ ییٚتہٕ اویکت کھوتہٕ سوٗکھشم بیاکھ اویکت سناتن
چھِ پوٗرن برٛزم ونان تتھ بوز اَرزن
گژھان بھوٗتن چھُ یوٚد سارِنۍ ناش
چھُ نو پرمہٕ دِوِ پورشس ہرگز گژھان ناش

अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहु: परमां गतिम्।
यं प्राप्य न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम।।२१।।

यि अव्यक्त नाव यथ अक्षर छि वनान
छि अक्षर नावु सुय परमु गॅती ति वनान
सनातन भावु युस यि हॉसिल सपदन
छि नो वापस यिवन परमु दाम म्योन प्रावन

یہِ اَویکت ناو یَتھ اکھشر چھِ ونان
چھِ اکھشر ناوٕ سے پرمہٕ گتی تہِ ونان
سناتن بھاوٕ یُس یہِ حاصِل سپَدن
چھِ نو واپس یِوَن پرمہٕ دام میٛون پڑاوَن

पुरुष: स पर: पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया।
यस्यान्त: स्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम्।।२२।।

येमिस परमात्मा सुंदि सुत्य सोरुय ज़गत
परिपूर्ण
छि व्यापथ बूत सॉरी अन्तर्गत अर्ज़न
सनातन प्वरुश परमात्मा सु अव्यक्त
अगूर बॅख्ती किन्य सपदान प्राप्त

ییمِس پرماتمإسٕندِ ستی یہِ سورُے زگت پرِپوٗرن
چھِ ویاپتھ بھوٗت سأری اَنترِگت اَرزن
سناتنٕ پورُش پرماتمائُہ اَویکت
اگھوٗر بکھتی کِنۍ سپدان پڑاپتھ

यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिं चैव योगिन:।
प्रयाता यान्ति तं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ।।२३।।

शरीर यथ कालस मंज़ त्यॉगिथ गछ़ान यूगीजन
गॅती वापस नु फेरनुच तिम छि प्रावान
गॅछ़िथ यिम वापस नु यिवान तिछ़ गॅती छि प्रावान
वनय द्वनवुनी मार्गन हुंद रोज़ बोज़ान

شریر یَتھ کالس منز تیٲگِتھ گژھان یوٗگی جن
گتی واپس نہٕ پھیرنٕچ تِم چھِ پڑاوَن
گژھِتھ یِم واپس نہٕ یِوان تِژھ گتی چھِ پڑاوان
وَنےَ دونوٕنی مارگن ہُنٛد روز بوزان

अग्निर्ज्योतिरह: शुक्ल: षण्मासा उत्तरायणम्।
तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जना:।।२४।।

शेय रेथ यिम उत्तरायणक्य छि आसन	شےٚ رێتھ یِم اوترایٖنکۍ چھِ آسن
यिमन मंज़ दोह, जूती, ॲग्न, शुक्लुपख छुआसन	یِمن منٛز دوہ، جوتی، أگن، شوکلہٕ پکھ چھُ آسن
सु ब्रह्मवेता यूगी युस अथ मंज़ प्रान त्रावन	سُہ برٛمہٕ ویتایوٗگی یُس اَتھ منٛز پرٛان ترٛاوَن
करमव अनुसार महादीवता तस ब्रह्म लूख वातनावन	گرموانوٗسار مہادیوتا تَس برٛمہٕ لوٗکھ واتناوَن

धूमो रात्रिस्तथा कृष्ण: षण्मासा दक्षिणायनम्।
तत्र चान्द्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते।।२५।।

धूम रात्री, कृष्ण पख, दक्षिणायन, शीनु मास, अबिमॉनी दीवता छि सॉरी	دھوم، راتری، کرٛشنہٕ پکھ، دکھشِنایَن، شیٖنہٕ ماس، اَبھِمانی دیٖوتا چھِ ساری
स्वकाम कर्मु यूगी युस अथ मंज़ गछान प्रान त्यागु दॉरी	سوکام کرمہٕ یوٗگی یُس اَتھ منٛز گژھان پرٛان تیاگہٕ دأری
ब हशमत छुस देवता चँद्रमु लूकस वातनावान	بہٕ حشمت چھُس دیوتا ژٔندرمہٕ لوٗکس واتناوان
करमु फल रुत्य सु भूगान वापस नु यिवान	گرمہٕ پھل رٕتی سُہ بھوٗگان واپس نہٕ یِوان

शुक्लकृष्णे गती ह्येते जगत: शाश्वते मते।
एकया यात्यनावृत्तिमन्ययावर्तते पुन:।।२६।।

सनातन मार्ग छु द्वयि प्रकॉर्य युस ज़गत मानान	سناتن مارگ چھُ دوٕیِہ پرٛکأرۍ یُس زگت مانان
शुक्लु बेयि कृष्ण दीवयन, प्यतुर्यन ज़ान	شوٗکل بێیِہ کرٛشنہٕ، دیٖوَیَن، پیترٛبن زان
यिमव मंज़ु अख परमुगॅती प्रावान वापस नु फेरान	یِمو منٛزٕ اَکھ پرٛمہٕ گتی پرٛاوان واپس نہٕ پھیران
दोयिम वापस यिवान मरुन ज़्योन छुस प्यवान	دۄیِم واپس یِوان مرُن زیۄن چھُس پیوان

नैते सृती पार्थ जानन्योगी मुह्यति कश्चन।
तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन।।२७।।

बु तत्व यिम करान यिमन द्वन मार्गन ज़ान
छि नो कांह यूगी अथ मूहिथ सपदान
लोहाज़ा कर सम बुदी यूगच चु साधन
यि वथ छेय म्यानि लबनुच बोज़ अर्ज़न

بہٕ تتو یِم کران یمن دون مارگن زان
چھِ نو کانٛہہ یوٗگی اَتھ موٗہتھ سپدان
لہاذا کر سم بُدھی یوٗگچ ژٕ سادھن
یہِ وَتھ چھےٚ میانہِ لبنٕچ بوٗز اَرزن

वेदेषु यज्ञेषु तपःसु चैव दानेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टम्।
अत्येति तत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं स्थानमुपैति चाद्यम्।।२८।।

छि वीद परनस स्यठाह प्वन्य फल मेलान
यॅगुन्य करनस तु तप करनस बेयि दान
यि राज़ तत्व किन्य बस यूगी छि ज़ानान
तरान छि तार अथ तारस छि तरान
फलन सारिनुय हुंद कुन छु मकसद
छि प्रावान बस सनातन छय यि परमु पद

چھِ وید پرَنس سیٹھاہ پونٛ پھل میلان
یگنٕ کرُنس تہٕ تپ کرَنس بیٚیہِ دھان
یہِ راز تتوٗ کنٛز بَس یوٗگی چھِ زانان
ترَان چھِی تارٕ اَتھ تارَس چھِ تران
پھلَن سارِنے ہُنٛد گُن چھُ مقصد
چھِ پڑاوان بَس سناتن چھےٚ یہِ پرمہٕ پد

☆

❁ اَٹھم ادھیاے وأژ اَند ❁

☆☆☆

نٔوم اَدھیاے

راج وِدیا راج گہُیہ یوٗگ

श्री भगवानुवाच:

इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे।
ज्ञानं विज्ञानसहितं यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात्।।१।।

श्री भगवान वनान
चॆ दूश दृष्टी रोस बॅख्तिस ग्यान वनुय
सु ग्यान विग्यान सॅहित आसि परमु गोपनीय
चु अर्ज़न याम त्युथ ह्यु ग्यान बोज़ख
दुखी समसारु मंज़ु अवु मुक्त सपदख

شٔری بھگوٗان وَنان
ژٕے دوٗش درٗشٹی روٗس بکھتِس گیان وَنے
سُہ گیان وِگیانہِ سٔہت آسہِ پرمہٕ گوپنی
ژٕ اَرزن یام تیٚتھ ہیُوٗ گیان بوزَکھ
دُکھی سمسارِ منٛزٕ اوٕ مُکت سپَدکھ

राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम्।
प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम्।।२।।

विग्यान सॅहित ग्यान छुय राज विद्या
स्यठाह थॊद पवित्र बॆयि सिरन हुंद सरदारा
प्रत्येख फल वोल तु दरमु युक्त सादन
स्यठाह सुगम तु अविनॉशी छु आसन

وِگیان سٔہت گیان چھُے راج وِدھیا
سیٚٹھاہ تھۆد پوِتر بیٚیہِ سِرن ہُنٛد سردارا
پرٛتیکھ پھل وول تہٕ دَھرٛمہٕ یُکت سادَن
سیٚٹھاہ سوگم تہٕ اَوِنأشی چھُ آسن

अश्रद्दधाना: पुरुषा धर्मस्यास्य परन्तप।
अप्राप्य मां निवर्तन्ते मृत्युसंसारवर्त्मनि।।३।।

यिमन प्वरशन नु यथ दर्मस प्यठ श्रद्धा आसान अर्ज़्न　یمن پورشن نہ یتھ دھرمس پٹھ شرٛدھا آسان اَرزن
मे छिनु प्रावन मृत्यु सम्सार चक्रस मंज़ छि फेरन　مےٚ چھِنہٕ پراون مریتو سمسار چکرس منز چھِ پھیرن

मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना।
मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थित:।।४।।

न्यराकार छुस बु परमात्मा बोज़ अर्ज़न　نِراکار چھُس بہٕ پرماتما بوز اَرزن
ज़गत सोरुय छु म्यानि सुत्य परिपूर्ण　زگت سورُے چھُ میانہِ ستیٖ پرِ پوٗرن
तमाम भूत मे मंज़ स्थित छु आसन　تمام بھوت مےٚ منز ستھِت چھُ آسن
तिमन मंज़ हरगिज़ नु बो स्थित आसन　تِمن منز ہرگز نہٕ بو ستھِت آسن

न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम्।
भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावन:।।५।।

तमाम यिम भूत छिनु मे मंज़ स्थित　تمام یِم بھوٗت چھِنہٕ مےٚ منز ستھِت
बु यूग शख्ती म्यॉन्य ईश्वर यि वुछिथ　بہٕ یوگہٕ شکھتی میأنی ایشوریہ وُچھِتھ
तमाम भूतन, उत्पन्न करन वोल तु पालन　تمام بھوٗتن اُتپن کرَن وول تہٕ پالن
मगर छुनु म्योन आत्मा स्थित मंज़ भूतन　مگر چھُنہٕ میون آتما ستھِت منز بھوٗتن

यथाकाशस्थितो नित्यं वायु: सर्वत्रगो महान्।
तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय।।६।।

महावायू यिथु पॉठ्य आकाशस मंज़ पॉदु　مہا وایوٗ یِتھہٕ پأٹھۍ آکاشس منز پأدٕ سپدان
सपदान ठॅहरान तु फेरान　ٹھٔہران تہٕ پھیران

तिथुय पॉठ्य सम्पूर्ण भूत म्यानि संकल्पु सुत्य
पॉदु सपदान कर ज़ान

تِتھے پأٹھی سمپوٗرن بھوت میانہِ سنکلپہٕ سِتی پأدٕ
سپدان کر زان

सर्वभूतानि कौन्तेय प्रकृतिं यान्ति मामिकाम्।
कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विसृजाम्यहम्।।७।।

कल्प यॆलि अंद छु वातान बोज़ अर्ज़ुन
तमाम जानदार छि म्यॉन्य प्रकृथ प्रावान
छि सपदान लीन अन्दर यॆलि म्यानि प्रकृच़
करान छुस कल्पन अन्दर अनुनुच बॆयि सॅच़

کلپ ییلہِ اَند چھُ واتان بوز اَرزن
تمام جانداار چھِ میأنٛز پرکرٛتھ پرٛاون
چھِ سپدان لین اندر ییلہِ میانہِ پرکرٛژ
کران چھُس کلپن اندر اِنچ بیٚیہِ سٔژ

प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विसृजामि पुनः पुनः।
भूतग्राममिमं कृत्स्नमवंश प्रकृतेर्वशात्।।८।।

पनुन्य प्रकृथ कॅरिथ स्वभावु बलु सान
करान छुस पॉदु सॉरी जानदार तमाम
तमाम यिम पनुन्यव कर्मव अनुसार
रचावान छुस यिमन अदु बु बार बार

پنٕنٛز پرکرٛتھ کٔرِتھ سو بھاوٕ بلہٕ سان
کران چھُس پأدٕ سأری جانداار تمام
تمامی یم پنٕنٛو کرمو انُوسار
رچاوان چھُس یِمن اَدٕ بہٕ بار بار

न च मां तानि कर्माणि निबध्नान्ति धनञ्जय।
उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु।।९।।

कर्म तिम यिम आसक्त रॅहिथ
गुमंड व गरूर निशि दूर थॉविथ
कर्म तिम छिनु मे परमात्माहस अर्ज़ुन
कर्म यिथ्य छिम नु गॅडिथ ति ह्यकन

کرٕم تِم یم آسکت رٔہِتھ
گھُمنٛڈ وغروٗر نِشہِ دوٗر تھأوِتھ
کرٕم تِم چھِنہٕ مےٚ پرماتماہَس اَرزن
کرٕم تِتھی چھِم نہٕ گٔنڈِتھ تہِ ہیکن

मयाध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरम्।
हेतुनानेन कौन्तेय जगद्विपरिवर्तते।।१०।।

अधिष्ठातायि म्यानि सुत्य बोज़ अर्ज़न	اَدِھشٹھاتایہِ میانہِ ستی بوز اَرزن
चराचर सुत्य प्रकृती सम्सारुच रचावन	ژراژر ستی پرکرٔتی سمسارٕچ رچاوَن
योहय हीथा छु सम्सारस बनावन	یوٚہے ہیٚتھا چھُ سمسارس بناون
अमिय सुत्य सम्सारुक चक्र छु फेरन	اَمی ستی سمسارُک چکر چھُ پھیرن

अवजानन्ति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितम्।
परं भावमजानन्तो मम भूतमहेश्वरम्।।११।।

मूर्ख यिम म्योन परम भाव छिनु ज़ानान	موٗرکھ یِم میوٚن پرٕم بھاو چھِنہٕ زانان
मनशि शरीर धारन कॅरिथ छिम मनुश ज़ानान	منشہِ شریر دھارن کٔرِتھ چھِم مُنُش زانان
छु कति ज़ानान मे तमाम भूतन हुंद ईश्वर	چھِ کتہِ زانان مےٚ تمام بھوٗتن ہُنٛد ایشور
नु ज़ॉनिथ छिम वनान मे तुच्छ ति अकसर	نہٕ زاُنِتھ چھِم ونان مےٚ تُچھ تہِ اکثر
बु यूग माया छुस मनशि रूप व्वदार करान	بہٕ یوٗگہٕ مایا چھُس منشہِ روٗپہٕ ووٚدار کران
मे परमु ईश्वरस स्योद सादु मनशा ज़ानान	مےٚ پرمہٕ ایشورس سیوٚد سادٕ منشا زانان

मोघाशा मोघकर्माणो मोघज्ञाना विचेतसः।
राक्षसीमासुरीं चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिताः।।१२।।

वॅहरिथ आशा वॅहरिथ कर्म बेयि वॅहरिथ ग्यॉन्य यिम छि आसान	وٕہرِتھ آشا، وٕہرِتھ کرٕم بیٚیہ وٕہرِتھ گیانٛژ یِم چھِ آسن
अग्यॉनी चंचल चित, राक्षस, असुरी प्रकृथ पानु नावान	اَگیاُنی چنچل چِت، راکھس، اَسُری پرٕکرتھ پانہٕ ناوان

महात्मानस्तु मां पार्थ दैवीं प्रकृतिमाश्रिता:।
भजन्त्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययम्।।१३।।

मगर तिम महात्मा लूक कुन्ती पौत्र बोज़
थॅविथ दीवी प्रकृथ ग्वन म्यॉन्य पुर सोज़
मे ज़ॉनिथ तमाम भूतन हुंद कारन सनातन
मे अविनॉशी रूप ज़ॉनिथ मनु भाव पूज़न

مگر تِم مہاتما لۄک کُنتی پۆتر بوز
تھٔوِتھ دیوی پرٛکرتھ گون میٲنی پُرسوٗز
مےٚ زانِتھ تمام بھوٗتن ہُند کارَن سناتن
مےٚ اَوِناشی روٗپ زانِتھ منہٕ بھاو پوٗزن

सततं कीर्तयन्तो मां यतन्तश्च दृढव्रता:।
नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते।।१४।।

बॅख़ुत्य यिम म्योन कीर्तन करान ब श्रद्धा
मे हॉसिल करनु बापथ ब निशचय तु दृढ़ता
करान प्रणाम मे विज़ि विज़ि ध्यान दारान
स्यठाह लोलु सान आसान मे पूज़ान

بٔگھتی یِم میٚون کیرتن کران بہ شرٛدھا
مےٚ حاصِل کرنہٕ باپتھ بہ نِشچے تہٕ درٛڑتا
کران پرٛنام مےٚ وِزِ وِزِ دھیان داران
سیٹھاہ لولہٕ سان آسان مےٚ پوٗزان

ज्ञानयज्ञेन चाप्यन्ये यजन्तो मामुपासते।
एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा विश्वतोमुखम्।।१५।।

छि वारयाह ग्यानु यूगी मे न्यरगुन न्यराकार
ब्रह्मस
बु ग्यानु तति पूज़ करान अभिन्न भावु म्यॉनिस
स्वरूपस
मनुश तिम वारयाह प्रकॉर्य यिम ज़न
मे व्यराठ स्वरूप परमीश्वरस भावु सान पूज़न

چھِ وارِیاہ گیانہٕ یوٗگی مےٚ نِرگُن نِراکار برٛہمس
بہٕ گیانہٕ تتہِ پوٗز کران اَبھِنَن بھاوٕ میٲنِس
سۄروٗپس
مَنُش تِم وارِیاہ پرٛکاری یِم زَن
مےٚ وِراٹھ سۄروٗپ پرمیشورس باوٕ سان پوٗزن

अहं क्रतुरहं यज्ञ: स्वधाहमहमौषधम्।
मन्त्रोऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुतम्।।१६।।

बु छुस कर्तव, यॅग्न्यन, सोदा ति बुय छुस	بہٕ چھُس کرٛتو، یگنن، سوٚ دا تہٕ بےٚ چھُس
बु ओशदी मंज़ ग्यव ति बुय छुस	بہٕ اوشدھی، منتر، گیوٕ تہٕ بےٚ چھُس
अॅगुन आसान युस ज़ान बुय छुस	أگُن آسان یُس زان بےٚ چھُس
क्रया रूपी ह्वन ज़ान सु ति बुय छुस	کرٛیا روٗپی ہوَن زان سُہ تہٕ بےٚ چھُس

पिताहमस्य जगतो माता धाता पितामह:।
वेद्यं पवित्रमोङ्कार ऋक्साम यजुरेव च।।१७।।

बु छुस सम्पूर्ण ज़गतुक कर्मुफल दिनुवोल	بہٕ چھُس سمپوٗرن زگتُک کَرمہٕ پھل دِنہٕ وول کرٛتا
कर्ता तु दाता	تہٕ داتا
पवित्र ज़ाननस लायक पितामा, माता तु पिता	پوِتر زانَنس لایق پِتاما، ماتا تہٕ پِتا
बु छुस ओमकार तु बेयि छुस ऋग वीद	بہٕ چھُس اومکار تہٕ بێیہٕ چھُس رِگ وید
तु बुय सामवीद छुस बेयि बुय यजुर वीद	تہٕ بےٚ سام وید چھُس بێیہٕ بےٚ یجروید

गतिर्भर्ता प्रभु: साक्षी निवास: शरणं सुहृत्।
प्रभव: प्रलय: स्थानं निधानं बीजमव्ययम्।।१८।।

बु प्राप्ती लायक छुस परमु दाम ति बुय	بہٕ پرٛاپتی لایق چھُس پرمہٕ دام تہٕ بےٚ
भरण, पोषन करनवोल छुस तमाम ति बुय	برن، پوشن، کرَن وول چھُس تمام تہٕ بےٚ
वुछान छुस श्वब अश्वब वास थानन ति छुस बुय	وُچھان چھُس شوبھ اشوبھ واس تھانَن تہٕ چھُس بےٚ
शरण दिथ व्वत्पन तु प्रलय ति छुस बुय	شرَن دِتھ ووپکار کرَن وول تہٕ چھُس بےٚ
करान व्वत्पन तु प्रलय ति छुस बुय	کران ووتپن تہٕ پرٛلے تہٕ چھُس بےٚ

तपाम्यहमहं वर्षं निगृह्णाम्युत्सृजामि च।
अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन।।१९।।

सिरयि रूपस छुस बुय गरमावान
बुखारातन छुस बु बरसावान
मृत्यु तु अमर्यथ असत् सत् छुस बु पानय
छु भगवान अर्ज़न दीवस वनानय

سِریہِ رٗوپس چھُس بےٚ گرماوان
بُخاراتن چھُس بےٚ برساوان
مریتوتہٕ اَمربتھ، اَست ست چھُس بہٕ پانےٚ
چھُ بھگوان اَرزن دیٖوس وَنانےٚ

त्रैविद्या मां सोमपा: पूतपापा-यज्ञैरिष्वा स्वर्गतिं प्रार्थयन्ते।
ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोक-मश्नन्ति दिव्यान्दिवि देवभोगान्।।२०।।

स्वकाम कर्मीयन त्रेन वीदन प्यठ छु दस्तुरस
तलब स्वर्गुक मे पूज़ान च्यनु वाल्य सूम रस
प्वरुश यिम पापु रॅहित यॅगनि द्ववारा मे पूज़ान
छि फलु रूपी तिमन पनुन्यव प्वनि कर्मव स्वर्ग मेलान
गछ़ान येलि प्राप्त स्वर्ग लूख छि वातान
छि दीवी दीवताहन हुंद भोग भूगान

سوکام کرمی یَن ترٛین ویٖدن پٮ۪ٹھ چھُ دسترس
طلب سورگُک مےٚ پۆزان چیٚنہٕ وأل سۆم رس
پورُش یم پاپہٕ رٔہتھ یگنیہِ دوارا مےٚ پۆزان
چھِ پھلہٕ رٗوٗپی تِمن پننہٕ نو پونہِ کرمو سورگ میلان
گژھان ییلہِ پرٛاپتھ سورگہٕ لۆکھ چھِ واتان
چھِ دیٖوی دیٖوتاہَن ہُند بھوگ بھۆگان

ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं-क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति।
एंव त्रयीधर्ममनुप्रपन्ना गतागतं कामकामा लभन्ते।।२१।।

छि भूगान याम तिम तथ विशाल स्वर्गु लूकस
खत्म प्वनि कर्म कॅरिथ प्रावान मृत्यु लूकस
स्वकाम कर्मीयन यिथु पॉठ्य स्वर्गुक आश्रय साधन
तिथुय पॉठ्य बावथ कॅरिथ मंज़ त्रेन वीदन

چھِ بھۆگان یام تِم تتھ وِشال سورگہٕ لۆکس
خَتم پونہِ کرم کٔرِتھ پرٛاوان مرتیٖو لۆکس
سوکام کرمی یَن یِتھہٕ پأٹھی سورگُک آشریہِ سادھن
تِتھےٚ پأٹھی باوتھ کٔرِتھ منٛز ترٛین ویٖدن

प्वरुश तिम यिमन भूगन् हुंज़ कामना छि आसान
चकर यिनु गछ़नुक तिमन बार-बार प्राप्त सपदान
छु प्वनि प्रबावु सुत्य गछ़ान स्वर्गु लूकस
यिवान वापस छि प्वन्य म्वकलिथ मृत्यु लूकस

پوُرش تم یِمن بوگن ہنز کامنا چھِ آسن
چکر یِنہٖ گژھنُک تِمن بار بار پراپتھ سپدَن
چھُ پونہٖ پرٛباوٕ سٟتی گژھان سورگہٕ لوٗکس
یِوان واپس چھِ پونٛی موکلِتھ مرتیُٗ لوٗکس

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते।
तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम्।।२२।।

करान यिम बॅखुत्य ज़न अनन्य भावु सान
म्यॉन्य चिन्तन
तु न्यश्काम भावु सान आसन मे पूज़न
निरन्तर यिमन बॅखुत्यन म्यॉन्य चिन्तन छि आसन
तिमन बॅखुत्यन बु छुस पानु योग खेम करन

کران یم بکھتی جن اننیہٕ بھاوٕ سان میانٛی چِنتن
تہٕ نشکام بھاوٕ سان آسن مے پوٗزن
نِرنترٕ یِمن بکھتین میانٛی چِنتن چھِ آسن
تِمن بکھتین بہٕ چھُس پانہٕ یوگ کھیم کرَن

येऽप्यन्यदेवता भक्ता यजन्ते श्रद्धयान्विताः।
तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम्।।२३।।

सकाम करमी यिम बेयिन दीवताहन छि पूज़न
ब श्रद्धा तिम करान पूज़ बोज़ अर्ज़न
करान पूज़ा छि स्व ति तोति मेय छि वातन
अग्यान पूर्वख विधि पूरवख नु आसान

سکام کرمی یم بیٚین دیوتاہن چھِ پوٗزن
بہٕ شرٛدھا تم کران پوٗز بوز ارزن
کران پوٗزا چھِ سو تہٕ توتہٕ مےٚ چھِ واتن
اگیان پوروکھ ودھی پوروکھ نہٕ آسن

अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च।
न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते।।२४।।

बु सम्पूर्ण यॅगन्यन भोक्ता ति छुस बुय
بہٕ سمپۆرن یگنیَن بھۆکتا تہٕ چھُس بےٟ

बु स्वामी तु छुस यॅगन्यन हुंद ति छुस बुय
بہٕ سوامی تہٕ چھُس یگنیَن ہُنٛد تہٕ چھُس بےٟ

बु तत्व तिम मे परमात्माहस छिम नु ज़ानान
بہٕ تتوٕ تِم مےٚ پرماتماہَس چھِم نہٕ زانان

अमिय कारन गिरान बॅयि पुनर ज़न्म प्रावान
اَمی کارَن ِگران بێیہٕ پُنر زٕنم پڑاوان

यान्ति देवव्रता देवान्पितृन्यान्ति पितृव्रता:।
भुतानि यान्ति भूतेज्या यान्ति मद्याजिनोऽपि माम्।।२५।।

पूज़ान यिम दीवताहन, दीवताहन छि प्रावान
پۆزان یِم دیٛوتاہَن، دیٛوتاہَن چھِ پڑاوان

पूज़ान यिम पॆतरन, पॆतरय छि प्रावान
پۆزان یِم پِتٟرن، پِتٟرے چھِ پڑاوان

पूज़ान यिम भूतन, भूतय छि प्रावान
پۆزان یِم بھۆتن، بھۆتےٟ چھِ پڑاوان

पूज़ान यिम मे छि बॅखुत्य, मॆय छि प्रावान
پۆزان یِم مےٚ چھِ بٔھتٟ مےٚ چھِ پڑاوان

अवु किन्य यिम बॅखुत्य म्यॉन्य छि आसन
اَوِ کِنٛی یِم بٔھتٟ میأنٛی چھِ آسن

तिमन छुनु पुनर ज़न्म सपदन
تِمن چھُنہٕ پُنر زٕنم سپَدن

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति।
तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मन:।।२६।।

बॅखुत्य युस श्वद ब्वद भावनायि म्यानि बापथ करान अर्पण
بٔھتٟ یُس شوٗد بوٗدھ بھاونایہٕ میانہٕ باپتھ کران اَرپَن

सु ज़ल ऑस्यतन, फल ऑस्यतन या पोश या पॅत्र ऑस्यतन
سُہ زَل اُسیَتَن، پھل اُسیَتَن یا پوش یا پٕتٟر اُسیَتَن

प्रकट सपदिथ सुगम रूप लोलु सान छुस बु ख्यवन
پرٟکٹ سپدِتھ سۆگم رۆپہٕ لولہٕ سان چھُس بہٕ کھیۆن

बॅखुत्य युस लोलु सान पॅत्र, पोश करान मे अर्पण
بٔھتٟ یُس لولہٕ سان پٕتٟر، پوش کران مےٚ اَرپَن

यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत्।
यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम्।।२७।।

करान युस कर्म छुख चुय ही अर्ज़न
ख्यवान छुख, ह्वन करन या धान दिवन
यि सोरुय छुख करन बॅयि तप करन
यि वातन मेय छु कर मेय चुय अर्पण

کران یُس کرٕم چھُکھ ژٕے ہی اَرزن
کھیٚوان چھُکھ، ہوَن کرَن یا دھان دِوَن
یہِ سورُے چھُکھ کرَن بێیہِ تپ کرَن
یہِ واتن مےٚ چھُ کر مےٚ ژٕے اَرپَن

शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः।
सन्न्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि।।२८।।

छि यिथु कॅन्य कर्म सॉरी गछ़ान मे अर्पण
चु बन सन्यॉस्य यूग योख्त च़्यतु वोल अर्ज़न
गछ़ख श्वब अश्वब कर्मु बन्धन निशि मुख्त पानय
मुख्त सपदिथ करख हॉसिल मे पानय

چھِ یِتھٕ کٕنۍ کرٕم سأری گژھان مےٚ اَرپَن
ژٕ بن سنیأسۍ یوٗگہٕ یوٚکھت ژیتہٕ وول اَرزن
گژھکھ شوبھ اَشوبھ کرمہٕ بندھن نِشہِ مُکھُت پانےَ
مُکھت سپدِتھ کرکھ حأصِل مےٚ پانےَ

समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः।
ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम्।।२९।।

बु छुस समबावु मूजूद तमाम भूतन
न छुम कांह टोठ, नय अटोठ आसन
मगर यिम प्रेयमु सान छिम मे पूज़ान
तिमन मंज़ छुस बु, तिम मेय मंज़ छि आसान

بہٕ چھُس سم بھاوٕ موجوٗد تمام بھوٗتن
نہَ چھُم کانٛہہ ٹوٚٹھ نےَ اَٹوٚٹھ آسن
مگر یِم پرٛیمہٕ سان چھِم مےٚ پوٗزان
تِمن منٛز چھُس بہٕ تِم مےٚ منٛز چھِ آسان

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक्।
साधुरेव स मन्तव्य: सम्यग्व्यवसितो हि स:।।३०।।

अगर कांह बदचलन आसि बॅयि दुराचार
बॅखुत्य आसि भावनायि सान म्योन दिलदार
तॅमिस साधू वनुन छुय तस बनान हक
तॅमिस दृढ़ निश्चय छु आसान म्योन
बिलाशक

اَگر کانٛہہ بدچلن آسہِ بێیہِ دُراچار
بَکھتۍ آسہِ بھاونایہِ سان مێون دِلدار
تٔمِس سادھو وَنُن چھُے تس بنان حق
تٔمِس دڑھ نِشچے چھُ آسان مێون بِلاشک

क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिं निगच्छति।
कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे भक्त: प्रणश्यति।।३१।।

सु छुय धर्मात्मा सपदान जल्दुय
सु छुय प्रावान रोज़ुवुन्य परमु शॉन्ती
यॅकीन महकम चु थव सत ज़ान अर्ज़न
बॅखुत्य म्योन छुय नु हरगिज़ नष्ट सपदान

سُہ چھُے درماتما سپدان جلدٕے
سُہ چھُے پڑاوان روزٕوٕنی پرمہٕ شانٛتی
یٔقیٖن محکم ژٕ تھَو ست زان اَرزن
بٔکھتۍ مێون چھُے نہٕ ہرِگز نشٹ سپَدن

मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्यु: पापयोनय:।
स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यान्ति परां गतिम्।।३२।।

अगर स्त्री, वैश्य, शूद्र, चण्डाल ति आसि
अर्ज़न
शरण मे कुन गॅछ़िथ तिम परमु गॅती छि प्रावन

اَگر ہِستری، ویش، شودُر، چنٛڈال تہِ آسہِ اَرزن
شرن مےٚ کُن گٔژھِتھ تِم پرمہٕ گتی چھِ پڑاون

किं पुनर्ब्राह्मणा: पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा।
अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम्।।३३।।

छु क्याह अथ मंज़ वनुन प्वनिवान ब्रह्मणन तु
बॅखुत्य ज़न राजि रेशयन
गॅछ़िथ मेय कुन शरण यिम परमु गॅती छि
प्रावन
यि स्वखु रोस मनशि शरीर बेयि ख्यनु भंगुर
यि प्रॉविथ बस फक्त म्योनुय भजन कर

چھُ کیاہ اَتھ منٛز وَنُن پونیہِ وان برٛہمنَن تہٕ
بکھتیٚ زن راجہِ ریٚشن
گژھِتھ مےٚ کُن شرن یم پرمہٕ گتی چھِ پرٛاون
یہِ سوکھ روس منشہِ شریر بیٚیہِ کھینہٕ بھنگُر
یہِ پرٛاوِتھ بَس فقط میوٚنُے بجھن کر

मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु।
मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायण:।।३४।।

चु कर म्योन द्यान फिदा कर पान मेय पथ
बॅनिथ पूज़ॉर्य म्योन प्रणाम कर चु मेय पथ
चु कर आत्मा मे कुन मरकूज़ अर्ज़न
यिमन बॅखुत्यन बु छुस अदु प्राप्त सपदन

ژٕ کر میوٚن دھیان فِدا کر پان مےٚ پتھ
بٔنِتھ پوٗزأری میوٚن پرٛنام کر ژٕ مےٚ پتھ
ژٕ کرٕ آتما مےٚ کُن مرکوٗز اَرزن
یمِن بکھتین بہٕ چھُس اَدِ پرٛاپتھ سپدن

☆

☆☆☆

دٕہم اَدھیاے

وِبھوٗتی یوٗگ

श्री भगवानुवाच:

भूय एव महाबाहो शृणु मे परमं वच:।
यत्तेऽहं प्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितकाम्यया।।१।।

श्री भगवान वनान

महाबाहो चु कन थाव म्यान्यन परमु वचनन
वचन यिम रॅहस्यि दार बॆयि असरदार छि आसन
च़ेय छुय प्रेयमु रस त यछ छुख चु थावान
यि सोरुय चानि हितकारु बापथ बु बावान

شری بھگوان وَنان

مہا باہو ژٕ کن تھاو میانین پرمہٕ وچنَن
وچن یم رٕہسہِ دار بیٚیہِ اَثردار چھِ آسن
ژٕ یے چھُے پرٛیمہٕ رَس تہٕ یَژھ چھُکھ ژٕ تھاوان
یہٕ سورُے چانہِ ہِتکارٕ باپتھ بہٕ بھاوان

न मे विदु: सुरगणा: प्रभवं न महर्षय:।
अहमादिर्हि देवानां महर्षीणां च सर्वश:।।२।।

न दीवता नय महा रेशी छि ज़ानान
छि किथु पॉठ्य म्यॉन्य उत्पत्ति बु लीला प्रकट सपदान
बु छुस हर प्रकॉर्य दीवताहन महा रेशयन
यिमन हुंद छुस बु आसान मूलु कारन

نہٕ دیوتا نَے مہاریٚشی چھِ زانان
چھِ کِتھٕ پاٚٹھۍ میانۍ اوتپت بہٕ لیلا پرکٹھ سپدان
بہٕ چھُس ہر پرکارٕ دیوتاہَن مہاریٚشین
یِمَن ہُنٛد چھُس بہٕ آسان موٗلہٕ کارَن

यो मामजमनादिं च वेत्ति लोकमहेश्वरम्।
असम्मूढ: स मर्त्येषु सर्वपापै: प्रमुच्यते।।३।।

मे युस ज़ानान अजन्मा बॆयि मूलु कारण	مے یُس زانان اَجما بیٚیہ مولہٕ کارٕن
महा ईश्वर लूकन हुंद तत्व सुत्य मे ज़ानन	مہاایشور لوٗکن ہُند تتو ستیٚ مے زانٕن
सु मनुशव मंज़ स्यठाह ग्यानुवान प्वरुश आसन	سُہ منشو منز سیٹھاہ گیانہٕ وان پورُش آسن
तमाम पाफ तस छि म्वकलन मुख्त सपदन	تمام پاپھ تس چھِ موکلن مُکھت سپدن

बुद्धिर्ज्ञानमसम्मोह: क्षमा सत्यं दम: शम:।
सुखं दु:खं भवोऽभावो भयं चाभयमेव च।।४।।
अहिंसा समता तुष्टिस्तपो दानं यशोऽयश:।
भवन्ति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधा:।।५।।

बुदी उत्पत्ति प्रलय बॆयि ग्यानु मूढता	بُدھی اُتپت پرلے بیٚیہ گیانہٕ موٗڑتا
नु स्वख, द्वख, ख्यमा, दम शम, भय अभया	تہٕ سوکھ، دوکھ، کھیما، دَم، شَم بھے، اَبھیا
दान अहिंसा तप बॆयि सम भावु रोज़ुन	دان، اَہنسا، تپ بیٚیہ سم بھاوٕ روزُن
कीर्तन अपि कीर्तन सबुर सन्तोश थावुन	کیرتن، اَپہٕ کیرتن صبر سنتوش تھاوُن
छि प्रॉनियन यिथी नाना प्रकॉर्य भाव आसन	چھِ پرٲنین یِتھی نانا پرٛکاری بھاو آسن
छु सपदन रोरुय यि म्यानि सुत्य अर्ज़न	چھُ سپدان سورُے یہٕ میانہِ ستیٚ اَرزن

महर्षय: सप्त पूर्वे चत्वारो मनवस्तथा।
मद्भावा मानसा जाता येषां लोक इमा: प्रजा:।।६।।

च़्वदाह मनू, च़ोर बॆयि सथ महारेशी जन	ژوداہ منو ژور بیٚیہ ستھ مہاریشی جن
थॅविथ म्योन भावु गॅयि म्यानि संकल्प उत्पन्न	تھٲوِتھ میون بھاو گیہ میانہِ سنکلپ اُتپن

थवान यिम म्योन प्रेयम बेयि श्रद्धा
छि यिहुंदिय सुत्य ज़गतस मंज़ प्रजा

تھوان یم میٚون پرٛیم بیٚیہٕ شرٛدھا
چھِ یِہٕنٛدے سٟتۍ زگتس منٛز پرٛجا

एतां विभूतिं योगं च मय यो वेत्ति तत्त्वत:।
सोऽविकम्पेन योगेन युज्यते नात्र संशय:।।७।।

बु यूग तत्व युस प्वरुश छुय मे ज़ानान
विभूती म्यानि बजरुक अद छु मानान
छि बॅख्ती यूग मंज़ ग्वतु मारान
बिला समशय नु अथ मंज़ शख ति रोज़ान

بہٕ یوٗگہٕ تتو یُس پوٗرُش چھُے مےٚ زانان
وِبھوٗتی میانہِ بجرُک اَدِ چھُ مانان
چھِ بکھتی یوٗگہٕ منٛز غوطہٕ ماران
بِلا سمشَے نہٕ اَتھ منٛز شکھ تہِ روزان

अहं सर्वस्य प्रभवो मत्त: सर्वं प्रवर्तते।
इति मत्वा भजन्ते मां बुधा भावसमन्विता:।।८।।

बु छुस कुल ज़गतुक्य उत्पत्ती हुंद कारन
करान कथ मे मुतलिक लूख अक्लमंद
अवय किन्य श्रद्धावान बुदीमान बॅखुत्य ज़न
मे ज़ॉनिथ परमीश्वर समजन तु पूज़न

بہٕ چھُس کُل زٕگتکۍ اُتپتی ہُنٛد کارَن
کَران کتھ مےٚ متلُق لوٗکھ عقلمٕنٛد
اَوے کِنۍ شرٛدھاوان بُدھی مان بکھتۍ زَن
مےٚ زأنِتھ پرمیشور سمجن تہٕ پوٗزن

मच्चित्ता मद्गतप्राणा बोधयन्त: परस्परम्।
कथयन्तश्च मां नित्यं तुष्यन्ति च रमन्ति च।।९।।

करान यिम प्राण तु मन बॅखुत्य ज़न मे अर्पण
बजर बॅख्ती ज़ानान म्योन करान म्योन मन्थन
कॅरिथ कथन म्योन स्यठाह सन्तोश सपदान
रमण तिम मे वासुदीवस मंज़ करान

کرِان یم پرٛان تہٕ مَن بکھتۍ زَن مےٚ اَرپَن
بجر بکھتی زانان میٚون کران میٚون منتھَن
کٔرِتھ کتھَن میٚون سٮ۪ٹھاہ سنتوش سپدان
رمن تم مےٚ واسودیوس منٛز کران

तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम्।
ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयान्ति ते।।१०।।

निरन्तर यिम म्यॉनिस ध्यानस मंज़ छि आसन	نِرنتر یِم میٲنِس دھیانَس منٛز چھِ آسن
बॅखुत्य तिम यिम लोलु सान आसन मे पूज़न	بَکھتی تِم یِم لولہٕ سان آسن مےٚ پوٗزَن
बु छुस तत्व ग्यानु रूपु तिमन यूग दिवन	بہٕ چھُس تتو گیانہٕ روٗپہٕ تِمن یوگ دِون
तॅमी सुत्य तिमन छुस बु प्राप्त सपदन	تَمی سٟتی تِمن چھُس بہٕ پرٛاپتھ سپَدن

तेषामेवानुकम्पार्थमहमज्ञानजं तमः।
नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन भास्वता।।११।।

तिमन प्यठ अनुग्रेह करनु बापथ अर्ज़न	تِمن پیٹھ اَنُگرٛہ کرنہٕ باپتھ اَرزن
स्थित रोज़ान बु तिहुंद्यन अंत:करणन	سِتھِت روزان بہٕ تِہٕندٮ۪ن اَنتاہ کرنَن
अग्यानस अंदकारस प्रकाशित करान बु पानय	اَگیانَس اَندھکارَس پرٛکاشِت کران بہٕ پانٕے
तत्व ग्यान द्वीपु सुत्य नष्ठ करानुय	تتو گیانہٕ دیٖپہٕ سٟتی نشٹھ کرانٕے

अर्जुन उवाच:

परं ब्रह्म परं धाम पवित्रं परमं भवान्।
पुरुषं शाश्वतं दिव्यमादिदेवमजं विभुम्।।१२।।
आहुस्त्वामृषयः सर्वे देवर्षिर्नारदस्तथा।
असितो देवलो व्यासः स्वयं चैव ब्रवीषि मे।।१३।।

अर्ज़न छुस वनान	اَرجُن چھُس وَنان
तॊही छिवु परमु पवित्र परम ब्रह्म बेयि परमु धाम	توٚہی چھِوٕ پرمہٕ پوِتر پَرم برٛہم بێیہٕ پرمہٕ دام
तॊही रेश्यगन सनातन दिव्य प्वरुश आसान	توٚہی ریٚشی گن سنتاتن دِوِی پورُش آسان
तॊही सर्वु व्यॉपी अजन्मा आदिदीव वनान	توٚہی سروٕ ویاپی اجنما آدِ دیٖو ونان
तॊही देवल रेश, नारद महारेशी व्यास ति वनान	توٚہی دیٖول ریش نارد، مہا ریٚشی ویاس تہِ ونان

तमाम दीवु रॆश्य मॆ छिम यिथु पॉठ्य वनान
मॆ छिवु तॊह्य वनान रूज़िथ सनिदान

تمام دیو ریشۍ مےٚ چھِم یِتھ پٲٹھۍ وَنان
مےٚ چھِوٕ توٚہۍ وَنان روٗزِتھ سنہِ دان

सर्वमेतदृतं मन्ये यन्मां वदसि केशव।
न हि ते भगवन्व्यक्तिं विदुर्देवा न दानवा:।।१४।।

यि केंछाह म्यानि बापथ वनान छिवु भगवान
यि सोरुय पॊज़ ज़ॉनिथ छुस बु मानान
यि लीलामय स्वरूप कुस ज़ानि कीशव
न ज़ानान दीवता नय ज़ानान दानव

یہِ کینٛژھا میانہِ باپتھ وَنان چھِوٕ بھگوان
یہِ سورُے پوٚز زٲنِتھ چھُس بہٕ مانان
یہِ لیِلامےَ سوٚروٗپ کُس زانہِ کیشو
نہَ زانان دیِوتانےَ زانان دانو

स्वयमेवात्मनात्मानं वेत्थ त्वं पुरुषोत्तम।
भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते।।१५।।

करान छि पॉदु पानय जानदारन
तॊही ईश्वर यिमन जानदारन तमामन
तॊही दीवन हुंद्य दीव ज़गतुक्य स्वॉमी
तॊही पुरुषोत्तम ग्यॉनी तु दॉनी
स्वयं तॊही छिवु सोरुय पानु ज़ानान
तॊही पानस छिवु पानु प्रज़ुनावान

کران چھِ پٲدٕ پانےَ جانٛدارن
توٚہی ایشور یِمن جاندارن تمامن
توٚہی دیٖون ہٕنٛدۍ دیو زٕگتٕکۍ سوآمی
توٚہی پرشوٗتم گیٲنی تہٕ دٲنی
سویم توٚہی چھِوٕ سورُے پانہٕ زانان
توٚہی پانَس چھِوٕ پانہٕ پرٛزٕناوان

वक्तुमर्हस्यशेषेण दिव्या ह्यात्मविभूतय:।
याभिर्विभूतिभिर्लोकानिमांस्त्वं व्याप्य तिष्ठसि।।१६।।

तॊही ज़ानान पनुन्यन दीवु विभूतियन मुतलक
वनुन व्यस्तारु सान तॊहि छु यि सामर्‌यथ

توٚہی زانان پننٕین دیوٕ وِبھوٗتین مُتلق
وَنُن وِستارٕ سان توٚہہِ چھُ یہِ سامرتھ

यिमन विभूतियन हुंदि ज़ॅर्‌यियि पानय
तमाम लूकन चॆ द्युतमुत छुथ ठिकानय

یِمن وِبھوٗتین ہنٛدِ ذٔریہِ پانٔے
تمام لوٗکن ژٔے دیتُمُت چھُتھ ٹھکانے

कथं विद्यामहं योगिंस्त्वां सदा परिचिन्तयन्।
केषु केषु च भावेषु चिन्त्योऽसि भगवन्मया।।१७।।

बु चॉन्य चिन्तन कमि प्रकॉर्‌य करु निरन्तर
मे युथ चॉन्य ज़ान सपदि ही यूगीश्वर
मे वॅन्यतव कमि कमि भावु पूर्वख ही भगवन
करान किथु पॉठ्य आसय चोन चिन्तन

بہٕ چانٛژ چِنتن کمہِ پرٛکارٕ کرٕ نرنتر
مےٚ یُتھ چانٛژ زان سپدِ ہی یوٗگیشور
مےٚ وٕنٛی تو کمہِ کمہِ بھاوٕ پوٗروَکھ ہی بھگون
کران کِتھٕ پاٹھی آسے چون چِنتن

विस्तरेणात्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन।
भूय:कथय तृप्तिर्हि श्रृण्वतो नास्ति मेऽमृतम्।।१८।।

मे वॅन्यतव व्यसतारु सान बॆयि ही ज़र्नादन
विभूती बॆयि यूग शक्ती बोज़ुन यछ़ान मन
तुहुंद अमर्‌यत वचन याम छुस बु बोज़न
बु कति छुस तृप्त गछ़ान समशय मे रोज़न

مےٚ وٕنٛی تو وِستارٕ سان بێیہِ ہی زنارٛدَن
وِبھوٗتی بێیہِ یوٗگہٕ شٔکھتی بوزُن یژھان من
تُہُنٛد اَمرِتہٕ وچن یام چھُس بہٕ بوزَن
بہٕ کتہِ چھُس ترٛپتھ گژھان سمشئے مےٚ روزَن

श्री भगवानुवाच:

हन्त ते कथयिष्यामि दिव्या ह्यात्मविभूतय:।
प्राधान्यत: कुरु श्रेष्ठ नास्त्यन्तो विस्तरस्य मे।।१९।।

श्री भगवान छुस वनान
वनय बो चानि बापथ ही कुरु श्रेष्ठ
छि बजि बजि विभूती यिम म्यानि तिमन मुतलक

شرٛی بھگوان چھُس وَنان
وَنے بو چانہِ باپتھ ہی کروشریٚشٹھ
چھِ بجہِ بجہِ وِبھوٗتی یِم میانہِ تِمن مُتلَق

सिफातन म्यान्य कति छि अदु ग्रन्द	صِفاتن میانٕن کتہِ چھِ اَدِ گرٛنٛد
छु कति म्यॉनिस व्यसतारस तु कांह अंद	چھُ کتہِ میٲنِس وِستارس تہٕ کانٛہہ اَنٛد

अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थित:।
अहमादिश्च मध्यं च भूतानामन्त एव च।।२०।।

तमॉमी जानदारन मंज़ छुस बो अर्ज़न	تمامی جانٛدارن منٛز چھُس بو اَرزن
बु छुस हृदयस मंज़ आत्मा रोज़न	بہٕ چھُس ہرٛدیَس منٛز آتما روزن
तमाम भूतन हुंद आदि छुस बुय	تمام بھوٗتن ہُنٛد آدِ چھُس بےٚ
बु अनन्त छुस सारिनुय तु मध्य ति छुस बुय	بہٕ اَنٛت چھُس سارِنٕے تہٕ مدھیہِ تہِ چھُس بےٚ

आदित्यानामहं विष्णुर्ज्योतिषां रविरंशुमान्।
मरीचिर्मरुतामस्मि नक्षत्राणामहं शशी।।२१।।

बु छुस बाहन आदिति पौत्रन मंज़ बु विष्णु	بہٕ چھُس باہَن آدیتہِ پۆترن منٛز بہٕ ویشنو
बु ज्योतियन मंज़ ज़ुचु वोल सिरयि छुस बो	تہٕ جیۆتیِن منٛز زٕژٕ وول سِرئیہِ چھُس بو
बो तेज़ छुस वायु, दीवताहन हुंद यिम कुनवनज़ाह	بو تیز چھُس وایو دیٖوتاہَن ہُنٛد یِم کُنوٕنزاہ
नक्षत्रन मंज़ बु थदि पायि चॅन्द्रम दीवता	نیکھترن منٛز بہٕ تھٔدِ پایہِ ژٔندرمہٕ دیٖوتا

वेदानां सामवेदोऽस्मि देवानामस्मि वासव:।
इन्द्रियाणां मनश्चास्मि भूतानामस्मि चेतना।।२२।।

तु वीदन अन्दर सामवीद छुस बो	تہٕ ویٖدن اَنٛدر سام وید چھُس بو
अन्दर दीवताहन इन्द्र छुसय बो	اَنٛدر دیوتاہَن یِنٛدر چھُسے بو
तमाम यँद्रियन अन्दर छुसय मन	تمام یِنٛدریَن اَنٛدر چھُسے من
तु भूत प्राणयन मंज़ ग्यानु शक्ती बु आसन	تہٕ بھوٗتہٕ پرٛانٕن منٛز گیانہٕ شکھتی بہٕ آسن

रुद्राणां शङ्करश्चास्मि वित्तेशो यक्षरक्षसाम्।
वसूनां पावकश्चास्मि मेरुः शिखरिण्णमहम्।।२३।।

काहन रुद्रन अन्दर ज़ॉन्यज़्यम मे शंकर
यछन, राक्षसयन मंज़ कुबेर बेहतर
वसुवुन ऑठन मंज़ ॲगुन मे ज़ानुम
थद्यन बालन अन्दर सुमेरु मेय ज़ानुम

کاہَن رِوٗدرن اندر زأنٔی زبم مےٚ شنکر
یَچھن راکھسبن منٛز کُبیر بہتر
وُسووَن أٹھن منٛز أگن مےٚ زانُم
تھدٔبن بالن اندر سُومیرو مےٚ زانُم

पुरोधसां च मुख्यं मां विद्धि पार्थ बृहस्पतिम्।
सेनानीनामहं स्कन्दः सरसामस्मि सागरः।।२४।।

पुरोहितन अन्दर थदि पायि बृहस्पत
बु छुस सुय द्यान थव ही पार्थ
बु छुस सेनापॅतियव मंज़ सकन्द सरासर
तु पॉनिस मंज़ बु ज़ानुन गछ़ि समन्दर

پُروہِتن اندر تھدِ پایہِ برٛہسپت
بہٕ چھُس سُے دھیان تھو ہی پارتھ
بوٕ چھُس سینا پٔتیو منٛز سکندھ سراسر
تہٕ پآنٕس منٛز بہٕ زانُن گژھِ سمندر

महर्षीणां भृगुरहं गिरामस्म्येकमक्षरम्।
यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि स्थावराणां हिमालयः।।२५।।

महारॆश्यन मंज़ छुस बो भृगु
बु छुस शब्दन अन्दर अख अछुर ओमकार
तमाम यॅगन्यन अन्दर ज़पु यगुन्य ज़ानुम
स्थिर रोज़नस मंज़ हिमालु परवत मे ज़ानुम

مہاریشن منٛز چھُس بوٕ بھرٛگوٗ
بوٕ چھُس شبدن اندر اکھ أچھر اومکار
تمام یگنین اندر زپہٕ یگین زانُم
سِتھِر روزنَس منٛز ہیمالہٕ پربتھ مےٚ زانُم

अश्वत्थ: सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारद:।
गन्धर्वाणां चित्ररथ: सिद्धानां कपिलो मुनि:।।२६।।

तमामन दरखतन मंज़ ज़ान मे पीपल
तु दीवु रेश्यन मंज़ छुस बो नारद
मे गन्धर्वन मंज़ चित्ररथ मे ज़ानुम
सिद्धन मुनियन मंज़ कपिल मे मानुम

تمامن درختن منز زان مےٚ پیپل
تہٕ دیوٕ رێشن منز چھُس بو نارَد
مےٚ گندھربن منز چترتھ مےٚ زانُم
سِدھن مُنیٖن منز کپِل مےٚ مانُم

उच्चै: श्रवसमश्वानां विद्धि माममृतोद्भवम्।
ऐरावतं गजेन्द्राणां नराणां च नराधिपम्।।२७।।

गुर्‌यन मंज़ ज़ॉन्यज़्यम मे उच्चै:श्रवा
सु गुर युस अमर्‌यतु सुत्य सपुद पॉदा
बड्‌यन हॅस्यत्यन अन्दर ऐरावत मे ज़ानुम
तु तमाम मनुशन अन्दर मे राजि मानुम

گُرِبن منز زاأنِزم مےٚ اُچے شروا
سُہ گُر یُس اَمرِتہٕ ستی سَپُد پأدا
بڈٕبن ہأستِن اَندر ایراوتھ مےٚ زانُم
تہٕ تمام مُنشن اَندر مےٚ راجہِ مانُم

आयुधानामहं वज्रं धेनूनामस्मि कामधुक्।
प्रजनश्चास्मि कन्दर्प: सर्पाणामस्मि वासुकि:।।२८।।

बु अस्त्र शॅस्त्रन वज्र छुस बुय
प्रजा पॉदु करनवोल कामुदीव छुस बुय
बु कामुदीनव अन्दर गाव ति छुस बुय
तमाम सरपन अन्दर वासुकी छुस बुय

بہٕ اَستر شسترن وجر چھُس بے
پڑجا پأدِ کرَن وول کامہٕ دیو چھُس بےٖ
بہٕ کامہٕ دینو اَندر گاو تہٕ چھُس بےٖ
تمام سرپن اندر واسوکی چھُس بےٖ

अनन्तश्चास्मि नागानां वरुणो यादसामहम्।
पितृणामर्यमा चास्मि यमः संयमतामहम्।।२९।।

बु नागन अन्दर शेष नाग छुस बुय
तमाम प्यतरन अन्दर अर्यमा ति छुस बुय
ज़लस मंज़ यिम ज़लुक दीवता छि आसान
तिमन सारिनुय मंज़ वरुण दीवता ति मे ज़ान
अन्दर शासकन थोद मे छुम ताज
मे प्रज़नॉव्यज़्यम छुस बु यमराज

بہٕ ناگن اَندر شیش ناگ چھُس بےٚ
تمام پِترن اَندر اَریما تہٕ چھُس بےٚ
زلس منٛز یم زلُک دیوتا چھِ آسان
تمن سارِنٕے منٛز ورُن دیوتا تہٕ مےٚ زان
اَندر شاسکن تھوٗد مےٚ چھُم تاج
مےٚ پرٛزِناوِی زِیم چھُس بہٕ یمراج

प्रह्लादश्चास्मि दैत्यानां कालः कलयतामहम्।
मृगाणां मृगेन्द्राहं वैनतेयश्च पक्षिणाम्।।३०।।

मे दुतन अन्दर प्रहलाद ज़ानुम
गॅनीथ विद्यायि मंज़ काल ज़ानुम
तु अन्दर चारवायन शेर ज़ानुम
परिन्दन पंछियन मंज़ गरुड़ ज़ानुम

مےٚ دِتن اَندر پرٛہلاد زانُم
گنیتھ وِدھیایہٕ منٛز کال زانُم
تہٕ اَندر چاروایَن شیر زانُم
پرِندن پنٛچھی یَن منٛز گرُڈ زانُم

पवनः पवतामसिम रामः शस्त्र भृतामहम्।
झषाणां मकरश्चास्मि स्त्रोतसामस्मि जाह्नवी।।३१।।

बु शस्त्र दॉरियव मंज़ श्रीराम छुस
तु पाकीज़ करन वाल्यन मंज़ हवा छुस
बु गाडन अन्दर मगरमछ छुस बुय
क्वलन मंज़ श्री भागीरथ गंगाजी ति छुस बुय

بو شستر دارِیو منٛز شرٛی رام چھُس
تہٕ پاکیز کرن والین منٛز ہوا چھُس
بہٕ گاڈن اَندر مگرمچھ چھُس بےٚ
کولن منٛز شری باگیرتھ گنگا جی تہٕ چھُس بےٚ

सर्गाणामादिरन्तश्च मध्यं चैवाहमर्जुन।
अध्यात्मविद्या विद्यानां वाद: प्रवदतामहम्।।३२।।

बु सृष्टी अन्दर छुस मध्य आदि अन्त
विद्यायन मंज़ अध्यात्मु विद्या अर्थात् ब्रह्म विद्या ज़न
बु दोरानि बह्मस यिम आसान विवाद
छु निर्णय निनु बापथ तथ मंज़ बो वाद

بوٚ سرٛشٹی اندر چھُس مدھیہٕ آدِ اَنت
وِدھیایَن منٛز اَدھیاتمہٕ وِدھیا ارتھاتھ برٛمہٕ وِدھیا زن
بہٕ دورانِ بحث یم آسان وِواد
چھُ نرنے ہِنہٕ باپتھ تتھ منٛز بو واد

अक्षराणामकारोऽस्मि द्वन्द्व: सामासिकस्य च।
अहमेवाक्षय: कालो धाताहं विश्वतोमुख:।।३३।।

ॲलिफ मानन्द अछरुक आकार ज़ानुम
समस्सायन अन्दर मे द्वन्द्व चु मानुम
बु अक्षय काल छुस कालस महाकाल
बु हरसू म्वख व्यराठ स्वरूप पालनहार तु रखिपाल

اَلِف مانٛد اَچھرُک آکار زانُم
سمسایَن اَنٛدر مےٚ دُنٛد ژٕ مانُم
بہٕ اکھشیے کال چھُس کالس مہاکال
بہٕ ہرسوٗ موکھ وِراٹھ سۆروٗپ پالن ہار تہٕ رکھِپال

मृत्यु: सर्वहरश्चाहमुद्भवश्च भविष्यताम्।
कीर्ति: श्रीर्वाक्च नारीणां स्मृतिर्मेधा धृति: क्षमा।।३४।।

बु छुस मौत युस करान सॉरिनुय नाश
गछ़ान यिम पॉद तिमन पॉदु करनवोल छुस आश
त्रेन हुंद्य ग्वन नीकी तु शूभा ति बुय छुस
छि श्री वाक्, स्मृति, मेधा, धृति क्षमा ति बुय छुस

بوٚ چھُس موٚت یُس کران سأرِے ناش
گژھان یم پأدٕ تمِن پأدٕ کرن وول چھُس آش
ترٛیَن ہنٛدی گون نیکی تہٕ شوٗبھا تہٕ بےٚ چھُس
چھِ شرٛی، واگو، سُمرتی، میدھا، دھرتی، کھیما تہٕ بہٕ چھُس

बृहत्साम तथा साम्नां गायत्री छन्दसामहम्।
मासानां मार्गशीर्षोऽहमृतूनां कुसुमाकरः।।३५।।

बृहत्यसाम छुस मंज़ साम वीद मंत्रन
छन्दन मंज़ गायत्री मंत्र छुस बु आसन
बु मंजहोर र्‌यथ छुस सारिनुय र्‌यतन मंज़
बंसन्त छुस मोसिमन सारिनुय मंज़

بڑہت سام چھُس منز سام وید منترن
چھندن منز گایتری منتر چھُس بہٕ آسن
بہٕ منجہور ربتھ چھُس سارِنی ربتن منز
بسنت چھُس موسمن سارِنی منز

द्यूतं छलयतामस्मि तेजस्तेजस्विनामहम्।
जयोऽस्मि व्यवसायोऽस्मि सत्त्वं सत्त्ववतामहम्।।३६।।

करान यिम छ़ल तिमन मंज़ छुस बु ज़ार
प्रभावशॉली प्वरशन हुंद बु ऐतबार
ज़ेननुच कामयॉबी, यॅकीन करनुक यॅकीन छुस बुय
तु सातकी प्वरशन हुंज़ सातकतॉयी ति छुस बुय

کران یم ژھل تمن منز چھُس بہٕ زار
پرٛبھاوشألی پورشن ہُند بہٕ اعتبار
زیٚنُنچ کامیأبی یقین کرنُک یقین چھُس بےٚ
تہٕ ساتکی پورشن ہنز ساتکتأیی تہٕ چھُس بےٚ

वृष्णीनां वासुदेवोऽस्मि पाण्डवानां धनञ्जयः।
मुनीनामप्यहं व्यासः कवीनामुशना कविः।।३७।।

बु वृष्णिवंशिन मंज़ वासुदेव बुय छुस
तु पाण्डवन मंज़ धनञ्जय बु खास चोन छुस
मनस प्रेयिवुन वेदव्यास बुय छुस
तु कवियन मंज़ शुक्राचार्य कवि ति बुय छुस

بہٕ ورشنہٕ ونشین منز واسودیو بےٚ چھُس
تہٕ پانڈون منز دھننجے بہٕ خاص چوٗن چھُس
مٔنس پرٛیہِ وُن وید ویاس بےٚ چھُس
تہٕ کوِیَن منز شکراچاری کوی تہٕ بےٚ چھُس

दण्डो दमयतामस्मि नीतिरस्मि जिगीषताम्।
मौनं चैवास्मि गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहम्।।३८।।

दिवान यिम डंड बो डंड दि़न्च शख्ती ति बुय छुस	دِوان یم ڈنڈ بو ڈنڈ دِنچ شکھتی تہِ بےِ چھُس
यछ़ान यिम जीत तिहुंज़ नियत ति बुय छुस	یَژھان یم جیت تِہنز نیت تہِ بےِ چھُس
बु मोन रूज़िथ करान रॉछ्य गुप्त राज़न ति छुस बो	بو مون روٗزِتھ کران راٗچھ گپُت رازن تہِ چھُس بو
बु त्वतु ग्यान छुस अन्दर ग्यानु वानन ति छुस बो	بو توتہِ گیانہٕ چھُس اندر گیانہٕ وانَن تہِ چھُس بو

यच्चपि सर्वभूतानां बीजं तदहमर्जुन।
न तदस्ति विना यत्स्यान्मया भूतं चराचरम्।।३९।।

बु छुस तमाम जानदारन हुंज़ि उत्पत्ति हुंद कारन	بہٕ چھُس تمام جانداران ہنزِ اُتپتی ہُند کارَن
यि सोरुय छुस बॅयि बोज़ ही अर्ज़न	یہِ سورُے چھُس بیٚیہِ بوز ہی اَرزن
चऱ अचऱ छुनु कांह त्युथ भूत वजूद	ژر اژر چھنہٕ کانہہ تیتھ بھوٗت وجوٗد
कि युस ज़न म्यानि रोस्तुय आसि मोजूद	کہِ یُس زَن میانہِ روٚستُے آسہِ موجوٗد

नान्तोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परन्तप।
एष तूद्देशत: प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया।।४०।।

परम तप मे वोनमुय ज़रा थव चु कन	پَرم تپ مےٚ ووٚنمُے ذرا تھوٗ ژٕ کن
विभूतियन म्यान्यन छु नो कुनि अन्द	وِبھوٗتین میانین چھُ نو کُنہِ اند
यि कम कासु केंछा मे कोरमय बयान	یہِ کم کاسہِ کینٛژھا مےٚ کوٚرمےَ بیان
नमून मे वॅन्यमय चु थव वारु द्यान	نموٗنہٕ مےٚ وٚنٛمےَ ژٕ تھو وارِ دھیان

यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा।
तत्तदेवावगच्छ त्वं मम तेजोंऽशसम्भवम्।।४१।।

विभूती युक्त यि केंछा दरशानि शवकत	وِبھوٗتی یُکت یہِ کینژھا درشانِ شوکت
बु एश्वर्य युक्त बु शख्ती बँयि बु ताकथ	بہٕ اېشوریہ یُکت بہٕ شکھتی بێیہٕ بہٕ طاقتھ
यिमव सुत्य यॊसु दॅरिथ छि हॅस्ती	یِموٕ سٟتۍ یوسہٕ ذٕرِتھ چھِ ہٕستی
चु ज़ान सोरुय यि म्यानय तीज़ सुती	ژٕ زان سورُے یہِ میانے تیزٕ سٟتی

अथवा बहुनैतेन किं ज्ञातेन तवार्जुन।
विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत्।।४२।।

यि सोरुय ज़ाननुक क्याह प्रयोज़न	یہِ سورُے زانُنگ کیاہ پرٛیوزَن
करान छुस यूग शख्ती सुत्य अर्ज़न	کَران چھُس یوگہٕ شکھتی سٟتۍ اَرزن
यि सोरुय ज़गत तमि कि ईशारु सुत्यन	یہِ سورُے زگت تمہِ کہِ اِشارٕ سٟتۍن
वॅरिथ कॉयिम बु तथ मंज़ पानु आसन	کٔرِتھ قأیم بوٗ تتھ منٛز پانہٕ آسن

گیہم اُدھیاے

وِشو رُوپ دَرشَن یوٗگ

अर्जुन उवाच:

मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसञ्ज्ञितम्।
यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहोऽयं विगतो मम।।१।।

अर्ज़न छु वनान — اَرجُن چھُ وَنان

वॅरिथ अनुग्रेह मे प्यठ युस अध्यात्म ग्यान वॉनुम — کُرتھ انوٗگرہ مے پٹھ یُس اُدھیاتم گیان وۄنتم

परम गोपनीय व्वपुदीशव सुत्य दूर अग्यान गोम — پَرَم گوٗپنیہِ ووپدیشو ستّی دوٗر اَگیان گوم

भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया।
त्वत्त: कमलपत्राक्ष माहात्म्यमपि चाव्ययम्।।२।।

कमलनेत्र मे बूज़ तॊहि निशि ब व्यस्तार — کمل نیترٔ مے بوٗز توہہِ نِشہِ بہ وبستار

मुतलक भूतनुय व्वत्पन्न तु सम्हार — مُتلق بھوٗتنے اُوتپن تہٕ سمہار

तुहुंद अविनॉशी आसुन बॅयि न्यराकार — تہٕند اوِناشی آسُن بیٚیہِ نراکار

तॊहिय निशि बूज़ मे सोरुय ब व्यस्तार — توہے نِشہِ بوٗزُ مے سورُے بہ وبستار

एवमेतद्यथात्थ त्वमात्मानं परमेश्वर।
द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं पुरुषोत्तम।।३।।

वनान युथ छुवु पानस मुतलक परमीश्वर — وَنان یِتھ چھِوٗ پانٔس مُتلق پرمیشور

तिथुय बासान बराबर छुम सरासर — تِتھے باسان برابر چھُم سراسر

यछ़ा छम बोज़तम ही पुरुषोत्तम
पनुन ऐश्वर्यु स्वरूप प्रत्यक्ष मे हावतम

یَژھا چھَم بوزتم ہی پرشوتم
پنُن ایشوریہٖ سۄروٗپ پرتیکھش مےٚ ہاوتم

मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति प्रभो।
योगेश्वर ततो मे त्वं दर्शयात्मानमव्ययम्।।४।।

मे योदवय छिवु नु अथ कॉबिल ज़ानान
कि हेकि वुछिथ स्वरूप तुहुंद बु दीदमान
तु तेलि ही योगीश्वर म्योन बूज़ितव
पननि अविनॉशी स्वरूपुक दर्शुन मे हॉव्यतव

مےٚ یۄ دوَے چھِو نہٕ اَتھ قاٰبل زانان
کہِ ہیکہِ وُچھِتھ سۄروٗپ تہُنْد بہٕ دیدمان
تہٕ تیلہِ ہی یوگیشور میوٚن بوٗزِتو
پننہِ اَوِناٰشی سۄروٗپُک درشُن مےٚ ہاٰوِتوَ

श्री भगवानुवाच:
पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्त्रश:।
नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृतीनि च।।५।।

श्री भगवान छुस वनान
चु वुछ हतु बॅद्य सास बॅद्य रंग म्यॉन्य च़्वापॉरी
वुछख अनेक रुप म्यॉन्य सॉरी

شرٖی بھگوان چھُس وَنان
ژٕ وُچھ ہتہٕ بٔدی ساسہٕ بٔدی رنگ میاٰنْی ژوپاٰری
وُچھکھ اَنیک روٗپ میاٰنْی ساٰری

पश्यादित्यान्वसूनरुद्रानश्विनौ मरुतस्तथा।
बहून्यदृष्टपूर्वाणि पश्याश्चर्याणि भारत।।६।।

चु वुछ मे मंज़ आदित्यन, वसुवुन बयि रुद्रन
मरुद गनन वुछख बयि अश्विनी कुमारन
वुछख तिम यिम ज़ांह ब्रोंठ अर्ज़ुन न वुछ थख
गछख हयबुंग बयि हॉरान सपदख

ژٕ وُچھ مےٚ منٛز آدِتیَن، وسُون بیٚیہ رُدرن
موٗرُد گنن وُچھکھ بیٚیہ اَشونی کُمارن
وُچھکھ تم یم زانْہہ برۄنٛٹھ ارزن نہٕ وُچھ تھکھ
گژھکھ ہےٚ بنگہٕ بیٚیہ حاٰران سپدکھ

इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्याद्य सचराचरम्।
मम देहे गुडाकेश यच्चान्यद्द्रष्टुमिच्छसि।।७।।

यि सोरुय सम्सार वुछ मे मंज़ बराबर
शरीरस म्यॉनिस मंज़ सोरुय ह्यथ चर अचर
स्थित रोज़ जायि अॅक्यसुय ही गुडा केश
येमिच खॉहिश चे़ वुछनुच रोज़ि पेश पेश

یہِ سوُرے سمسار وُچھ مےٚ منٛز برابر
شرٖرس میانِسے منٛز سوُرے ہیتھ ژر اژر
ستھِت روز جایہِ أکیسے ہی گڈاکیش
ییمِچ خاہش ژےٚ وُچھنٕچ روزِ پیش پیش

न तु मां शक्यसे द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा।
दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम्।।८।।

वलेकिन यिमव नेत्रव चे़ वुछनुक छुय नु ताकथ
चे़ छुय ना सामरथ छु नो अथ मंज़ शुबह शक
अवु किन्य छुसय दिव्य अॅछ बु दिवान
चु रोज़ख म्यॉन्य यूग शक्ती ऐश्वर्य वुछान

وِلیکن یِموٚ نیٚترو ژےٚ وُچھنُک چھُے نہٕ طاقتھ
ژےٚ چھُے نو سامرتھ چھُ نو اَتھ منٛز شُبہ شک
اَوِ کنٕز چھُسَے دیِو أچھ بہٕ دِوان
ژٕ روزَکھ میٲنٛی یوگہٕ شکھتی ایشوریہِ وُچھان

सञ्जय उवाचः

एवमुक्त्वा ततो राजन्महायोगेश्वरो हरिः।
दर्शयामास पार्थाय परमं रूपमैश्वरम्।।९।।

सञ्जय वनान

करन वोल नाश योगीश्वर युस पापन तु शापन
वननि लोग सञ्जय तस कुन हे अर्ज़न
अमी पतु तस अर्ज़न दीवस
परम एश्वर्यायि दिव्य स्वरूप होवनस

سَنٛجے وَنان

کرَن وول ناش یوٚگیشور یُس پاپَن تہٕ شاپَن
وننہِ لوٚگ سنٛجے تَس کُن ہے ارزن
اَمی پتہٕ تس اَرزن دیٖوس
پرم ایشوریہِ دِوِ سوٚروٗپ ہووَنس

अनेकवक्त्रनयनमनेकाद्भुतदर्शनम्।
अनेकदिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम्।।१०।।

म्वखन तय बॅयि बुथ्यन हुंद कांह न शुमार
अनेक अद्भुत शकलिदार कुत्य बिस्यार
स्यठाह दीव, ज़ीव रॊसतुय ऑस्य पुरिथ
तु वारयाह दीव शॅस्त्र ह्यथ अथन क्यथ

موکھن تے بێیہِ بُتھبن ہُند کانٛہہ نہَ شُمار
اَنیک اَد بُت شکلدارٕ کتٕ بِسیار
سیٹھاہ دیٖو زیٖو روٚستے اُسی پرِتھ
تہٕ وارِیاہ دیٖو شستر ہیتھ اَتھن کیتھ

दिव्यमाल्याम्बरधरं दिव्यगन्धानुलेपनम्।
सर्वाश्चर्यमयं देवमनन्तं विश्वतोमुखम्।।११।।

कॅरिथ दारन वस्त्र बॅयि दिव्य माला
मॅलिथ दिव्य गन्ध शॅरीरस सरतापा
तु बहरहाल हदु रॊस आश्चर यि आसवुन
तु हरसू म्वख कॅरिथ स्वरूप परमु दीवुन
क्याह वुछुन

کٔرِتھ دارَن وسترٕ بێیہِ دیٖو مالا
مٔلِتھ دیٖو گندھ شرٖیرس سرتاپا
تہٕ بہرحال حدٕ روٚس آشچریہِ آسوُن
تہ ہرسوٗ موکھ کٔرِتھ وبراٹھ سوٚروٗپ پرمہٕ دیوُن
کیاہ وُچھن

दिवि सूर्यसहस्त्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता।
यदि भाः सदृशी सा स्याद्भासस्तस्य महात्मनः।।१२।।

ॲकी वक्तन सास सिरयि दर आकाश
उदय सपदिथ पॉदु कौत गछि प्रकाश
छु कति प्रकाश त्युथ मुमकिन सपदन
विश्व रूपी परमात्मा सुंद आसि युथ ज़न

أکی وقتن ساس سِریٖہِ در آکاش
اُدےٗ سپدِتھ پأدٕ کوٚت گژھِ پرٛکاش
چھُ کتہِ پرٛکاش تیُتھ ممکِن سپدَن
وِشو روٗپی پرٛماتما سُند آسہِ یُتھ زَن

तत्रैकस्थं जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा।
अपश्यद्देवदेवस्य शरीरे पाण्डवस्तदा।।१३।।

वुछान पाण्डव पौत्र अर्ज़न छु वुन्यक्यन	وُچھان پانڈو پوّتر اَرزن چھُ وُنۍ کیٚن
ज़गत तकसीम ब्यॊन ब्यॊन सम्पूर्ण	زگت تقسیم بیٚوٚن بیٚوٚن سمپوٗرن
छु दीवन हुंदिस दीवस कृष्णु भगवानस	چھُ دیٖون ہُندِس دیٖوس کرٛشنہٕ بھگوانَس
वुछन ज़गत स्थित ॲक्यसुय जायि मंज़ शरीरस	وُچھن زگت ستھِت أکِسے جایِہ منٛز شریٖرس

ततः स विस्मयाविष्टो हृष्टरोमा धनञ्जयः।
प्रणम्य शिरसा देवं कृताञ्जलिरभाषत।।१४।।

तु अमि पतु हॉरान दर हॉरान अर्ज़न	تہٕ اَمِہ پتہٕ حأران در حأران اَرزن
ब हरषस ओस हवासव निशि ब्यॊन ज़न	بہٕ ہرشس اوس حواسو نِشہِ بیٚوٚن زَن
गँडिथ रूद गुल्य विश्वरूप परमात्माहस कुन	گٔنڈِتھ روٗد گُلۍ وشو روٗپ پرم آتماہَس کُن
जुकॉविथ कलु ब श्रद्धा प्राणाम कॊरनस तु वॊनुन	جُکأوِتھ کلہٕ بہٕ شرٛدھا پرٛنام کوٚرنس تہٕ ووٚنُن

अर्जुन उवाच:

पश्यामि देवांस्तव देव देहे सर्वांस्तथा भूतविशेषसङ्घान्।
ब्रह्माणमीशं कमलासनस्थ- मृषींश्च सर्वानुरगांश्च दिव्यान्।।१५।।

अर्ज़न दीव छु वनान	اَرزن چھُ وَنان
वुछुम तुंहिंदस शरीरस मंज़ सम्पूर्ण दीव ही दीव	وُچھُم تُہُندِس شرٖیرس منٛز سمپوٗرن دیٖو ہی دیٖو
तमाम तिम दीवता, ऱेश्य यतादिक महादेव	تمام تِم دیٖوتا ریشۍ یتادیک مہادیو
वुछान छुस तमाम भूत, प्रॉनी बॆयि जानदारन	وُچھان چھُس تمام بھوٗت پرٛأنی بیٚیہِ جانداران
शुमार छुम नु यिवान वुछिथ बे शुमारन	شُمارٕ چھُم نہٕ یِوان وُچھِتھ بے شُمارن
छु ब्रह्मा व्यराजमान दर कमल आसन	چھُ برٛہما وبراجمان در کمل آسن
वुछान छुस ॲत्य बु सॉरी दिव्य नागन	وُچھان چھُس أتۍ بہٕ سأری دیٖویہِ ناگن

अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रं - पश्यामि त्वां सर्वतोऽनन्तरूपम्।
नान्तं न मध्यं न पुनस्तवादिं – पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूप।।१६।।

शुमार रॉस नरि, नेथुर, म्वख तु यॅड ति वारयाह	شُمارٕ رۆس نرٕ، نیتھر، موکھ تہٕ یڈٕ تہٕ وارِیاہ
वुछान हरसू ज़गत स्वॉमी छुस बे अंत रूपस नज़ारा	وُچھان ہرسۆ زگت سوامی چھُس بے اَنت رۆپس نظارا
वुछान छुस नु कुनि अन्त चॉनिस विश्वु रूपस	وُچھان چھُس نہٕ کُنہِ اَنت چانِس وِشو رۆپس
न कुनि अथ मध्य नय कुनि आदि अथ स्वरूपस	نہٕ کُنہِ اَتھ مدھیہ نے کُنہِ آدِ اَتھ سۆرۆپس

किरीटिनं गदिनं चक्रिणं च तेजोराशिं सर्वतो दीप्तिमन्तम्।
पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समन्त - द्दीप्तानलार्कद्युतिमप्रमेयम्।।१७।।

गदाधॉरी मुकटधॉरी चकरधॉरी छुख आसुवुन	گدادھأری، مُکٹ دھأری، چکر دھأری چھُکھ آسہٕ وُن
बु हरसू तीज़ मान प्रज़लवन छुख बासुवुन	بہٕ ہرسۆ تیزٕ مان، پرزل وُن چھُکھ باسہٕ وُن
छु चोन प्रकाश दज़ुवुन नार बॆयि सिरयि शोलान	چھُ چون پرکاش دزٕ وُن نار بییہ سِرِیہ شولان
नज़र अथ कुन करुन्य मुशकिल छि आसान	نظر اَتھ کُن کرٕنۍ مُشکل چھِ آسان
व्यसरु ज़न नूरि ताबान चोन तीज़ तर	وبسر زن نۆرِ تابان چون تیز تر
छिनो कांह अथ स्वरूपस चॉनिस ति हमसर	چھِنو کانٛہہ اَتھ سۆرۆپس چانِس تہٕ ہمسر

त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं–त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम्।
त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषो मतो मे।।१८।।

तॊही ज़ॉनिव यूग, तॊही परमु अक्षर	توٚہی زأنِو یۆگ توٚہی پرمہٕ اکھشر
छिनो कांह अथ स्वरूपस चॉनिस हमसर	چھِنو کانٛہہ اَتھ سۆرۆپس چانِس ہمسر
तॊही अक्षर धर्मुक, धर्मस रख्याकार	توٚہی اَکھشر دھرمُک دھرمس رکھیاکار
सनातन प्वरुश अविनॉशी तॊही छिवु, छुम वनुनुक आधिकार	سناتن پورُش اَوِناشی توٚہی چھِوٕ چھُم ونہٕ نُک آدھیکار

अनादिमध्यान्तमनन्तवीर्य-मनन्तबाहुं शशिसूर्यनेत्रम्।
पश्यामि त्वां दीप्तहुताशवक्त्र–स्वतेजसा विश्वमिदं तपन्तम्।।१९।।

न छुवु तॊहि आदि, नय अंत नय मध्य आसान — نہ چھُو توہہِ آدِ، نے اَنت نے مدھیہ آسان
तॊही छिवु दर हकीकत सर्वु शख्तीमान — توہی چھِو در حقیقت سرو شکھتی مان
स्यठाह नरि वोल सिरयि चँद्रम नेथुर प्रज़लान — سیٹھاہ نرِ وول سِریہ ژندرمہ نتھر پرزلان
ॲगुन रूप म्वख तीज़ुवान ज़गत तपावान बु वुछान — اُگن روُپہ موکھ تیزوان زگت تپاوان بہ وُچھان

द्यावापृथिव्योरिदमन्तरं हि व्याप्तं त्वयैकेन दिशश्च सर्वाः।
दृष्ट्वाद्भुतं रूपमुग्रं तवेदं - लोकत्रयं प्रव्यथितं महात्मन्।।२०।।

स्वर्गस तु पृथ्वी मंज़स सम्पूर्ण — سورگس تہ پرتھوی منزس سمپوُرن
छु आकाश तु सारेय दिशायि परिपूर्ण — چھُ آکاش تہ سارے دِشایہ پرپوُرن
छु चानि सुत्य चोन भयंकर रूप वुछन — چھُ چانہِ ستیِ چون بھینکر روُپ وُچھن
ब खोफ त्रेनवय लूख त्रॆहरन महात्मन — بہ خوف ترِنوے لوُکھ ترٛہرن مہاتمن

अमी हि त्वां सुरसङ्घा विशन्ति केचिद्भीताः प्राञ्जलयो गृणन्ति।
स्वस्तीत्युक्त्वा महर्षिसिद्धसङ्घाः स्तुवन्ति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः।।२१।।

जमॉच़न हुंज़ जमाच़ दीवताह मंज़ बेयि वारया कुत्य — جماژن ہنز جماژ دیوتاہن منز بیِیہ وارِیاہ کتیِ
अच़ान तॊहि मंज़ गॉमुत्य वारया भयभीत — اژان توہہِ منز گاٛمتیِ وارِیاہ بھَیہ بیت
गॅंडिथ गुल्य नाम व सुमरन तुहुंज़ करान कीर्तन — گنٛڈتھ گلیِ نام وسمرن تہنز کران کیرتن
मंगान कल्याण महारेश्य बेयि सिद्धगण — منگان کلیان مہاریشی بیِیہ سِدھ گن
करान तुहुंज़ अस्तुति महान शलूकव — کران تہنز اَستوتی مہان شلوکو
मंगान बस छिवु तॊहिय कल्याण कॆर्यतव — منگان بس چھِو توہے کلیان کریتو

रुद्रादित्या वसवो ये च साध्या-विश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश्च।
गन्धर्वयक्षासुरसिद्धसङ्घ-वीक्षन्ते त्वां विस्मिताश्चैव सर्वे।।२२।।

रुद्र काह, आदित्य बाव ऑठ, वसू साध्यगण	رۄدر کاہ، اَدیت باو اۆٹھ، وسوٗ سادھیہٕ گن،
विश्वे देव अश्विनी कुमार	وِشوے دیو، اَشونی کُمار
बेयि मरुदगण प्यतर समुदाय, गन्धर्व, यछ,	بێیہٕ مرُدگن، پیٚتر سمدایے، گندھرب، یچھ، راکھبس،
राख्यस तप अध्यक बेशुमार	تپ ادھیک بے شُمار
वुछान तॊहि कुन मगर हॉरान हॉरान	وُچھان توہہِ کُن مگر حاٰران حاٰران
गॅछ़िथ विस्मित फक्त तॊहि कुन छु वुछान	گٔژھِتھ وِسمِت فقط توہہِ کُن چھُ وُچھان

रूपं महत्ते बहुवक्त्रनेत्र-महाबाहो बहुबाहूरुपादम्।
बहूदरं बहुदंष्ट्राकरालं - दृष्ट्वा लोका: प्रव्यथितास्तथाहम्।।२३।।

महाबाहो तुहुंद बेशुमार म्वखुवोल	مہا باہو تُہُند بے شُمار موکھٕ وول
नेथुर धॉरी स्यठाह अथुवोल बेयि ज़ंगुवोल	نٔتھٕر داٰری سیٹھاہ اَتھٕ وول بێیہٕ زنگٕہ وول
ख्वरन, यॅडन बेयि वारयाहस न शुमार	کھورن، یڈن بێیہٕ واریاہَس نہٕ شُمار
मुहीब अॅडमुवोल भयानक चोन दीदार	مُہیب اَڑمہٕ وول بھیانک چون دیدار
वुछिथ युथ रूप चोन सॉरी छि गाबरान	وُچھِتھ یُتھ روٗپ چون ساٰری چھِ گابران
मे पानस डर अँदर्य अँदर्य त्रॅहरन	مےٚ پانٔس ڈر أندری أندری ترٛہرن

नभ:स्पृशं दीप्तमनेकवर्णं व्यात्ताननं दीप्तविशालनेत्रम्।
दृष्ट्वा हि त्वां प्रव्यथितान्तरात्मा धृतिं न विन्दामि शमं च विष्णो।।२४।।

छि तॊहि रूप दोरमुत आसमानस तान्य	چھِ توہہِ روٗپ دورمُت آسمانس تانٛ
स्याठाह तीज़ुवान नेथुर क्याह ऑस्य ज़ोतान	سیٹھاہ تیزوان نٔتھٕر کیاہ أسی زوتان
स्याठाह बाड़व कॅरिथ म्वख वाहरॉविथ	سیٹھاہ بھاڑَو کٔرِتھ موکھ واہراوِتھ
सबर रावान छुम मे शॉन्त थॉविथ	صبر راوان چھُم مےٚ شانت تھاوِتھ

दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वैवकालानलसन्निभानि।
दिशो न जाने न लभे च शर्म प्रसीद देवेश जगन्निवास।।२५।।

वुछिथ तुहंज़ु दन्द ॲडमु कॉज़ाह छि विकराल
وُچھِتھ تہُنزٕ دَنٛدٕ أڈمہٕ کأزاہ چھِ وِکرال

वुछिथ म्वख दज़वुन ॲग्न बासान प्रलयकाल
وُچھِتھ موکھ دزٕوُن أگن باسان پرلۓ کال

यि सोरुय वुछिथ छुस नु प्रज़्नावान दिशायन
یہ سورُے وُچھِتھ چھُس نہٕ پرٛزٕناوان دِشایَن

वुछिथ सोरुय बु व्वन्य कांह स्वख नु प्रावान
وُچھِتھ سورُے بہٕ ووٕنۍ کانٛہہ سوکھ نہٕ پرٛاون

अवय व्यनथ करान छुस दीवन हुंदि दीवा
اَوے وٕنتھ کران چھُس دیٛون ہُنٛدِ دیٛوا

प्रसन्न गॅछ़्यतव परम आधार दुनिया
پرٛسن گژھتو پرم آدھار دُنیا

अमी च त्वां धृतराष्ट्रस्य पुत्राः सर्वे सहैवावनिपालसङ्घैः।
भीष्मो द्रोणः सूतपुत्रस्तथासौ सहास्मदीयैरपि योधमुख्यैः।।२६।।

वुछान छुस यिम धृतराष्ट्र संद्य पोत्र सॉरी
وُچھان چھُس یِم دھرٛتراشٹر ہنٛدِ پوٚتر سأری

तमाम राजि तु राज़न हुंद्य ज्वथदॉरी
تمام راجہ تہٕ راجن ہنٛدِ جوتھٕ دأری

वुछुम भीष्म, कर्ण बॆयि द्रोणाचॉरी
وُچھُم بھیشم، کرن بێیہٕ درُونا چأری

अच़ान चॆ मंज़ थॅविथ प्रवेश जॉरी
اَژان ژٕے منٛز تھٔوِتھ پرٛویش جأری

तु सानि तरफुक्य ति बॅड्य बॅड्य योदा
تہٕ سانہِ طرفکۍ تہِ بڈۍ بڈۍ یودھا

गछ़ान अन्दर म्वखस यथ नु हदा
گژھان اَندر موکھس یتھ نہٕ حدا

वक्त्राणि ते त्वरमाणा विशन्ति दंष्ट्राकरालानि भयानकानि।
केचिद्विलग्ना दशनान्तरेषु सन्दृश्यन्ते चूर्णितैरुत्तमाङ्गैः।।२७।।

छि क्याह यिम ॲडमु म्वखन तुहंद्यन खतरनाक
چھِ کیاہ یِم اَڈمہٕ موکھن تہُنٛدِن خطرناک

गछ़ान अन्दर छि युस, सुय गछ़ान चाख
گژھان اندر چھِ یُس سُے گژھان چاکھ

अड्यन कलु फुटमुत्य ज़न चूर गामुत्य
أڈِن کلہٕ پھُٹمتۍ زَن چورٕ گامتۍ

छि यिम तुहंद्यन दन्दन अन्दर फसेमुत्य
چھِ یِم تہُنٛدِن دنٛدن اندر پھسیمتۍ

यथा नदीनां बहवोऽम्बुवेगा: समुद्रमेवाभिमुखा द्रवन्ति।
तथा तवामी नरलोकवीरा-विशन्ति वक्त्राण्यभिविज्वलन्ति।।२८।।

छु यिथु वॅन्य ज़ल पकान क्वलन अन्दर	چھ ییتھ کنٕ زل پکان کولن اندر
दवान दोरान बसोये समन्दर	دوان دوران بہٕ سویے سمندر
मनुश तिम यिम हर प्रकॉर्य बलुवान	مُنش تم ییم ہر پرٛکاری بلوان
प्रज़लवुन्यन म्वखन तुहंद्यन छि अचान	پرٛزلہٕ وِنٕن موکھن تہٕندٕن چھِ اژان

यथा प्रदीप्तं ज्वलनं पतङ्ग विशन्ति नाशाय समृद्धवेगा:।
तथैव नाशाय विशन्ति लोका-स्तवापि वक्त्राणि समृद्धवेगा:।।२९।।

पननि नाशु बापथ पोंपुर यिथु वॅन्य	پنٕنہِ ناشہِ باپتھ پونپُر ییتھ کنٕ
दिवान व्वठ दज़्वुनिस नारस बॅनिथ ॲन्य	دِوانِ ووٹھ دزٕ وِنس نارس بٕنتھ اٙنی
यिथुय वॅन्य लूख तमाम पनुनि नाशि बापथ	ییتھے کنٕ لوٗکھ تمام پنٕنہٕ ناشہِ باپتھ
अचान तुहंद्यन म्वखन मंज़ मोतु बापथ	اژان تہٕندٕن موکھن منٛز موتہٕ باپتھ

लेलिह्यसे ग्रसमान: समन्ता - ल्लोकान्समग्रान्वदनैर्ज्वलद्भि:।
तेजोभिरापूर्य जगत्समग्रं - भासस्तवोग्रा: प्रतपन्ति विष्णो।।३०।।

प्रज़लुवुन्यव म्वखव लूकन ग्रास छुख करान	پرٛزلہٕ وِنٕو موکھو لوٗکن گرٛاس چھُکھ کران
प्रथ म्वख च़ापान छिव नॅंगलावान	پرٛتھ موکھ ژاپان چھو ننٛگلاوان
तु ही विष्णु तुहंदि उग्र प्रकाश	تہٕ ہی وشنو تہٕنٛد اُگر پرٛکاش
तपावान पूर ज़गतस बॅयि दिवान गाश	تپاوان پوٗر زگتس بیٚیہٕ دِوان گاش

आख्याहि मे को भवानुग्ररूपा–नमोऽस्तु ते देववर प्रसीद।
विज्ञातुमिच्छामि भवन्तमाद्य-न हि प्रजानामि तव प्रवृत्तिम्।।३१।।

उग्र रूपुवॉल्य कम आसान मे वॅन्यतव	اُگر رۄپہ وأٲلی کم آسان مے وٚنی تو
हे दीवु श्रेष्ठ नमस्कार म्योन ऑस्यनव प्रसन्न ऑसिव	ہے دیٖوٕ شریشٹھ نمسکار میٚون آسۍنو پرسن آسِو
यछ़ान ज़ानुन बु छुस स्वय छम मे खॉहिश	یَژھان زانُن بہٕ چھُس سوے چھم مے خأہش
विशेष रूप तुहुंद ही आदि प्वरुश	وِشیش رۄپ تُہُند ہی آدِ پورُش
स्यठाह श्रेष्ठ छिवु तोह्य मंज़ दीवताहन	سیٹھاہ شریشٹھ چھِوٕ توٚہۍ منز دیٖوتاہن
बु छुस नु तुहुंज़ प्रवृत्ति ज़ानन	بہٕ چھُس نہٕ تُہُنز پرٛورتی زانَن

श्री भगवानुवाच:

कालोऽस्मि लोकक्षयकृत्प्रवृद्धो-लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्त:।
ऋतेऽपि त्वां न भविष्यन्ति सर्वे येऽवस्थिता: प्रत्यनीकेषु योधा:।।३२।।

श्री भगवान छु वनान	شری بھگوان چھُ وَنان
मे छुम महाकाल बॅनिथ लूकन नाश करुन	مے چھُم مہاکال بٕنِتھ لۄکن ناش کرُن
ब गरज़ि नाश यिमन लूकन प्रवृत्त सपदुन	بغرضِ ناش یِمن لۄکن پرٛورت سپُدن
लेहाज़ा दर अफवाज दुशमन यिम छि योदा	لہذا در افواج دُشمن یم چھِ یودا
चे़ रोसतुय यिम सॉरी सपदन फना	ژٕے رۄستے یم سأری سپدن فنا
फरक क्याह गछ़ि चानि जंग नु करनु सुत्यन	فرق کیٚاہ گژھِ چانِہ جنگ نہٕ کرنہٕ ستین
यिमन हर हाल सारिनुय नाश सपदन	یِمن ہرحال سأرِنٕے ناش سپدُن

तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशो लभस्व जित्वा शत्रून्भुङ्क्ष्व राज्यं समृद्धम्।।
मयैवैते निहता: पूर्वमेव निमित्तमात्रं भव सव्यसाचिन्।।३३।।

लॆहाज़ा व्वथ थोॅद युथ यश चु प्रावख
बॅरिथ धन दानु सम्पन्न राज छावख
छि यिम जंगबाज़ अवलय मॉर्यमित्य मे पानय
चु छुख मारनुक यिमन खॉली बहानय

لہذا ووتھ تھوٚد یُتھ یَش ژٕ پڑاوکھ
بٔرِتھ دھن دانہٕ سمپن راج چھاوَکھ
چھِ یم جنگ باز اَولے مأرِمتیٚ مےٚ پانئے
ژٕ چھُکھ مارنُک یِمن خأىلی بہانے

द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च कर्णं तथान्यानपि योधवीरान्।
मया हतांस्त्वं जहिमा व्यथिष्ठा युध्यस्व जेतासि रणे सपत्नान्।।३४।।

तमाम यिम मे छि थॅविमुत्य मॉरिथ
कर्ण, भीष्म, द्रोणाचॉरी बॆयि जयद्रथ
चु मारुख वीर जंगबाज़ मॅ थव भय बिलाशक
जंगस मंज़ ज़ेनख दुशमन, जंग कर चु बेशक

تمام یم مےٚ چھِ تھٔوۍمتیٚ مأرِتھ
کرن، بھیشم، دُرناچأری بێیہٕ جیدرتھ
ژٕ مارُکھ وِیر جنگباز مٔہ تھو بھَے بِلاشک
جنگس منٛز زیٚنکھ دُشمن، جنگ کر ژٕ بے شک

संजय उवाच:

एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य कृताञ्जलिर्वेपमान: किरीटी।
नमस्कृत्वा भूय एवाह कृष्णं-सगद्गदं भीतभीत: प्रणम्य।।३५।।

सञ्जय वनान

यि कथ बूज़िथ केशव मुकटदॉरी सुंज़ सु अर्ज़न
गॅंडिथ गुल्य कॉँपुन्योमुत नमस्कार करन
स्यठाह भयभीत ऑसिथ ति प्रणाम कोॅरनस
वनुन्य गद गद वॉनी तस श्री कृष्णु भगवानस

سَنجے وَنان

یہِ کتھ بوٗزِتھ کیشو موٗکٹہٕ دأری سٕنٛز سُہ اَرزن
گٔنٛڈِتھ گُلۍ کأنپہٕ نیوٚمُت نمسکار کرَن
سیٚٹھاہ بھَے بھیت آسِتھ تہِ پرٛنام کوٚرنس
ونٕنۍ گد گد وأنی تس شرٛی کرٛشنہٕ بھگوانس

अर्जुन उवाच:

स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च।
रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ति सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसङ्घाः।।३६।।

अर्ज़ुन दीव वनान
ही अन्तरयॉमी, यि योग छु युथ असर दार आसन
ज़गत तुहुंदि नावु ग्वनु कीर्तन सुत्य प्रसन्न सपदन
गॅछ़िथ ख्वश लूख हरशित ति सपदन
तिमन अथ मंज़ छु अनुराग पॉदु सपदन
च़लान राख्यस छि भयि सुत्य तरफातन
स्यदन हुंज़ु जमॉच़ छि तौहि नमस्कार करन

اَرجُن دیو وَنان
ہی اَنتریامی یہِ یوگ چھا یُتھ اَثر دار آسن
زگت تہُنذِ ناوٕ گونہٕ کیرتنہٕ سٕتی پرٛسن سپَدن
گژھِتھ خوش لۆکھ ہرشِت تہِ سپَدن
تِمن اَتھ منز چھُ انوراگ پأدٕ سپَدن
ژلان راکھبس چھِ بھَیہٕ سٕتی طرفاتن
سیٚدن ہنزٕ جمأژ چھِ توٚہہِ نمسکار کرَن

कस्माच्च ते न नमेरन्महात्मन् गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे।
अनन्त देवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत्।।३७।।

तौही ब्रह्मा जियस छि आदि कारण
तौही छिवु सारिवुय ख्वतु थॅद्य महात्मन
करन क्याज़ि नु तौहि सॉरी नमस्कार
छु कति तुहुंज़ि शख्तीयन विभूतीयन हुंद शुमार
तौही सथ छिवु, तौही अस्त, तौही छिवु
तौही छिवु त्वत, अक्षर तौही छिवु
जगन्न निवासी तौही महात्मा तौही छिवु
तौही छिवु दीवताहन हुंद्य दीवता तौही छिवु

توٚہی برٛھما جِیس چھِوٕ آدی کارَن
توٚہی چھِوٕ سأرِوٕے کھوتہٕ تھٔدی مہاتمن
کرَن کیٛازِ نہٕ توٚہہِ سأری نمسکار
چھُ کتہِ تہُنزٕ شکھتی یَن وِبھوٗتی یَن ہُنٛد شُمار
توٚہی ستھ چھِوٕ توٚہی است توٚہی چھِوٕ
توٚہی چھِوٕ توت، اَکھشر توٚہی چھِوٕ
جگن نواسی توٚہی مہاتما توٚہی چھِوٕ
توٚہی چھِوٕ دیوتاہَن ہنٛدی دیوتا توٚہی چھِوٕ

त्वमादिदेवः पुरुषः पुराण-स्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम्।
वेत्तासि वेद्यं च परं च धाम त्वया ततं विश्वमनन्तरूप।।३८।।

सनातन प्वरुश बॆयि आदि दीव तॊही छिवु
तॊही ज़गतुक्य परमु आश्रय ज़ानन वॉल्य
तॊही छिवु
तॊही छिवु ज़ाननस यूगि बॆयि तॊही परमु धाम
छि तुहंदय सुत्य ज़गत परिपूर्ण हे अनन्त रूप
आसान

سناتن پورُش بێیہ آدِ دیو توہی چھِو
توہی زگتکی پرمہٕ آیشریہ زانن وألی توہی چھِو
توہی چھِو زانٔنس یُوگیہ بێیہ توہی پرٕمہ دام
چھِ تُہنٛدے ستی زگت پرِپوٗرن ہے اننت روٗپ
آسان

वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशाङ्कः प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च।
नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्चस भूयोऽपि नमो नमस्ते।।३९।।

तॊही वायू, यमराज, अग्नि, वरुण बॆयि चँद्रमा
प्रज़ायि हुंद्य स्वॉमी तॊही छिवु तॊही ब्रह्मा
तॊही ब्रह्मा संद्य पिता तॊही छिवु
तॊहि म्यॉन्य सासु बॅद्य नमस्कार भॅविनव
नमस्कार म्योन ऑस्यनव नमस्कार
बु बार बार छुस करान तॊहि नमस्कार
नमस्कार

توہی، وایو، یم راج، اگنی، ورن بێیہ ژٔندرما
پرٛزایہِ ہندی سوامی توہی چھِو توہی برٛہما
توہی برٛہما جی ہندی پتا توہی چھِو
توہہِ میأنۍ ساسہٕ بٔدی نمسکار بھٔوِنو
نمسکار میون أسۍنو نمسکار
بہٕ بار بار چھُس کران توہہِ نمسکار بس نمسکار

नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते नमोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व।
अनन्तवीर्यामितविक्रमस्त्वं-सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः।।४०।।

तॊही अनन्त ताकथ वॉल्य भॅविनव पतु ब्रोंठु नमस्कार
हे सर्वु आत्म हरसू तॊहि भॅविनव नमस्कार

توہی اننت طاقتھ وألی بھٔوِنو پتہٕ برٛونٹھ نمسکار
ہے سروِ آتم، ہرسُو توہہِ بھٔوِنو نمسکار

अनन्त तुहुंद पराक्रम हद् रोस ब तॉरीफ
تवय बापथ वनान त्वहि सर्वु रूप

اَننت تہُنٛد پراکرٛم حدِ روٚس بہ تاَریف
تَوے باپتھ ونان توٚہی سروٕ روٗپ

सखेति मत्वा प्रसभं यदुक्तं-हे कृष्ण हे यादव हे सखेति।
अजानता महिमानं तवेदं मया प्रमादात्प्रणयेन वापि।।४१।।

बे ज़ान ओसुख तुहुंद प्रभाव नु ज़ोनुम
ब गफलथ या लगावट परमु भावु मोनुम
पनुन ज़ॉनिथ मे वोन यादव या कृष्णु नाव
बराबरी हुंदय ओस थोवमुत मे वरताव
बिला सोंच यि केंछा गॅयि मे गफलथ
मे कति ज़ोनुय तुहुंद तोहि छिवु अच्युत

بے زان اوسُس تہُنٛد پرٛبھاو نہٕ زوٗنم
بہٕ غفلتھ یا لگاوٹ پرمہٕ بھاوٕ موٗنم
پنُن زاَنِتھ مےٚ وۄن یادو یا کرٛشنہٕ ناو
براَبری ہُنٛدٕ ے اوس تھووُمُت مےٚ ورتاو
بِلا سونچے یہِ کینٛژھا گیہِ مےٚ غفلتھ
مےٚ کتہِ زوٗنُم تہُنٛد توٚہہِ چھوٕ اچیٚت

विहारशय्यासनभोजनेषु एकोऽथवाप्यच्युत तत्समक्षं -
तत्क्षामये त्वामहमप्रमेयम्।।४२।।

शॉंगिथ, बिहिथ या पकान फेरान
तु ख्यनु च्यनु वक्तु या खलवख आसान
लूकन ब्रोंठ् कनि मे युस अपमान कोरमुत
यि अपराद छुम युस ओसुम न ज़ोनमुत
तोही अच्युत, तोही छिवु शानि शाहान
तोही अथ सॉरिसुय मॉफी बु मंगान

شوٚنگِتھ، بِہِتھ یا پکان پھیران
تہٕ کھینہٕ چینہٕ وقتہٕ یا خلوکھ آسان
لوٗکن برٛونٛٹھٕ کنہِ مےٚ یُس اَپمان کوٚرمُت
یہِ اپراد چھُم یُس اوسُم نہَ زونمُت
توٚہی اچیوت توٚہی چھوٕ شانہِ شاہان
توٚہی اَتھ ساَرسے معاَفی بہٕ منگان

पितासि लोकस्य चराचरस्य त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान्।
नत्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो- लोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभाव।।४३।।

तॊही ज़गतुक्य पिता च़र अच़र
तॊही छिवु पूजनीय बडि ख्वतु बॊड ग्वर
छु कुस त्रन लूकन मंज़ तुहुंद हमसर
छु कति कांह ब्याख युस आसि तॊहि बराबर

توٚہی زٔگتُکۍ پِتا بێیہِ ژر اژر
توٚہی چھِوٕ پوٗجنی بڈِ کھوتہٕ بۆڈ گور
چھُ کُس ترٛین لوٗکن منٛز تہُنٛد ہمسر
چھُ کتِہ کانٛہہ بیٛاکھ یُس آسہِ توہہِ برابر

तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय कायं - प्रसादये त्वामहमीशमीड्यम्।
पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः प्रियः प्रियायार्हसि देव सोढुम्।।४४।।

ख्वरन तल पान त्रॉविथ प्रणाम पूरवख
त्वता चॉन्य करु बु युथ प्रसन्न सपदख
छु रून यिथु पॉठ्य ज़नानि तु मोल गॊबरस
छु पाफ बखशान यिथु पॉठ्य दोस दोसतस
तिथुय पॉठ्य बस यिमन म्यान्यन अपरादन
तॊही छिवु बस तॊही यिम सहन करन

کھورن تل پان ترٛاۄِتھ پرٛنام پوٗروَکھ
توتا چاےٚنۍ کرٕ بہٕ یُتھ پرٛسن سپدکھ
چھُ روٗن یِتھہٕ پأٹھۍ زنانہِ تہٕ مول گوٚبرس
چھُ پاپھ بخشان یِتھہٕ پأٹھۍ دوس دوستَس
تِتھے پأٹھۍ بس یِمن میٛانین اَپرادن
توٚہی چھِوٕ بس توہی یِم سہن کرن

अदृष्टपूर्वं हृषितोऽस्मि दृष्ट्वा भयेन च प्रव्यथितं मनो मे।
तदेव मे दर्शय देवरूपं- प्रसीद देवेश जगन्निवास।।४५।।

यि आशच़रयि रूप वुछिथ युस नु ब्रोंठ मे वुछमुत
स्यठाह व्याकुल मनस भय वुछिथ हरशस बु गॊमुत
लॊहाज़ा हॉवितव च़ोतुरब्वज़ विष्णु रूप सुय पनुन
मे ही देवेश ज़गत निवास जनारदन सपदिहे
प्रसन्न मन

یہِ آشچریہِ روٗپ وُچھِتھ یُس نہٕ برٛونٛٹھ مےٚ وُچھمُت
سٹھاہ ویاکُل منَس بھَے وُچھِتھ ہرشس بہٕ گوٚمُت
لہٰذا ہأوِتو ژوٚترُ بوز وِشنہِ روٗپ سُے پنُن
مےٚ ہی دیویَش زگت نِواس جناردن سپدِ ہے
پرٛسن مَن

किरीटिनं गदिनं चक्रहस्तमिच्छामि त्वां द्रष्टुमहं तथैव।
तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन सहस्त्रबाहो भव विश्वमूर्ते।।४६।।

मुकुटदॉरी, गदा, चक्र अथस क्यथ
तमन्ना छुम तिथ्रय पॉठ्य बेयि ब्र वुछहथ
यछ़ा छम सहस्त्र भाव्र विष्ण्र रूप हॉविव
प्रकट सपदिथ सु च़ोतुरब्वज़ रूप बनॉविव

مُکٹ دأری گدا چکر اَتھس کیتھ
تمنا چھُم تِتھے پأٹھِی بێیہِ بو وُچھہتھ
یَژھا چھُم سہسرٕ بھاوٕ ویشنٕہ رۄُپ ہأوِو
پرٛکٹھ سپدِتھ سُہ ژۄتُربوز رۄُپ بنأوِو

श्री भगवानुवाच:

मया प्रसन्नेन तवार्जुनेदं - रूपं परं दर्शितमात्मयोगात्।
तेजोमयं विश्वमनन्तमाद्यं यन्मे त्वदन्येन न दृष्टपूर्वम्।।४७।।

श्री भगवान छु वनान
मे पनुनि यूग शख्ती हुंदि ज़ोरय
अनुग्रेह पूर्वक रूप प्रज़ल्योम नूरय
यि हद्र रोस व्यराठ स्वरूप होवमय मे थव द्यान
च़ रोस बेयि कॉंसि छुनो वुछमुत यि अज़ताम

شری بھگوان چھُ وَنان
مےٚ پننہِ یوگہٕ شکھتی ہنٛدِ زورے
اَنُوگرہ پوٗروَکھ رۄُپ پرٛزلیوم مےٚ نۄُرے
یہِ حدٕ رۄس وِراٹھ سوٚرۄُپ ہووےَ مےٚ تھو دھیان
ژےٚ رۄس بێیہِ کأنٛسہِ چھُ نو وُچھمُت یہِ اَزتام

न वेदयज्ञाध्ययनैर्न दानै-र्न च क्रियाभिर्न तपोभिरुग्रैः।
एवंरूपः शक्य अहं नृलोके द्रष्टुं त्वदन्येन कुरुप्रवीर।।४८।।

च़ु अर्ज़न मनशि लूकस मंज़ अख नामदारा
न कर्मव सुत्य न अज़ तपोबल्र द्वारा
न हवुनव किन्य न यॅगन्यव न्र वीदव सुत्यन
न दानव सुत्यन बेयि नो क्रियायन
मे यथ रूपस अन्दर व्वन्य छुन्र दोयिम कांह
वुछिथ हेकि मनशि लूकस मंज़ च़ रोस कांह

ژٕ اَرزن منشہِ لۄُکس منٛز اَکھ نامدارا
نہَ کرموٚ سٟتؠ نہَ اَز تپو بلہٕ دوٚارا
نہَ ہوَنو کنؠ نہَ یگیٚنو نہٕ ویدو سٟتؠن
نہَ دانو سٟتؠ بێیہِ نو کرٛیاین
مےٚ یَتھ رۄُپس اَنٛدر روونؠ چھنہٕ دوٚیم کانٛہہ
وُچھِتھ ہیکہِ منشہِ لۄُکس منٛز ژےٚ رۄس کانٛہہ

मा ते व्यथा मा च विमूढभावो- दृष्ट्वा रूपं घोरमीदृङ्ममेदम्।
व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं - तदेव मे रूपमिदं प्रपश्य।।४९।।

यि खोचुवुन रूप वुछिथ म्योन मु गछ़ परेशान
चुय त्राव भयि मूढ भाव ग्यानस चुय कर ज़ान
प्रसन्न चिति किन्य वुछख बेयि म्योन सुय रूप बराबर
वुछख ह्यथ मे गदा, शंख, चक्र, पदम युक्त
सुय सरासर

یہِ کھوژُون رٕپ وُچھِتھ مێون مہٕ گژھ پریشان
ژٕے ترٛاو بھَیہِ موٗڑ بھاو گیانس ژٕے گر زان
پرٛسن چِتہِ کِنۍ وُچھکھ بێیہِ مێون سُے روٗپ برابر
وُچھکھ ہێتھ مےٚ گدا، شنکھ، چکر، پدم یوکھت سُے
سراسر

सञ्जय उवाचः

इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथोक्त्वा स्वकं रूपं दर्शयामास भूयः।
आश्वासयामास च भीतमेनं- भूत्वा पुनः सौम्यवपुर्महात्मा।।५०।।

सञ्जय वनान
वॅनिथ यी अर्ज़नस कुन भगवान कृष्णन
च़ोतुरब्वज़ रूप तिथुय पॉठ्य कोरुन दारन
अमी पतु सु महात्मा श्री कृष्ण भगवान
कोरुन दारन सु रूप बेयि शकलि इन्सान
तु अर्ज़न ओस युस भयिभीत परेशान
दिलासा तस दितुन बेयि मटि मटि सान

سَنجے وَنان
وٕنِتھ یی اَرزنس کُن بھگوان کرٛشنَن
ژۏتُربوز روٗپ تِتھے پأٹھۍ کۏرُن دارَن
اَمی پتہٕ سُہ مہاتما شرٛی کرٛشنہٕ بھگوان
کورُن دارن سُہ روٗپ بێیہِ شکلہِ اِنسان
تہٕ اَرزن اوس یُس بھَیہِ بیت پریشان
دِلاسا تَس دِتُن بێیہِ مٹہِ مٹہِ سان

अर्जुन उवाचः

दृष्ट्वेदं मानुषं रूपं तव सौम्यं जनार्दन।
इदानीमस्मि संवृत्तः सचेताः प्रकृतिं गतः।।५१।।

अर्ज़न दीव वनान

اَرجُن دیو وَنان

स्यठाह शॉन्त रूपु तुहुंद इन्सॉन्य दर्शुन	سٮ۪ٹھاہ شانت رُوٗپہٕ تہُنٛد اِنسانۍ درشُن
कॅरिथ डूंठुम मे यामथ ही जर्नादन	کٔرِتھ ڈیٛنٹھِم مےٚ یامتھ ہی جنارد ھن
बु सपदुस शॉन्त ह्यस आयम मे वापस	بوٚ سپدُس شانت حِس آیم مےٚ واپس
तु वोतुस बॅयि पनुनिस तथ स्वभावस	تہٕ ووٚتُس بێیہِ پنہٕ نِس تتھ سوبھاوس

श्री भगवानुवाच:

सुदुर्दर्शमिदं रूपं दृष्टवानसि यन्मम।
देवा अप्यस्य रूपस्य नित्यं दर्शनकाङ्क्षिण:।।५२।।

श्री भगवान छुस वनान	شرٖی بھگوان چھُس وَنان
कौरुथ युस म्योन च़ोतुरब्वज़ रूपु दर्शुन	کوٚرُتھ یُس میٚون ژوٚتُربوز رُوٗپہٕ درشُن
स्यठाह दुर्लभ छु युथ दर्शुन सपदुन	سٮ۪ٹھاہ دُرلب چھُ یُتھ درشُن سپدُن
छि दीवता तान्य क्रेशान अथ स्वरूपस	چھِ دیوتا تانۍ کرٛیشان اَتھ سوٚرُوٗپس
करान खॉहिश छि विज़ि विज़ि अथ वुछनस	کران خاہِش چھِ وِزِ وِزِ اتھ وُچھنَس

नाहं वेदैर्नं तपसा न दानेन न चेज्यया।
शक्य एवंविधो द्रष्टुं दृष्टवानसि मां यथा।।५३।।

च़े वुछथस याम बो अमि प्रकॉरी	ژےٚ وُچھتھَس یام بوٚ اَمہِ پرٛکاری
च़ोतुरब्वज़ रूप म्योन ओस तमि प्रकॉरी	ژوٚتُربوز رُوٗپ میٚون اوس تمہِ پرٛکاری
न वीदव सुत्य न दान करनु, न तपव सुती	نہَ ویدو سٟتۍ نہَ دان کرنہٕ، نہَ تپو سٟتی
न आव ज़ांह वुछनु यॅगन्यव सुती	نہَ آو زانٛہہ وُچھنہٕ یگنیو سٟتی

भक्त्या त्वनन्यया शक्य अहमे वंविधोर्जुन।
ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुं च परन्तप।।५४।।

व लेकिन ही परम तप अर्ज़न	ولیکن ہی پَرم تپ اَرزن
स्यठाह भाव यम्य बॅखुत्य वुछुन मे यछ़न	سیٹھاہ بھاو ییمی بکھتی وُچھن مے یَژھن
च़ातुरब्वज़ रूपु किन्य प्रत्यक्ष बो आसन	ژوٗتُر بوز روٗپہ کِنی پرتیکھش بو آسن
बु ईको भावु सुत्य हॉसिल ति सपदन	بہ ایکو بھاوٕ ستۍ حاصِل تہِ سپدن

मत्कर्मकृन्मत्परमो मद्भक्त: सङ्गवर्जित:।
निर्वैर: सर्वभूतेषु य: स मामेति पाण्डव।।५५।।

प्वरुश युस कर्तव्य कर्म म्यानि बापथ छु करान	پورُش یُس کَرتوِ کَرم میانہِ باپتھ چھُ کران
बॅखुत्य सुय म्योन मे सुत्य सुत्य आसान	بکھتی سُے میوٗن مے ستۍ ستۍ آسان
वुछान सम भावु छुय तमाम जानदारन	وُچھان سم بھاوٕ چھُے تمام جانداران
छु नो हरगिज़ कॉंसि सुत्य वैर थावन	چھُ نو ہرگز کانٛسہِ ستۍ ویر تھاوَن
तिथुय ह्युव बॅखुत्यज़न बोज़ ही अर्ज़न	تِتھُے ہیُو بکھتی زَن بوٗز ہی اَرزن
सु बॅख्ती युक्त प्वरुश अदु मे प्रावन	سُہ بکھتی یُکھت پورِش اَدِ مے پراوَن

☆

کرم اودھیاے وأژ اند

☆☆☆

باہم اَدھیاے
بٔھتی یوٗگ

अर्जुन उवाच:

एवं सततयुक्ता ये भक्तास्त्वां पर्युपासते।
ये चाप्यक्षरमव्यक्तं तेषां के योगवित्तमा:।।१।।

अर्ज़न दीव छुस वनान	اَرزن دیوٗ چھُس وَنان
स्यठाह प्रेमी यिम आसान बॅखुत्य ज़न	سیٹھاہ پریمی یِم آسان بٔھتۍ زَن
सगुन रूपु चोन करान गायन तु सुमरन	سگُن روٗپہٕ چون کران گاین تہٕ سُمرن
करान यिम अव्यक्त भावु चोन साधन	کران یِم اَویکت بھاوٕ چون سادھن
नेराकार ब्रह्म छी तिम श्रेष्ठ मानन	نِراکار برٛہم چھِی تِم شرٛیشٹھ مانَن
उत्तम द्वनवुय प्रकॉर्य यिम छी व्वपासक	اُتم دونوٕے پرٛکأری یِم چھِی وٕپاسک
दोयव मंज़ु ज़्याद उत्तम वनतम छु कुस अख	دوٕیَو منٛزٕ زیادٕ اُتم وَنتم چھُ کُس اَکھ

श्री भगवानुवाच:

मय्यावेश्य मनो ये मां नित्ययुक्ता उपासते।
श्रद्धया परयोपेतास्ते मे युक्ततमा मता:।।२।।

श्री भगवान छु वनान	شرٛی بھگوان چھُ وَنان
मनस मंज़ मे रॅटिथ यिम अख छि सपदान	مَنَس منٛز مےٚ رٔٹِتھ یِم اَکھ چھِ سپدان
निरन्तर म्यॉन्य कीर्तन बेयि ध्यान	نِرنتر میأنۍ کران کیرتن بێیہٕ دھیان

स्यठाह श्रेष्ठ तिम मे सगुन रूपस छि पूज़ान
छुसख यूगियव मंज़ उत्तम बु मानान

سیٹھاہ شریشٹھ تِم مےٗ سگُن رۄپس چھِ پۄزان
چھسک یۄگِہ یومنٛز اُتم بہٕ مانان

ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते।
सर्वत्रगमचिन्त्यं च कूटस्थमचलं ध्रुवम्।।३।।

छु सत च्यथ आनन्द गन युस ब्रह्म आसान
छु अविनॉशी मगर न्यराकार आसान
छु कुस वर्णन करान हाल तॅम्य सुंद
सु हर शय मंज़ मोजूद रोज़न
खयालस मंज़ नु मन वातान तोताम
छि ईकु रस सर्वु आधार आसान
छु कति अथ मंज़ शक बिलाशक
करान समभावु छिय तॅम्य सुंज़ असतोथ

چھُ ست ژیتھ آنند گن یُس برٛہم آسان
چھُ اَوِناشی مگر نِراکار آسان
چھُ کُس ورنَن کران حال تٔمۍ سُند
سُہ ہر شۓ منٛز موجۄد روزَن
خیالن منٛز نہٕ من واتان توٚتام
چھِ ایکہِ رس سرٕوِ آدھار آسان
چھُ کتہِ اَتھ منٛز شک بِلاشک
کران سم بھاوِ چھِی تٔمۍ ہنٛز اَستوٚتھ

सन्नियम्येन्द्रियग्रामं सर्वत्र समबुद्धयः।
ते प्राप्नुवन्ति मामेव सर्वभूतहिते रताः।।४।।

तमाम यँद्रियन वश कॅरिथ निरन्तर
थॅविथ समभाव ब्वद हर प्रकॉर्‌य ज़बर
तमामन प्रॉनियन हितकार रोज़ान
मे छिम तिम यूग युक्त अदु प्राप्त सपदान

تمام یٔندرین وَش کٔرِتھ نِرنتر
تھٔوِتھ سم بھاو بۄدھ ہر پرٛکاری زَبر
تمامن پرٛانین ہِتکار روزان
مےٗ چھِم تِم یوگہٕ یُکت اَدِ پرٛاپتھ سپدان

क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसाम्।
अव्यक्ता हि गतिर्दु:खं देहवद्भिरवाप्यते।।५।।

प्वरुश तिम यिमन मन आसक्त दर ब्रम	پوٗرُش تِم یِمن من آسکت در برٔم
अन्दर साधना तिमन प्यवान करुन परिश्रम	اَنٛدر سادھنا تِمن پیوان کرُن پرِی شرٔم
न्यराकारस अन्दर दीह अभिमान दॉरियन गथ	نِراکارَس اَنٛدر دیٖہہ اِبمان دأرِیَن گتھ
गॅती मेलान तिमन अज़ ख्वय दुर्गथ	گتی میلان تِمن اَز روے دُرگتھ

ये तु सर्वाणि कर्माणि मयि सन्न्यस्य मत्परा:।
अनन्येनैव योगेन मां ध्यायन्त उपासते।।६।।

व लेकिन बॅखुत्य ज़न यिम मे परायण	ولیکن بُھٔتؠ زَن یِم مےٚ پرایَن
कर्म सॉरी करान यिम मे अर्पण	کرٕم سأری کران یِم مےٚ اَرپَن
छि बॅखुत्य यूग पूज़ान मे स्वगनु रूपस	چھِ بُھٔتؠ یوگہٕ پٔزان مےٚ سوگنہٕ رٕوپس
करान चिन्तन म्यॉन्य पूज़ान मे बस	کران چِنتن میأنؠ پٔزان مےٚ بٕس
करान तिम अनन्य बॅख्ती म्यॉन्य सुमरन	کران تِم اننیہٕ بُھٔتی میأنؠ سُمرن
करान चिन्तन म्यॉन्य छि भजन	کران چِنتن میأنؠ چھِ بھجن

तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात्।
भवामि नचिरात्पार्थ मय्यावेशितचेतसाम्।।७।।

मे मंज़ यिम चित लगावन वॉल्य अर्ज़न	مےٚ منٛز یِم چِت لگاوَن وألؠ اَرزن
छि आसान म्यॉन्य प्रेमी तिम बॅखुत्य ज़न	چھِ آسان میأنؠ پرٛیمی تِم بُھٔتؠ زَن
करान मृत्यु रूपु सम्सार मंज़ु जल्दी	کران مرتیٗ رٕوپہٕ سمسارٕ منٛزٕ بہ جلدی
तिमन व्वदार करनवोल बस छुस बुय	تِمن وودھار کرَن وول بَس چھُس بےٚ

मय्येव मन आधत्स्व मयि बुद्धिं निवेशय।
निवसिष्यसि मय्येव अत ऊर्ध्वं न संशयः।।८।।

याद मन बुदी मे कुन लगावख
निवास सपदख मे मंज़ अथ मंज़ नु कांह शाक

ژٕ یوٗد من بدھی مے کُن لگاوکھ
نِواس سپدکھ مے منٛز اتھ منٛز نہٕ کانٛہہ شک

अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरम्।
अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छाप्तुं धनञ्जय।।९।।

चु यादवय मन मे कुन लागनस छुय नु ताकथ
तु मे मंज़ अचल करनुच छे नु कांह वथ
तु यूग अभ्यास तेलि छुसय प्राप्त सपदान अर्जन
चुय कर ख़्वॉहिश प्रसन्न सपदी अद मन

ژٕ یوٗدوے من مے کُن لاگنس چھُے نہٕ طاقتھ
تہٕ مے منٛز اچل کرنٕچ چھےٚ نہٕ کانٛہہ وتھ
تہٕ یوگہ ابھیاس تیلہِ چھُسے پرٛاپتھ سپدان ارزن
ژٕ ے کر خواہش پرسن سپدی اَدٕ من

अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव।
मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि।।१०।।

चु याद अभ्यास करनुच छेय नु ह्यमथ
चु कर कर्म सिरफ व्वन्य म्यानि बापथ
कर्म यिम तिम करख चुय म्यानि बापथ
मे प्रावख सिद्ध कर्मय चु सपदख

ژٕ یوٗد ابھیاس کرنٕچ چھےٚ نہٕ ہمتھ
ژٕ کر کرم صرف ووٚنۍ میانہِ باپتھ
کرم ییم تِم کرکھ ژٕ ے میانہِ باپتھ
مے پرٛاوکھ سدھ کرمی ژٕ سپدکھ

अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः।
सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरु यतात्मवान्।।११।।

चु तस्माद सोरुय ति करनस छुख असमर्थ
त्रॉविथ फल मन, बुदी, कामि चु वै शाक

[illegible]

बनख यॆलि ज़ॆनन वोल बुदी तु बॊयि मन	بنکھ ییٚلہِ زیٚنن وول بُدھی تہٕ بیٚیہِ من
तमाम कर्मन हुंद फल त्याग करतन	تمام کرمن ہُند پھل تیاگ کرتن

श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते।
ध्यानत्कर्मफलत्यागस्त्यागाच्छान्तिरनन्तरम्।।१२।।

बु अभ्यास ब्रह्म ज़ानुन छु श्रेष्ठ ग्यान मानुन	بہٕ ابھیاس برٕہم زانُن چھُ شریشٹھ گیان مانُن
मगर ग्यानु ख्वतु श्रेष्ठ मे परमात्मा सुंद द्यान मानुन	مگر گیانہٕ کھوتہٕ شریشٹھ مےٚ پرماتما سُند دھیان مانُن
तु द्यान ख्वतु कर्मु फल त्याग करुन गछ़ि श्रेष्ठ मानुन	تہٕ دھیانہٕ کھوتہٕ کرمہٕ پھل تیاگ کرُن گژھِ شریشٹھ مانُن
छे मेलान परमु शाँती जल्द त्यागु सुत्य ज़ानुन	چھےٚ میلان پرمہٕ شانتی جلد تیاگہٕ ستیٚ زانُن

अद्वेष्टा सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव च।
निर्ममो निरहङ्कारः समदुःखसुखः क्षमी।।१३।।

प्वरुश युस म्युल थवान कुल जानदारन	پورُش یُس میُل تھوان کُل جاندارن
तिमन सुत्यन नु द्वेषि भाव बॊयि वैर थावन	تِمن ستیٚن نہٕ دوٚیشہِ بھاو بیٚیہِ ویر تھاوَن
लगनं त्रॉविथ गरज़ त्रॉविथ द्यावान	لگن ترٲوِتھ غرض ترٲوِتھ دَیاوان
स्वखस द्वखस अन्दर यिम ह्यु छि आसान	سوکھس دوکھس اندر یِم ہیُو چھِ آسان
बिला खोफ अपरॉधियन दिवान ख्यमादान	بِلا خوٗف اپرٲدیٚن دِوان کھِماوان
अहंकार रॊस प्वरुश युस त्युथ छु आसान	اَہنکار روٚس پورُش یُس تیُتھ چھُ آسان

सन्तुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिश्चयः।
मय्यर्पितमनोबुद्धिर्यो मद्भक्तः समे प्रियः।।१४।।

सु यूगी युस सदा संत्वष्ट छु आसान
शरीर मन वश कॅरिथ बेयि यँद्रियव सान
तॅमिस आसान मे प्यठ दृढ़ विशवास
त्युथ ह्यु प्वरुश छु आसान खासुलखास
करान अर्पण मे मंज़ सुय मन तु बुदी
सु छुय म्योन बॅखुत्य सुय छु प्रेमी

سُہ یوٗگی یُس سدا سنتوشٹ چھُ آسان
شرٖیر، من وَش کٔرِتھ بێیہِ یٔندریوٕ سان
تِمٕس آسان مےٚ پێٹھ دڑ٘ھ وِشواس
تیُٛتھ ہیُوٗ پورُش چھُ آسان خاصِ اُلخاص
کران اَرپَن مےٚ منز سُے من تہٕ بُدھی
سُہ چھُے میٛون بٕھکتی سُے چھُ پرٛیمی

यस्मान्नोद्विजते लोको लोकान्नोद्विजते च यः।
हर्षामर्षभयोद्वेगैर्मुक्तो यः स च मे प्रियः।।१५।।

येमि सुंदि सुत्य नु काँसि ज़ीवस खोफ सपदान
सु छुनु काँसि ज़ीवस ति हरगिज़ खोचान
न सपदान क्रूध नय भय न हर्ष आसान
मे टोठ छुम सुय बॅखुत्य तॅम्य सुंज़ प्रेयम आसान

یٚمِہ سٕندِ سٟتی نہٕ کانٛسہِ زیٖوس خوٗف سپدان
سُہ چھُنہٕ کانٛسہِ زیٖوس تہٕ ہرگز کھوٗژان
نہٕ سپدان کرٛوٗدھ نَے بھَے نہٕ ہرش آسان
مےٚ ٹوٗٹھ چھُم سُے بٕھکتی تٔمۍ سُنٛد پرٛیم آسان

अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासीनो गतव्यथः।
सर्वारम्भपरित्यागी यो मद्भक्तः स मे प्रियः।।१६।।

प्वरुश युस अन्द्र न्यबर श्वद चोतुर तु बे लाग
द्वखन निशि दूर नु काँसि हुंद पख न कांह राग
तमाम सम्सार चॅक्रन त्यॉगिथ सु आसान
सु पॅज़्य किन्य बॅखुत्य म्योन मे टोठ आसान

پورُش یُس اَندر نێبر شود ژوٚتُر تہٕ بے لاگ
دوکھو نِشہِ دوٗر نہٕ کانٛسہِ ہُنٛد پکھ نہٕ کانٛہہ راگ
تمام سمسارٕ چکرن تیاگِتھ سُہ آسان
سُہ پٔزی کِنی بٕھکتی میٛون مےٚ ٹوٗٹھ آسان

यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति न काङ्क्षति।
शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान्य: स मे प्रिय:।।१७।।

यॆमिस नो हर्ष सपदान नय करान द्वेष
न चिन्ता तस नय कामनायि खॉहिश
अशुब या श्वब यिमन त्यॉगिथ छि थावान
बॆखुत्य छुम टोठ सुय युथ स्वभाव थावान

ییمِس نو ہرش سپدان نےَ کران دۄیش
نہ چِنتا تس نےَ کامنایہِ خاہِش
اَشُبھ یا شوبھ یمِ تیاگِتھ چھِ تھاوان
بکھتِیٚ چھُم ٹوٚٹھ سُے یُتھ سو بھاو تھاوان

सम: शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयो:।
शीतोष्णसुखदु:खेषु सम: सङ्गविवर्जित:।।१८।।

शॆथुर तय मॆथुर बॆयि मान अपमान
स्वख द्वख गरमी तु सरदी ह्यु छि गँज़रान
छि आसक्ती रॊस ममतायि दूर रोज़ान
सु बॆखुत्य ज़न प्वरुश छुम मे टोठ आसान

شِتھِر تے میتھِر بیٚیہِ مان اپمان
سوکھ دوکھ گرمی تہٕ سرِدی ہیُوٚ چھِ گٔنزران
چھِ آسکتی رۄس ممتایہ دۄر روزان
سُہ بکھتِیٚ زن پورُش چھُم مےٚ ٹوٚٹھ آسان

तुल्यनिन्दास्तुतिर्मौनी सन्तुष्टो येन केनचित्।
अनिकेत: स्थिरमतिर्भक्तिमान्मे प्रियो नर।।१९।।

छु ज़ानान युस अस्तॊती तु नॆंद्या कुनिय कथ
शरीर न्यरवाह करनु बापथ रोज़ान संतुष्ट
तु रोज़न जायि हुंज़ आसान नु तस माय
सु आसक्ती रॆहिथ स्थिर बुदी वोल बॆखुत्य
सुंज़ छम माय

چھُ زانان یُس اَستوٚتی تہٕ ننٛدیا کُنےٗ کتھ
شرِیر نِروٛاہ کرنہٕ باپتھ روزان سنتوشٹ
تہٕ روزَن جایہِ ہنٛز آسان نہٕ تس مایے
سُہ آسکتی رٕہتھ ستھِر بُدھی وول بکھتِیٚ ہنٛز چھَم
مائے

ये तु धर्म्यामृतमिदं यथोक्तं पर्युपासते।
श्रद्दधाना मत्परमा भक्तास्तेऽतीव मे प्रिया: ।।२०।।

यि अमरय्‌थ रूपी धर्म् युस कोर मे वर्णन
श्रद्धा युक्त प्वरुश यिम निश्काम भावु आसान च्यवन

बॅखुत्यन तिम आसान छिय मे परायन
स्यठाह टॉठ्य तिम बॅखुत्य छिम मे आसन

یہِ اَمربتھ روٗپی دھرٕم یُس کوٚر مےٚ ورنَن
شرٛدھا یُکت پورُش یِم نیٚشکامہٕ بھاوٕ آسان چوٚن

بٔھتٕ تِم آسان چھِی مےٚ پَرایَن
سیٹھاہ ٹاٹھۍ تِم بٔھتٕ چھِم مےٚ آسن

☆

باہم اَدھیاے وأژ اَند

☆☆☆

ترُوٲہم اَدھیاے

کھشتر کھشترگیہٕ وِبھاگ یوٗگ

श्री भगवानुवाच:

इदं शरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयते।
एतद्यो वेत्ति तं प्राहु: क्षेत्रज्ञ इति तद्विद:।।१।।

श्री भगवान वनान	شرٖی بھگوان وَنان
वनान क्षेत्र शरीरस नाव अर्ज़न	وَنان کھیتر شریرس ناو اَرزن
ब मानि क्षेत्र वनान अथ यिम छि ज़ानन	بہ معنی کھیت وَنان اَتھ یِم چھِ زانَن
छु ज़ानान युस छु अथ क्षेत्रज्ञ वनान	چھُ زانان یُس چھُ اَتھ کھیترگیٚہ وَنان
तत्व ग्यानु ज़ानन वोल ग्यॉनी ति वनान	تتو گیانہٕ زانَن وول گیاٗنی تہِ وَنان

क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत।
क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यत्तज्ज्ञानं मतं मम।।२।।

तमामन क्षेत्रन मंज़ ज़ान अर्ज़न	تمامن کھیترن منٛز زان اَرزن
छु क्षेत्रज्ञ तिमन मंज़ बुय आस ज़ानन	چھُ کھیترگیٚہ تِمن منٛز بےٚ آس زانَن
क्षेत्र बैयि क्षेत्रज्ञ प्वरुश प्रकृत ग्यान	کھیتر بیٚیہ کھیترگیہٕ پورُش پرکرت گیان
यि त्वत् किन्य ग्यान यिवान मानुन छुय म्याने ग्यान	یہِ توتہِ کِنۍ گیان یِوان مانُنہٕ چھےٚ میوٗن گیان

तत्क्षेत्रं यच्च यादृक्च यद्विकारि यतश्च यत्।
स च यो यत्प्रभावश्च तत्समासेन मे शृणु।।३।।

सु क्षेत्र यिमन विकारन हुंद आसि युथ त्युथ | سہ کھیتر یمن وِکارن ہُند آسہ یُتھ تیُتھ
तु यॆमि कारनु सु त्युथ ह्यु आसि सपुदमुत | تہ یێمہ کارنہٕ سہ تیُتھ ہیُو آسہ سپُدمُت
तु यॆयि कॆंह प्रभावु वॉल्य क्षेत्रज्ञ छि आसन | تہ ییٚمہ کینٛہہ پرٛبھاوٕ والۍ کھیترگیہ چھہ آسن
बु म्वखतसर पॉठ्य वनय थव मेय कुन कन | بۄ مختصر پاٹھۍ وَنے تھٔو میٚے کٔن کن

ऋषिभिर्बहुधा गीतं छन्दोभिर्विविधैः पृथक्।
ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्भिर्विनिश्चितैः।।४।।

यि त्वत वारयाह प्रकॉर्य वननु आमुत | یہ توت واریاہ پرٛکارٕ ونہٕ آمُت
रेश्व वीदन अन्दर व्यसतारु ह्युतमुत | ریشو ویدن اَندر وِیستار ہیُتمُت
थॅविथ दृढ़ता बराबर युक्ती युक्त | تھوِتھ دڑھتا برابر یُکتی یُکت
छि ब्रह्म स्तोत्रक्यन पदन मंज़ ति वॊनमुत | چھ برہم ستوترکین پدن منز تہ وَنمُت

महाभूतान्यहङ्कारो बुद्धिरव्यक्तमेव च।
इन्द्रियाणि दशैकं च पञ्च चेन्द्रियगोचराः।।५।।

पाँछ महाभूत अहंकार, ब्वद बेयि मूल प्रकृत
अलावु अमि बेयि दॆह यॆंद्रिय तिमु ह्याव
अख मन बेयि पाँछ यॆंद्रियन हुंद विषय
गंध, रस, रूप, स्पर्श, शब्द छिय

इच्छा द्वेषः सुखंदुःखं सङ्घातश्चेतना धृतिः।
एतत्क्षेत्रं समासेन सविकारमुदाहृतम्।।६।।

स्थूल शरीरुक प्यंड बॅयि सुत्य इच्छा	ستھوٗل شریٖرُک پینٛڈ بێیہ سٟتؠ اِچھا
द्वेष स्वख द्वख धृति बॅयि चिन्ता	دۄیش، سوکھ، دوکھ، دھرتی بێیہ چیٖنتا
यिमन क्षेत्र वनान छी सॉरिनुय यिथु पॉठ्य	یِمن کھیتر وَنان چھی سارِنے یِتھٕ پٲٹھؠ
विकारव सान छु वॊनमुत कथ यि छ़ोट्य पॉठ्य	وِکارو سان چھُ وۄنمُت کتھ یہِ ژھوٚٹؠ پٲٹھؠ

अमानित्वमदम्भित्वमहिंसा क्षान्तिरार्जवम्।
आचार्योपासनं शौचं स्थैर्यमात्मविनिग्रहः।।७।।

तकबुर ज़ीर करुन अज़ ख्वद सताई	تکبُر زیٖر کرُن اَز خود ستایی
दगा त्रॉविथ मनुच थावुन्य सफाई	دغا ترٛاوِتھ منٕچ تھاوٕنؠ صفایی
ज़बान बॅयि मन थावुन हदन मंज़	زبان بێیہ مَن تھاوُن حدن منٛز
रकुनि त्रावुन व्वपुकारुक करुन संज़	رکھنہٕ ترٛاوُن وۄپکارُک کرُن سنٛز
थवुन स्योद सादु भावु सुत्य जानदारन	تھوُن سیُود سادٕ بھاوٕ سٟتؠ جانداران
ब इन्साफ सलूक करुन कसूरवारन	بہٕ اِنصاف سلوٗک کرُن قصوروارن
ब श्रद्धा बॅख्ती करुन्य ग्वरु सुंज़ सीवा	بہٕ شرٛدھا بھکتی کرٕنؠ گورٕ سنٛز سیوا
अँदर्य न्यबर्य थवुन अंतःकरण सफा	أندرؠ نیبرؠ تھوُن اَنتاہ کرن صفا
बु हरसू दिलकुय संकून पानु नावुन	بہٕ ہرسوٗ دِلُکے سکوٗن پانہٕ ناوُن
[illegible] पनुनिस मंज़ सजूद थावुन	وجوٗدس پننہٕ نِس منٛز سجوٗد تھاوُن

इन्द्रियार्थेषु वैराग्यमनहङ्कार एव च।
जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनम्।।८।।

तमामी भूग [illegible] ज़न पॉदु सपदन	تمامی بھوٗگ یِم زَن پٲدٕ سپدن
तु आसन यथ लूकस तु परि लूकस मंज़	تہٕ آسن یتھ لوٗکس تہٕ پَرٕ لوٗکس منٛز

ब आसक्ती अहंकार त्याग दारन
ज़्यनुक, मरनुक स्वख दुख व्यचारन

بہ آسکتی اہنکار تیاگ دارن
زینک مرنک سوکھ دوکھ وچارن

असक्तिरनभिष्वङ्गः पुत्रदारगृहादिषु।
नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु॥९॥

गरस, गोबरन ज़ुनि बंयि धनस अन्दर
वचुन्य ममता बेलाग रोज़ुन सरासर
यि कैंछा प्रियिकुन अप्रियिकुन सपदि हॉसिल
ति रोज़ुन चित थॅविथ सम भावु यकदिल

گرس بہ گوبرس زنانہ بنیہ دھنس اندر
ونیو ممتا بے لاگ روزن سراسر
یہ کینژھاہ پریہ کن اپریہ کن سپد حاصل
تہ روزن چت تھویتھ سم بھاو یکدل

मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी।
विविक्तदेशसेवित्वमरतिर्जनसंसदि॥१०॥

म परमेश्वरस स्यठाह यूगव द्वारा मॉनिथ तु ज़ॉनिथ
करान बॅखती अटल भावि प्रेम मॉनिथ
पवित्र शोरु शरु रोस जायि तनहा आसन
विषय आसक्त मनशन हुंद प्रेम नु आसन

مے پرمیشورس سٹھاہ یوگو دوارا مانتھ تہ زانتھ
کران بھکتی اٹل شرز دھاو پریم مانتھ
پوتر شوز شر روس جایہ تنہا آسن
وشیہ آسکت منشن ہند پریم نہ آسن

अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम्।
एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानं यदतोऽन्यथा॥११॥

अध्यात्म ग्यानस मंज़ मे सुत्य न्यथ स्थित रोज़न
तत्त्व ग्यानु किन्य मे परमात्माहस लीन रोज़न
तवय किन्य अथ सॉरिसुय छि ग्यान वनान
यि कैंछा वुलट् अथ मुतलिक वोनमुत अग्यान वनान

ادھیاتم گیانس منز مے ستی نتھ ستھت روزن
تتو گیانہ کنی مے پرماتماہس لین روزن
توے کنی اتھ سارے چھ گیان ونان
یہ کینژھاہ ولٹ اتھ متعلق وونمت اگیان ونان

ज्ञेयं यत्तत्प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वामृतमश्नुते।
अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्तन्नासदुच्यते।।१२।।

यि केंछ़ा ज़ाननस लायक छु अर्ज़न
ति ज़ॉनिथ परमु आनन्द मनुश छु प्रावन
वनय व्यस्तारु पूर्वख बोज़ुनावथ
अनादि परम ब्रह्म वोनमुत न सत् न असत्

یہِ کینٛژھا زانٔنس لایق چھُ اَرزن
تہِ زٲنِتھ پرمہٕ آنٔند مَنُش چھُ پرٛاوَن
وَنےَ وبستارٕ پوٗروَکھ بوزٕناوَتھ
اَنادھی پرٕم برٕٛہم وۆنمُت نہٕ ست نہٕ اَست

सर्वत: पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम्।
सर्वत: श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति।।१३।।

सु छुय हरसू ॲछ्य अथु ख्वरुवोल आसन
छु हरसू कलु, म्वख कनु वोल ति बासन
तमाम सम्सारच्यन ज़ीवु ज़ॉच़न
करान छुख व्यापथ आसान तिमन मंज़

سُہ چھے ہرسوٗ أچھ اَتھٕ کھوٕرٕ وول آسن
چھُ ہرسوٗ کلہٕ، موکھ، کنہٕ وول تہِ باسن
تمام سمسارچَن زیوٕ زٲژن
کران چھکھ ویاپتھ آسان تِمن منٛز

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम्।
असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च।।१४।।

तमामन यँद्रियन विषयन सु ज़ानान
व लेकिन यँद्रियन निशि पानु मुख्त आसान
लगावु रोस युस करन वोल दारन तु पोशन
तु न्यरग्वन ऑसिथ ति छुय ग्वनन सुय भूगन

تمامن یٔندریَن وشین سُہ زانان
ولیکن یٔندریو نِشہِ پانہٕ مُکھت آسان
لگاوٕ رۆس یُس کرن وول دارَن تہٕ پوشن
تہٕ نِرگن اٲسِتھ تہِ چھے گونَن سُے بھوٗگن

बहिरन्तश्च भूतानामचरं चरमेव च।
सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चान्तिके च तत्।।१५।।

अँदर्‌य नेबर्‌य च़र अच़र युस जानदारन
च़र अच़र रूप सुय छुय परिपूर्ण
सु सूक्ष्म आसनु किन्य नज़रन मंज़ नु बासान
स्यठाह नज़दीक बासान दूरी मंज़ ति आसान

أنٛدرٕ نێبرٕ ژراژر یُس جانٛدارن
ژراژر رۄپ سُے چھے پرِ پۆرن
سُہ سۄکھشم آسنہٕ کِنۍ نظرن منٛز نَہ باسان
سیٹھاہ نزدیک باسان دۆری منٛز تہِ آسان

अविभक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितम्।
भूतभर्तृ च तज्ज्ञेयं ग्रसिष्णु प्रभविष्णु च।।१६।।

बिला तकसीम अके रूपु आकाशस मानन्द
च़र अच़र सम्पूर्ण भूतन छु आसन
छु विष्णु रूपी ज़ानान परमात्मा भूतन करन धारण पोषण
तु रुद्र रूप सम्हार करन ब्रह्म रूप उत्पन्न

بِلا تقسیم اَکے رۄپہٕ آکاشس مانند
ژراژر سمپۆرن بھۄتن منٛز چھُ آسن
چھُ ویشنہٕ رۄپی زانان پرماتما بھۄتن کرَن دھارَن پوشن
تہٕ رُودرٕ رۄپہٕ سمہار کرن برٛہمہٕ رۄپہٕ اُتپن

ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते।
ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्वस्य विष्ठितम्।।१७।।

छु परम ब्रह्म जूतियन मंज़ जूत आकार
स्यठाह दूर रोज़ुवुन अज़ माया तु अन्धकार
तत्व ग्यानु रूप छुय सु प्रावनस यूगयि
छु ग्यानु रूप तु सुय छुय ज़ानानस यूगयि
तमाम ज़ीवु ज़ॉच़न ह्रुज़ थॅविथ माय
विशेष रूपु हृदयस मंज़ रॅटिथ जाय

چھُ پَرم برٛہم جوتین منٛز جۆت آکار
سیٹھاہ دۆر روزٕوُن اَز مایا تہٕ انٛدھکار
تتو گیانہٕ رۄپہٕ چھے سُہ پرٛاوَنس یۆگیہٕ
چھُ گیانہٕ رۄپہٕ تہٕ سُے چھے زانَنس یُگیہ
تمامی زیٖوٕ زأژن ہنٛز تھٲوِتھ ماے
وِشیش رۄپوٕ ہرٛدیَس منٛز رٔٹِتھ جاے

इति क्षेत्रं तथा ज्ञानं ज्ञेयं चोक्तं समासतः।
मद्भक्त एतद्विज्ञाय मद्भावायोपपद्यते।।१८।।

छि यिथु पॉठ्य क्षेत्र बॆयि ग्यान थव ज़ान — چھِ یتھ پاٹھۍ کھیتر بیٚیہ گیان تھو زان
स्वरूप परमात्मा सुंद साफ पॉठ्य अयान — سۄروٗپ پرماتما سُند صاف پاٹھۍ عیان
बॅखुत्य युस मे बु तत्व स्वरूप ज़ानान — بٔکھتۍ یُس مے بہٕ تتو سۄروٗپ زانان
तॅमिस अदु सुय म्योन स्वरूप प्राप्त सपदान — تٔمِس اَدِ سُے میٛون سۄروٗپ پرٛاپتھ سپدان

प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध्यनादी उभावपि।
विकारांश्च गुणांश्चैव विद्धि प्रकृतिसम्भवान्।।१९।।

छि प्रकृति तु प्वरुश द्वनवय अनादि — چھِ پرکرٔتی تہٕ پورش دونٔوے اَنادی
छु राग, विकार, ग्वन गछ़ान पॉदु अज़ प्रकृति — چھُ راگ، وِکار، گون گژھان پادٕ اَز پرکرٔتی

कार्यकरणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते।
पुरुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतुरुच्यते।।२०।।

गछ़ान किथु पॉठ्य कारयि बॆयि कारण छु उत्पन्न — گژھان کِتھ پاٹھۍ کاریہ بیٚیہ کارَن چھُ اُتپن
वनान प्रकृति यिहुंद हीतू छु आसन — وَنان پرکرٔتی یہُند ہیتو چھُ آسن
दपान स्वख द्वख युस भूगन छु प्यॊन — دپان سوکھ دوکھ یُس بوٗگن چھُ پیون
छि ज़ीव आत्माहुक हीतू आसन — چھِ زیو آتماہُک ہیتو آسن

पुरुषः प्रकृतिस्थो हि भुङ्क्ते प्रकृतिजान्गुणान्।
कारणं गुणसङ्गोऽस्य सदसद्योनिजन्मसु।।२१।।

स्थित अन्दर प्रकृत प्वरुश युस छु आसान — ستھِت اَندر پرکرتھ پورش یُس چھُ آسان
ब प्रकृत यिम त्रे ग्वण पॉदु सपदान तिम छु भूगान — بہٕ پرکرتھ یم ترٛے گون پادٕ سپدان تم چھُ بوٗگان

ग्वणन हुंद संग बनान छुय ज़न्मु कारन
گوٗنَن ہُنٛد سنگ بنان چھُے زنمہٕ کارَن

तवय जान नाकार यूनियन मंज़ ज़न्म ह्यवन
تَوَے جان ناکارٕ یوٗنین منٛز زٕنم ہیوٗن

उपद्रष्टानुमन्ता च भर्ता भोक्ता महेश्वर:।
परमात्मेति चाप्युक्तो देहेऽस्मिन्पुरुष: पर:।।२२।।

दीहस मंज़ स्थित युस आत्मा छु आसान
دیٖہَس منٛز ستھِت یُس آتما چھُ آسان

बज़ॉहिर योहय परमात्मा छि आसान
بظاٗہر یوہے پرماتما چھُ آسان

छु श्वब अश्वब वुछनु किन्य उपद्रष्टा
چھُ شوبھ اَشوبھ وُچھنہٕ کِنۍ اُپ درشٹا

यछान यिम सम्मति तिमन छुख अनुमन्ता
یَژھان یِم سمتی تِمن چھُکھ انوٗمنتا

रछान विष्णु रूप ज़गतस करान पालन
رچھان ویشنہٕ روٗپہٕ زگتَس کران پالن

तमी बापथ ॲमिस भर्ता छि वनन
تمی باپتھ اٖمِس بھرتا چھِ وَنَن

छि दीवताहन यॅग्नयि रूपस मंज़ तु प्रॉनियन भूग भुगन
چھِ دیٖوتاہَن یگنیہ روٗپس منٛز تہٕ پرٛاٗنِین بوگ بوٗگن

अवय किन्य नाव छुस भोक्ता ति वनन
اَوَے کِنۍ ناو چھُس بھوکتا تہِ وَنَن

समस्त ज़गतुक रछनवोल ब्रह्मा सुंद ति ईश्वर
سمست زگتُک رچھن وول برٛہما سُنٛد تہِ ایشر

अवय किन्य नाव वनान तस श्री महीश्वर
اَوَے کِنۍ ناو وَنان تس شرٛی مہیٖشور

पॅज़्युक आगुर आसनु किन्य यी छु ननान
پَزٕیک آگُر آسنہٕ کِنۍ یی چھُ نَنان

छु आमुत वननु परमात्मा ॲमिस छि वनान
چھُ آمُت وننہٕ پرماتما اٖمِس چھِ وَنان

य एवं वेत्ति पुरुषं प्रकृतिं च गुणै: सह।
सर्वथा वर्तमानोऽपि न स भूयोऽभिजायते।।२३।।

अमी प्रकॉर्य प्वरुश बेयि प्रकृत ग्वनव सान
اَمی پرٛکاٗرۍ پوٗرُش بیٚیہ پرٛکرتھ گونو سان

मनुश युस ज़न यिमन तत्व किन्य छु ज़ानान
مَنُش یُس زَن یِمن تتو کِنۍ چھُ زانان

अगर हर कुसमु कर्म रोज़ि करान
اَگر ہر قسمہٕ کرٛم روزِ کران

मगर छुनु बेयि दुबार ज़न्म ह्यवान
مگر چھُنہٕ بیٚیہ دُبارٕ زٕنم ہیوان

ध्यानेनात्मनि पश्यन्ति केचिदात्मानमात्मना।
अन्ये साङ्ख्येन योगेन कर्मयोगेन चापरे॥२४॥

मनुश कॉत्याह श्वद सूक्ष्म बुदी द्वारा
वुछान परमात्माहस हृदयस मंज़ द्यान द्वारा
वुछान कॉत्याह छि तस बु ग्यानु द्वारा
छि प्रावान तस कर्मु यूग सुत्य वारा

مُنش کأتیاہ شود سۄکھشم بُدھی دوارا
وُچھان پرماتماہَس ہرٛدیس منٛز دھیان دوارا
وُچھان کأتیاہ چھِ تس بہٕ گیانہٕ دوارا
چھِ پرٛاوان تس کرمہٕ یوگہٕ ستی وارا

अन्ये त्वेवमजानन्तः श्रुत्वान्येभ्य उपासते।
तेऽपि चातितरन्त्येव मृत्युं श्रुतिपरायणाः॥२५॥

वलेकिन प्वरुश तिम यिम मंद बुदी छि आसन
प्रुछान तोति ग्यॉनियन बेयिन प्वरुशन
करान बूज़िथ बेयिन निशि व्वपासन
अवश्य मृत्यि लूकु सम्सारस तारु तारन

ولیکن پورُش تِم یِم منٛد بودھی چھِ آسن
پرٛژھان توتہِ گیانِن بێیِن پورُشن
کَران بۄزِتھ بێیِن نِشہِ وۄپاسن
اوشہِ مرتہِ لۄکہٕ سمسارس تارٕ ترن

यावत्सञ्जायते किञ्चित्सत्त्वं स्थावरजङ्गमम्।
क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धि भरतर्षभ॥२६॥

स्थावर ऑस्यतन या कि जंगम
तमाम प्रॉणी यिम उतपन्न सपदन अर्ज़न
यि सोरुय क्षेत्र क्षेत्रज्ञ सुत्य बनान
तमाम सोरुय यि ज़ान अदु पॉदु सपदान

سِتھاور أسۍتن یا کہِ جنگم
تمام پرٛأنی یِم اُتپن سپدن اَرزن
یہِ سورُے کھیتر کھیترگیہِ ستی بنان
تمام سورُے یہِ زان اَدٕ پأدٕ سپدان

समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्तं परमेश्वरम्।
विनश्यत्स्वविनश्यन्तं यः पश्यति स पश्यति।।२७।।

प्वरुश युस च़र अच़र तमाम भूतन
नष्ट ज़ॉनिथ परमेश्वरस अविनॉशी ज़ानन
वुछान सम भाव स्थित पानसुय मंज़
यर्थाथ सुय वुछान नज़र स्वय छि आसान

پوٗرش یُس ژر اژر تمام بھوٗتن
نشٹ زأنِتھ پرمیشورس اَوِناُشی زانَن
وُچھان سم بھاوٕ ستھِت پانسے منٛز
یَتھارتھ سُے وُچھان نظر سوے چھِ آسن

समं पश्यन्हि सर्वत्र समवस्थितमी श्वरम्।
न हिनस्त्यात्मनात्मानं ततो याति परां गतिम्।।२८।।

प्वरुश युस सारिनुय मंज़ सम भावु ज़ानन
बॅसिथ परमेश्वर सारिनुय मंज़ छु वुछन
सु छुनु ज़ांह पानस नष्ट करान
अवय किन्य परमु गथ छस प्राप्त सपदन

پوٗرُش یُس سارِنٕے منٛز سم بھاوٕ زانَن
بُسِتھ پرمیشور سارِنٕے منٛز چھُ وُچھَن
سُہ چھُنہٕ زانٛہہ پأنٕ پانَس نشٹ کرَن
اَوَے کِنٕ پرٛمہٕ گتھ چھَس پرٛاپتھ سپدَن

प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि सर्वशः।
यः पश्यति तथात्मानमकर्तारं स पश्यति।।२९।।

प्वरुश युस हर प्रकॉर्य कर्मन छि ज़ानन
वुछान सोरुय छु प्रकृती सुत्य सपदान
वुछिथ आत्माहस अकर्ता छुय मानन
यथार्थ सुय नज़र छय नज़र आसन

پوٗرُش یُس ہر پرٛکأری کرمن چھِ زانَن
وُچھان سورُے چھُ پرٛکرتی سٟتۍ سپدان
وُچھِتھ آتماہَس اَکرتا چھے مانَن
یَتھارتھ سُے نظر چھےٚ نظر آسن

यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति।
तत एव च विस्तारं ब्रह्म सम्पद्यते तदा।।३०।।

प्वरुश ब्यॊन ब्यॊन भाव वुछान यॆलि जानदारन
कुनिस परमात्माहस मंज़ कॉयिम वुछन
वुछान सम्पूर्ण भूतन ब व्यस्तार
तॆमिस प्वरुशस लगान ब्रह्म सागरस तार

پورُش بیۆن بیۆن بھاو وُچھان ییلہِ جانداٲرن
کُنِس پرماتماہَس منٛز قاێیم وُچھن
وُچھان سمپوٗرن بھوٗتن بہ وِستار
تِمِس پورُشس لگان برٛہمہٕ ساگرس تار

अनादित्वान्निर्गुणत्वात्परमात्मायमव्ययः।
शरीरस्थोऽपि कौन्तेय न करोति न लिप्यते।।३१।।

अनादी आसनस सुत्य आसि न्यरग्वन
सु परमात्मा शरीरस मंज़ युस छु अर्ज़न
छु अविनॉशी कर्म युस कॆंह नु करन
न कर्मन सुत्य ज़ांह छुय लिप्त सपदान

اَنادِی آسنَس سٟتؠ آسہِ نِرگون
سُہ پرماتما شرٟرس منٛز یُس چھُ اَرزن
چھُ اَوِناشی کرٕم یُس کێنٛہہ نہٕ کرَن
نہٕ کرمن سٟتؠ زانٛہہ چھُے لِپتھ سپدن

यथा सर्वगतं सौक्ष्म्यादाकाशं नोपलिप्यते।
सर्वत्रावस्थितो देहे तथात्मा नोपलिप्यते।।३२।।

छु आकाश यिथु किन्य हद रॊस बे हद
छु सूक्ष्म आसनु किन्य बे लगावट
तिथुय कॆन्य दिहस मंज़ आत्मा छु आसान
छु नेरग्वण दिहक्यव ग्वनव छुनु लिप्त सपदान

چھُ آکاش یِتھٕ کِنؠ حدٕ روٚس بے حد
چھُ سوکھیم آسنہٕ کِنؠ بے لگاوٹ
تِتھے کُنؠ دِہَس منٛز آتما چھُ آسان
چھُ نِرگون دیٖہہ کیو گونو چھُنہٕ لِپتھ سپدان

यथा प्रकाशयत्येक: कृत्स्नं लोकमिमं रवि:।
क्षेत्रं क्षेत्री तथा कृत्स्नं प्रकाशयति भारत।।३३।।

कुनुय सिरयि यिथु पॉठ्य करान छु सम्पूर्ण
ज़गत रोशन चु बोज़ ही अर्ज़न
यिथुय पॉठ्य सम्पूर्ण क्षेत्रन
कुनुय आत्मा करान यिमन छु रोशन

کُنُے سِریہِ یِتھٕ پأٹھۍ کران چھُ سمپۄرن
زگت روشن ژٕ بوز ہی اَرزن
یِتھے پأٹھۍ سمپۄرن کھیترن
کُنُے آتما کران یِمن چھُ روشن

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमन्तरं ज्ञानचक्षुषा।
भूतप्रकृतिमोक्षं च ये विदुर्यान्ति ते परम्।।३४।।

छि क्षेत्र क्षेत्रज्ञ अख राज़दॉरी
ग्वनव सान अज़ प्रकृत म्वकुजॉरी
प्वरुश युस ग्यानु नेत्रख ब त्वतु यि ज़ानान
त्युथ ह्यु महात्माजन स्वयं परमात्माहस प्राप्त सपदान

چھُ کھیتر کھیترگیے اکھ رازدأری
گونٕو سان اَز پرٛکرتھ موکہٕ جأری
پوٗرش یُس گیانہٕ نیترو بہ تٔو یہ زانان
تیُتھ ہیُو مہاتما جن سویم پرماتماہَس پرٛاپتھ سپدان

☆

﴿ ترٛواہم اَدھیاے وأژ اَند ﴾

☆☆☆

ژوداہم اَدھیاے

گون ترٔیہ وِبھاگ یوٗگ

श्री भगवानुवाच:

परं भूय: प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञानमुत्तमम्।
यज्ज्ञात्वा मुनय: सर्वे परां सिद्धिमितो गता:।।१।।

श्री भगवान वनान	شرٔی بھگوان وَنان
छु ग्यॉनियन मंज़ स्यठाह उत्तम युस ग्यान	چھُ گیانٮ۪ن منٛز سیٹھاہ اُتم یُس گیان
वनय दुबार् चवानि बापथ परम ग्यान '	وَنے دُبار چانہِ باپتھ پرٕم گیان
सु ज़ॉनिथ यिम तमाम आसन मुनी जन	سُہ زانِتھ یم تمام آسن مُنی جن
मुक्त सपदन सम्सार् परमु सिद्धि प्रावान	مُکت سپدٕن سمسار پرٕمہِ سِدھی پراون

इदं ज्ञानमुपाश्रित्य मम साधर्म्यमागता:।
सर्गेऽपि नोपजायन्ते प्रलये न व्यथन्ति च।।२।।

करान यिम प्वरुश यथ ग्यानस छि धारन	کران یم پورُش یتھ گیانَس چھِ دھارن
तिमय म्यॉनिस स्वरूपस सुत्य छि मेलन	تِمے میانِس سوٗروٗپس ستی چھِ میلن
तिमय छिनु अद सृष्टी मंज़ पॉदु सपदन	تِمے چھِنہٕ اَد سرشٹی منٛز پادٕ سپدٕن
तु प्रलय कालस मंज़ परेशान आसन	تہٕ پرٕلے کالس منٛز پریشان آسن

मम योनिर्महद्ब्रह्म तस्मिन्गर्भं दधाम्यहम्।
सम्भवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत।।३।।

छि म्यॉन्य मूल प्रकृत ब्रह्म रूप भूतन हुंज़ यूनी आसन
वनान अथ गर्भु दानुक स्थान बोज़ अर्ज़न
बु छुस अथ मंज़ चेतन बीज़ थावान
तु येमि सुत्य तमाम ज़ीवन हुंज़ व्वत्पती छि सपदान

چھِ میٲنؠ مۆلہٕ پرکرتھ برہمہٕ رۄپہٕ بھۆتن ہنٛز یۆنی آسن
وَنان اَتھ گربھٕ دانک ستھان بوز اَرزن
بہٕ چھُس اَتھ منٛز چیتن بیز تھاوان
تہٕ ییمہِ ستی تمام زیٖون ہنٛز ووتپتی چھِ سپدان

सर्वयोनिषु कौन्तेय मूर्तयः सम्भवन्ति याः।
तासां ब्रह्म महद्योनिरहं बीजप्रदः पिता।।४।।

तमाम नान प्रकॉर्य यूनियन मंज़ अर्ज़न
शरीर धॉरी प्रॉनी व्वत्पन सपदन
यिमन सारिनुय गर्भु दारन वाज्यन्य प्रकृति छि माता
तु स्थानस मंज़ ब्यॊल थवनवोल बु पिता

تمام نانا پرٛکاری یۆنین منٛز اَرزن
شریر دھاری پرٛانی ووتپن سپَدن
یِمن سارِنٕے گربھٕ دارَن واجینٛز پرکرٛتی چھِ ماتا
تہٕ ستھانَس منٛز بیۆل تھوَن وول بہٕ پِتا

सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसम्भवाः।
निबध्नन्ति महाबाहो देहे देहिनमव्ययम्।।५।।

सत्तोगुण बेयि रजोगुण व तमोगुण
छि यिम त्रेनवुय ज़ि प्रकृत पॉदु सपदन
छि अविनॉशी ज़ीव आत्माहस यिमय गुण
गॅंडिथ थावान शरीरस मंज़ अर्ज़न

ستۆگن بێیہِ رجۆگن وتمۆگن
چھِ یِم ترٛنوَے زِ پرکرتھ پأدٕ سپَدن
چھِ اَوِناأشی زیٖو آتماہَس یِمے گن
گٔنڈِتھ تھاوان شریرس منٛز اَرزن

तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयम्।
सुखसङ्गेन बध्नाति ज्ञानसङ्गेन चानघ।।६।।

यिमन त्रेन मंज़ न्यर्मल सतोगुण
प्रकाश दिनुवोल व्यकार रॅहित बु कारन
स्वखस ग्यानस येलि सपदान सम्बन्द
गछ़ान नेशि पाप ज़ीवस अभिमान सुत्य गंड

یمن ترٛین منٛز نیرمل ستوگن
پرٛکاش دِنہٕ وول وِکار رٕہتھ بہٕ کارَن
سوکھس گیانس ییٚلہِ سپدان سمبنٛدھ
گژھان نیٚشہِ پاپہٕ زیٖوس اِبمانہٕ سٟتی گنٛڈ

रजो रागात्मकं विद्धि तृष्णासङ्गसमुद्भवम्।
तन्निबध्नाति कौन्तेय कर्मसङ्गेन देहिनम्।।७।।

रजोगुण रागु रूपु युस आसान अर्ज़न
छु अज़ मन कामना बेयि तृष्णा पॉदु सपदान
छु ज़ीव आत्माहस योहय रजोगण
गंडान कर्मन अन्दर बेयि कर्मु फलन

رجوٗگن راگہٕ روٗپہٕ یُس آسان اَرزن
چھُ اَز منہٕ کامنا بێیہٕ ترٛشنا پأدٕ سپَدن
چھُ زیٖو آتماہَس یوہے رجوٗگن
گنٛڈان کرمن انٛدر بێیہٕ کرمہٕ پھلَن

तमस्त्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम्।
प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत।।८।।

छु तमोगुण पॉदु सपदान अग्यानु सुत्यन
करान मूहिथ तमामन दिह अभिमॉनियन
गंडान छुय नेन्द्रय सुत्य बोज़ अर्ज़न
यिवान आलुछ़ अकुल रावान अकलि वाल्यन

چھُ تموٗگن پأدٕ سپدان اَگیانہٕ سٟتین
کران موٗہتھ تمامن دێہہ اِبمأنین
گنٛڈان چھےٚ نێنٛدرٕ سٟتی بوز اَرزن
یِوان آلُژھ عقٕل راوان عقلہِ والین

सत्त्वं सुखे सञ्जयति रजः कर्मणि भारत।
ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे सञ्जयत्युत।।९।।

स्वखस सुत्यन सतोगुण छुय लगावान	سوکھس ہتھن ستۄگُن چھے لگاوان
अन्दर कर्मन रजोगुण छुय लगावान	اَندر کرمن رجۄگُن چھے لگاوان
तमोगुण ग्यानस छुय ठानु थावान	تمۄگُن گیانس چھے ٹھانہٕ تھاوان
तु अर्ज़न गफफलतस अन्दर लगावान	تہٕ اَرزن غفلتس اَندر لگاوان

रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत।
रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वं रजस्तथा।।१०।।

रजोगुण बेयि तमोगुण येलि दबॉविथ	رجۄگُن بێیہِ تمۄگُن ییٚلہِ دبأوِتھ
यिवान बारसस तमोगुण छय यिहय कथ	یِوان بارسس تمۄگُن چھے یِہےَ کتھ
सतोगुण बेयि तमोगुण येलि दबॉवथ	ستۄگُن بێیہِ تمۄگُن ییٚلہِ دبأوِتھ
यिवान बारसस रजोगुण छय यिहय कथ	یِوان بارسس رجۄگُن چھے یِہےَ کتھ
तिथुय पॉठ्य सतोगुण बेयि रजोगुण दबॉविथ	تِتھے پأٹھۍ ستۄگُن بێیہِ رجۄگُن دبأوِتھ
बडान अर्ज़न तमोगुण छुय यि प्रॉविथ	بڈان اَرزن تمۄگُن چھے یہِ پرٛأوِتھ

सर्वद्वारेषु देहेऽस्मिन्प्रकाश उपजायते।
ज्ञानं यदा तदा विद्याद्विवृद्धं सत्त्वमित्युत।।११।।

येमि वक्तु दिहक्यन यँद्रियन तु अंतःकरण	ییٚمہِ وقتہٕ دیٚہہ کین یئندرین تہٕ انتہاہ کرَن
छु जाग्रत तु चेतना पॉदु सपदन	چھُ جاگرٛت تہٕ چیتنا پأدٕ سپدَن
तिमुय वक्तन गछि यि ज़ानुन तु मानुन	تِمےٕ وقتن گژھِ یہِ زانُن تہٕ مانُن
सतोगुण प्रभाव वारयाह बड्योमुत	ستوگونک پرٛبھاو واریا بڈیوٚمُت

लोभ: प्रवृत्तिरारम्भ: कर्मणामशम: स्पृहा।
रजस्येतानि जायन्ते विवृद्धे भरतर्षभ।।१२।।

रजोगुण येलि बडान तेलि क्याह क्याह सपदान
गछ़ान लूभस अन्दर बेयि शाँती ति म्वकलान
सकाम कर्मन करान आरम्भ बेहद
विषय भूगन हुंज़ बडान रावान छुस ब्वद

رجۆگُن ییٚلہِ بڈان تیٚلہِ کیاہ کیاہ سپدان
گژھان لۆبھس اَندر بێیہِ شانٛتی تہِ موکلان
سکام کرمن کران آرمبھ بے حد
وِشیے بھۆگن ہنٛز بڈان راوان چھُس بود

अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च।
तमस्येतानि जायन्ते विवृद्धे कुरुनन्दन।।१३।।

तमोगुण येलि बडान बोज़ ही अर्ज़न
छि अंत:करण बेयि यँद्रिय अप्रकाश सपदन
कर्म करनुच न खॉहिश छुय थवान मन
वलान छुस मूह चेष्टा गफलत आलुछ़ हेर् ब्वन

تموٗگُن ییٚلہِ بڈان بوز ہی اَرزن
چھِ اَنتاہ کرن بێیہِ یئندریہِ اَپرٛ کاش سپَدن
کرم کرنٕچ نہَ خاہِش چھُے تھوان مَن
ولان چھُس موہ، چیشٹا، غفلت، آلُژھ ہیرٕ بوان

यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृत्।
तदोत्तमविदां लोकानमलान्प्रतिपद्यते।।१४।।

सतोगुण याम बडान छुय मनशस
अगर मृत्यु सपुद दोरानि वख्तस
महा करमियन हुंद्य तिम न्यर्मल दिही
तिमुय यिम स्वर्गु लूख प्रावान छी

ستوگُن یام بڈان چھُے منشَس
اَگر مرِتیو سَپُد دورانہِ وقتَس
مہا کرمِیَن ہنٛدی تِم نِرمل دِیہی
تِمے ییم سورگہٕ لۆکھ پرٛاوان چھی

रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसङ्गिषु जायते।
तथा प्रलीनस्तमसि मूढयोनिषु जायते।।१५।।

रजोगुण बडनु सुत्य युस मृत्यु लूख प्रावान	رجوٗگُن بڑنہٕ سٟتؠ یُس مرتیہ لؤکھ پراوان
छि आसक्त करमीयन मंज़ ज़न्म धारान	چھِ آسکت کرمی یَن منٛز زٕنم دھاران
तमोगुण बडनु किन्य युस मनुश छु मरान	تموٗگُن بڑنہٕ کِنؠ یُس مَنُش چھُ مران
मनुश त्युथ पोश मूड यूनी मंज़ ज़न्म धारान	مَنُش تیٛتھ پوٗش موٗڑ یوٗنی منٛز زٕنم دھاران

कर्मण: सुकृतस्याहु: सात्त्विकं निर्मलं फलम्।
रजसस्तु फलं दु:खमज्ञानं तमस: फलम्।।१६।।

कर्म सातविक यिम श्रेष्ठ आसान	کرٕم ساتوِک یِم شریشٹھ آسان
छु स्वख ग्यान वेराग न्यर्मल फलुवॉल्य आसान	چھِ سوکھ گیٛان وبراگ نِرمل پھلہٕ وأٖلی آسان
छु राजस कर्म द्वख दायक आसान	چھُ راجس کرٕم دوکھٕ دایک آسان
छि तामसुय अग्यॉनी कर्मु फल अथ वनान	چھُ تامسے اَگیأنی کرمہٕ پھل اَتھ وَنان

सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च।
प्रमादमोहौ तमसो भवतोऽज्ञानमेव च।।१७।।

सतोगुण सुत्य सपदान ग्यान उत्पन्न	ستوٗ گون سٟتؠ سپدان گیٛان اُوتپن
करान लूभ छुय पॉदु बेशक रजोगुण	کران لۄبھ چھے پأدٕ بے شک رجوٗ گون
तमोगुण सुत्य सपदान मूह तु प्रमाद उत्पन्न	تموٗ گون سٟتؠ سپدان موہ تہٕ پرٛماد اُوتپن
अमिय सुत्य बैयि छुय अग्यान सपदन	اَمے سٟتؠ بێیہٕ چھے اَگیان سپَدن

ऊर्ध्वं गच्छन्ति सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठन्ति राजसा:।
जघन्यगुणवृत्तिस्था अधो गच्छन्ति तामसा:।।१८।।

सतोगुणस मंज़ स्थित यिम प्वरुश आसान
तिमय छिय स्वर्ग लूकस कुन गछ़ान
रजोगुण रोज़ान अथ दरमियान
तिमन मेलान छुय मनुश लूका
तमोगुणी यिम आलछ़ी क्वकरमी छि आसान
तिमन छय नरक यूनी प्राप्त सपदान

ستۆ گوٗنَس منز ستھِت یِم پوٗرُش آسان
تِمے چھِے سورگہٕ لۆکس کُن گژھان
رجۆ گون روزان اَتھ درمیانہٕ
تِمن میلان چھُے منشہٕ لۆکا
تمۆ گوٗنی یِم آلژھی کوکرمی چھِ آسان
تِمن چھےٚ نرکہٕ یۆنی پرٛاپتھ سپدان

नान्यं गुणेभ्य: कर्तारं यदा द्रष्टानुपश्यति।
गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोऽधिगच्छति।।१९।।

ग्वनव वरॉय येलि वुछान द्रष्टा
मे बगॉर बेयि केंह नो वुछान कर्ता
वुछान त्रेनवुय ग्वनव निशि तत्व किन्य स्यठाह दूर
छु अद प्रावान म्यानि स्वरूपुक अबूर

گوٗنو ورأے ییٚلہِ وُچھان درٛشٹا
مےٚ بغأر بیٚیہِ کیٚنٛہہ نو وُچھانٕ کرتا
وُچھان ترٛنوٕنی گوٗنو نِشہِ تتوٕ کِنٛی سیٹھاہ دوٗر
چھُ اَدٕ پرٛاوَن میٲنہِ سوٗرۆپُک عبوٗر

गुणानेतानतीत्य त्रीन्देही देहसमुद्भवान्।
जन्ममृत्युजरादु:खैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते।।२०।।

दिहस पॉद करन वोल यिम छि त्रे ग्वन
छु त्रेनवुन्य निशि युस आसक्त रोज़न
गछ़ान ज़्यन मरन तु बुजर तमाम दुखव निशि आज़ाद
छु परमु आनन्द प्राप्त सपदान गछ़ान शाद

دیٚہس پٲدٕ کرن وٲلی یِم چھِ ترٛےٚ گون
چھُ ترٛنوٕنی نِشہِ یُس آسکت روزَن
گژھان زٕینہِ مرنہٕ تہٕ بُجرٕ تمام دوکھو نِشہِ آزاد
چھُ پرٛمہٕ آنند پرٛاپتھ سپدان گژھان شاد

अर्जुन उवाच:

कैर्लिङ्गैस्त्रीन्गुणानेतानतीतो भवति प्रभो।
किमाचार: कथं चैतांस्त्रीन्गुणानतिवर्तते।।२१।।

अर्ज़न छु प्रछ़ान	ارزن چھُ پڑژھان
अतीत त्रेनवुन्य ग्वनव निशि युस छु आसान	اَتیِت ترٛنوٕنۍ گونو نِشہِ یُس چھُ آسان
तॅमिस भगवन लक्षण क्यूथ ह्यु छु आसान	تٔمِس بھگون لکھٔن ِکتھ ہیُو چھُ آسان
व्यछ़ार, व्यवहार तॅमिस क्युथ ह्यु छु आसान	وِبژار وِوہار تٔمِس کیُتھ ہیُو چھُ آسان
मनुश किथु पॉठ्य यिमव त्रेयव ग्वनव सुत्य अतीत सपदान	مٔنش ِکتھ پأٹھۍ یِمو ترٛیو گونو ستۍ اَتیِت سپدان

श्री भगवानुवाच:

प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव।
न द्वेष्टि सम्प्रवृत्तानि न निवृत्तानि काङ्क्षति।।२२।।

श्री भगवान छु वनान	شرٛی بھگوان چھُ وَنان
प्रकाश, प्रवृत्ति तु मूह यिम त्रे ग्वन फल छि आसन	پرٛکاش، پرٛوٕرتی تہٕ موہ یِم ترٛےٚ گون پھل چھِ آسن
प्वरुश युस नु यिमन नाकार समजान अर्ज़न	پورُش یُس نہٕ یِمن ناکار سمجھان ارزن
यिम ऑसिथ छुनु कांह दूष सपदन	یِم اٚسِتھ چھُنہٕ کانٛہہ دوٗش سپدن
नु ऑसिथ ति छनु कांह खॉहिश ति सपदन	نہٕ اٚسِتھ تہٕ چھےٚ نہٕ کانٛہہ خأہش تہٕ سپدن

उदासीनवदासीनो गुणैर्यो न विचाल्यते।
गुणा वर्तन्त इत्येव योऽवतिष्ठति नेङ्गते।।२३।।

उदासीन भाव युस कांह ह्यकि थॉविथ	اُداسین بھاو یُس کانٛہہ ہیٚکہِ تھأوِتھ
ग्वनव सुत्य युस न ह्यकि ज़ांह पानुनॉविथ	گونو ستۍ یُس نہٕ ہیٚکہِ زانٛہہ پانہٕ نأوِتھ

ति ज़ॉनिथ यिम ग्वन वरतान ग्वणन मंज़	تہٕ زأنتھ یم گون ورتان گونَن منٛز
छु रोज़ान स्थित सथ च़्यथ आनन्द गणस मंज़	چھُ روزان ستھِت سَتھ ژِتھ آنند گنَس منٛز
स्थिति ईकु भावु सुत्य युस छु रोज़न	ستھِت ایکہٕ بھاوٕ ستیٖ یُس چھُ روزان
छु नो हरगिज़ सु ज़ांह अदु विचलित सपदान	چھُ نو ہرِگز سُہ زانٛہہ اِدٕ وِچلت سپدان

समदु:खसुख: स्वस्थ: समलोष्टाश्मकाञ्चन:।
तुल्यप्रियाप्रियो धीरस्तुल्यनिन्दात्मसंस्तुति:।।२४।।

हमेशि युस आत्मु भावस मंज़ छु रोज़ान	ہمیشہٕ یُس آتمہٕ بھاوَس منٛز چھُ روزان
स्वखस तय बॆयि द्वखस युस ह्यु छु समजान	سوکھس تےَ بیٚیہٕ دوکھس یُس ہیٚوٗ چھُ سمجان
कन्यन बॆयि मॆच़ि स्वनस युस कुन ज़ानान	کنِمن بیٚیہٕ میٚژِ سونس یُس کُن زانان
पनुन तय परुद युस ह्यु छु मानान	پنُن تےَ پرُد یُس ہیٚوٗ چھُ مانان
यॆमिस निन्दा कॅरिथ सपदान नु हलचल	ییٚمِس نِندیا کٔرِتھ سپدان نہٕ ہل چل
हिशी मानान तॉरीफ या निन्दा छु बिल्कुल	ہِشی مانان تعریف یا نِندیا چھُ بِلکُل

मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रारिपक्षयो:।
सर्वारम्भपरित्यागी गुणातीत: स उच्यते।।२५।।

हिवी ज़ानान युस छुय मान अपमान	ہِوی زانان یُس چھُے مان اپمان
तु दोस्तस दुशमनस ह्यु पक्ष करान	تہٕ دوستس دُشمنَس ہیٚوٗ پکھش کران
कॅरिथ सोरुय नु कांह अभिमान थावान	کٔرِتھ سورُے نہٕ کانٛہہ اِبھمان تھاوان
प्वरुश सुय छुय ग्वणातीत तिय छि वनान	پورُش سُے چھُے گوناتیت تی چھِ ونان

मां च योऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते।
स गुणान्समतीत्यैतान्ब्रह्मभूयाय कल्पते।।२६।।

प्वरुश युस अवु व्यचॉरी छु आसान	پوٗرُش یُس اَوٕ وِچٲری چھُ آسان
छु बॅख़ुती यूग द्वारा मे सु पूज़ान	چھُ بکھتی یوگہٕ دوارا مےٚ سُہ پوٗزان
त्रे ग्वण आसनु किन्य मे सच्चिदानन्द ब्रह्मस	ترٛے گون آسنہٕ کِنۍ مےٚ سچدانند برٛہمس
छु सपदान यूगयि अदु मे सु प्रावनस	چھُ سپدان یوٗگیہٕ اَدٕ مےٚ سُہ پرٛاوَنس

ब्रह्मणो हि प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च।
शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकान्तिकस्य च।।२७।।

अखण्ड आनन्द ईकु रस बेयि अमर्यथ	اَکھنڈ آنند، ایکہٕ رس، بێیہ امرِتھ
यिमन हुंद छुस प्रत्येष्ठा बुय सिरिफ	یِمن ہُنٛد چھُس پرٛتیشٹھا بےٚ صِرف
ग्वणातीत भावु किन्य या नेति धर्म	گوناتیت بھاوٕ کِنۍ یا نێتہٕ دھرٛم
प्रत्येष्ठा छुस यिमुय अविनॉशी परुम ब्रह्म	پرٛتیشٹھا چھُس یِہے اَوِناش پَرَم برٛہم

☆

﴾ ژودأہم اَدھیاے وأژ اَند ﴿

☆☆☆

پنداُہم اُدھیاے

پُرشوتم یوگ ۲۰

श्री भगवानुवाच:

ऊर्ध्वमूलमध: शाखमश्वत्थं प्राहुरव्ययम्।
छन्दांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदवित्।। १।।

श्री भगवान वनान	شری بھگوان ونان
यि आदि प्वरुश मूलवोल यस परम ईश्वर छि वनान	یہ آدِ پورُش مؤلہِ وول یَس پرمہِ ایشور چھِ وَنان
छु ब्रह्म रूपु प्वरुश मूक्ष लंजिवोल अविनॉशी वनान	چھُ برٛمہِ رؤپہٕ مؤکھِ لنجہِ وول اَوِناشی وَنان
छु सम्सार रूपी अथ पीपल कुल वनान	چھُ سنسار رؤپی اَتھ پیپل کُل وَنان
तु वॅथरन अमिक्यन ब व्यसतार वीद वनान	تہٕ ؤتھرن اَمہِ کین بہ وِستار وِید وَنان
तत्व किन्य युस प्वरुश मूलु सान छु ज़ानान	تتو کِنۍ یُس پورُش مؤلہِ سان چھُ زانان
प्वरुश त्युथ ह्यु छु वीद ज़ाननवोल आसान	پورُش تِیُتھ ہیُوٗ چھُ وِید زانَن وول آسان

अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शाखा गुणप्रवृद्धा विषयप्रवाला:।।
अधश्च मूलान्यनुसन्ततानि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके।।२।।

त्रे ग्वन रूपु किस अथ सम्सार वृक्षस	ترٛے گونہٕ رؤپہٕ کِس اَتھ سنسار ورکھشس
ब ज़ोरय आब लंगु लंजि अदु बडान छस	بہ زورے آب لنگ لنجہِ اَدِ بڑان چھس
विषय भूमि रूपु किन्य नेरान युस छु बामन	وِیشے بوگہِ رؤپہٕ کِنۍ نیران یُس چھُ بامُن
वसान तिम मूल सॅनिथ आसान ब्वन कुन	وَسان تِم مؤل سَنِتھ آسان بون کُن

मनुश लूकस मंज़ मुतॉबिक कर्मु बन्धन
अहंता, ममता, वासना रूपी मूल, ब हरलोक
ह्योर ब्वन वातुनावन

مٕنُش لۄکس منٛز مُطابِق کرمہٕ بندھن
اہنتا، ممتا، واسنا رۄپی مۄل، بہ ہرلوک ہیۄر بۄن
واتہٕ ناوَن

न रूपमस्येह तथोपलभ्यते नान्तो न चादिर्न च सम्प्रतिष्ठा।
अश्वत्थमेनं सुविरूढमूल- मसङ्गशस्त्रेण दृढेन छित्त्वा।।३।।

स्वरूप सम्सार वृक्षस युथ वननु आमुत
व्यचॉरिथ त्युथ ह्यु छुनु कॆंह ति द्रामुत
छि नो अथ आदि कांह बॆयि अन्त आसान
न स्थित आसनस मुतलक मोलूम सपदान
बु हरपासे अम्युक मूल मज़बूत बेहद
बु वैराग शास्तर द्वारा च़ठ अथ मूल थव दृढ़

سۄرۄپ سنسار ورکھشس یُتھ وَننہٕ آمُت
وِچٲرِتھ تِیُتھ ہیُ چھُنہٕ کێنٛہہ تہٕ دزامُت
چھ نو اَتھ آدِ کانٛہہ بێیہ اَنت آسان
نہٕ ستھِت آسنس مُتلق مولوٗم سپدان
بہٕ ہرپاسے اَمیُک مۄل مضبوٗط بے حد
بہٕ ویراگ شاسترٕ دوارا ژٕٹھ اَتھ مۄل تھو دڑھ

ततः पदं तत्परिमार्गितव्यं यस्मिन्गता न निवर्तन्ति भूयः।
तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये यतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी।।४।।

तु अमि पतु गछि परमु पद रूप परमेश्वर छ़ांडुन
येमिस मंज़ गॉमुत्य प्वरुशन वापस नु फेरुन
मनुच दृढ़ता थवुन्य गछि वारु मॅहकम
भजन तॅम्य सुंद करुन रोज़ुन ब सरखम
येमि सुंदि सुत्य सम्सार वृक्षुच प्रवृत्ति सपदि हॉसिल
गछ़ान तस नारायणस कुन छुस बु मॉयिल

تہٕ اَمہٕ پتہٕ گژھِ پرمہٕ پد رۄپ پرمیشور ژھانڈُن
یِیمس منٛز گاٲمتی پۄرشن واپس نہٕ پھیرُن
منٕچ دڑھتا تھوٗنۍ گژھِ وارٕ محکم
بھجن تٔمۍ سُنٛد کرُن روزُن بہٕ سرخم
یِمہٕ سُنٛدِ ستۍ سنسار ورکھچ پرورتی سپد حاصل
گژھان تس نارایٔنس کُن چھُس بہٕ مایٔل

निर्मानमोहा जितसङ्गदोषा -अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामा:।
द्वन्द्वैर्विमुक्ता: सुखदु:खसञ्ज्ञै-र्गच्छन्त्यमूढा: पदमव्ययं तत्।।५।।

यिमन ज़न मान तु मूह आसि नष्ट गोमुत
यिमव नु आसक्त दूष ज़ीनिथ छु थोवमुत
तिमन परमात्मा रूपस मंज़ स्थित भाव
च़ॅटिथ कामनायन सुत्य पूर पॉठ्य लगाव
छि तिम ग्यॉनी स्वखु द्वखु मुख्त आसन
तिमन अविनॉशी परम पद हॉसिल छि सपदन

یِمن زَن مان تہٕ موہ آسہِ نشٹ گومُت
یِمو نہٕ آسکت دوٗش زیٖنِتھ چھُ تھوومُت
تِمن پرماتما رُوپس منٛز ستھِت بھاو
ژٔٹِتھ کامنایَن ستیٖ پوٗر پاٗٹھۍ لگاو
چھِ تِم گیٛانی سوکھ دوکھ مُوکھت آسَن
تِمن اَوِناشی پرمہٕ پد حاصِل چھِ سپدَن

न तद्भासयते सूर्यो न शशाङ्को न पावक:।
यद्गत्वा न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम।।६।।

येमिस मनुशस परमु पद हॉसिल छि सपदन
बु सम्सार ज़ांह ति छुनु वापस यिवान
प्रकाश सॅर्‌य परमु पद पानुय प्रकाशवान
न सिरयि, च़ँद्रम नय ॲग्नी अथ गॉशिरावान
यि ज़ॉनिथ योहय ज़ान म्योन परमु धाम
अवय किन्य ज़ान कूताह छुय महान

ییٚمِس منُشس پرمہٕ پد حاصِل چھِ سپدَن
بہٕ سنسار زانٛہہ تہٕ چھُنہٕ واپس یِوان
پرٛکاشہٕ سُری پرمہٕ پد پانہِ پرٛکاشہٕ وان
نہٕ سِری یہٕ ژٔندرمہٕ نےٚ اَگنی اَتھ گاشہٕ راوان
یہٕ زانِتھ یوہے زان مےٚون پرمہٕ دام
اَوے کِنۍ زان کوٗتاہ چھُے مہان

ममैवांशो जीवलोके जीवभूत: सनातन:।
मन: षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति।।७।।

सनातन अमुश युस आसान अन्दर शरीर
योहय गव ज़ीवु आत्मा आसन ब तदबीर
छु पाँच़न यॅंद्रियन बॆयि सुत्य ह्यथ मन
सिथूल दिह आसनु किन्य यिमन खींचन

سناتن اَمُش یُس آسان اَندر شریٖر
یوہے گو زیٖو آتما آسان بہٕ تدبیٖر
چھُ پانٛژن یٚندریَن بیٚیہِ ستیٖ ہیتھ من
ستھوٗل دیہہ آسنہٕ کِنۍ یِمن کھیٚنٛچن

शरीरं यदवाप्नोति यच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः।
गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गन्धानिवाशयात्।।८।।

मुशकदार जायि यिथु पॉठ्य ह्वा निवान	مُشکٕ دار جایہِ یِتھ پأٹھۍ ہوا نِوان مُشک ستۍ
मुशक सुत्य पानस	پانَس
तिथय पॉठ्य दि्हुक स्वॉमी निवान शरीर	تِتھے پأٹھۍ دیہُک سوأمی نِوان شریر ترٛاوِتھ آتما
त्यॉगिथ आत्मा सुत्य पानस	ستۍ پانَس
मनस मवाफिक यँद्रिय पानस सुत्य पकुनावन	مَنَس موأفِق یٔندرٕے پانَس ستۍ پکہٕ ناوَن
शरीर युस प्राप्त सपदान तथ मंज़ अचन	شریر یُس پرٛاپتھ سپدان تتھ منٛز اَژن

श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च।
अधिष्ठाय मनश्चायं विषयानुपसेवते।।९।।

अॅछव, कनव, ज़ेवि, त्वचायि सुत्यन	أچھو، کنو، زیوٕ تۆچایہِ ستۍن
तु मनु सुत्यन बेयि नसति सुत्यन	تہٕ منہٕ ستۍن بیٚیہِ نستہِ ستۍن
छु ज़ीव आत्मा यिमन हुंदि मदद सुत्यन	چھُ زیو آتما یِمن ہُندِ مددٕ ستۍن
छु भूगान विषय भुगन तमामन	چھُ بھۄگان ویشے بھۄگن تمامن

उत्क्रामन्तं स्थितं वापि भुञ्जानं वा गुणान्वितम्।
विमूढा नानुपश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः।।१०।।

शरीर त्रॉविथ गछ़न या अथ मंज़ रोज़न	شریر ترٛأوِتھ گژھن یا اَتھ منٛز روزن
या विषयन हुंद भूग भूगन या त्रेग्वण युक्त सपदन	یا وِشین ہُند بھۄگ بھۄگن یا ترٛے گون یُکت سپدن
यि ज़ानन ग्यानु रूपी नेथुरवाल्य अग्यॉनी नु ज़ानन	یہِ زانان گیانہٕ رۄپی نیٚتھر وألۍ اَگیأنی نہٕ زانَن
स्यठाह थदि पायि ग्यॉनी ब तत्व छि ज़ानन	سیٹھاہ تھدِ پایہِ گیأنی بہٕ تتو چھِ زانَن

यतन्तो योगिनश्चैनं पश्यन्त्यात्मन्यवस्थितम्।
यतन्तोऽप्यकृतात्मानो नैनं पश्यन्त्यचेतस:।।११।।

यत्न करनवॉल्य यूगी ज़न यिम छि आसन
पनुन आत्मा दिहस मंज़ तत्व किन्य स्थित छि ज़ानन
वलेकिन तिमव नु पनुन्य अंत:कर्ण श्वद
कॅर्यमुत्य छि आसान
अग्यॉनी यथ नु यत्न कॅर्य कॅर्य आत्मा प्रज़ुनावन

یتَن کرَن وأل٘ی یوٗگی جن یم چھِ آسن
پنُن آتما دیٚہس منز تتو کِنۍ ستھِت چھِ زانَن
ولیکن یموٚ نہٕ پنٕنۍ اَنتاہ کرن شود گرٕتۍ چھِ آسن
اَگیأنی یتھ نہٕ یتَن گرِ گرِ آتما پرٕزٕناوَن

यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम्।
यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकम्।।१२।।

अन्दर सिरयिन युस ज़न तीज़ छु आसान
ज़गत सोरुय छु अमि सुत्य प्रज़ुलान
बेयि तीज़ युस च़्ँद्रमस तु अग्नु मंज़ आसान
च़्यय ज़ान सोरुय यि तीज़ छुय म्योनुय मान

اندر سِریَس یُس زَن تیز چھُ آسان
زگت سورُے چھُ امہِ ستۍ پرٕزٕلان
بیٚیہِ تیز یُس ژٔندرمس تہٕ أگنہٕ منز آسان
ژٕے زان سورُے یہِ تیز چھُے میۆنُے مان

गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा।
पुष्णामि चौषधी: सर्वा: सोमो भूत्वा रसात्मक:।।१३।।

अॅचि़थ पृथ्वी अन्दर पनुनि शक्ती
करान धारण बु अद छुस भूत सॉरी
बॅनिथ च़्ँद्रम बनान अमर्‌यथ बो रसदार
करान ताकथ वनस्पतियन नमूदार

أژِتھ پرٕتھوی اَندر پننہٕ شکھتی
کران دھارن بہٕ اَدٕ چھُس بھوٗت سأری
بٔنِتھ ژٔندرمہٕ بنان اَمرِتھ بو رسدار
کران طاقتھ ونسپتین نموٗدار

अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रित:।
प्राणापानसमायुक्त: पचाम्यन्नं चतुर्विधम्।।१४।।

तमाम प्रॉणियन शरीरस मंज़ छुस बुय
पचावन वोल ताकथ प्राण अपान छुस बुय
तु बुय छुस च़ोरि प्राकॅर्य अन्न बचावान
वैशवानर ॲग्नु रूप ति बुय आसान

تمام پڑٲنین شریٖرس منٛز چھُس بہٕ
پچاوَن وول طاقتھ پڑان اَپان چھُس بہٕ
تہٕ بہٕ چھُس ژورِ پڑکاری اَن پچاوان
ویشوانر أگنہٕ رۄپہٕ تہِ بہٕ آسان

सर्वस्य चाहं हृदि सन्निविष्टो- मत्त: स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च।
वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्या– वेदान्तकृद्वेदविदेव चाहम्।।१५।।

बु छुस हृदयस अन्दर तमाम प्रॉणियन
तु म्यानय सुत्य सपदान समर्थ ग्यान अपोहन
तमाम वीदन अन्दर ज़ाननस लायक छुस बुय
तु वीदन हुंद कर्ता तु वीदन हुंद ज़ाननवोल
छुस बुय

بہٕ چھُس ہرٛدیَس اَندر تمام پڑٲنین
تہٕ میٲنے ستیٚ سپدان سُمرتھ گیٲن اَپوہَن
تمام ویٖدن اَندر زانَنس لایِق چھُس بہٕ
تہٕ ویٖدن ہُنٛد کرتا تہٕ ویٖدن ہُنٛد زانَن وول چھُس
بہٕ

द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च।
क्षर: सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते।।१६।।

अन्दर सम्सार दॊयि प्रकॉर्य प्वरुश आसान
छि कॆंह अविनॉशी कॆंह नाशिवान आसान
छि भूत प्रॉणी शरीर दॉरी सपदान नाशस
रॅहिथ युस नाशि निशि ज़ीव आत्मा वनान तस

اَندر سمسار دوٚیہِ پڑکاری پورُش آسان
چھِ کیٚنٛہہ اَوِناشی کیٚنٛہہ ناشہِ وان آسان
چھِ بھوٗت پڑٲنی شریر دٲری سپدان ناشس
رٕہِتھ یُس ناشہِ نِشہِ زیٖو آتما وَنان تَس

उत्तम: पुरुषस्त्वन्य: परमात्मेत्युदाहृत:।
यो लोकत्रयमाविश्य बिभर्त्यव्यय ईश्वर:।।१७।।

उत्तम प्वरुश यिमन द्वन मंज़ युस खास
छु त्रेन भवनन मंज़ बस सुय कॅरिथ वास
तॅमिस अविनॉशी परमेश्वर परमात्मा छि वनन
करान युस सारिनुय धारण तु पोषण

اُتم پورُش یمن دون منز یُس خاص
چھُ ترین بھونَن منز بَس سُے کٔرِتھ واس
تٔمِس اَوِناشی پرمیشور پرماتما چھِ وَنن
کران یُس سارِنے دھارن تہٕ پوشن

यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तम:।
अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथित: पुरुषोत्तम:।।१८।।

बु छुस नाशवान जड, वर्गु निशि स्यठाह दूर
तु अविनॉशी ज़ीव आत्मा ख्वतु उत्तम भरपूर
अवय किन्य वीदन मंज़ बेयि तमाम लूकन
प्रसिद्ध नावु सुत्य मे पुरुषोत्तम वनन

بہٕ چھُس ناشوان جڑ ورگہ نِشہِ سیٹھاہ دۏر
تہٕ اَوِناشی زیو آتما کھوتہٕ اُتم بھرپۏر
اَوَے کِنۍ ویدن منز بیٚیہ تمام لۏکن
پرسِدھ ناوٕ سٟتۍ مے پۏرشوتم چھِ وَنن

यो मामेवमसम्मूढो जानाति पुरुषोत्तमम्।
स सर्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत:।।१९।।

प्वरुश ग्यॉनी युस आसान अर्ज़न
तत्व किन्य छुम मे पुरुषोत्तम ज़ानन
सु ज़ाननवोल प्वरुश हर प्रकॉर्य मे ज़ानान
छु मे वासुदीव परमेश्वरस पूज़ान

پۏرُش گیانی یُس آسان اَرزن
تتو کِنۍ چھُم مے پۏرشوتم زانَن
سُہ زانَن وول پۏرُش ہر پرکارٕ مے زانان
چھُ مے واسدیو پرمیشورس پۏزان

इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयानघ।
एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत।।२०।।

चु बोज़ ही निशपाप अर्ज़न
यि केंछ़ा गुप्त सिर कौरमय मे वर्णन
तत्व किन्य युस मनुश ज़ानान छुय अथ
छु सपदान ग्यानुवान बेयि कृतार्थ

ژٕ بوز ہی نیٚشہِ پاپ اَرزن
یہِ کینٛژھا گُپت سِر کوٚرمےَ مےٚ ورنَن
تتوٕ کِنۍ یُس منُش زانان چھےٚ اَتھ
چھُ سپدان گیانہٕ وان بیٚیہٕ کرتارتھ

☆

پندأہم اَدھیاے وأژ اَند

☆☆☆

شُرٛاہم اَدھیاۓ

دیوائسُر سمپتی وِبھاگ یُوگ (۲۴)

श्री भगवानुवाच:

अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञान योगव्यवस्थिति:।
दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप आर्जवम्।।१।।

श्री भगवान वनान	شرٛی بھگوان ونان
बे खूफ रुज़िथ अंत:कर्ण श्वद साफ थावॖन्य	بے خوٗف رُوٗزِتھ اَنتاہ کرَن شوٗد صاف تھاوِنۍ
तत्व ग्यानॖ बापथ द्यानॖ यूग दृढ़ थावॖन्य	تتو گیانہٕ باپتھ دھیانہٕ یوگہٕ درٛڑھ تھاوِنۍ
गरज़ त्रॉविथ व्यछ़ारॖन्य गछ़ि सखावत	غرض ترٛاوِتھ وبژارِنۍ گژھِ سخاوَت
करॖन्य यँद्रिय दमन पूज़न भगवान ग्वर दीवता ह्यथ	کرِنۍ یئندرے دمن پوٗزُن بھگوان گور دیوتا ہیتھ
करुन ॲग्नॖ वतर सॅहिथ धर्मुक उच्चारण	کرُن اَگنہٕ وتر سیٛہتھ دھرمُک اُچارن
करुन भगवान सुंद सुमरन तॖ वीद शास्त्रन हुंद कथन	کرُن بھگوان سُند سُمرن تہٕ وید شاسترن ہُند کتھَن
सॅहन कष्ट करुन सर्वॖ धर्म पालनॖ बापथ	سہَن کشٹ کرُن سرٕو دھرم پالنہٕ باپتھ
शरीर यँद्रिय तॖ अंत:कर्ण थवॖन्य साफ फकथ	شریر یئندرے تہٕ انتہاہ کرن تھوِنۍ صاف فقط

अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्याग: शान्तिरपैशुनम्।
दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम्।।२।।

मनस मंज़ बस अहिंसा भाव थावुन	مَنَس منز بَس اَہنسا بھاو تھاوُن
सतुक अमर्‌यथ द्वछ़ि द्वछ़ि वरतावुन	ستُک اَمر یتھ دوٗژھِ دوٗژھِ ورتاوُن

ब हर रंग क्रूधु निशि गछि दूर रोज़ुन
वॅरिथ करनुक अभिमान त्यागुन
ब अंत:कर्ण गछि चित शॉन्त थावुन्य
बेयन हुंज़ चोगुल्य गछि न पानुनावुन्य
तमाम भूत प्रॉणियन प्यठ बेमतलब दया थावुन्य
विषय भूग यिम करान वुछिथ ह्यवन पथ
विरुद्ध उचार धर्मस श्रम ज़ानुन्य
बेमतलब खॉहिशात छिनु पानुनावुन्य

بہ ہر رنگہٕ کرٛوٗدِ نِشہِ گژھِ دوٗر روزُن
ؤرِتھ، کرنُک ، اِبمان تیٛاگُن
بہ انتاہ کرن گژھِ چِت شانٛت تھاوِنۍ
بیٚین ہنٛز چوٗگلۍ گژھِ نہٕ پانہٕ ناوِنۍ
تمام بھوٗت پرٛانٛین پٮ۪ٹھ بے مطلب دیا تھاوِنۍ
وِیشے بھوٗگ یِم کران وُچھِتھ ہیٚون پتھ
وِرُدھ اُچار دھرمس شرٛم زانۍ
بے مطلب خاہِشات چھِنہٕ پانہٕ ناوِنۍ

तेज: क्षमा धृति: शौचमद्रोहोनातिमानिता।
भवन्ति सम्पदं दैवीमभिजातस्य भारत।।३।।

थवुन्य श्वदता, धीर बेयि क्षमा भाव
ब दुशमन हरगिज़ दुशमनी मु वरताव
थवुन अभिमान बोड आसनुक नु अर्ज़न
प्वरुश व्वत्पन्न सपदान दिव्य सम्पदा लक्षण

تھوِنۍ شودتا، دھیر بیٚیہِ کھما بھاو
بہ دُشمن ہرگز دُشمنی مہٕ ورتاو
تھوُن اِبمان بۆڈ آسنُک نہٕ اَرزن
پورُش ووتپن سپدان دِوِ سمپدا لکھین

दम्भो दर्पोऽभिमानश्च क्रोध: पारुष्यमेव च।
अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ सम्पदमासुरीम्।।४।।

प्वरुश युस आसान आसुरी सम्पदा ह्यथ
लक्षण तॅम्य सुंद्य बोज़ुनावथ ही पारथ
छु दम्भ आसान घमण्डी, अभिमॉनी
कठोर आसान क्रूधी बेयि अग्यॉनी

پورُش یُس آسان آسُری سمپدا ہیتھ
لکھین تمۍ ہنٛدِ بوٗزناوتھ ہی پارتھ
چھُ دھمب آسان گھُمنڈی، اِبمانی
کٹھوٗر آسان کرٛوٗدھی بیٚیہِ اَگیاٗنی

दैवी सम्पद्विमोक्षाय निबन्धायासुरी मता।
मा शुचः सम्पदं दैवीमभिजातोऽसि पाण्डव।।५।।

बराहे मुक्ति छु आसान दैवी सम्पदा
बराहे बन्धन छु मानान आसुरी सम्पदा
मु कर चु शूक व्वन्य ही अर्ज़न
चु छुख दैवी सम्पदायि मंज़ गॊमुत उत्पन्न

براہے مُکتی چھُ آسان دے وی سمپدا
براہے بنٛدھن چھُ مانان آسُری سمپدا
مہٕ کر ژٕ شوٗک ووٗنی ہی اَرزن
ژٕ چھُکھ دِے وی سمپدایہِ منٛز گوٚمُت اُتپن

द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन्दैव आसुर एव च।
दैवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृणु।।६।।

दुकुसमी भूत सृष्टि यथ लूकस मंज़
छि अख दैवी प्रकृति दॊयिम आसुरी बोज़ अर्ज़न
कॊरुम दैवी प्रकृति हुंद ब व्यस्तार वर्णन
तु बोज़ुनावथ आसुरी प्रकृति हुंद थव मे कुन कन

دُقسمی بھوٗتہٕ سرٛشٹی یَتھ لوٗکس منٛز
چھِ اَکھ دَے وی پرکرٛتی دوٚیِم آسُری بوز اَرزن
کوٚرُم دَے وی پرکرٛتی ہُنٛد بہ وِستار ورنَن
تہٕ بوزٕناوتھ آسُری پرکرٛتی ہُنٛد تھَوٕ مےٚ کُن کن

प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जना न विदुरासुराः।
न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते।।७।।

मनुश आसुरी स्वभावु वॉल्य यिम छि आसन
न प्रवृत्ति नय निवृत्ति तिम छि ज़ानन
न छुख आचार नु शुदी अँदरु न्यबरु आसान
नु तिम हरहाल सत्य भाषण ति आसन

منُش آسُری سوبھاوٕ وأل یِم چھِ آسن
نہ پروِرت نے نِوٕرت تِم چھِ زانَن
نہٕ چھُکھ آژار نہٕ شُدھی أندرٕ نیبرٕ آسن
نہٕ تِم ہر حال ستیہِ بھاشَن تہٕ آسن

असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदाहुरनीश्वरम्।
अपरस्परसम्भूतं किमन्यत्कामहैतुकम्।।८।।

मनुश यिम आसुरी बु प्रकृत छि आसान	مٕنُش یِم آسُری بہٕ پرکرٛتھ چھِ آسان
बिना ईश्वर बिना आश्रय ज़गत अपुज़ ज़ानान	بِنا اِیشور بِنا آشرٛ ے زگت اَپُز زانان
छि कीवल स्त्री पुरुश संयोग सुत्यन	چھِ کیوٚل سِتھری پورُش سمیوٗگہٕ سِتین
गॊमुत छुय पॉन्य पानय ज़गत व्वत्पन्न	گوٚمُت چھُے پأنۍ پانےٚ زگت اُوتپن
छु कारण कामु कुय अथ छु बुन्ययाद	چھُ کارَن کامہٕ کُے اَتھ چھُ بُنٛیاد
बजुज़ अख काम क्याह छु अथ वाद	بہ جُز اَکھ کام کیٛاہ چھُ اَتھ واد

एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानोऽल्पबुद्धय:।
प्रभवन्त्युग्रकर्माण: क्षयाय जगतोऽहिता:।।९।।

अन्दर नास्तिकवाद यिम वलनु आमुत्य	اَنٛدر ناستِک واد یِم ولنہٕ آمٕتۍ
अमय स्वभावु किन्य छिय नष्ट गॉमुत्य	اَمے سوبھاوٕ کِنۍ چھِی نشٹ گأمٕتۍ
बुदीहीन सारिनुय क्युत बद छु यछ़ान	بُدھی ہِین سارِنٕے کیُت بد چھُ یَژھان
ज़गत नाशि खॉतरय आसान सोंचान	زگت ناشہِ خأطرے آسان سوٗنچان

काममाश्रित्य दुष्पूरं दम्भमानमदान्विता:।
मोहादृहीत्वासद्ग्राहान्प्रवर्तन्तेशुचिव्रता:।।१०।।

मनुश यिम दर किबुर व गोरुर तु मद छिआसन	مٕنُش یِم در کِبرُ وغرٛوٗر تہٕ مَد چھِ آسن
बु अग्यान पानुनावान अपज़्यन यछ़ायन	بہٕ اَگیان پانہٕ ناوان اَپزٛین یَژھاین
बु अग्यान वश करान शास्त्र विरुद सिदान्तन	بہٕ اَگیان وَش کران شاسترٕ وِرُدھ سِدھانتَن
यछ़ा अनुसार भ्रष्टाचार दर सम्सार पकुनावन	یَژھا انُسار بھرٕشٹاچار در سمسار پکہٕ ناوَن

चिन्तामपरिमेयां च प्रलयान्तामुपाश्रिता:।
कामोपभोगपरमा एतावदिति निश्चिता:।।११।।

बेहद फिकरन अन्दर यिम छिय गछ़ान बन्द
यिमन फिकरन नु मरनस ताम छुय अन्द
विषय भूग भुगनस तृप्ती छि मानान
यिथुय स्वख अमि प्रकॉर्‌य अथ स्वख छि मानान

بے حد فِکرن اَنٛدر یمِ چھِی گژھان بنٛد
یمِن فِکرن نہ مرنَس تام چھُے اَنٛد
وِیشے بھوٗگ بھُگنَس ترِپتی چھِ مانان
یِتھُے سوکھ اَمہِ پرٛکارٕ اَتھ سوکھ چھِ مانان

आशापाशशतैर्बद्धा: कामक्रोधपरायणा:।
ईहन्ते कामभोगार्थमन्यायेनार्थसञ्चयान्।।१२।।

फॅसिथ फाँस्यिन हतु बज़न मंज़ ब आशा गिरफतार
विषय भूगन करान आसान बापार
अन्याय कॅर्य कॅर्य छुय सॉबरिथ थवान धन
लॅगिथ अथ कूशिश मंज़ छुय सु आसन

پھَسِتھ پھانٛسِین ہتہٕ بژن منٛز بہ آشا گرفتار
وِشے بھوٗگن کران آسان باپار
اَنیاے کٔری کٔری چھُے سوٗمبرِتھ تھوان دھن
لٔگِتھ اَتھ کوٗششہِ منٛز چھُے سُہ آسن

इदमद्य मया लब्धमिमं प्राप्स्ये मनोरथम्।
इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम्।।१३।।

[illegible] सपदेयि प्राप्त अज़ दोहस मंज़
खयाला युथ यिमन दर सोंच यिवन
मे ताकथ छुम करुन बेयि करु बु हॉसिल
मे छुम यूताह हुरेर सपद्यम मे बिल्कुल

یِہُن سپدِیہِ پراپتھ اَز دوہَس منٛز
خیالا یُتھ یِمن در سوٗنٛچ یِون
مےٚ طاقتھ چھُم کرُن بێیہِ کرٕ بہ حاصِل
مےٚ چھُم یوٗتاہ ہُرر سپدِم مےٚ بِلکُل

असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि।
ईश्वरोऽहमहं भोगी सिद्धोऽहं बलवान्सुखी।।१४।।

शॅथुर मोरुम मे हु बेयि बाकुय शॅथुर ति मारख
बु छुस ईश्वर तु ऐश्वर्य भूगनवोल बेशक
बु छुस सिद्धि युक्त अवय छुम मे सिद्धि
बु छुस बलवान ति बेयि छुस स्वखी

شتھر مورُم مے ہُہ بیٚیہ باقے شتھر تہٕ مارکھ
بہٕ چھس ایشور تہٕ ایشوری بھوٗگن وول بے شک
بہٕ چھس سیدھی یکُت اَوے چھُم مے سیدھی
بہٕ چھس بلوان تہٕ بیٚیہ چھس سوکھی

आढ्योभिजनवानस्मि कोऽन्योऽस्ति सदृशो मया।
यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्य इत्यज्ञानविमोहिता:।।१५।।

कोटम्बवोल बोड बु बेयि धनुवोल सरासर
दोयिम कांह ह्यकि न ऑसिथ मेय बराबर
बु करु दान, जग बेयि थवु ख्वश पनुन पान
गछान मूह रूप ब्रह्मस मंज़ बु अग्यान

کوٹمبہٕ وول بوٚڈ بہٕ بیٚیہ دھنہٕ وول سراسر
دوٚیم کانٛہہ ہیکہِ نہٕ آسِتھ مے برابر
بہٕ کرٕ دان جگ بیٚیہ تھوٕ خوش پنُن پان
گژھان موہ روٗپہٕ برٛہمس منٛز بہٕ اَگیان

अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमावृता:।
प्रसक्ता: कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ।।१६।।

स्यठाह आसक्त यिम आसुरी लूख छि आसान
गिरफतार दर विषय भूग नरकस मंज़ गछान
छि आसान लॉग्य बस तिम विषय भूगन
महा मलीन जायि तिमन मंज़ नरकन

سیٹھاہ آسکت یِم آسُری لوٗکھ چھِ آسان
گرفتار در وِشے بھوٗگ نرکس منٛز گژھان
چھِ آسان لاگی بس تِم وِشے بھوٗگن
مہا ملین جایہِ تِمن منٛز نرکن

आत्मसम्भाविता: स्तब्धा धनमानमदान्विता:।
यजन्ते नामयज्ञैस्ते दम्भेनाविधिपूर्वकम्।।१७।।

घमण्डी यिम प्वरुश पनुन पान श्रेष्ठ मानान
तिमन धन दौलत तु मानुक गरुर आसान
करान नावु क्षेत्र यॅगन्यन अन्दर जालसॉज़ी
गछ़ान सोरुय खलाफय शास्तर विधि

گھمنڈی یِم پورش پنُن پان شریشٹھ مانان
تمن دھن، دولت تہٕ مانُک غرُور آسان
کران ناوٕ کھیترٕ یگنین اندر جالسازی
گژھان سورُے خلافے شاسترٕ وِدھی

अहङ्कारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिता:।
मामात्मपरदेहेषु प्रद्विषन्तोऽभ्यसूयका:।।१८।।

अहंकारण, गरुरन बॆयि घमण्डन
छि वॅल्यमुत्य कामनायव बॆयि क्रूधन
प्वरुश यिम निन्दा करान दॊयिम्यन
शरीरन मंज़ बु मोजूद पनुन्यन तु परद्यन
बु अन्तरयॉमी हर जायि मोजूद आसन
मगर तिम लूख मे सुत्यन वैर थावन

اَہنکارن غرُورن بیٚیہ گھمنڈن
چھِ وٲلِمتؠ کامنایو بیٚیہ کرُودن
پورُش یِم نِندا کران دوییمین
شریرن منز بہٕ موجوٗد پننین تہٕ پردیَن
بہٕ اَنترٕیامی ہر جایہ موجوٗد آسن
مگر تِم لوٗکھ مےٚ سٟتین وَیر تھاوَن

तानहं द्विषत: क्रूरान्संसारेषु नराधमान्।
क्षिपाम्यजस्त्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु।।१९।।

तिमन पापु करमियन बॆयि वॉरियन
क्रूर करमियन तु नराधमियन
छ़ुसख फिर्‍य फिर्‍य वापस बु अनन
तु सम्सॉर्‍य आसुरी यूनी मंज़ त्रावन

تمن پاپہ کرمی ین بیٚیہ وٲرِیَن
کرُور کرمی ین تہٕ نرادھمیَن
چھُسکھ پھِرِ پھِرِ واپس بہٕ اَنن
تہٕ سمسٲرِ آسُری یوٗنی منز ترٲون

आसुरीं योनिमापन्ना मूढा जन्मनि जन्मनि।
मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमां गतिम्।।२०।।

तिमन मूडन बु कति छुस प्राप्त सपदन
तिमन आसुरी यूनी ज़न्म हा ज़न्म मेलान
लगातार गॅती मेलान ब्वन ब्वन
अग्वड़ु नरकस मंज़ ऑखुर तिम प्यवन

تمِن مۄڑن بہٕ کتہِ چھُس پرٛاپتھ سپدان
تمِن آسُری یوٗنی زٕنم ہا زٕنم میلان
لگاتار گٲتی میلان تِمن بوٛن بوٛن
اَگوڑٕ نرکس منز آخر تِم پیوٚن

त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः।
कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत्।।२१।।

छि त्रॆ कुस्मु दरवाज़ु काम, लूभ, क्रूध, नरकस
यिमुय आसान नाशिवान छिय आत्माहस
यिहय हीतू बनान नरकुक यिहुंदि रागु सुत्यन
अवय किन्य गछ़ी करुन यिहुंद त्याग धारण

چھِ ترٛے قسمہٕ درواز کام، لوٗبھ، کرٛوٗدھ نرکس
یِمےٕ آسان ناشوان چھُہی آتماہَس
یِہےٚ ہیتو بنان نرکک یِہٕنٛدِ راگہٕ سِتھن
اَوے کِنی گژھِ کرُن یِہُنٛد تیاگ دھارن

एतैर्विमुक्तः कौन्तेय तमोद्वारैस्त्रिभिर्नरः।
आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततो याति परां गतिम्।।२२।।

यिमन नरकुक्यन त्रेन दरवाज़न अर्ज़न
प्वरुश युस त्रेनवुय निशि मूख्त सपदन
अमिय सुत्य छुय सु परमु गॅती प्रावान
छि मे परमीश्वरस प्राप्त सपदान

یِمن نرکہٕ کیٚن ترٛین دروازن اَرزن
پوٗرُش یُس ترٛنوَے نِشہِ مۄکھت سپَدن
اَمے سٟتی چھُے سُہ پرمہٕ گٲتی پرٛاوان
چھِ مےٚ پرمیشورس پرٛاپتھ سپدان

य: शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारत:।
न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परां गतिम्।।२३।।

विधि शास्त्र अनुसार युस छु त्यागान
पनुनि मरज़ी मुतॉबिक पानुनावान
तॅमिस स्यदी छनु ज़ांह ति सपदान
नु छस परमु गॅती नय स्वख मेलान

ویٚدھی شاستر انُوسار یُس چھُ تیاگان
پنٕنہِ مرضی مطأبِق پانہٕ ناوان
تٔمِس سیٚدھی چھنہٕ زانٛہہ تہٕ سپدان
نہٕ چھُس پرمہٕ گٔتی نے سوکھ میلان

तस्माच्छास्त्र प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ।
ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्मकर्तुमिर्हार्हारु।।२४।।

छि करनस या नु करनस चानि बापथ
मुतॉबिक शास्त्र विधि करनुक ज़रूरथ
यि ज़ानुन समजुन छुय चॅय लॉज़िम
मुतॉबिक शास्त्र विधि करुन नॆति कर्म

چھِ کرٕنٕس یا نہٕ کرٕنٕس چانہِ باپتھ
مُطأبِق شاستر ویٚدھی کرنُک ضرُورتھ
یہِ زانُن ییٚیہٕ سمجھُن چھےٚ ژےٚ لأزِم
مطأبِق شاستر ویٚدھی کرُن نیٚتہِ کرم

☆

شرٛاہم اَدھیاے وأژ اَند

☆☆☆

سداٛہم اَدھیاے

شردھا تریہ وِبھاگ یوگ

अर्जुन उवाच:

ये शास्त्रविधिमुत्सृज्य यजन्ते श्रद्धयान्विता:।
तेषां निष्ठा तु का कृष्ण सत्त्वमाहो रजस्तम:।।१।।

अर्ज़न दीव छु वनान	ارزن دیوٗ چھُ ونان
ज़्रॅटिथ शास्त्र व्यद योसु श्रद्धा पॉदु सपदन	ژٕٹِتھ شاسترٕ وبد یوسہٕ شردھا پأدٕ سَپدن
अमी श्रद्धायि मनुश दिवताहन छु पूज़न	اَمی شردایہِ مُنُش دیٖوتاہَن چھُ پوٗزَن
मे वॅन्यतव यिमन क्वसु निष्ठा छि आसन	مےٚ وٕنۍ تو یِمن کوسہٕ نِشٹھا چھِ آسن
सतो यिम छा राजसी या तमोगुण	ستوٗ یِم چھا راجٕسے یا تموٗ گون

श्री भगवानुवाच:

त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा।
सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु।।२।।

श्री भगवान छु वनान	شرٛی بھگوان چھُ ونان
स्वभावु किन्य योस श्रद्धा मनशस पॉदु सपदन	سو بھاوٕ کِنۍ یوسہٕ شردھا منشس پأدٕ سَپدن
स्व शास्त्र संस्कारव निशि ब्योन छि आसन	سو شاستر سنسکارو نِشہِ بیٛوٗن چھُ آسن
त्रेयव कुस्मव सतोगुण, रजोगुण बेयि तमोगुण	ترٛیَوٕ قسمو ستوٗ گون، رجوٗ گون بێیہٕ تموٗ گون
वनय यिमन मुतलक थव मे कुन कन	وَنےَ یِمن مُتلَق تھَو مےٚ کُن کن

सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत।
श्रद्धामयोऽयं पुरुषोयोयच्छ्रद्धः स एवसः।।३।।

तमाम मनुशन श्रद्धा आसान भारत
मगर आसान पनुन्यन अंत:कर्णन मुतॉबिक
यिथुय ह्यु प्वरुश श्रद्धामय ति आसान
श्रद्धा अनुसार प्वरुश तिम तिथ्य छि आसान

تمام منُشن شردھا آسان بھارت
مگر آسان پنۍ نبن اَنتاہ کرنٛن مطابق
یتھے ہیٛو پورُش شرٛدھامے تہٕ آسان
شردھا انوٗسار پورُش تم تتھی چھِ آسان

यजन्ते सात्त्विका देवान्यक्षरक्षांसि राजसः।
प्रेतान्भूतगणांश्चान्ये यजन्ते तामसा जनः।।४।।

छि सातविक दिवताहन हुंज़ पूज़ करन
यछन, राक्षसन छि राजसी प्वरुश पूज़न
प्वरुश यिम तामसी स्वभावु आसन
छि भूतन प्रुतनुय आसान पूज़न

چھِ ساتوِک دیوتاہَن ہنٛز پوٗز کرَن
یچھن، راکھسن چھِ راجسی پورُش پوٗزن
پورُش یم تامسی سوبھاوٕ آسن
چھِ بھوٗتن، پرِیتنۍ آسان پوٗزن

अशास्त्रविहितं घोरं तप्यन्ते ये तपो जनः।
दम्भाहङ्कारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः।।५।।

मनुश यिम शास्त्र विधि रॅहिथ छि आसन
कॅरिथ घोर तप छि पानस तपुनावन
छि यिम दम्भ अहंकॉरी तु कॉमी
ब ताकथ आसान तिम अभिमॉनी

منُش یم شاستر ودھی رٔہتھ چھِ آسن
کرِتھ گور تپ چھِ پانٛس تپہٕ ناوَن
چھِ یم دھمب، اہنکاری تہٕ کامی
بہٕ طاقتھ آسان تم ابِمانی

कर्शयन्त: शरीरस्थं भूतग्राममचेतस:।
मां चैवान्त:शरीरस्थं तान्विद्धचासुरनिश्चयान्।।६।।

बु परमात्मा युस अंत:कर्णन मंज़ स्थित
शरीरस मंज़ ति भूत सम्दाय ऑसिथ
यिमन सारिनुय छि यिम कृश करनवॉल्य आसान
छि यिम आसुरी स्वभावुक्य कर चु व्वन्य द्यान

بہ پرماتما یُس اَنتاہ کرنن منز ستھِت
شریرس منز تہ بھوتہ سمدائے آستھ
یمن سارِنے چھِ یم کرش کرن والی آسان
چھِ یم آسُری سوبھاوِکی کر ژ ووَنی دھیان

आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रिय:।
यज्ञस्तपस्तथा दानं तेषां भेदमिमं श्रृणु।।७।।

छि भूज़न त्रे प्रकॉर्य आसान प्रेयिवुन
तमामन पननि पननि प्रकृच़ बनुवुन
यिथुय किन्य दान, तप, जग त्रे प्रकॉरी
वनय बो राज़ अम्युक रोज़ कन दॉरी

چھِ بھوزن ترے پرکاری آسان پریِہ وُن
تمامن پننہِ پننہِ پرکرژ بنہ وُن
یتھے کنی دان، تپ، جگ ترے پرکاری
وَنے بو راز اَمیُک روز کن داری

आयु: सत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धना:।
रस्या: स्निग्धा: स्थिरा हृद्या आहारा: सात्त्विकप्रिया:।।८।।

बडावान यिम उमर, अकुल तु ताकथ
तु दिन यिम स्वख तु येमि सुत्य रोज़ि सेहत
तु येमि सुत्य सीरी सपदि पॉदु
छि रसदार चीज़ यिम बिगरान छिनो ज़ांह
स्वभावु किन्य यिम मनस प्रेयिवुन्य पदार्थ
यिहय आहार छु सातविक प्वरशस प्रेयिवुन बिलाशक

بڑھاوان یم عُمر، عقل تہ طاقتھ
تہ دِن یم سوکھ تہ ییمہِ ستی روزِ صحت
تہ ییمہِ ستی سیری سپد پادٕ
چھِ رس دار چیز یم بگران چھِنو زانہہ
سوبھاوِ کنی یم منس پریِہ وِنی پدارتھ
یہے آہار چھُ ساتوِک پورشس پریِہ وُن بلاشکھ

कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरुक्षविदाहिन:।
आहारा राजसस्येष्टा दु:खशोकामयप्रदा:।।९।।

ट्यौठ, च़ोक, खार् बेयि स्यठाह तेज़	ٹیۄٹھ، ژوک، کھارٕ بێیہِ سیٹھاہ تیز
स्यठाह गरम तेज़ ऑस्यतन तथ नु परहेज़	سیٹھاہ گرم تیز اَسۍتَن تتھ نہٕ پرہیز
फिकिर, द्वख, रूग येमि सुत्य पॉदु सपदन	فِکر دۄکھ روگ ییمہِ سۍتۍ پاۓدٕ سپَدن
यिथुय आहार छु राजसी प्वरुशन टोठ आसन	یِتھُے آہار چھُ راجسی پۄرشَن ٹوٚٹھ آسن

यातयामं गतरसं पूति पर्युषितं च यत्।
उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम्।।१०।।

अड् पोख, रसु रोस, बदबूदार भूज़न	اَڈٕ پۄکھ، رسہٕ روٗس، بدبۆدار بھوجن
तु बेयि युस छ़्योट ऑसिथ उच्छित आसन	تہٕ بێیہِ یُس ژھیوٚٹ اَسِتھ اُوچھِت آسن
यिथ्यव क़स्मव यिम भूज़न छि आसन	یِتھو قِسمو یِم بۆزن چھِ آسن
छु तामसी प्वरुशन युथ भूज़न ख्वश करान	چھُ تامسی پۄرُشن یُتھ بۆزَن خوش کرَن

अफलाकाङ्क्षिभिर्यज्ञोविधिदृष्टो य इज्यते।
यष्टव्यमेवेति मन: समाधाय स सात्त्विक:।।११।।

यॅगुन्य युस शास्त्र विधि अनुसार हर दोह करनु यिवन	یگنٕ یُس شاستر ویدھی اَنُوسار ہر دوہہ کرنہٕ یِون
छु यॅगुन्य करनुक कर्तव्य बस सुय छु आसन	چھُ یگنٕ کرنک کرتویہِ بَس سُے چھُ آسن
फलुच यछ़ा च़ॅटिथ थॉविथ विश्वास अथ प्यठ	پھلُچ یَژھا ژٕٹِتھ تھٲوِتھ وِشواس اَتھ پێٹھ
प्वरुश यछ़ान यिम करुन आसान सातविक	پۄرُش یَژھان یِم کرُن آسان ساتوِک

अभिसन्धाय तु फलं दम्भार्थमपि चैव यत्।
इज्यते भरतश्रेष्ठ तं यज्ञं विद्धि राजसम्।।१२।।

यछा फलुच थॅविथ हावुन तु बावुन	یَژھا پھلچ تھٔوِتھ ہاوُن تہٕ بھاوُن
चु जान स्वय राजसी जग हे अर्ज़न	ژٕ زان سوے راجسی جگ ہے اَرزن

विधिहीनमसृष्टान्नं मन्त्रहीनमदक्षिणम्।
श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं परिचक्षते।।१३।।

बिन शास्त्र विधि अनु दानु रोसतुय	بِنا شاستر وِیدھی اَنہٕ دانہٕ رٚوسُتے
बिना मंत्र बेयि दक्षिणायि रोसतुय	بِنا منتر بێیہِ دَکھنایہِ رٚوسُتے
बिना श्रद्धा युस जग करनु यिवान	بِنا شردھایُس جگ کرنہٕ یِوان
छि अथ जगस तामसी जग वनान	چھِ اَتھ جگس تامسی جگ وَنان

देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवम्।
ब्रह्मचर्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते।।१४।।

ग्वरन ब्रह्मनन बेयि सारिनुय दिवताहन	گورن، برٛہمنَن بێیہِ سارِنٕے دیوتاہَن
करुन्य पूज़ा यिमन बेयि ग्यानु वानन	کرِنٕی پۆزا یِمن بێیہِ گیانہٕ وانَن
पवित्रता, सरलता बेयि अहिंसा	پوِیترتا، سرلتا، بێیہِ اَہنسا
शरीर सम्बंधी यिहय गॅयि तप मानिता	شریر سمبندھی یہَے گیہِ تپ مانِیتا

अनुद्वेगकरं वाक्यं सत्यं प्रियहितं च यत्।
स्वाध्यायाभ्यसनं चैव वाङ्मयं तप उच्यते।।१५।।

वुछिथ, बूज़िथ या अनुबव कॅरिथ	وُچھِتھ بۆزِتھ یا اَنُبھو کٔرِتھ
तु ओरुकि योरुकि वरॉय ह्यकि साफ वॅनिथ	تہٕ اورٕکہِ یورٕکہِ ورأے ہیکہِ صاف ؤنِتھ

न गछ़ि उद्वेग नय गछ़ि वैर आसुन
न पनुनिस तु परदिस ह्युवुय हितकार बासुन
बॅरिथ लोलु सान बॅयि मुचॅरिथ करुन्य कथ
यि गव वॉणी हुंद तप छिय वनान अथ

نہ گژھِ اُودیگ نے گژھِ ویر آسُن
تہ پنہٕ نِس تہ پرٕ دِس ہُوے ہِتکار باسُن
بٕرتھ لولہٕ سان بییہٕ مُژ رتھ کرٕنی کتھ
یہ گو وانٕی ہُند تپ چھیے وَنان اَتھ

मन:प्रसाद: सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रह:।
भावसंशुद्धिरित्येतत्तपो मानसमुच्यते।।१६।।

मनस अन्दर बॅसिथ थावुन्य प्रसन्नता
तु रोज़ुन शान्त बॅयि शीतल हमेशा
मगन दर आत्मा मन मोन थावुन
ब अंत:करण मन वश थावुन
च़टुन्य दुर भावना श्वद थवुन च़्यथ
तिथुय आसन वनान अथ छिय मनुक तप

مٔنس اَندر بٔستھ تھاوٕنی پرٕسنتا
تہ روزُن شانت بییہٕ شیتل ہمیشا
مگن در آتما مَن مون تھاوُن
بہ اَنتاہ کرن من وَش تھاوُن
ژٹٕنی دُر بھاونا شود تھوُن ژِیتھ
تِتھے آسن وَنان اَتھ چھی منک تپ

श्रद्धया परया तप्तं तपस्तत्त्रिविधं नरै:।
अफलाकाङ्क्षिभिर्युक्तै: सात्त्विकं परिचक्षते।।१७।।

प्वरुश यूगी यिम फलुच यछ़ा नु थावान
छि परमु श्रद्धा मनस मंज़ व्यछ़नावान
छु त्रे प्रकॉर्य तप युस करनु यिवान
छु आसान सातकी तप थव तमिच ज़ान

پوٗرش یوٗگی یم پھلٕچ یژھا نہ تھاوان
چھِ پرمہٕ شرٕدھا مٔنس منٛز ویژھناوان
چھُ ترٕے پرٕکاری تپ یُس کرنہٕ یِوان
چھُ آسان ساتکی تپ تھو تمِچ زان

सत्कारमानपूजार्थं तपो दम्भेन चैव यत्।
क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसं चलमध्रुवम्।।१८।।

करान युस तप छु शोहरथ तु यॅज़त बापथ
छु पाखण्ड यथ नु आसान कांह ति मतलब
बिना फल नाशवान तप युस करनु यिवान
यि गव राजसी तप तिय वननु यिवान

کران یُس تپ چھُ شوہرتھ تہٕ یزتہٕ باپتھ
چھُ پاکھنڈ یتھ نہٕ آسان کانٛہہ تہِ مطلب
بِنا پھل ناشوان تپ یُس کرنہٕ یِوان
یہِ گو راجسی تپ تی وننہٕ یِوان

मूढग्राहेणात्मनो यत्पीडया क्रियते तपः।
परस्योत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतम्।।१९।।

वॅरिथ हठ ब मूढता सुत्य पानस
दिवान तकलीफ मनस, पानस, शरीरस
करान यिथु पॉठ्य बेयन हुंदि द्वखु बापथ
यि तप गव तामसी तप छिय वनान अथ

ؤرِتھ ہٹھ بہٕ مۄڑھتا ستی پانٔس
دِوان تکلیف مٔنَس پانٔس شریرس
کران یِتھٕ پأٹھی بیٚین ہنٛدِ دوکھٕ باپتھ
یہِ تپ گوِ تامسی تپ چھِی وَنان اَتھ

दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे।
देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतम्।।२०।।

बु कर्तव्य, दान द्युन कूताह स्यठाह जान
व्यच़ॉरिथ दिशि काल, युस दान करान
च़ॅटिथ व्पकार युस दान दिनु यिवान
सु दान सातविक तिय छि वनान

بہٕ کرتویہِ دان دِیُن کۄتاہ سیٹھاہ جان
وِچٲرِتھ دیشہِ، کال، یُس دان کران
ژٔٹِتھ ووپکار یُس دان دِنہٕ یِوان
سُہ دان گو ساتوِک تی چھِ ونان

यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः।
दीयते च परिक्लिष्टं तद्दानं राजसं स्मृतम्।।२१।।

गरज़ थॉविथ युस दान छुय प्यवान द्युन
फलुच यछ़ा मनस मंज़ थॉविथ प्रयोज़न
क्लेशव सुत्य फलुच आशा बनॉविथ
वनान अथ राजसी दान तिय छु बॉविथ

غرض تھاوِتھ یُس دان چھےِ پیوان دِیُن
پھلچ یَژھا منَس منز تھاوِتھ پریوزن
کلیشو سِتی پھلچ آشا بناوِتھ
وَنان اَتھ راجسی دان تی چھُ باوِتھ

अदेशकाले यद्दानमपात्रेभ्यश्च दीयते।
असत्कृतमवज्ञातं तत्तामसमुदाहृतम्।।२२।।

बिना आदर सत्कार दान युस दिवान
क्वपॉत्रस दिवन दीश बॅयि काल नु वुछुन
यि दान क्याह गव अथ क्याह छि वनान
यि गव तामसी दान तिय छि वनान

بِنا آدر سِتکار دان یُس دِوَن
کوپۆترس دِوَن دیش بێیہِ کال نہٕ وچھُن
یہِ دان کیاہ گو اَتھ کیاہ چھِ وَنان
یہِ گو تامسی دان تی چھِ ونان

ॐ तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः।
ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा।।२३।।

छु ओम तत् सत् त्रॅयि प्रकॉर्य
यि आनन्द गण सुंद नाव ह्यवान सॉरी
छि सृष्टि आरम्भ कालु प्यठु
वीदन, यॅगन्यन मंज़ ब्रह्मणव रचोवमुत

چھُ اوم تت ست ترٛیہِ پرٛکاأرۍ
یہِ آنند گن سُند ناو ہیوان ساأری
چھِ سرٛشٹی آرمبھ کالہٕ پێٹھہٕ آمُت
ویدن، یگنین منز برٛہمنو رچوومُت

तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतप: क्रिया:।
प्रवर्तन्ते विधानोक्ता: सततं ब्रह्मवादिनाम्।।२४।।

करन वॉल्य श्रेष्ठ प्वरुश वीद मंत्रन हुंद उचारण
ब शास्त्र विधि नेति जग दान तप रूप क्रियायन
करान ओम नावु सुत्य अमिकुय उच्चारण
छि अमि तपु क्रियायन हुंद आरम्भ सपदन

کرَن وٲلی شریشٹھ پورُش وید منترن ہُند اُچارَن
بہ شاستر ویدھی نیتہٕ جگ دان تپہٕ رۄُپہٕ کریایَن
کران اوم ناوٕ ستی اَمہِ کُے اُچارَن
چھِ اَمہِ تپہٕ کریایَن ہُند آرمبھ سپدَن

तदित्यनभिसन्धाय फलं यज्ञतप:क्रिया:।
दानक्रियाश्च विविधा: क्रियन्ते मोक्षकाङ्क्षिभि:।।२५।।

फलुच खॉहिश च़ॅटिथ परमात्मा सोरुय ज़ानुन
कुस्मु हा कुस्मु क्रियायन हुंद करुन
यॅगुन्य, तपु, दान रूप हुज़न क्रियायन
प्वरुश कल्याण यछ़ान यिम तिम छि करन

پھلچ خٲہش ژٕٹتھ پرماتما سورُے زانُن
قِسمہٕ ہا قسمہٕ کریایَن ہُند کرُن
یگٕنۍ، تپہٕ، دانہٕ رۄُپہٕ ہٕژن کریایَن
پورُش کلیان یَژھان یم تم چھِ کرَن

सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते।
प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्द: पार्थ युज्यते।।२६।।

छि सत नावु परमात्मा सुंद भावन मंज़ श्रेष्ठ भाव
यिवान दर हर कर्म ग्वडु परनु योहव नाव
सतुक नाव स्यठाह छुय श्रेष्ठ भारत
अवय किन्य नाव योहय परनु यिवान
ग्वडुन्यथ

چھِ ست ناوٕ پرماتما سُند بھاوَن منٛز شریشٹھ بھاو
یِوان دَر ہر کرم گوڑ پرنہٕ یوہے ناو
ستُک ناو سبٹھاہ چھُے شریشٹھ بھارت
اَوے کِنۍ ناو یوہے پرنہٕ یِوان گوڈنتھ

यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते।
कर्म चैव तदर्थीयं सदित्येवाभिधीयते।।२७।।

जगस, दानस, तपस अन्दर युस स्थित आसान	جگس ، دأنس ، تپَس اندر یُس ستھِت آسان
सु गव सत वननु यिय तथ छि यिवान	سُہ گو ست وَننہٕ یِی تتھ چھِ یِوان
न सोये परमात्मा युस कर्म करनु यिवान	بہ سویے پرماتما یُس گرٕم کرنہٕ یِوان
सु गव सत् वननु तस यिय छु यिवान	سُہ گو ست وَننہٕ تس یِی چھُ یِوان

अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतं च यत्।
असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्य नो इह।।२८।।

बिना श्रद्धा कर्म युस करनु यिवान	بِنا شرٛدھا گرٕم یُس کرنہٕ یِوان
सु ऑस्यतन तप, ह्वन या द्युतमुत दान	سُہ آسِتن تپ، ہوَن یا دِیُتمُت دان
सु ऑस्यतन श्वब कर्म या बॆयि ति कॆंह ह्यथ	سُہ آسِتن شوبھ گرٕم یا بێیہِ تہِ کێنٛہہ ہێتھ
वननु आमुत छु अथ मुतलक असत	وَننہٕ آمُت چھُ اَتھ مُتلَق اَست
छु कति आसान फलदायक यथ लूकस	چھُ کتہِ آسان پھل دایک یَتھ لوٗکس
तु मरनु पतु कति सना अदु परलूकस	تہٕ مرنہٕ پتہٕ کتہِ سنا اَدِ پرِ لوٗکس

☆

سدأہم اَدھیاے وأژ اَند

☆☆☆

اَردأہم اَدھیاے

موکش سنیاس یوگ

अर्जुन उवाचः

सन्न्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम्।
त्यागस्य च हृषीकेश पृथक्केशिनिषूदन।।१।।

अर्ज़न दीव वनान
महाबाहो, अन्तर्यामी, वासुदीव नन्दन
मे खॉहिश छम बु छुस बोज़ुन यि यछ़न
त्वतु स्वरूप सन्यास त्यागस मुतलक
बु करुहा ज़ान ब्योन ब्योन छुम मे चाहत

ارزن دیو وَنان
مہاباہو، اَنتریامی، واسہِ دیونندن
مےٚ خاہش چھم بہٕ چھس بوزٕن یہِ یَژھن
توتہٕ سوٚروٗپہٕ سنیاس تیاگس مُتلق
بہٕ کرٕہا زان بیٚون بیٚون چھم مےٚ چاہت

श्री भगवानुवाचः

काम्यानां कर्मणां न्यासं सन्न्यासं कवयो विदुः।
सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः।।२।।

श्री भगवान छुस वनान
छु श्री कृष्णु भगवान अर्ज़नस कुन वनान
छि कॉत्याह पण्डित जन तिथ्य हिव्य ति आसान
छि तिम कामय कर्मु त्यागस सन्यास समजान
अकुलमंद तमाम कर्मफल त्यागस त्याग ज़ानान

شرٖی بھگوان چھُس وَنان
چھُ شرٖی کرٛشنہٕ بھگوان اَرزَنس کُن وَنان
چھِ کأتیاہ پنڈت جن تِتھی ہِوی تہٕ آسان
چھِ تم کامےٚ کرمہٕ تیاگس سنیاس سمجھان
عقلمند تمام کرمہٕ پھل تیاگس تیاگ زانان

त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म प्राहुर्मनीषिण:।
यज्ञदानतप:कर्म न त्याज्यमिति चापरे।।३।।

छि कॉत्याह श्रेष्ठ कर्म दूषित ज़ानान
कर्म यिथ्य त्यागनस लायक छि ज़ानान
छि कॉत्याह वनान यॅग्य, दान, तप रूप कर्मन
छि नो यिम त्यागनस लायक आसन

چھِ کأتیاہ شری یشٹھ کرم دوٗشِت زانان
کرم یتھی تیاگنس لایق چھِ زانان
چھِ کأتیاہ وَنان یگ، دان، تپ روٗپہ کرمن
چھِ نو یم تیاگنس لایق آسن

निश्चयं श्रृणु मे तत्र त्यागे भरतसत्तम।
त्यागो हि पुरुषव्याघ्र त्रिविध: सम्प्रकीर्तित:।।४।।

छु क्याह निश्चय म्योन सन्यास त्यागस मुतलक
वनय हे प्वरुश श्रेष्ठ अर्ज़न त्यागुक बु ग्वडुन्यथ
छि त्यागु भावना वनन आमुच़ त्रे प्रकॉरी
सतो, तमो बेयि आसान राजसी

چھُ کیاہ نِشچے میون سنیاس تیاگس مُتلق
وَنے ہے پورُش شری یشٹھ ارزن تیاگک بہ گوڈُنیتھ
چھُ تیاگہ بھاونا وَننہٕ آمژ ترٚے پرٚکأری
ستو، تموٗ بیٚیہ آسان راجسی

यज्ञदानतप:कर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत्।
यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम्।।५।।

कर्म तपु रूप यॅगुन्य दान यिम छि आसान
कर्म यिथ्य त्यागनस लायक नु आसान
कर्म यिथ्य हिव्य करुन्य लॉज़िम छि बिल्कुल
अमय सुत्य पूर सपदान यॅगुन्य, दान तप कर्मुफल
कर्म यिथ्य हिव्य करुन्य लॉज़िम तमामन
पवित्र छि करान यिम बुदिमानन

کرم تپہ روٗپہ یگنی، دان، یم چھِ آسان
کرم یتھی تیاگنس لایق نہٕ آسان
کرم یتھی ہِوی کرٕنی لأزِم چھِ بِلکُل
اَمے ستی پوٗر سپدان یگنی، دان، تپہ کرم کُل
کرم یتھی ہِوی کرٕنی لأزِم تمامن
پوِتر چھِ کران یم بدھیمانن

एतान्यपि तु कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा फलानि च।
कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमम्।।६।।

लेहाज़ा बोज़ म्योन व्वन्य ही पार्थ
यॅगुन्य, दान, तपु रूप यिम कर्म करख
च़ॅटिथ कर्मन सारिनुय मंज़ आसक्त
फलुच आशा त्यॉगिथ कर ब रगबत
यि लॉज़िम छुय करुन मे बोज़नोवमख
यॊहय निश्चय कॅरिथ छुय म्योन उत्तम मत

لہذا بوز میٚون ووٚنی ہی پارتھ
یگنٕی، دان، تپہٕ روٗپہٕ یم گرٕم کرٕکھ
ژٔٹِتھ گرمن سارِنٕے منٛز آسکت
پھلچ آشا تیاگِتھ کر بہٕ رغبت
یہِ لأزِم چھے کرُن مےٚ بوز نووِمکھ
یوٚہے نِشچے کٔرِتھ چھے میٚون اُدتم مت

नियतस्य तु सन्न्यासः कर्मणो नोपपद्यते।
मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तितः।।७।।

कर्म तामसी करुन्य हरगिज़ नु जॉयिज़
करुन्य यिम त्याग सॉरी छुय मुनासिब
मगर नैति कर्मन लॉज़िम छु नो त्याग
छु मूह सुत्यन वनान अथ तामसी त्याग

گرٕم تامسی کرٕنی ہرگز نہٕ جأیِز
کرٕنی یِم تیاگ سأری چھے مُناسِب
مگر نیٚتہِ گرمن لأزِم چھُ نو تیاگ
چھُ موہہِ سٟتین وَنان اَتھ تامسے تیاگ

दुःखमित्येव यत्कर्म कायक्लेशभयात्त्यजेत्।
स कृत्वा राजसं त्यागं नैव त्यागफलं लभेत्।।८।।

छि द्वख रूपी कर्म सॉरी आसान
शरीर कष्ट भय युस कांह कर्म त्यागान
सु गव राजसी त्याग युस करनु यिवान
यिथिस त्यागस छुनु ज़ांह फल ति मेलान

چھِ دوکھ روٗپی گرٕم سأری آسان
شریر کشٹ بھےَ یُس کانٛہہ گرٕم تیاگان
سُہ گو راجسی تیاگ یُس کرنہٕ یِوان
یِتھِس تیاگس چھُنہٕ زانٛہہ پھل تہِ میلان

कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियतेऽर्जुन।
सङ्गंत्यक्त्वा फलं चैव स त्यागः सात्त्विकोमतः।।९।।

मुतॉबिक शास्त्र कर्म यिम करुन्य छि फर्ज़	مطأبق شاستر کرٕم یم کرٕنی چھِ فرض
च़ॅटिथ आसक्त बेयि फलुक न गर्ज़	ژٕٹِتھ آسکت بیٚیہِ پھلُک نہٕ غرض
कर्म यिथु पॉठ्य यिम छी करनु यिवान	کرٕم یِتھٕ پأٹھی یم چھی کرنہٕ یِوان
सु गव सातविक त्याग तिय छि वनान	سُہ گو ساتوِک تیاگ تی چھِ ونان

न द्वेष्टयकुशलं कर्म कुशले नानुषज्जते।
त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः।।१०।।

निशुद्ध कर्मन छु नो सपदान कल्याण	نِشُدھ کرمن چھُ نو سپدان کلیان
यिथ्यन कर्मन युस नु द्वेष करान	یِتھِن کرمن یُس نہٕ دۄیش کران
छि नो सपदान क्वशल कर्मन तु आसक्त	چھِ نو سپدان کوٚشل کرمن تہٕ آسکت
प्वरुश त्युथ छुय सतो भावस अन्दर युक्त	پوٗرش تیتھ چھُے ستوٗ بھاوَس اندر یکُت
थॅविथ दृढ़ निश्चय शकु रोस श्वद आसान	تھٔوِتھ درڑ نِشچے شکہٕ روٚس شوٗد آسان
सु छुय त्यॉगी तु पोज़ ग्यॉनी बुदिमान	سُہ چھُے تیأگی تہٕ پوٚز گیأنی بدِھمان

न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः।
यस्तु कर्मफलत्यागी स त्यागीत्यभिधीयते।।११।।

शरीर दॉरी मनुश यिम छि आसान	شریر دأری منُش یم چھِ آسان
मुकमल पॉठ्य कर्म त्यॉगिथ नु ह्यकान	مُکمل پأٹھی کرٕم تیأگِتھ نہٕ ہیکان
मगर युस कर्मु फल त्यॉगी छु आसान	مگر یُس کرمہٕ پھل تیأگی چھُ آسان
सु गव त्यॉगी तॅमिस त्यॉगी छि वनान	سُہ گو تیأگی تٔمِس تیأگی چھِ ونان

अनिष्टमिष्टं मिश्रं च त्रिविधं कर्मण: फलम्।
भवत्यत्यागिनां प्रेत्य न तु सन्न्यासिनां क्वचित्।।१२।।

मनुश तिम यिम नु कर्मु फल छि त्यागान	مَنُش تِم یِم نہٕ گرمہٕ پھل چھِ تیاگان
सु फल जान नाकारु या रलु मिलु आसान	سُہ پھل جان ناکارٕ یا رلہٕ مِلہٕ آسان
छु फल युथ ह्यु त्रे प्रकॉर्य आसान	چھُ پھل یُتھ ہیُو ترٛے پرٛکأرۍ آسان
मरनु पतु अवश्य तिमन यि फल छु मेलान	مرنہٕ پتہٕ اَوشہِ تِمن یہِ پھل چھُ میلان
मनुश युस कर्मु फल त्यॉगी छु आसान	مَنُش یُس گرمہٕ پھل تیأگی چھُ آسان
तॅमिस छुनु कर्मु फल हरगिज़ ति आसान	تٔمِس چھُنہٕ گرمہٕ پھل ہرگِز تہِ آسان

पञ्चैतानि महाबाहो कारणानि निबोध मे।
साङ्ख्ये कृतान्ते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम्।।१३।।

कर्म स्यद करनु बापथ तमाम कर्मन	گرٕم سِدھ کرنہٕ باپتھ تمام کرمن
छि पाँछ़ व्पाय कर्मन यिम करान अन्त	چھِ پانٛژھ ووپاے گرمن یِم کران اَنت
अन्दर सांख्य शास्त्र कोरमुत बयान	اندر سانکھیہِ شاستر کوٚرمُت بیان
ज़बर पॉठ्य ज़ान मे निशि थव मे कुन द्यान	زَبَر پأٹھۍ زان مےٚ نِشہِ تھَو مےٚ کُن دھیان

अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम्।
विविधाश्च पृथक्चेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम्।।१४।।

कर्मन हुंज़ि सिद्धि मंज़ अधिष्ठान	گرمن ہُنٛزِ سیٚدھی منٛز اَدِشٹھان
तु कर्ता ब्योन ब्योन प्रकॉर्य करन्य आसान	تہٕ کرتا بیٚون بیٚون پرٛکأرۍ کرٕنۍ آسان
स्यठाह चेष्टायि ब्योन कुसुम हा कुसुम	سیٹھاہ چیٚشٹایہِ بیٚون قسم ہا قسم
यिथ्य किन्य दीव हीतू आसान पाँछ़िम	یِتھہٕ کنۍ دیو ہیتو آسان پانٛژِم

शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः।
न्याय्यं वा विपरीतं वा पञ्चैते तस्य हेतवः।।१५।।

मनुश यिम कर्म तनु मनु या ज़ैवि करन
सु मुतॉबिक शास्त्र ऑस्यतन या मतु
ऑस्यतन
ब हर कुसम कर्म यिम करनु यिवन
छि तथ आसान यिम पाँछ़ कारण

مُنش یم گرٕم تنہٕ منہٕ یا زیوِ کرن
سُہ مُطابِق شاستر اَستن یا متہٕ اَستن
بہ ہر قسم گرٕم یم کرنہٕ یِون
چھِ تتھ آسان یم پانٛژھ کارَن

तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः।
पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्न स पश्यति दुर्मतिः।।१६।।

यि ऑसिथ युस मनुश छुय मूढ़ आसान
छु पनुनिस आत्माहस कर्ता सु समजान
मलीन बुदी सु अग्यॉनी छु आसान
मूर्ख बुदी हीन छु नो केंह ति ज़ानान

یہِ اَسِتھ یُس مُنش چھُے مۆڑ آسان
چھُ پننہٕ نِس آتماہَس کرتا سُہ سمجھان
ملین بُدھی سُہ اَگیاٰنی چھُ آسان
مۆرکھ بُدھی ہین چھُ نو کینٛہہ تہِ زانان

यस्य नाहङ्कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते।
हत्वापि स इमाँल्लोकान्न हन्ति न निबध्यते।।१७।।

येमिस अंतःकर्ण श्वद छुस नु कर्ता
अन्दर खॉहिश तन बुदी आसि जुदा
सु मॉर्यतन सारिनुय लूकन तमामन
न छुख मटि मारनुय नय पापु बन्धन

یِمِس اَنتاہ کرن شوٗد چھُس نہٕ کرٛتا
اَندر خاہش من بُدھی آسہِ جُدا
سُہ مأری تن سارِنٕے لۆکن تمامن
نَہ چھُس مٹہِ مارٕنۍ نَے پاپھ بنٛدھن

ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना।
करणं कर्म कर्तेति त्रिविधः कर्मसङ्ग्रहः।।१८।।

छि त्रॆयि प्रकॉर्य कर्म प्रेरणा आसान
अवल ग्याता युस ज़ानन वॉलिस नाव वनान
दॊयिम गव ग्यान यॆमि सुत्य प्रज़ुनावनु यिवान
त्रॆयिम गव ज्ञेय युस यिनु वाल्युक पय दिवान
यिथुय पॉठ्य कर्मु संग्रह त्रॆयि प्रकॉर्य आसान
छु कर्ता, क्रया, करन अथ वनान

چھِ ترٕیہِ پرٛکاریٖ کرٕم پرٛیرنا آسان
اَول گیاتا یُس زانَن واٲلِس ناو ونان
دۆیِم گو گیان یٖمہِ ستی پرٛزٕناونہٕ یِوان
ترٕیِم گو گیٖیے یُس یِنہٕ والیُک پےٚ دِوان
یِتھے پاٹھی کرمہٕ سنگرٛہ ترٕیہِ پرٛکاریٖ آسان
چھُ کرٛتا، کرٛیا، کرن اَتھ ونان

ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव गुणभेदतः।
प्रोच्यते गुणसङ्ख्याने यथावच्छ्रणु तान्यपि।।१९।।

छु ग्वनु भावु किन्य ग्यान, कर्म, कर्ता त्रॆय
प्रकॉर्य आसान
छु सांख्य शास्त्रस मंज़ त्रॆय कुसम वननु यिवान
यिमन हुंद भेद वनय थव मे कुन कन
बु रुत्य पॉठ्य बोज़ुनावथ थव मे कुन ज़्वन

چھُ گونہٕ بھاوِ کنۍ گیان، کرٕم کرتا ترٛےٚ پرٛکاریٖ
آسان
چھُ سانکھیہِ شاسترس منز ترٛےٚ قسمہٕ وننہٕ یِوان
یِمن ہُند بھید وَنےٚ تھَوٕ مےٚ کُن کن
بہٕ رٕتی پاٹھی بوزٕناوَتھ تھَوٕ مےٚ کُن ظون

सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते।
अविभक्तंविभक्तेषुतज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम्।।२०।।

कुनुय यॆमि ग्यानु सुत्यन मनुश छु ज़ानन
बिला तकसीम सम भावु ज़ीवु ज़ॉचन
स्थित परमात्मा यिमन अन्दर वुछान
सु गव सातविक ग्यान बस चु तिय ज़ान

کُنۍ یٖمہِ گیانہٕ ستِمن مُنش چھُ زانَن
بِلا تقسیم سم بھاوِ زیوٕ زاٲژن
ستھِت پرماتما یِمن اندر ؤچھان
سُہ گو ساتوِک گیان بَس ژٕ تی زان

पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान्पृथग्विधान्।
वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम्।।२१।।

मनुश येमि ग्यानु सुत्य सम्पूर्ण भूतन
छु ज़ानान ब्योन नाना प्रकॉर्य भाव सुत्यन
छु तथ ग्यानस वनान राजसी ग्यान
छि लक्षण अथ यिमुय अर्जन चु कर ज़ान

مُنش ییمہِ گیانہٕ ستیٚ سمپوٗرن بھوٗتن
چھُ زانان بیٚون نانا پرٛکاری بھاوٕ ستھن
چھُ تتھ گیانَس ونان راجسی گیان
چھِ لکھشن اَتھ یہے اَرزن ژٕ کر زان

यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहैतुकम्।
अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतम्।।२२।।

शरीरस बस ॲकिस क्याह लोग रोज़ुन
बिना यॊखती बिना मतलब यि आसुन
लगॉविथ कामि ॲक्यसुय मन लोग सोज़ुन
शरीरुय सोरुय ज़ानुन गव तामसी आसुन

شریرس بَس أکِس کیاہ لوٗگ روزُن
بِنا یۆکھتی بِنا مطلب یہِ آسُن
لگاوِتھ کامہِ أکیٚسے من لوگ روزُن
شریرٕے سورُے زانُن گو تامسے آسُن

नियतं सङ्गरहितमरागद्वेषतः कृतम्।
अफलप्रेप्सुना कर्म यत्तत्सात्त्विकमुच्यते।।२३।।

कर्म युस शास्त्र विधि मुतॉबिक करनु यिवान
तु कर्ता आसि अभिमान निशि रॅहिथ आसान
चॅटिथ फल कामना रागु द्वेष रोसतुय
वनान अथ सातकी कर्म अर्जन गव सुय

گرٕم یُس شاستر ویدھی مطاُبق کرنہٕ یِوان
تہٕ کرتا آسہِ ابھِمان نِشہِ رٕۄتھ آسان
ژٕتھ پھل کامنا راگہٕ دۄیشہِ روٚستے
وَنان اَتھ ساتکی گرٕم اَرزن گو سُے

यत्तु कामेप्सुना कर्म साहङ्कारेण वा पुनः।
क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम्।।२४।।

कर्म युस करनु यिवान ब ज़ोर-ो-जबरदस्त
گرٕم یُس کرنہٕ یِوان بہ زور و زبردست

करनवोल भूगी अहंकारस अन्दर मस्त
کرَن وول بھۆگی اَہنکارس اندر مست

कर्म युथ ह्यु युस करनु यिवान
گرٕم یُتھ ہیٚو یُس کرنہٕ یِوان

छि तथ कर्मस राजसी कर्म वनान
چھِ تتھ گرمس راجسی گرٕم ونان

अनुबन्धं क्षयं हिंसामनवेक्ष्य च पौरुषम्।
मोहादारभ्यते कर्म यत्तत्तामसमुच्यते।।२५।।

कर्म युस करनु यिवान वे सोंच अंजाम
گرٕم یُس کرنہٕ یِوان بے سونٛچ اَنٛجام

व्यचारनुय ज़ीवगात, सामरथ नु सपदान
وِبژارنٕے زٕیو گات، سامرتھ نہٕ سپدان

ब अग्यान युथ ह्यु कर्म करनु यिवान
بہ اَگیان یُتھ ہیٚو گرٕم کرنہٕ یِوان

छि तथ कर्मस तामस कर्म वनान
چھِ تتھ گرمس تامس گرٕم وَنان

मुक्तसङ्गोऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः।
सिद्ध्यसिद्ध्योर्निर्विकारः कर्ता सात्त्विक उच्यते।।२६।।

च़ॅटिथ बन्धन क़र्म युस करनु यिवन
ژٕٹِتھ بنٛدھن گرٕم یُس کرنہٕ یِون

अहंकार रॊस करनवोल कथ बाथ करन
اَہنکارٕ رۆس کرَن وول کتھ باتھ کرَن

कर्म करान ब ह्यमथ तु उत्साह
گرٕم کران بہ ہِمتھ تہٕ اوتساہ

च़ॅटिथ कामयॉबी तु नाकॉमी हुंद तमन्ना
ژٕٹِتھ کامیأبی تہٕ ناکأمی ہُنٛد تمنا

व्यकार निशि लॊब आसान थॅविथ ज़्वन
وِکارو نِشہِ لۆب آسان تھٔوِتھ ظوٗن

यिथ्यन प्वरुशन तवय सातविक छि वनन
یِتھین پوٗرُشن تَوے ساتوِک چھِ وَنن

रागी कर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धो हिंसात्मकोऽशुचि:।
हर्षशोकान्वित: कर्ता राजस: परिकीर्तित:।।२७।।

अहं, लूभ बॆयि कर्म् फलुच यछ़ा थॉविथ
तु दॊयिम्यन द्वख दिनुक स्वभाव थॉविथ
अश्वद व्यच़ार बॆयि हर्ष शूकु सुत्य वॅलिथ पान
यिथिस कर्ताहस छि राजस नाव वनान

اَہم، لۆبھ بێیہٕ کَرمہٕ پھلٕچ یَژھا تھاۄِتھ
تہٕ دوٚیمین دۄکھ دِنٕک سوبھاو تھاۄِتھ
اَشود وِچار بێیہٕ ہرش شۆکہٕ سٟتؠ وٲلِتھ پان
یِتھِس کرتاہَس چھِ راجس ناو وَنان

अयुक्त: प्राकृत: स्तब्ध: शठो नैष्कृतिकोऽलस:।
विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते।।२८।।

हॅटी, ज़िदी, घुमण्डी, नाकारु वरताव
ॲन्दर्य बुदी नॆबर्य हावान प्रेमु भाव
बॆयन हुंदिस गुज़ारस प्यठ न ज़ांह ख्वश
वुछिथ कॆंह जान बस त्रावान सर्द व्वश
दिवान गोश हर विज़िय छुय कामि कारस
छु कति आसान यिथिस मूढ़स ति हवस
छु आलुछ़ जामु आसान नॉल्य गोमुत
छु आराम रोवमुत बेहाल गोमुत
पगाह कॅर्य कॅर्य छु रावान तस यि पगाह
यॊहय आसान तामसी बॆयि नु कांछ़ा

ہَٹی، ضِدی، گھُمنڈی، ناکارٕ ورتاو
أندرؠ بُدھی نیبرٕ ہاوان پرٛیمہٕ بھاو
بێین ہنٛدِس گُزارس پیٹھ نہٕ زانٛہہ خوش
وُچھِتھ کێنٛہہ جان بَس ترٛاوان سرد ووش
دِوان گوش ہر وِزِے چھے کامہٕ کارَس
چھُ کتہِ آسان یِتھِس مۆڑس تہِ ہوَس
چھُ آلژھ جامہٕ آسان نالؠ گوٚمُت
چھُ آرام رووٚمُت بے حال گوٚمُت
پگاہ کٔری کٔری چھُ راوان تس یہِ پگاہ
یوہے آسان تامسی بێیہٕ نہٕ کانٛژھا

बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैव गुणतस्त्रिविधं श्रृणु।
प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनञ्जय।।२९।।

बुदी धृति वनय बो बोज़ ब व्यसतार	بُدھی، دھرتی وَنےٚ بو بوز بہ وبستار
धनञ्जय त्रेयि प्रकॉर्य यिम बोज़ ब व्यस्तार	دھننجے ترٚیہِ پرٚکاٗری یِم بوز بہ وبستار
यिमन हुंद राज़ मे निशि बोज़ सम्पूर्ण	یمِن ہُنٛد راز مےٚ نِشہِ بوز سمپوٗرن
ब व्यस्तार बोज़ुनावथ थव मे कुन कन	بہ وبستار بوزٕناوتھ تھَوٕ مےٚ کُن کن

प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च कार्याकार्ये भयाभये।
बन्धं मोक्षं च या वेत्ति बुद्धिः सा पार्थ सात्त्विकी।।३०।।

फलुच आशा चॅटिथ अहं ममता हटॉविथ	پھلٕچ آشا ژٕٹتھ، اَہم، ممتا، ہٹاٗوِتھ
करान कर्तव्य कर्म बे लाग थॉविथ	کران کرتویہِ کرٕم بے لاگ تھاٗوِتھ
कॅरिथ कपटन सु लूभ अज़ कर्मु जंजाल	کٔرِتھ کپٹن سُہ لوٗب اَز کَرمٕہ جنجال
ज़पान अँदरी अँदर दयि सुंज़ अख माल	زپان أنٛدری اَنٛدر دَیہِ سٕنٛز اَکھ مال
करुन लॉज़िम छु क्याह गछ़ि क्या नु करुन	کرُن لاٗزِم چھُ کیاہ گژھِ کیاہ نٕہ کرُن
छु कथि लॉज़िम डरुन कथ गछ़ि नु डरुन	چھُ کتھِ لاٗزِم ڈرُن کتھ گژھِ نٕہ ڈرُن
यिथुय पॉठ्य म्वखती तु बन्धन युस छु ज़ानान	یِتھےٕ پاٗٹھۍ موکھتی تہٕ بنٛدھن یُس چھُ زانان
यिहय बुदी गॅयि सातकी ॲथ्य छि वनान	یِہےَ بُدھی گٔیہِ ساتکی أتھۍ چھِ ونان

यया धर्ममधर्मं च कार्यं चाकार्यमेव च।
अयथावत्प्रजानाति बुद्धिः सा पार्थ राजसी।।३१।।

धर्म अधर्म युस न ज़ानान पार्थ	دھرٕم ادھرٕم یُس نٕہ زانان پارتھ
सु कति ज़ानान कर्तव्य अकर्तव्य यथार्थ	سُہ کتہِ زانان کرتویہِ، اکرتویہِ یتھارتھ
मनुश यिथ्य यिम नु ब्वज़ु किन्य ज़ानान	مٕنش یِتھۍ یِم نٕہ بوزٕ کِنۍ زانان
यि ब्वद गॅयि राजसी ब्वद अथ छि वनान	یہِ بود گٔیہِ راجسی بود اَتھ چھِ ونان

अधर्मं धर्ममिति या मन्यते तमसावृता।
सर्वार्थान्विपरीतांश्च बुद्धिः सा पार्थ तामसी।।३२।।

तिमव ग्वणव सुत्य बुदी गछ़ान मॅलीन	تمۄ گونو ستۍ بُدھی گژھان ملین
अधर्मस धर्म ज़ॉनिथ करान यॅकीन	اَدھرمس دھرٕم زاٝنِتھ کران یقین
वुछान हर रंग सोरुय वुलट्ट बासान	وُچھان ہر رنگہٕ سورُے وُلٹہٕ باسان
यि ब्वद गॅयि तामसी ब्वद पार्थ कर ज़ान	یہِ بود گیہِ تامسی بود پارتھ کر زان

धृत्या यया धारयते मनःप्राणेन्द्रियक्रियाः।
योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सा पार्थ सात्त्विकी।।३३।।

वॅरिथ मन प्राण यँद्रिय युस छु अर्पण	ؤرِتھ من، پرٛان، یٔندرے یُس چھُ اَرپَن
मनुश न्यश्काम भावु लागन क्रियायन	مُنُش نیٛشکامہٕ بھاوِ لاگن کرٛیایَن
स्थिर दृढ़ यूगु साधान कांह क्रिया वृत	سِتھر دڑھ یوٗگہٕ سادھان کانٛہہ کرٛیا ورت
वनान अथ सातकी धृति ही पार्थ	وَنان اَتھ ساتوِک دھرٛتی ہی پارتھ

यया तु धर्मकामार्थान्धृत्या धारयतेऽर्जुन।
प्रसङ्गेन फलाकाङ्क्षी धृतिः सा पार्थ राजसी।।३४।।

फलुच आशा थॅविथ युस मनुश आसान	پھلِچ آشا تھٔوِتھ یُس مُنُش آسان
छि कामस धर्म ज़ॉनिथ लोग रोज़ान	چھُ کامس دھرٕم زاٝنِتھ لوگ روزان
छु हद न्यबर कर्म युथ पानुनावान	چھُ حدٕ نیبر کرٕم یُتھ پانہٕ ناوان
छि ही अर्ज़न वनान अथ राजसी ग्यान	چھِ ہی اَرزن وَنان اَتھ راجسی گیٛان

यया स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च।
न विमुञ्चति दुर्मेधा धृति: सा पार्थ तामसी।।३५।।

मूर्ख धारण शक्ती वोल इन्सान
नेन्दर, आलुछ़, दूख, फिकर छुय प्रावान
छु कति अथ वैर दूषि ब्वज़ मनुश त्रावान
वनान तामसी धृति ब्वद अर्ज़न ज़ान

مؤرکھ دارنا شکھتی وول اِنسان
نیٚندر، آلُژھ، دوکھ، فِکر چھےٚ سُہ پڑاوان
چھُ کتہِ اَتھ ویر دۄشہِ بوز منُش ترٛاوان
وَنان تامسے دھرتی بود اَرزن زان

सुखं त्विदानीं त्रिविधं श्रृणु मे भरतर्षभ।
अभ्यासाद्रमते यत्र दु:खान्तं च निगच्छति।।३६।।

छु त्रेयि प्रकॉर्य स्वख आसान अर्ज़न
चु बोज़ मे निशि वार पॉठ्य थव कन
मनुव्श युस सीवा भजन बेयि द्यान करन
दूखव नीरिथ स्वखुक आनन्द छु प्रावन

چھُ ترٛیہِ پڑکاٲری سوکھ آسان اَرزن
ژٕ بوز مےٚ نِشہِ وارِ پاٹھۍ تھَو کن
منُش یُس سیوا، بھجن بیٚیہِ دھیان کرَن
دوکھو نیرِتھ سوکھُک آنند چھُ پڑاون

यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम्।
तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम्।।३७।।

युथुय स्वख ग्वड़ ज़न ज़हर छु बासान
पतोलाकन छि अमर्यथ बॅरिथ खास्यन
लेहाज़ा परमात्मा प्राप्ती किन्य यि सपदान व्वत्पन्न
सु गव सातविक स्वख अथ छि वनान

یُتھے سوکھ گوڈٕ زَن زہر چھُ باسن
پتولاکن چھِ امرِتھ برِتھ کھاسبن
لہذا پرماتما پڑاپتی ۔کنٛز یہِ سپدان اُوتپن
سُہ گوٚ ساتوِک سوکھ اَتھ چھِ وَنَن

विषयेन्द्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमम्।
परिणामे विषमिव तत्सुखं राजसं स्मृतम्।।३८।।

सु स्वख युस यँद्रियव विषयव सुत्य मेलान	سُہ سوکھ یُس یٔندریو ویشوٗ ستۍ میلان
भूगनु विज़ि भजन ति अमर्यथ ह्यु छु बासान	بھوٗگنہٕ وِزِ بہٕ زَن تہٕ امربتھ ہیُوٗ چھُ باسان
ब अंजाम ऑखुरस प्यठ ज़हर छु आसान	بہٕ انجام اۘخرس پیٹھ زہر چھُ آسان
अवय किन्य अथ स्वखस राजसी छि वनान	اَوَے کِنۍ اتھ سوکھس راجس چھِ ونان

यदग्रे चानुबन्धे च सुखं मोहनमात्मनः।
निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम्।।३९।।

सु स्वख युस भूगन वक्तु पॉदु सपदान	سُہ سوکھ یُس بھوٗگنہٕ وقتہٕ پأدٕ سپدان
ब अंजाम आत्माहस मूहिथ छु करान	بہٕ انجام آتماہَس موٗہتھ چھُ کرَن
छु नेन्दुर आलुछ़ गफलत पॉदु करुवुन	چھُ نێندر، آلُٹھ، غفلت پأدٕ کرُوٗن
यि स्वख गव तामसी तिय मे वनुन	یہٕ سوکھ گو تامسے تی مے وُنُن

न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः।
सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः।।४०।।

पर्दाथ कांह नु तिछ़ सपदान व्वत्पन्न	پدارتھ کانٛہہ نہٕ تِژھ سپدان اُوتپن
अन्दर दिवताहन पृथ्वी या स्वर्गु लूकन	اندر دیوتاہَن پرٕتھوی یا سورگہ لوٗکن
ब प्रकृति यिम ग्वण छि पॉदु सपदन	بہ پرٕکرتی ییم گون چھِ پأدٕ سپدَن
यिमव त्रेयव ग्वणव निशि छुनु ब्योन आसन	یِموٗ ترٛیوٗ گونو نِشِہ چھُنہٕ بیٛون آسن

ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च परन्तप।
कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणै:।।४१।।

स्वभाव सुत्य कर्मु सपदान उत्पन्न
सु ऑस्यतन शूद्र, वैश, क्षेत्रय या कि ब्रह्मण
ग्वणन द्वारा छि यिम तकसीम सपदान
परन तप छिय ग्वणन तिथ्य कर्म मेलान

سو بھاوِ ستۍ کٔرم سپدان اُتپن
سُہ آسۍتن شوٗدر، ویش، کھتریہِ یا کہ برٛاہمن
گونو دِوارا چھِ یِم تقسیم سپدان
پرَن تپ چھِی گونن تِتھی کٔرم میلان

शमो दमस्तप: शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च।
ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजम्।।४२।।

कॅरिथ अंत:करण वश यँद्रिय दमन
धर्म पालनु बापथ करुन कष्ट सहन
छु मन अँन्दरु नेबरु श्वद साफ थावुन
क्षमा भावु अपराधियन सुत्य वरतावुन
शरीर, मन, यँद्रिय सादु पॉठ्य थावुन्य
वीदन शास्त्रन ईश्वर सुंज़ श्रद्धा नु त्रावुन्य
अध्यात्म ग्यान विधि शास्त्र अनुसार
थवुन्य कल ग्यानु विद्यायि हुंज़ लगातार
तत्व परमात्मा ज़ानुन तु मानुन
यॊहय गव ब्रह्मण स्वभावुक कर्म ज़ानुन

کٔرِتھ اِنتاہ کرن وَش یٔندریہِ دمن
دھرٚم پالنہٕ باپتھ کرُن کشٹ سہن
چھُ من اندرٕ نیبرٕ شود صاف تھاوُن
کھیما بھاوِ اَپرادیَن ستۍ ورتاوُن
شریر من یٔندرے سادٕ پأٹھۍ تھاوٕنۍ
ویدن، شاسترن، ایشور سٕنز شردھا نہٕ ترٛاوٕنۍ
اَدھیاتم گیانہٕ ویدھی شاستر انٔوسار
تھوٕنۍ کل گیانہٕ وِدھایہٕ ہٕنز لگاتار
بہ تتو پرماتما زانُن تہٕ مانُن
یوہے گو برہمن سو بھاوُک کٔرم زانُن

शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धे चाप्यपलायनम्।
दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्म स्वभावजम्।।४३।।

यि गछि जंग बाज़ तीज़वान वीर आसुन
चोतुर चालाक जंगस मंज़ पथ नु फेरुन
करुन दान धर्मुचि रक्षायि बापथ
तु न्यायुक संज़ करुन त्रॉविथ रगबत
थवुन्य प्रजा ख्वश बनुन रक्षाकॉरी
यिमन लक्षण छि क्षत्रिय धर्मस सॉरी

یہِ گژھِ جنگ باز تیزوان ویر آسُن
ژوٗتُر چالاک جنگس منٛز پتھ نہٕ پھیرُن
کرُن دان دھرمچہِ رکھشایہِ باپتھ
تہٕ نیایُک سنٛز کرُن ترٛاوِتھ رغبت
تھوٗنی پرٛجا خوش بنُن رکھشیا کاری
یِمے لکھشن چھُ کھیترے دھرمس سارِی

कृषिगौरक्ष्यवाणिज्यं वैश्यकर्म स्वभावजम्।
परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम्।।४४।।

ज़मीनदॉरी करुन्य गाव पालुन्य तु सतुक व्यवहार
कर्म वैशयि सुन्द छुय स्वभाव अनुसार
करुन्य सीवा तमामन तिमन वर्णन
स्वभावुक्य कर्म शूद्रस यिम छि आसन

زمیندآری کرٕنی ، گاو پالنٕی تہٕ ستُک ویوہار
کرٕم ویشہِ سُنٛد چھُے سوبھاوٕ انوٗسار
کرٕنی سیوا تمامن تِمن ورنَن
سوبھاوٕکی کرٕم شودرس یِم چھِ آسن

स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः।
स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु।।४५।।

अन्दर पनुन्यन कर्मन स्वभाव मोजूब युस ज़न
सु तथ मंज़ परमु सिद्धि गॅती छु प्रावन
स्वभावुक्य कर्म युस मनुश कर्म छु करन
ति बोज़ुनॉविथ सु किथु पॉठ्य परम सिद्धि छु प्रावन

اندر پنہٕ نین کرمن سوبھاو موجوٗب یُس زَن
سُہ تتھ منٛز پرمہٕ سیدھی گتی چھُ پرٛاوَن
سوبھاوٕکی کرٕم یُس مُنش کرم چھُ کرَن
تہِ بوزٕناوِتھ سُہ کِتھٕ پأٹھی پرمہٕ سیدھی چھُ پرٛاوَن

यत: प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम्।
स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानव:।।४६।।

पज़्युक आगुर करान प्रॉणियन छु उत्पन्न
नमूदार अदु गछ़ान सोरुय ज़गत
मनुश स्वभावु पननुय परमु ईश्वरस छु पूज़ान
तॅमिस तथ मंज़ परमु सिद्धि छि मेलान

پزٛیُک آگُر کران پرانٛین چھُ اُتپت
نموٗدار اَدِ گژھان سورُے زگت
مَنُش سوبھاوٕ پنٕنے پرمہٕ ایشورس چھُ پوٗزان
تَمِس تتھ مَنٛز پرمہٕ سِدھی چھِ میلان

श्रेयान्स्वधर्मो विगुण: परधर्मात्स्वनुष्ठितात्।
स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम्।।४७।।

अगर पर धर्म स्यठाह रुत आसि बासान
ग्वणन रोस पनुन धर्म श्रेष्ठ बासान
स्वभावु कि कर्मु रूप युस धर्म करुवुन
करान युस मनुश छुय नु तस पाफ लगुवुन

اَگر پر دھرم سیٛٹھاہ رُت آسہِ باسان
گوٚنُو رۆس پنُن دھرم شریشٹھ باسان
سوبھاوٕ کہِ کرمہٕ رۄپہٕ یُس دھرم کرٕوُن
کران یُس مَنُش چھُے نہٕ تس پاپھ لگہٕ وُن

सहजं कर्म कौन्तेय सदोषमपि न त्यजेत्।
सर्वारम्भा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृता:।।४८।।

स्वकरमस योद कांह दूष बासि अर्ज़न
तम्युक त्याग तोति लॉज़िम छुनु आसन
छु हर कर्मु दूष वॅलिथ आसान तिथु पॉठ्य
अन्दर नारस दुह आसान यिथु पॉठ्य

سوکرمس یوٚد کانٛہہ دوٗش باسہِ اَرزن
تمیُک تیاگ توتہٕ لازِم چھُنہٕ آسن
چھُ ہر کرمہٕ دوٗش وٚلِتھ آسان تتھ پاٹھۍ
اندر نارس دٕہہ آسان ییتھ پاٹھۍ

असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृहः।
नैष्कर्म्यसिद्धिं परमां सन्न्यासेनाधिगच्छति।।४९।।

ब हर क़ुसम राग दूर त्रॉविथ
चॅटिथ वासना सु आसान मन ज़ीनिथ
लभान छुय सु सन्यासु सांख्य यूग सुती
न्यश्काम कर्मु रूपु परमु सिद्धि

بہ ہر قسم راگ دۄر ترٛاوِتھ
ژٔٹِتھ واسنائہٕ آسان من زیٖنِتھ
لبان چھےٚ سُہ سنیاسہٕ سانکھیہِ یُوگہٕ سٟتی
نیٚشکام گرمہٕ رۄپہٕ پرٛمہٕ سیٚدھی

सिद्धिं प्राप्तो यथा ब्रह्म तथाप्नोति निबोध मे।
समासेनैव कौन्तेय निष्ठा ज्ञानस्य या परा।।५०।।

अन्दर ग्यानु यूग यॊस ऑखुरी स्थिति
मनुश न्यश्काम कर्म करान हॉसिल स्व सिद्धि
तत्व ग्यान सारिवुय ख्वत यथ छु थज़र
बु छॊट्य पॉठ्य बोज़नावथ ही कुन्ती पॊत्र

اَندر گیانہٕ یوٗگ یوسہٕ آخری سِتھِتی
مُنُش نیٚشکام گرٕم کران حاصِل سو سیٚدھی
تتو گیان سارِوٕے کھوتہٕ یتھ چھُ تھزَر
بہٕ ژھوٚٹؠ پأٹھؠ بوزٕناوتھ ہی کُنتی پوٚتر

बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो धृत्यात्मानं नियम्य च।
शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च।।५१।।

येमिस प्वरुशस नु ब्वद आसान मॅलीन
तु श्वद अंत:कर्णन प्यठ आसि यॅकीन
तु शब्दन मंज़ आसक्ता आसि हटॉविथ
तु रागु द्वेष निशि मन दूर थॉविथ

یٚمِس پورُشس نہٕ بود آسان ملیٖن
تہٕ شود انتاہ کرنَن پیٹھ آسہِ یقیٖن
تہٕ شبدن منٛز آسکتا آسہِ ہٹاوِتھ
تہٕ راگہٕ دۄیشہِ نِشہِ من دۄر تھاوِتھ

विविक्तसेवी लघ्वाशी यतवाक्कायमानस:।
ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रित:।।५२।।

अन्दर श्वद देश रोज़ान बेयि एकान्त	اندر شود دیش روزان بیٚیہِ ایکانت
छि वॉरागी बनान मूह निशि दूर बेयि शान्त	چھِ ویراگی بنان مؤہہِ نِشہِ دوٗر بیٚیہِ شانت
अन्दर हद मूह वॉणी बेयि शरीर	اندر حد مؤہہِ، وانٛی بیٚیہِ شریر
छु आसान ध्यानु यूगस सुत्य बगलगीर	چھُ آسان دھیانہٕ یوگس سٟتی بگل گیر

अहङ्कारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहम्।
विमुच्य निर्मम: शान्तो ब्रह्मभूयाय कल्पते।।५३।।

अहंकार घुमण्ड बेयि ज़ोर ज़बरदस्ती	اَہنکار، گھُمنڈ بیٚیہِ زور زبردستی
तु त्यॉगिथ काम क्रूध बेयि बालादस्ती	تہٕ تیاگِتھ کام، کرٗودھ بیٚیہِ بالادستی
तु त्युथ छु शान्त ममतायि रोस इन्सान	تہٕ ییُتھ ہیُو شانت ممتایہِ روٗس اِنسان
परमु पद परवानस लायक छु आसान	پرم پد پرٛاونٛس لایِق چھُ آسان

ब्रह्मभूत: प्रसन्नात्मा न शोचति न काङ्क्षति।
सम: सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते पराम्।।५४।।

प्रसन्न च्यतु किन्य अन्दर ब्रह्म भावु यूगी	پرٛسن ژیتہٕ کِنٛی اندر برٛہمہِ بھاوٕ یوٗگی
नु आसान शूख तस नय ख्वश गछ़ान सुय	نہٕ آسان شوٗکھ تس نےٚ خوش گژھان سُے

भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वत:।
ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनन्तरम्।।५५।।

पराभक्ति सुत्य मे छुम अदु सु ज़ॉनिरावान	پرابھٔکتی سٟتی مے چھُم اَدٕ سُہ زانٛنہٕ راوان
बुयुस छुस, युथ छुस, त्युथुय अज़ तत्वु सुत्य मे ज़ानान	بہٕ یُس چھُس، یُتھ چھُس، تِتھے اَز تتوٕ سٟتی مے زانان

सु बॅखुत्य ज़ॉनिथ यथार्थ भाव म्योनुय
सु मेलान मे सुत्यन बॅखुत्य म्योनुय

سُہ بکھتٕ زأنِتھ یتھارتھ بھاو مٔیونُے
سُہ میلان مےٚ ستین بکھتٕ مٔیونُے

सर्वकर्माण्यपि सदा कुर्वाणो मद्व्यपाश्रय:।
मत्प्रसादादवाप्नोति शाश्वतं पदमव्ययम्।।५६।।

मे सुत्यन लय सपुदमुत कर्म यूगी
तमाम कर्मन थॅविथ करनुच रवॉनी
सदा आसान तस छि म्यॉन्य मेहरबॉनी
छु प्रावान परमु पद सनातन अविनॉशी

مےٚ ستین لےَ سپُدمُت گرمہٕ یوٗگی
تمام گرمن تھٔوِتھ کرنٕچ روآنی
سدا آسان تَس چھِ مٔیانٕی میٚہر بآنی
چھُ پڑاوان پرمہٕ پد سناتن اَوِنآشی

चेतसा सर्वकर्माणि मयि सन्न्यस्य मत्पर:।
बुद्धियोगमुपाश्रित्य मच्चित्त: सततं भव।।५७।।

कर्म सॉरी करख योद मे चु अर्पण
चु लय सपदख मे मंज़ या मे परायण
चु सम बुदी यूग रोज़ सुमरान मे बस
चु च्यथ लॉगिथ मे कुन थव बस चु व्वन्य न्यथ

گرٕم سأری کرکھ یوٚد مےٚ ژٕ اَرپَن
ژٕ لےَ سپدکھ مےٚ منٛز یا مےٚ پرَاین
ژٕ سم بُدھی یوٗگہٕ روز سُمران مےٚ بَس
ژٕ ژیتھ لأگِتھ مےٚ کُن تھو بَس ژٕ ووٗنی نیتھ

मच्चित्त: सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसि।
अथ चेत्त्वमहङ्कारान्न श्रोष्यसि विनङ्क्ष्यसि।।५८।।

चु लागख च्यथ मे कुन बस म्यानि बापथ
कृपा सपदी द्वखव निशि दूर सपदख
अहंकार किन्य अगर म्योन वोनमुत न बोज़ख
गछ़ख नष्ट ज़ेयि भ्रष्ट अज़ परमार्थ

ژٕ لاگکھ ژیتھ مےٚ کُن بَس مٔیانہٕ باپتھ
کرٕپا سپدی دوکھو نِشہٕ دوٗر سپدکھ
اَہنکارٕ کِنٛی اَگر مٔیون ووٚنمُت نہَ بوزکھ
گژھکھ نشٹ بنِیہٕ برٕشٹ اَز پرمارتھ

यदहङ्कारमाश्रित्य न योत्स्य इति मन्यसे।
मिथ्यैष व्यवसायस्ते प्रकृतिस्त्वां नियोक्ष्यति।।५९।।

अहंकारुच यछ़ योद पानुनावख
न करनुक जंग कथ यॅलि बोज़ुनावख
यॅरादय चोन गलत थव वारु पॉठ्य कन
ज़बरदस्ती स्वबाव, जंगनस छु वालन

اَہنکارِچ یَژھ یوٗد پانہٕ ناوَکھ
نہَ کرُنک جنگ کتھ ییٚلہِ بوٗزناوَکھ
یَرادَے چون غلط تھَو وارِ پأٹھۍ کن
زَبردستی سو بھاو، جنگنَس چھُ والن

स्वभावजेन कौन्तेय निबद्धः स्वेन कर्मणा।
कर्तुंनेच्छसि यन्मोहात्करिष्यस्यवशोऽपि तत्।।६०।।

कर्म युस नु करुन चु यछ़ान अर्ज़ुन
फॅसिथ मूहस अन्दर आसनुक यि कारण
स्वभावुक्य कर्मु किन्य छुख चु बेबस
करान ऑजिज़ पनुन स्वभाव कर्म पानस

گَرٕم یُس نہٕ کرُن ژٕ یَژھان اَرزن
پھٔسِت موٗہَس اندر آسنُگ یہِ کارَن
سو بھاوٕکۍ گَرمہٕ کِنۍ چھُکھ ژٕ بے بس
کران عأجز پنُن سو بھاو گَرٕم پأنَس

ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति।
भ्रामयन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया।।६१।।

शरीर रूपी चु कर युस तमाम ज़ीवन
छु ईश्वर मायायि छ़लु अथ नचुनावन
यि सोरुय सपदान कर्मन मुतॉबिक
थवान ह्रदयस मंज़ सारिनुय बसॉविथ

شریر روٗپی ژٕ کر یُس تمام زیوٗن
چھُ اِیشور مایایہِ ژھلہٕ اَتھ نژٕناوَن
یہِ سورُے سپدان گَرمن مُطأبِق
تھوان ہرٕدیَس منٛز سارِنۍ بسأوِتھ

तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत।
तत्प्रसादात्परां शान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम्।।६२।।

शरण गछ हर प्रकॉर्‌य अर्ज़न भगवानस
तसुंद्य अनुग्रेह चु वातख परमु धामस

شرَن گژھ ہر پڑکاری اَرزن بھگوانس
تِسنٛدِ اَنُگرہ ژٕ واتکھ پرمہٕ دامس

इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्गुह्यतरं मया।
विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसि तथा कुरु।।६३।।

छु येमि प्रकॉर्‌य गुप्त ख्वतु गुप्त ग्यानु आसान
यि सोरुय व्वन्य मे कोरमय च़ेय बयान
चु सोंच अथ प्यठ वारु पॉठ्य क्याह छु ज़बर
तु सूंचित ख्वश करी ती चु अदु कर

چھُ ییٚمہِ پڑکاری گۄپت کھوتہٕ گۄپت گیان آسان
یہِ سورُے وونی مےٚ کوٗرمے ژےٚ بیان
ژٕ سونٛچ اَتھ پیٹھ وارٕ پٲٹھی کیاہ چھُ زَبر
تہٕ سونٛچِت خوش کری تی ژٕ اَدِ کر

सर्वगुह्यतमं भूयः श्रृणु मे परमं वचः।
इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम्।।६४।।

छु राज़व सारिवुय मंज़ राज़ अख खास
वनय छुख टोठ म्योनुय खासव मंज़ु खास
छुहम टोठ युथ यि कथ व्वन्य बोज़ुनावथ
परम वचन वनय कल्याण कारक

چھُ رازَو سارِوے منٛز راز اَکھ خاص
وَنےٚ چھُکھ ٹوٚٹھ میوٗنے خاصو منٛز خاص
چھُہم ٹوٚٹھ یتھ یہِ کتھ وونی بوزناوتھ
پرم وَچن وَنےٚ کلیان کارک

मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु।
मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे।।६५।।

मे कुन मन लाग बॅखुत्य बॅनिथ म्योनुय
मे कर प्रणाम तु बन पूज़ॉर्‌य म्योनुय

مےٚ کُن مَن لاگ بکھتی بٔنتھ میوٗنے
مےٚ کر پرنام تہٕ بَن پوٗزاری میوٗنے

छुहम टोठ यूत मे प्रावख यिय करनु सुत्य
करान छुस रुत प्रतिज्ञा व्वन्य बु चे़ सुत्य

چھُہم ٹوٹھ یۆت مے پراوکھ یِی کرنہٕ ستۍ
کران چھُس ست پرتگیا ووٚنی بہٕ ژےٚ ستۍ

सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज।
अहंत्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुच:।।६६।।

च़ु कर व्वन्य सारिनुय धर्मन हुंद त्याग
तु बेयि च़ट कर्तव्य कर्मन हंज़ तु व्वन्य लाग
फक्त रोज़ मे शरण सर्वु शक्तीमानस
मु कर शूख मूख्त कॅरिथ अज़ पापुवानस

ژٕ کر ووٚنی سارِنے دھرمن ہُند تیاگ
تہٕ بیٚیہٕ ژٹ کرتویہ کرمن ہنز تہٕ ووٚنی لاگ
فقط روز مے شرن سروٕ شکھتی مانس
مہٕ کر شوٗکھ موکھت کٔرتھ اَز پاپہٕ وانس

इदं ते नातपस्काय नाभक्ताय कदाचन।
न चाशुश्रूषवे वाच्यं न च मां योऽभ्यसूयति।।६७।।

रहस्यमय गीता सीर असरार
मनुश तपु रोस आसि वनुन तस बेकार
बिना बॅख्ति येमिस नो बोज़नुच कल
मे दोष ज़ॉनिथ अन्दर थावान दिलस मल
मनुश त्युथ ह्यु गछि नज़रि थावुन
तॅमिस हरगिज़ तु हरगिज़ गछि नु भावुन

رہسیہٕ مے گیتا سیر اَسرار
مُنش تپہٕ روٗس آسہٕ وُنن تَس بیکار
بِنا بٔکھتی یٔمِس نو بوزنُچ کل
مے دوٗش زانٔتھ اندر تھاوان دِلس مل
مُنش تیُتھ ہیٚو گژھہٕ نظرِ تھاوُن
تٔمِس ہرگز تہٕ ہرگز گژھہٕ نہٕ بھاوَن

य इमं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति।
भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्यत्यसंशय:।।६८।।

प्वरुश युस म्यॉन्य परमु बॅखती आसि थावान
तु परमु रहस्य गीता बॅखुत्यन समजावान

پوٗرُش یُس میانی پرمہٕ بٔکھتی آسہٕ تھاوان
تہٕ پرمہٕ رہسیہٕ گیتا بٔکھتین سمجھاوان

तॅमिस बॅख्तिस छुस बु प्राप्त सपदान	تِمٔس بکھتِس چھُس بہٕ پڑاپتھ سپدان
छु कति कांह शक अथ कथि मंज़ आसान	چھُ کتہِ کانٛہہ شک اَتھ کتھِ منٛز آسان

न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृत्तमः।
भविता न च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि।।६९।।

यिछ़ हिश प्रेयिवुन्य कॉम करनवोल कांछ़ा	یِژھ ہِش پڑیہِ وِنٕی کأم کرَن ووٚل کانٛژھا
तिथिस मनुशस बराबर बॅयि छु नो कांह	تِتھِس منُشس برابر بێیہِ چھُ نو کانٛہہ
दॊयिम पृथ्वी प्यठ छुम नु टोठ युथ कांह	دۆیِم پڑتھوی پیٹھ چھُم نہٕ ٹوٚٹھ یُتھ کانٛہہ
नु ह्यकि ऑसिथ न आसि युथ टोठ म्योन कांह	نہٕ ہیکہِ أسِتھ نہٕ آسی یُتھ ٹوٚٹھ میٚون کانٛہہ

अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः।
ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः।।७०।।

छु असि द्वन हुंद धर्म मे संवाद रूपी	چھُ اَسہِ دون ہُنٛد دھرم مے سمواد رۄپی
प्वरुश युस परि दॊहय गीता बखूबी	پوٗرُش یُس پَرِ دوٚہے گیتا بخوبی
छु युस ग्यानु यूग सुत्य दॊहय मे पूज़न	چھُ یُس گیانہٕ یۄگہِ ستۍ دوٚہے میٚہ پۄزَن
यॊहय म्योन मत यॊहय छुस बु मानन	یوٚہے میٚون مت یوٚہے چھُس بہٕ مانَن

श्रद्धावाननसूयश्च श्रृणुयादपि यो नरः।
सोऽपि मुक्तः शुभाँल्लोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणाम्।।७१।।

मनुश युस दोष, दृष्टि वरॉय ब श्रद्धा	منُش یُس دۄشہِ دڑشٹی ورأے بہ شردھا
करान गीतायि हुंद आसि पाठ हमेशा	کران گیتایہِ ہُنٛد آسہِ پاٹھ ہمیشا
मूख्त अज़ पाफ कर्म थॊद छु प्रावान	مۄکھت اَز پاپھ کرٕم تھوٚد چھُ پڑاوان
महान करमी लूकन मंज़ ज़न्म धाराण	مہان کرمی لۄکن منٛز زنٕم دھاران

कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा।
कच्चिदज्ञानसम्मोहः प्रनष्टस्ते धनञ्जय।।७२।।

यि म्याोन व्वपुदिश कोरथा ब चित चसपान
चु वन पार्थ थोवुथा वारु पॉठ्य ध्यान
चु वन गोवया दूर मूह तु अग्यान
कॅरिथ नष्ठ मूह व्वन्य छुख मा परेशान

یہِ میٚون وٕپدیش کوٚرتھا بہٕ چِت چسپان
ژٕ وَن پارتھ تھوٚوِتھا وارٕ پأٹھۍ دھیان
ژٕ وَن گویا دوٗر موٗہ تہٕ اَگیان
کٔرِتھ نشٹھ موٗہ وۄنۍ چھُکھ ما پریشان

अर्जुन उवाच:

नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाच्युत।
स्थितोऽस्मि गतसन्देहः करिष्ये वचनं तव।।७३।।

अर्ज़न दीव छुस वनान
न्यमिथ अर्ज़न वनान कृष्णु भगवानस
दयायि तुहुंज़ि नाश गोम मूहस अग्यानस
चॅलिम संशय व्वन्य सपदयोस तैयार
हुकुम तहमील करनस जान निस्सार

ارزن دیٖو چھُس ونان
نِمِتھ اَرزن وَنان کرٛشنہٕ بھگوانَس
دیٚایہِ تُہنزِ ناش گوم موٗہَس اَگیانَس
ژٔلِم سمشَے تہٕ وۄنۍ سپدیوٚس تیار
حُکُم تحمیل کرنَس جان نِثار

सञ्जय उवाच:

इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः।
संवादमिममश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणम्।।७४।।

सञ्जय वनान
मे गॅयि रुम रुम खडा याम बूज़ुम यि सम्वाद
यि ओस वासुदेव तु अर्ज़न यथ मे द्युत दाद

سنجۓ ونان
مےٚ گٔیہِ رُم رُم کھڑا یام بوٗزُم یہِ سمواد
یہِ اوس واسدیو تہٕ ارجن یتھ مےٚ دیُت داد

व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम्।
योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम्।।७५।।

कृपा अज़ व्यास जी याम सपज़्म	کرٛپا از ویاس جی یام سپزم
मे तामथ दिव्य दृष्टि अद् मे प्रॉवुम	مےٚ تامتھ دِیو درشٹی اَدِ میٚہ پرٛاوُم
परम गुप्त यूगि अर्ज़न दीवस ओस वनान	پرم گُپت یوٗگہِ اَرزن دیوس اوس وَنان
मे बूज़ुम पानु श्री कृष्णु भगवान ओस वनान	مےٚ بوٗزُم پانہٕ شرٛی کرٛشنہٕ بھگوان اوس وَنان

राजन्संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिममद्भुतम्।
केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः।।७६।।

छु संवाद कृष्णु अर्ज़न कल्याण कॉरी	چھُ سمواد کرٛشنہٕ اَرزن کلیان کاری
रहस्य युक्त हृदयस मंज़ च्वपॉरी	رہسیہ یکُت یتھ ہرٛدیس منز ژوپاری
छु कुसमु कसमु फिर्य फिर्य छुस करान याद	چھُ قسمہٕ قسمہٕ پھرِ پھرِ چھس کران یاد
मे हे अर्ज़न यिवान कूताह छु अथ स्वाद	مےٚ اَے اَرزن یِوان کوٗتاہ چھُ اَتھ سواد

तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यद्भुतं हरेः।
विस्मयो मे महान् राजन्हृष्यामि च पुनः पुनः।।७७।।

व्यराठ स्वरूप युस श्री कृष्णु अर्ज़न	وبراٹھ سوٗروٗپ یُس شرٛی کرٛشنٕ اَرزن
द्वखन पापन कलेशन छु म्वकलावन	دوکھن پاپن کلیشن چھُ موکلاوَن
प्रज़लवुन रूप हर विज़ि छुम प्यवान याद	پرٛزلوُن روٗپ ہر وِزِ چھُم پیوان یاد
हर्ष दरदिल मगर छुस गछ़ान शाद	ہرش در دِل مگر چھس گژھان شاد

यत्र योगेश्वर: कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धर:।
तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिर्मम।।७८।।

येत्यथ पानु आसि सु योगेश्वर श्री कृष्णु भगवान	یێتیتھ پانہٕ آسہِ سُہ یوگیشور شری کرشنہٕ بھگوان
तु बेयि गाण्डीव धनुष धॉरी अर्ज़न महान	تہٕ بێیہِ گانڈیو دھنش دٲری ارزن مہان
तत्यथ न्याय विभूति छे आसान	تتیتھ نیاے وِبھوٗتی چھےٚ آسان
फतह, शूभा तु बेयि मान आसान	فتح، شوٗبھا تہٕ بێیہِ مان آسان

☆

اردائہم ادھیاے وٲژ اَند

☆☆☆

شریمد بھگوت گیتا وٲژ اَند

اوم شانتی شانتی شانتی

☆☆☆

: برج حالی